

MUSG. KORD.

1963-1964

Προσέλας Μυστικὸν κονδύλιον
Διὰ Δεσφ - ἐγγυ - παράβας 1

Ἐν ὅψει τῆς ἀρξαμένης ἐξετάσεως τῆς διαθέσεως τῶν μυστικῶν

κονδυλίων ὑπὸ ἀνωτάτων δικαστικῶν, ἀνακύπτουν κατὰ σειράν τὰ ἀκόλουθα

ζητήματα :

§ Ἰον. Τί εἶναι μυστικὸν κονδύλιον ἢ ἀπορρητος ἢ ἐθνικὴ δαπάνη;

(Ἡ ποικίλη αὐτὴ ὀρολογία ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν).

Μυστικὸν εἶναι τὸ κονδύλιον τοῦ ὁποῖου ἡ διάθεσις πρέπει νὰ μὴ γνωσθῇ, διότι τοῦτο ὑπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὡς πρὸς αὐτὸ τηρεῖται διαδικασία, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ κοινολόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν ὥστε νὰ εἶναι γνωστὴ εἴτε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν καὶ μίαν Ἐπιτροπὴν ὀλιγομελεστατὴν ἐξ ἀνωτάτων λειτουργῶν δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ καθήκον εἴτε καὶ ἀπὸ μόνον ἓν πρόσωπον, τὸν ὑπουργὸν ἢ ἀνώτατον τινα ~~πρὸς~~ λειτουργόν.

§ 'Η μυστικότητα είναι ~~συνεπώς~~ ^{υπό του νόμου δεσφωγών} συνυφασμένη με την έννοιαν του ανεξελέγκτου αφού ούδεις πέραν των ~~ανωτέρω~~ προσώπων επιτρέπεται να γνωρίζουν τον τρόπον διαθέσεως των κονδυλίων αυτών και δι' αυτό την

διάθεσιν των εμπιστεύεται ή πολιτεία μόνον εις ανωτάτους λειτουργούς .

~~'Η μυστικότητα, το απόρρητον και συνεπώς το ανεξέλεγκτον~~ ^(του) ~~παρά~~ τρίτων, εντός των αποφασιζόντων την διάθεσιν των, των μυστικών κονδυλίων, συνίσταται είδικώτερον εις τό ότι α) δικαιούται να τά διαθήσῃ κατὰ νόμον δ' Υπουργός χωρίς να γνωρίζῃ τόν προορισμόν των παρά αυτός δ' ἴδιος ἢ αυτός καί νόμῳ ὁρισμένος ὑπάλληλος καί β) εις τό ότι αυτοί οἱ μόνοι

γνωρίζοντες ὀφείλουν ἢ δικαιούνται να μήν ανακοινώσουν ποτέ εις κανένα εις τί συνίσταται αὕτη ἡ δαπάνη ^{κατασκευῆς} Το ανεξέλεγκτον τοῦτο περιλαμβάνει :

- α) τήν κρίσιν ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη συμφέρει ἐθνικῶς νά γίνῃ
- β) ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν συμφέρει ἐθνικῶς νά κατονομασθῇ. Ἐάν τοῦτο ἠλέγχετο παρ' ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περὶ μυστικοῦ κονδυλίου .

-4-

3
3
αδελφ
'Η τοιαύτη κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ δέν δύναται συνεπῶς νά ἐλεγχθῇ ἀπό νομικῆς ἀπόψεως, *δέν δύναται νά γίνει ἀνεξέλεγκτος ἐλεγχος*
δυναμικῶς ἐμπειρῶς

5
'Εάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἐλεγχος διὰ τήν κρίσιν του αὐτήν, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξέλεγκτος καί ἂν δέν ἦτο ἀνεξέλεγκτος τότε οὐδεμία διαφορά θά ὑπῆρχε μεταξύ φανερῶν καί ἐλεγχομένων καί μυστικῶν καί μὴ ἐλεγχομένων δαπανῶν

5α
'Εάν δέν ἦτο κριτής ὁ ὑπουργός, ἐάν εἰς αὐτόν ἀποκλειστικῶς δέν ἐνε-

5β
πιστευέτο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ νόμος τότε θά ἔπρεπε ὁ Ὑπουργός διὰ κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κριτήν : " Μήπως πλανῶμαι νομίζων ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν πρέπει νά κατονομασθῇ ;" Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφοράν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὁρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διάταξις .

6
το συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ υπεύθυνος Ὑπουργός ^{ἀντὶ τούτου} δέν ὑποχρεοῦται ἀλλά καί δέν δικαιούται νά λογοδοτήσῃ διὰ τήν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων .

7
Μόνον οὕτω ἐμπληροῦται ὁ σκοπός τοῦ ἀπορρήτου. Ἀσφαλίζεται δηλαδή καί ὁ δίδων καί ὁ λαμβάνων τὰ ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά .

(Περιττόν νά τονισθῇ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς υπάρξεως τοιούτων ἀπορρήτων κονδυλίων καί τῆς κατ'αὐτόν τόν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν) .

νων τὰ ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά. (Περιττόν νά τονισθῇ ἡ ἀνα-
γκαιότης τῆς ὑπάρξεως τοιούτων ἀπορρήτων κονδυλίων καί τῆς κατ'
αὐτόν τόν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν) .

Ἡ διάθεσις τῶν κονδυλίων αὐτῶν γίνεται ἐντός νόμῳ διαγεγρα-
μένων πλαισίων . Ἐν πρώτοις θεσπίζονται ὠρισμένοι κατευθυντήριοι
οὐσιαστικά ἀρχαί . Αἱ ἀπόρρητοι δαπάναι πρέπει νά εἶναι :

1) ἐθνικῶς ἀναγκαῖαι καί

2) νά μὴ γίνωνται διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐφ' ὅσον δύνανται νά
γίνουν διὰ φανερῶν . Κριτής περὶ αὐτῶν εἶναι κατ' ἀνάγκην ὁ δικαι-
οῦμενος νά ἐνεργήσῃ τὰς τοιαύτας ἀπορρήτους δαπάνας 'Υπουργός .

Πέραν τούτου διαγράφουν οἱ θεσπίζοντες τὰς ἀπορρήτους αὐτάς
δαπάνας νόμοι ὠρισμένα τυπικά πλαίσια .

"Αν ὅμως τυχαίως γνωσθῇ, ἐνῶ δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο κατὰ [2.5]

νόμον, ἡ διάθεσις τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τοῦτο τὸ τυχαῖον γε-
νός μεταβάλλει τὴν φύσιν τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καὶ ἀπὸ ἀνέλε-
γκτον τὸ καθιστᾷ ἄρα-γε ἐλεγκτόν ;

Συγκεκριμένως μάλιστα ἂν ἡ, καθὼς ἡ ἐκ τύχης, γνωσθεῖσα
ἀπόρρητος δαπάνη ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγένετο :

α) διὰ σκοποῦς δυναμένους νὰ κατονομασθοῦν,

β) διὰ μισθοῦς ὅταν τοῦτο ρητῶς ἀπαγορεύεται,

Ποῦτος εἶναι κριτὴς τοῦ δυναμένου νὰ κατονομασθῇ σκοποῦ ;

Οὐδεὶς πλὴν τοῦ Ὑπουργοῦ .

Προβίαις

Κατ'ἀκολουθίαν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔχει

τὸ ἀνεξέλεγκτον δικαίωμα νὰ κρίνῃ ὅτι μίᾳ δαπάνῃ πρέπει νὰ γίνῃ
ἀπὸ τὰ μυστικὰ κονδύλια δηλαδή, νὰ τὴν κρίνῃ καὶ ὡς ἐθνικῶς ἀναγκαί-
αν καὶ ὡς μὴ δυναμένην νὰ γίνῃ φανερά, τηρουμένων τῶν τυπικῶν πλαι-
σίων ποὺ διαγράφουν αἱ νόμοι, ἡ ἀμοιβὴ κονδυλιούχων ἐν τῶν μυστι-
κῶν κονδυλίων καὶ ἐθνικῶς ἀναγκαία ἦτο καὶ κατ'ἀνάγκην ἐγένετο
ἀπὸ τὰ κονδύλια αὐτά. .

Οὐδεὶς δὲ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐλέγξῃ τὸν Ὑπουργὸν διὰ τὴν
κρίσιν του αὐτὴν, ἐφ'ὅσον ἐτηρήθησαν οἱ ὑπὸ τῶν νόμων διαγραφόμενοι
τύποι .

*§ Ποῖον ἐνὶ ἐν δόξῃ οὐκ ἔστι;
α/ ὡς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ὑπολογισμοῦ
----- (ἀρκεῖται ἐν αὐτῇ
καὶ συζητῆται)*

γ

~~Υπάρχει ἐν τοῦ νόμου ἀπαγόρευσις διαθέσεως δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν
πιστώσεων ἐν τῶν μυστικῶν κονδυλίων ;~~

~~Ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας εἰδικώτερον, ὅπου πληρωνόμενοι
ἀπὸ τὰ μυστικὰ κονδυλίων, ἐργάζονται ὠρισμένοι ὑπάλληλοι, λευτερά τὰ
ἀκόλουθα :~~

*ἐν, μισθὸν ὡς ἀπὸ ἀγορίας ἐν κονδυλίοις
χρ*

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας : α) Ὑπάρχουν κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι
πρέπει νὰ μείνουν μυστικοί, β) Ἐξ ὧν θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι φανε-
ροί, ἐξ αὐτῶν :

*ἐὰν ἔχῃ συνείδησιν
προϋπολόγιστον
1051195*

1) ἔχομεν μερικοὺς οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τὰ προσόντα νὰ προσ-
ληφθοῦν ἄλλως - (κομμουνισταί) καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσλη-
φθοῦν, 2) ἔχομεν ἄλλους ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἐμφανίζονται ὡς κονδυλι-
οῦχοι, ἐνῶ συμφέρει ἐθνικῶς νὰ προσφέρουν πᾶς ὑπηρεσίας των ;

3) ὑπάρχει ἡ κατηγορία τῶν ἐχόντων εἰδικὰ προσόντα γλωσσο-
μαθείας, οἱ ὅποιοι ἐνῶ εἶναι ἀπαραίτητοι, ἐν τοῦτοις ἀρνοῦνται νὰ ὑπη-
ρετήσουν ἐφ' ὅσον θὰ ἐλάμβανον ὅσα κατὰ νόμον ἠδύναντο νὰ λάβουν ἐὰν
κατελάμβανον ὀργανικὴν τινὰ θέσιν, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ὑπηρετοῦν ὡς τακτι-
κοί ἢ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, *καὶ κατὰ συνέπεια ἐὰν εἶναι ἐν-
δεδειγμένοι*

4) Τέλος ὑπάρχουν καὶ ὠρισμένοι κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι, ἂν
ὑπῆρχαν ὀργανικαὶ θέσεις θὰ ἠμποροῦσαν νὰ προσληφθοῦν κανονικῶς, καὶ
οἱ αὐτοὶ
~~ποὶ~~ εἶναι ἀναγκαῖοι ὑπηρεσιακῶς, ἀλλὰ μὴ ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων καὶ
φανερῶν κονδυλίων μέχρις ἀρτιωτέρας διαρθρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ

του 'Υπουργείου, προσελήφθησαν κατ' ανάγκην από τα έθνικά κονδύλια.

Η τοιαύτη πρόσληψις είναι: α) υπηρεσιακώς χρήσιμος, β) δέν αύξάνει τας δαπάνας, διότι πάντως ή δαπάνη θα έγίνετο, προς εκτέλε-
σιν ^{και} ^{κατ' αυτήν εισήγουσα} απαραίτητου ~~εργασίας~~, γ) τέλος, τόνον βέβαιον είναι ότι ταυτα
άληθεύουν, ώστε αφ' ής έδημιουργήθη ο θεσμός από τό 1947 έως τό
1963 ~~36~~ 36 υπουργοί έπί 16 έτη κάνουν παλώς τοιαύτην χρήσιν των
μυστικών κονδυλίων καί τοῦτο έν γνώσει του Γενικοῦ Λογιστηρίου καί
έν γνώσει του Έλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

(Τό Γενικόν Λογιστήριον ηΐξανε τά μυστικά κονδύλια διά νά απο-
φύγη τήν επικίνδυνον άλλως αύξησιν θέσεων οργανικών) .

Πρόκειται επομένως :

- α) περί δαπάνης έθνικῶς ἀναγκαίας ,
- β) μή δυναμένης νά γίνη ^{από} μέχρις έπιψηφίσεως νέου οργανισμοῦ
του 'Υπουργείου άλλως,
- γ) αλλά πρόκειται συγχρόνως περί καταστάσεως ἀνάγκης ήτις
ἀσχέτως πάσης διατάξεως έπρεπε νά αντιμετωπισθῇ
- δ) καί δὴ ἀποδεδειγμένης καταστάσεως ἀνάγκης ἀφοῦ ἄνευ ἐξαι-
ρέσεως μέρος των μυστικών κονδυλίων διετίθετο διά τόν σκοπόν αὐτόν
ἀπό ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς τελευταίας Ιβετίας .

§ ως προς το Λογιστήριο Υποθημάτων
----- (φλεβόλας) εἰς ἐκείνους
συμμετέχοντες

Ε

§ Ειδικώτερον ως προς τό 'Υπουργεῖον Προεδρίας κατὰ τό ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 158 τῆς 27/10/1946 , ἐπιτρέπεται νά γίνωνται δαπάναι καί ἐπιχορηγήσεις ἐξυπηρετοῦσαι γενικῶς τά ἐθνικά συμφέροντα κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ ἐφ' ὅσον :

α) ἐγγράφεται σχετική πίστωσις εἰς τόν εἰδικόν προϋπολογισμόν τοῦ 'Υφυπουργείου Τύπου (νῦν Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου),

β) ἀποφανθῇ περὶ αὐτῆς ὁ 'Υφυπουργός (ἢ ὁ 'Υπουργός) μετὰ ἡτιολογημένην γνώμην ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῆς γνώμης οὗσης ἀπλῶς συμβουλευτικῆς .

Προκειμένου περὶ διενεργείας τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἢ διὰ προπληρωμῆς ἄνευ προσαγωγῆς δικαιολογητικῶν, ὅποτε καί μόνον πρόκειται περὶ μυστικῶν κονδυλίων, προσαπαιτεῖται καί σχετική ἐγκριτική πράξις τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου .

"Ἀπασαί αἱ μέχρι σήμερον ~~φθ~~ διατεθεῖσαι πιστώσεις διὰ μυστικά κονδύλια ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως καί τῶν δύο ἀποφασιστικῶν ὀργάνων τοῦ ἀρμοδίου 'Υπουργοῦ καί τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καθὼς καί τοῦ συμβουλευτικοῦ ὑπηρεσιακοῦ ὀργάνου συγκεκροτημένου κατὰ νόμον .

"Ἀπαντα τά διατηρηθέντα τυχόν ἀποδεικτικά στοιχεῖα περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, ἔπρεπε νά εἶχον ἤδη καταστραφῇ, ἢ δέ περισσῇ εὐσυνειδησίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τήν φύσιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν .

57

§ "Ἡδὴ ἐξετάζοντες τὸ θέμα ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ Νόμου " Περὶ
ἐϋθύνης 'Υπουργῶν" τοῦ 1876 καὶ 1877 ἐπαγόμεθα ὅτι εἰς οὐδεμίαν
ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῇ ἡ ἐνέργεια τῶν διαθεσάντων
ποσά κατὰ τὰς ἐκάστοτε διαγραφομένης διαδικασίας περὶ ἀπορρήτων
δαπανῶν .

Ὡς πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Προεδρίας. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν
διαδικασίαν τῶν μυστικῶν κονδυλίων διάθεσις πιστώσεων ἐφ' ὅσον :

- 1) αὕτη ἐξυπηρετεῖ τὰ γενικὰ συμφέροντα,
- 2) καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ κατονομασθῇ .

Κριτὴς καὶ τῶν δύο τούτων στοιχείων εἶναι ἀνεξέλεγκτος ὁ
'Υπουργός. Μόνον τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν διαδικασίαν
τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 158 (1946) ἡδύνατο ~~στάθμιζε~~ ~~τὴν~~ πρότασιν
τοῦ 'Υπουργοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς πιστώσεως .

Ἀφ' ἧς ὁ 'Υπουργός καὶ τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐμπιστευέ-
ται εἰς τὸν 'Υπουργόν τὴν διάθεσιν τοῦ κονδυλίου, ἐνέκριναν τὴν διε-
νέργειαν δαπάνης, ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων, ἥτοι ἐνέκριναν :

- α) ὅτι εἶναι ἐθνικῶς συμφέρουσα καὶ
- β) ὅτι δὲν πρέπει ἢ δὲν δύναται νὰ κατονομασθῇ ,

ἐπληρώθησαν ὅλαι αἱ κατὰ νόμον προϋποθέσεις, οὐδεὶς περαιτέρω ἔλεγχος
χωρεῖ. Τὸ ἐσφαλμένον τυχόν τῆς κρίσεως ταύτης δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν
κρίσιν οὐδενὸς δικαστοῦ, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ὑπάρχει ὑποχρέωσις

τῶν διαθεσάντων τὰ κονδύλια νά μὴν ἀνακοινώσουν εἰς οἶονδῆποτε τρίτον πῶς καὶ ποῦ τὰ διέθεσαν .

Τοῦτου δοθέντος οὐδεμία διάθεσις τοιούτων κονδυλίων ~~ἔσται~~ δύναται νά θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα παράβασιν νόμου ἢ ὡς ζημιόυσα οὐσιώδη συμφέροντα διότι ἀποκλείεται ἐν προκειμένῳ ἡ περὶ τῶν τοιούτων γεγονότων ^{μει-} κρίσεων κρίσις .

Ἀλλὰ καὶ τὰ κονδύλια τὰ ὅποια, ἂν καὶ μυστικά ἐγνώσθησαν, καὶ τοιαῦτα εἶναι κυρίως αἱ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς λεγομένους κονδυλιούχους , οὔτε παράβασιν τοῦ νόμου συνιστοῦν οὔτε ζημίαν ἐπάγονται δι' οὓς λόγους ἀνωτλερω ἀνεφέραμεν . *{ τοιαῦτα οὗτοι }*

"Ἀλλὰτε ὡς ὀρθῶς ὑπεστηρίχθη ἐν τῷ παιδίῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν :

α) πρέπει νά ἀναγνωρίζεται ὡς γεγονός αἶρων τὸ ἀξιοποιῶν ἢ ἀνάγκη εἰς ἣν εὐρέθη ὁ ὑπουργός, χάριν τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς πολιτικῆς, νά παραβῇ τὸν νόμον ('Αραβαντινός 221).-

β) Προκειμένου νά κρίνῃ ὁ δικαστής περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, δέν ἐπιτρέπεται νά προσκολλᾶται εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ, ἐξετάζων τὴν πολιτικὴν θέσιν τοῦ κρινομένου, νά ἐρμηνεύῃ μὲ εὐρύτητα τὸν νόμον, νά κάμνῃ, χάριν τοῦ δικαίου, διασταλτικὴν καὶ διορθωτικὴν ἀκόμη ἐρμηνείαν τοῦ νόμου ('Αραβαντινός 216) .

f/ Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκρίνετο ὅτι ὑπάρχει παράβασις νόμου αὕτη προφανῶς :

προήλθεν ἐκ συγγνωστῆς καὶ δεδικαιολογημένης πλάνης περὶ τὴν ἀκριβῆ
ἔννοιαν τοῦ νόμου αὐτοῦ :

α') παγίως ἐφηρμόζετο ὁ νόμος καθ'ὅμοιον τρόπον ἐν γνώσει ὅλων
τῶν ἀρμοδίων διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν κρατικῶν ὀργάνων

β') δεδικαιολογημένως τὸ ἀνεξέλεγκτον ἐθεωρήθη ὅτι ἐπιτρέπει εἰς
τὸν ὑπουργὸν νὰ προβῇ εἰς οἰανδήποτε δαπάνην κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
ἐθνικῶς σκοπίμου ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν πιστώσεων τῶν κατὰ νόμον
ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου .

Δι'ὅ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τῆς 23/2/1877 θὰ ἔδει
νὰ ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης . (Ἀραβαντινός Ι96, 2Ι9-22Ι) .

ΥΙ.- Αὐταί εἶναι αἱ ἀπαντήσεις μας εἰς τὰ ὑποβληθέντα συγ-
κεκριμένα ἐρωτήματα. Δηλοῦμεν ὅτι καί εἰς πᾶν ἕτερον ἐρώτημα εἴμε-
θα ἔτοιμοι νά ἀπαντήσωμεν.

Ἐξεταστέον ἤδη ἂν εἰς τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα περιστατικά
ὑπάρχει τί, τό ὅπου νά ~~θὰ~~ ^{δύναται} νά θεωρηθῇ ὡς γενόμενον ἔξω τοῦ
διαγραφομένου ὑπό τοῦ νόμου πλαίσιου.

Ἐπί τούτου παρατηρητέα τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ κρίσις περί τοῦ κατὰ πόσον ὠρισμένη δαπάνη ἐγένετο συμφώ-
νως πρὸς τοὺς ὁρισμούς τοῦ νόμου 148/47 ἄρθρ. 17 εἶναι, ὡς ἤδη ἐλέ-
χθη, κρίσις πρωτίστως πολιτική. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἀναλύσεως
τῶν περί ὧν πρόκειται ὁρισμῶν. Τρία εἶναι κατ' ἀρχὴν τὰ γνωρίσματα
~~ὁρίζοντες κατὰ τὸν Νομοθέτην τῆς ἐπιτροπῆς~~
~~τὰ ὅποια ἔχει ὁρίσει ὁ νομοθέτης~~ τῆς ἐπιτρεπομένης ἀπορρήτου δαπά-
νης εἰς ^{τὴν Γ.Α.Τ.Ο.} ~~τὸν~~ Υπουργεῖον Προεδρίας. Ταῦτα εἶναι:

α) Ν' ἀφορᾷ εἰς σκοπὸν ὑπαγόμενον εἰς τὴν γενικὴν ἀρμοδιότητα
τοῦ ^{πρωτοστάτη τῆς Γ.Α.Τ.Ο.} ~~Υπουργοῦ~~ Προεδρίας.

β) Νά ἐξυπηρετῇ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

γ) Νά μὴ δύναται νά συμπεριληφθῇ εἰς τὰς φανεράς δαπάνας,
διότι τοῦτο θά ἔβλαπτε τό δημόσιον συμφέρον.

Πρὸς ἐρμηνείαν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν εἶναι ἀνάγκη νά προταχθοῦν
~~μερικαί~~ ^{τινές} γενικαὶ (παρατηρήσεις).

Α) Προκειμένου περί νόμων μεθοδευόντων τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀπονε-
μομένης εἰς Ὑπουργὸν διακριτικῆς εὐχερείας δέον νά ληφθῶσιν ὑπ'
ὄψιν τὰ ἑξῆς:

1.)- Παρόμοιοι νόμοι δέν ἐρμηνεύονται ^{ναι} ~~ναι~~ μέ τὴν στενότητα μέ τὴν
ὁποῖαν ἐπιβάλλεται νά ἐρμηνεύονται αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικον.

Ὁ Ὑπουργὸς εἶναι ἀνάγκη νά ἀσκή τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτόν ἐξου-
στηρίαν.

<sup>μὴδ' αὖτε καὶ ποταμὰ παλαιοῦ μὲν ἀσφαλεῖς διὰ τὸ ἔχειν τὸν καὶ
τὰς ἐκδόσεις τὸν, ἐλευθερίᾳ χειρισμῶν</sup>
 σίαν ~~μέ κάποιαν εὐχέρειαν~~ καὶ διὰ τοῦτο οἱ νόμοι οἱ ρυθμίζοντες
 τὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ δέον κατ' ἀρχὴν νὰ ἐρμηνεύωνται μέ κάποιαν
 εὐρύτητα. Τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν οὐσιαστικὴν ἀνάγκην, εἰς
 μίαν ^{διοικητικὴν} πραγματικότητα καὶ ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀντικατοπτρίζεται ἐν τῇ
 ἐπιστ. ἡμῶν εἰς τὴν γνωστὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἐκτελεστικῆς λειτουρ-
 γίας εἰς κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν.

β.- Παντός νόμου ἀφορῶντος τὴν λειτουργίαν τῆς πολιτείας ἐν
 γένει, οὐσιῶδες ἐρμηνευτικὸν στοιχεῖον πρὸς κρισιολογήσιν συγκεκριμέ-
 νης περιπτώσεως ἀποτελεῖ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἔχει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος
 οὗτος μέχρι τοῦδε εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις. Ἐν τῷ δημοσίῳ δι-
 καίῳ ἡ λεγομένη "ἐμπρακτος ἐρμηνεία" ἡ ὁποία ὑπέστη τὴν βασανον
 τοῦ χρόνου καὶ ἔχει, οὕτως εἶπεν, δοκιμασθῇ εἰς τὴν λυοίαν λίθον
 τῆς πρακτικῆς, θεωρεῖται ἡ σκοπιμότερα.

γ.- Παντός νόμου ἡ ἐρμηνεία πρέπει ἐν τῷ μέτρῳ τῷ δυνατῷ
 νὰ μὴ δογῇ εἰς παραλογισμούς καὶ ἀσύμφορα ἢ ἀνεφάρμοστα συμπερά-
 σματα. Προκειμένου ὅμως περὶ νόμου ρυθμίζοντος τὰ τῆς λειτουργίας
 τῆς πολιτείας, καὶ δὴ τῆς κυβερνήσεως, τὸ αἶτημα τοῦτο ἀποβαίνει
 κατ' ἐξοχὴν ἐπιτακτικόν.

β) Ἐν ὅφει τῶν ἀνωτέρω ὁ ὑπὸ στοιχεῖον α) μνημονευθεὶς
 περιορισμός, ἰδίᾳ μέσᾳ τὴν κατάργησιν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ
 τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεορίας
 Κυβερνήσεως, δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι διηρῡνύθη ^{ὡς ἐν τῶν} εὐρυτέρων
 ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεορίας. —

Ὁ ὑπὸ στοιχεῖον β) περιορισμός εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολιτικός. Τό κατὰ
 πόσον μία ὠρισμένη δαπάνη ἐξυπηρετεῖ ἐθνικόν σκοπόν εἶναι κατὰ
 τό ὅποτον δέν δύναται νὰ κριθῇ εἰμὴ ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς ἀκολουθουμένης

ὑπό τῆς Κυβερνήσεως γενικῆς πολιτικῆς. Ποία πρέπει νά εἶναι ἡ γενική πολιτική τῆς Κυβερνήσεως προσδιορίζει ἐκάστοτε ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς. Τό ἐάν συγκεκριμένη πράξις ἐμπίπτει ἢ δέν ἐμπίπτει μέσα εἰς τό πλαίσιον τῆς οὕτω καθοριζομένης γενικῆς πολιτικῆς, ἐκφεύγει τελείως πάσης μή πολιτικῶς κρινομένης ἐξουσίας. Ἐάν ὁ ἔλεγχος τῆς σκοπιμότητος ἔχει ἀποκλεισθῇ καί ὡς πρός τάς κοινάς διοικητικές πράξεις, τοσούτῳ μᾶλλον δέον νά ἀποκλεισθῇ προκειμένου περί πράξεων Ὑπουργοῦ ὁλοκλήρου Κυβερνήσεως.

Καί τέλος [ὡς πρός τόν ὑπό στοιχεῖον γ) περιορισμόν δέον νά λεχθῶσι τά αὐτά, ἔτι δέ τά ἐξῆς:] Τό κατά πόσον, καθισταμένης τῆς δαπάνης φανεράς, δύναται νά ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τά ἐθνικά συμφέροντα, δέν δύναται νά κρίνῃ παρά μόνον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δύναται καί νά προσδιορίσῃ τί συνιστᾷ βλάβην καί τί συνιστᾷ ὠφέλειαν, δηλαδή μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χαράσσει τήν πολιτικὴν γραμμήν. Ὁ Ὑπουργός ἐν προκειμένῳ [ὡς ἤδη ἐλέχθη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπό στοιχεῖον β) περιορισμοῦ] δέον νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρωτίστως κατά τί ἡ κρινομένη δαπάνη, μή λαμβάνουσα δημοσιότητα, ὑποβοηθεῖ τήν λειτουργίαν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἐν ὅφει τῶν ὑπό τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐπιδιωκομένων, ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, γενικωτέρων σκοπῶν. Τούτου δοθέντος, καί ἡ κρίσις αὕτη εἶναι κρίσις περί τῆς σκοπιμότητος τοῦ τρόπου καθ' ὃν δέον νά προσφερθῇ ὠρισμένη ὑπηρεσία.

Διά τοῦ πρίσματος τῶν ἀνωτέρω σκέψεων ἐξετάζοντες τήν παρ' ἐμοῦ διάθεσιν ἀπορρήτων πιστώσεων δι' ἐθνικούς σκοπούς, δυνάμεθα νά διαπιστώσωμεν τά ἐξῆς:

Ι.- Τό σύνολον, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐξαιρέσεως, διετέθη διά σκοπούς σχετιζομένους ἀμέσως μέ τας ἀρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας.

μέ τό Κυπριακόν ἢ τόν ἀντικομμουνιστικόν ἢ τόν Βορειοηπει-
ρωτικόν ἀγῶνα, ἀλλά θά ἦτο ἐθνικῶς ἐπιζήμιον ἂν ἐπληροφορεῖ-
το ἡ κοινὴ γνώμη, ὅχι μόνον ἡ ἐλληνική ἀλλά καί ^ἡ ξένη,
ὅτι ἡμεῖς ~~καίνομεν~~ ^{διεξαγορεύ} μίαν ὀργανωμένην ἐκστρατείαν διὰ τήν
Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ἢ μίαν συντονισμένην προσπάθειαν
ἐναντίον ὀρισμένων χωρῶν τοῦ παραπετάσματος ἢ καί ἐναντίον
τοῦ ἐκτός νόμου τεθέντος κομμουνιστικοῦ ~~ποταμοῦ~~ ^{ποταμοῦ} Ἐγγάρου.

Ἡ κρίσις ἐπομένως δέν πρέπει νά εἶναι "ἀπό συγκομιδῆς" ἀλλά συνολική καί μόνον ἐάν ἐκρίνεται ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μηχανισμοῦ τῆς προπαγάνδας δι' ἔθνικὰ θέματα δέν βλάπτει, τότε μόνον θά ἦτο δυνατόν νά εἴπη τις ὅτι καί αἱ πολλάί μεμονωμέναι περιπτώσεις ἡδύναντο ὅλοι μαζί ἀκινδύνως νά κατονομασθοῦν.

Πάντως αἱ Κυβερνήσεως τῆς Ἑθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως αἱ ὁποῖαι διεχειρίσθησαν τά ζητήματα αὐτά εἶχον τήν πεποίθησιν ὅτι ὁ προπαγανδιστικός μηχανισμός πρέπει νά εἶναι ὅσον τό δυνατόν ἀφανέστερος. Αὐτή ἦτο ἡ πολιτική των κρίσις ἐπὶ τοῦ θέματος. Αὐτή ἦτο ἡ πολιτική των. Καί αὐτός ὑπῆρξε ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀντελαμβάνετο τήν διεξαγωγήν τῆς προπαγάνδας ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔθνικῶν θεμάτων. Αὐτήν τήν πολιτικήν δύναται νά ἐπικρίνουν πολιτικῶς οἱ πάντες. Ἀλλά οὐδεὶς δύναται νά τήν καταστήσῃ ἀντικείμενον δικανικῆς κρίσεως ἐφ' ὅσον ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τρεῖς κατά συνέχειαν ἐκλογάς. Οὐδεὶς δύναται νά ὑποστηρίξῃ ὅτι δέν θά ἔβλαπτε τό ἔθνικόν συμφέρον νά κατονομασθοῦν τά πρόσωπα τά χρησιμοποιούμενα διὰ τήν προπαγάνδαν ἐφ' ὅσον ἔκρινεν ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις, ἢ τότε ἀπολαύσασα τῆς ἐμπι-

στοσύνης τῆς Βουλῆς, ὅτι τοῦτο θά ἔβλαπτε.

Τούτων δοθέντων εἶναι ἐκτός ἐμφισθητήσεως ὅτι ἅπασαι αἱ γενόμεναι διὰ μυστικῶν κονδυλίων δαπάναι ἐγένοντο σύμφωνα καί πρὸς τὸ γράμμα ἀλλὰ καί πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου. Μόνον διὰ τῆς παρεμβολῆς ἀνεπιτρέπτων ἐν προκειμένῳ "πολιτικῶν" κρίσεων θά ἠδύνατο τις νά καταλήξῃ εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα. Ἀλλὰ πολιτικὰς κρίσεις περὶ τοῦ ὅτι δέν ἠκολουθήθη ἡ σκοπιμότερα ἐν προκειμένῳ πολιτικὴ, περὶ τοῦ ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν τομέα τῆς προπαγάνδας γενικῶς ἠδύναντο ἀζημίως νά κατονομασῶσιν, οὔτε οἱ δικασταὶ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οὔτε καί ἡ Βουλὴ, ἐφ' ὅσον ἀσκοῦσα δικαστικὴν ἐξουσίαν τελεῖ τὰ τῆς προδικασίας πρὸς παραπομπὴν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, δύναται νά ἐκφέρῃ. Μόνον ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ ὡς πολιτικὸν Σῶμα, θά ἠδύνατο νά ἐκφέρῃ ἡ Βουλὴ πολιτικὰς κρίσεις ἐν προκειμένῳ.

10. Ὑφίστανται πλήρη σοιχετὰ ~~ἐπὶ παραδείγματι~~ ἐπὶ περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων καί ἐπὶ Κυβερνήσεων Σοφούλη, Διομήδη, Πλαστήρα καί Βενιζέλου καί ἐπὶ Κυβερνήσεως Συναγερμοῦ. Προκύπτει οὕτω ὠριμένον ἐρώτημα; Διὰ τὸν χρονικὸν περιορισμὸς τῆς ἀναδρομῆς κατὰ τρόπον ὥστε νά μὴ περιλαμβάνῃ οὔτε τὰς Κυβερνήσεις εἰς ἃς συμμετείχε ὁ κ. Δικαστοπούλου, οὔτε εἰς Κυβερνήσεις εἰς ἃς συμμετέτεχον ὁ ἀείμνηστος Σ. Βενιζέλος καί ὁ κ. Γ. Ἀπανορέου.

Προδοχὴ

Εἰς τὴν Γενικοὺς ἐν ἐνώπιον τοῦ Βασιλῆως
ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπὶ κεραιᾷ εἶπε διὰ τοῦ
ἐκδομένου χρονικοῦ περιορισμοῦ ἀναδρομῆς
εἰς τὴν ἐρευναν

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς ἀμοιβήν τῶν κονδυλοῦχων εἰς τό
 Ὑπουργεῖον Προεδρίας λεκτέα τὰ ἀκόλουθα: α) Ὑπάρχουν κον-
 δυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι πρέπει νά μείνουν ^{ἀμετακίνητοι} μυστικοί, β) ^{δι' ὅσων} ~~ἐξ ὅσων~~
 θά ἡδύνατο ὑπὸ ἄλλας συνθήκας νά εἶναι φανεροί, ~~ἐξ αὐτῶν~~ ^{Προ-}
^{εἰσέχοντες αἱ ἐξῆς περιπτώσεις:}

1) Ἐχομεν μερικούς οἱ ὅποιοι δέν ἔχουν τὰς τυπικάς
 προϋποθέσεις νά προσληφθοῦν ἄλλως - (κομμουνισταί) καί οἱ
 ὅποιοι ^{εἶναι} ~~εἶναι~~ ἀνάγκη νά προσληφθοῦν.

2) Ἐχομεν ἄλλους πού δέν θέλουν νά ἐμφανίζωνται ὡς κονδυ-
 λιοῦχοι, ἐνῷ συμφέρει ἐθνικῶς νά προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των,

3) Ὑπάρχει ἡ κατηγορία τῶν ἐχόντων εἰδικά προσόντα
 γλωσσομαθείας, οἱ ὅποιοι ἐνῷ εἶναι ἀπαραίτητοι, ἐν τούτοις
 ἀρνοῦνται νά ὑπηρετήσουν ἐφ' ὅσον θά ἐλάμβανον ὅσα κατὰ νόμον
 ἡδύνατο νά λάβουν εἴαν κατελάμβανον ὀργανικὴν τινὰ θέσιν,
 ἐφ' ὅσον δηλαδή ^{θα} ~~ὕπηρετο~~ ὡς τακτικοί ἢ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι
 καί ^{θα} ~~ἐπληρώνοντο~~ διὰ φανερῶν κονδυλίων.

4) Τέλος ὑπάρχουν καί ὠρισμένοι κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι,
 ἂν ^{εἶναι} ~~ὑπῆρχαν~~ ὀργανικαί θέσεις, θά ἡμποροῦσαν νά προσληφθοῦν
 κανονικῶς, καί οἱ ὅποιοι εἶναι ἀναγκαῖοι ὑπηρεσιακῶς, ἀλλὰ
 μὴ ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων καί φανερῶν κονδυλίων μέχρις
 ἀρτιωτέρας διαρθρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, προ-
 σελήφθησαν κατ' ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἐθνικά κονδύλια.

Ἡ τοιαύτη πρόσληψις εἶναι: α) ὑπηρεσιακῶς χρήσιμος,
 β) δέν αὐξάνει τὰς δαπάνας, διότι πάντως ἡ δαπάνη θά ἐγίνετο,
 πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαραιτήτου παρ' αὐτῶν ἐπιτελουμένης ἐργα-
 σίας, γ) τέλος, τόσον βέβαιον εἶναι ὅτι ταῦτα ἀληθεύουν, ὥστε
 ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη ὁ θεσμός ἀπὸ τό 1947 ἕως τό 1963, 36

Ὑπουργοί ἐπὶ 16 ἔτη κάμνουν παγίως τοιαύτην χρῆσιν τῶν
 μυστικῶν κονδυλίων καί τοῦτο ἐν γνώσει τοῦ Γενικοῦ Λογιστη-
 ./. .

^
21/0

ρίου (καί ἐν γνώσει τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου).

Ἡ Τό Γενικόν Λογιστήριον ^{πρεῖν νά αὐξήσῃ καί} ~~ἔπρεπε~~ νά μυστικὰ κονδυλίᾳ, ^{ἡ μυστικὰ κονδυλίᾳ} διά νά ἀποφύγῃ τήν ἐπικίνδυνον ἄλλως αὕξησιν θέσεων ὁργανισμῶν.

Πρόκειται ἐπομένως:

- α) περί δαπάνης ἐθνικῶς ἀναγκαίας,
- β) μή δυναμένης νά γίνῃ ἄλλως μέχρις ἐπιψηφίσεως νέου ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου,
- γ) ἀλλά πρόκειται συγχρόνως περί καταστάσεως ἀνάγκης, ἥτις ἀσχέτως πάσης διατάξεως, ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθῇ,
- δ) καί δὴ ἀποδεδειγμένης καταστάσεως ἀνάγκης, ἀφοῦ, ἄνευ ἐξαιρέσεως μέρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων διετίθετο διά τόν σκοπόν αὐτόν ἀπό ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς τελευταίας Ιδετίας.

~~Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας~~ Κατά τὸ ἄρθρον Ι7 τοῦ Ν.Δ. Ι58 τῆς 27/Ι0/Ι946, ἐπιτρέπεται νά γίνωνται δαπάναι καί ἐπιχορηγήσεις ἐξυπηρετοῦσαι γενικῶς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ ἐφ' ὅσον:

- α) ἐγγράφεται σχετική πίστωσις εἰς τόν εἰδικόν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Τύπου (νῦν Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου),
- β) ἀποφανθῇ περί αὐτῆς ὁ Ὑφυπουργός (ἢ ὁ Ὑπουργός) μετὰ ἡτιολογημένην γνώμην ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῆς γνώμης οὔσης ἀπλῶς συμβουλευτικῆς--.

Προκειμένου περί διενεργείας τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ~~(ἢ διὰ προπληρωμῆς ἄνευ προσαγωγῆς δικαιολογητικῶν)~~ ὁπότε καί μόνον πρόκειται περί μυστικῶν κονδυλίων, ~~προσάπαιτεται~~ καί σχετική ἐγκριτικὴ πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Απασαι αἱ μέχρι σήμερον διατεθεῖσαι πιστώσεις διὰ μυστικά κονδύλια ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως καί τῶν δύο ἀποφασιστικῶν ὀργάνων, τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καί τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καί τοῦ συμβουλευτικοῦ ὑπηρεσιακοῦ ὀργάνου συγκεκροτημένου κατὰ νόμον.

(Ἀπαντα τὰ διατηρηθέντα τυχόν ἀποδεικτικά στοιχεῖα περί τῆς διαθέσεως τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, ἔπρεπε νά εἶχον ἤδη καταστραφῇ, ἡ δέ περισσὴ εὐσυνειδησία τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τήν φύσιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν.)

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ἀπητεῖτο ἡ γνώμη τῆς κατὰ τό ἄρθρον 17 Ἐπιτροπῆς ὅχι μόνον ὅτε συνετάσσετο τό εἰς τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον ὑποβαλλόμενον πρακτικόν αὐτῆς ἵνα αἱ δαπάναι γίνουιν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἀλλά καί ὅτε διετάσσετο ἐκάστη συγκεκριμένη δαπάνη ἀπό τόν Ὑπουργόν ἐν τῇ πλαίσιῳ τοῦ ἐν τῇ ^{συμβουλευτικῇ ἀρχῇ} γνῶματεύσει τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος ποσοῦ, ~~γνῶματεύσεις ἡτις εἶναι συμβουλευτικὴ διὰ τόν Ὑπουργόν, δέν εὔσταθεῖ.~~

α) Διότι δέν προκύπτει ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος οὐδαμοῦ ζητεῖ ὅπως ὑπάρχῃ τοιαύτη γνώμη δι' ἐκάστην συγκεκριμένην δαπάνην καί εἶναι ἄγνωστος εἰς τό δημόσιον δίκαιον ἡ ἔννοια τύπου τόν ὁποῖον δέν θεσπίζει ρητῶς ὁ νόμος, ἀλλά ὁ ὁποῖος καθιεροῦται διὰ συμπερασμάτων.

β) Διότι τό ἐγκρίνον τήν, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ^{τοῦ ποσού} παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, διαχειρίσιν Ὑπουργικόν Συμβούλιον, ἔχον ~~μὴ~~ εἰς χεῖρας τοῦ τὰ πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς καί τήν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐνέκρινε τὰς δαπάνας, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ἀπαιτεῖται εἰδικὴ πρᾶξις ἐγκρίσεως ἐκάστης συγκεκριμένης δαπάνης ἣν διατάσσει ὁ Ὑπουργός. Ἡ ἐπιτροπή,

προκειμένου να υποβληθῇ ἡ γνώμη της περί τῆς ἀνάγκης τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης πιστώσεως ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ὕψους τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον, εἶναι βεβαίως ἐλευθέρα νά ζητήσῃ οἰανδήποτε θέλει πληροφορίαν προκειμένου νά ἐκφέρῃ γνώμην καί ἐλευθέρα νά ἀρνηθῇ νά ἐκφέρῃ γνώμην, εἰάν κρίνῃ ὅτι τά ὑπ' ὅψιν ~~ἐστὶν~~ ^{ἐστὶν} στοιχεῖα δέν εἶναι ἐπαρκῆ. Ἐκ τούτου ὅμως οὐδόλως ἔπεται ὅτι ὑπάρχει ὑποχρέωσις τοῦ 'Υπουργοῦ ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν νά μνημονεύσουν ἐκάστην συγκεκριμένην δαπάνην. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται, ἐφ' ὅσον θέλει, νά ~~ᾖ~~ ^{καλεῖται} ζητήσῃ, ἀλλὰ δύναται καί νά ἀρνεσθῇ εἰς τὴν κατονομασίαν γενικῶν κατηγοριῶν δαπανῶν. Ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως προκύπτει ἀντίθετος ἐκδοχή. (Εἰς τό δημόσιον δίκαιον τοῦλάχιστον δέν νοοῦνται τύποι οἱ ὅποιοι δέν θεσπίζονται ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καθιεροῦνται οὕτως εἰπεῖν, διὰ συμπερασματικῶν συλλογισμῶν.

Ἐάν ὁ νόμος ἤθελε τὴν δι' ἐκάστην δαπάνην εἰδικὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς,

α) θά καθιέρου τὴν ἀρχὴν ὅτι δι' ἐκάστην δαπάνην ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῷ ἀντιθέτως ἀπαιτεῖται ἀπλὴν γνώμην, δηλ. τό μή ὑποχρεωτικόν τῆς συμμορφώσεως τοῦ 'Υπουργοῦ πρὸς αὐτήν,

β) θά ἀπῆτει μίαν "εἰδικῶς ἡτιολογημένην" γνώμην καὶ ὅχι μίαν ἀπλῶς "ἡτιολογημένην" γνώμην,

γ) διότι ἐφ' ὅσον ἐνεκρίνετο ἐξ ἀρχῆς ἡ "ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ" διαχειρίσις ἀπὸ τόν 'Υπουργόν, δέν εἶχε πλῆξον ὁ 'Υπουργός ὑποχρέωσιν νά λογοδοτήσῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις, οὕτως ἐνεργοῦσα, ἐνεπιστεύετο εἰς τόν 'Υπουργόν τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ διαχειρίσιν ἐνός ποσοῦ ὠρισμένου

ύφους παρ' αὐτῆς προσδιοριζόμενου.

Ἡ ἐν προκειμένῳ ἔννοια τῆς διατάξεως εἶναι τόσο σαφής, ὥστε οὐδέποτε ἠγέρθη ζήτημα ἀμφισβητήσεως τοῦ νομοτύπου αὐτῆς τῆς διαδικασίας τῆς τηρηθείσης, ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ^{ἠγέρθη} ὅλων σχεδόν τῶν παρατάξεων. ~~Ἐπὶ~~ ^{ἠγέρθη} διηύθυναν τὴν σημερινὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Τύπου.

δ) Πᾶσα ἄλλη διαδικασία, ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι θά ἔδει δὲς νὰ ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἐκάστης δαπάνης, πρῶτον ὅτε ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἡ δαπάνη γίνῃ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ δεύτερον ὅτε ὁ Ὑπουργός, ἐν τῇ πλαίσι τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, διατάσσει μίαν συγκεκριμένην πληρωμὴν, ὅχι μόνον ἐκ τοῦ νόμου δὲν προκύπτει, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος. Παρακωλύεται δι' αὐτοῦ ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα πραγματοποίησις τῆς δαπάνης, προκειμένου δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ γνωματεύσῃ.

ε) Πέραν τούτου εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας, τουλάχιστον καθ' ὅσον ἐγὼ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζω, ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐπὶ μέρους κονδυλίων ἦτο πλήρως γνωστός εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζεν ὅτι μέγα μέρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἀφεώρα τὴν πληρωμὴν τῶν ἐργαζομένων χάριν τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τὰ κονδύλια ἐκάστου μηνὸς ἠναλίσκοντο κυρίως εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τοῦτο ἦτο γνωστόν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, διότι τὰ ἴδια τὰ μέλη αὐτῆς ^{ὡς νὰ γινῇ} διεχειρίζοντο τὰ κονδύλια αὐτὰ καὶ συνήθως τὰ ἴδια ἐπρότειναν καὶ τὰ ἐπιλεγόμενα πρόσωπα. Ἦτο ἐπίσης ^{ὡς ἐλέγχον καὶ ἀντιλεῖπον} γνωστόν ~~εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους τὸ ὅποτον, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας~~

78
 Περαιίνων ὀφείλω νά ἐπισημάνω ^{αὐτὴν εἶναι} ~~μὴν~~ σκιάν ἣτις
 βαρεῖα ἐπικάθεται ἐπὶ ὅλης τῆς διεξαγομένης διοικητικῆς
 ἀνακρίσεως, ὀφειλομένη εἰς τὴν χρονικὴν ἔκτασιν ἣτις καθω-
 ρίσθη διὰ τῆς διατασσούσης τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν ὑπουρ-
 γικῆς ἀποφάσεως.

(Βλέπετε ὑπομνη-
 μενων δι' 17)

Στοιχειῶδες αἴσθημα δικαιοσύνης ἐπέβαλε νά μὴ
 περιορισθῇ ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν
 ἥσκησε τὴν ἐξουσίαν τὸ ἀντίπαλον τῆς διαταξάσης τὴν διοικη-
 τικὴν ἀνάκρισιν Κυβερνήσεως κόμμα. Ἐφ' ὅσον ἀνατρέχει ἡ
 ἔρευνα εἰς γεγονότα συντελεσθέντα ἤδη πρό ἑξαετίας, ἡ στοι-
 χειώδης ἀντίληψις περὶ ἴσης μεταχειρίσεως ὅλων ἐπέβαλε νά
 περιλάβῃ ἡ κρίσις καὶ τὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος καθ' ἣν
 τὴν ἐξουσίαν κατεῖχον Κυβερνήσεις προερχόμεναι ἐκ τῆς αὐτῆς
 πολιτικῆς παρατάξεως, ἐξ ἧς προέρχεται καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρ-
 νησις.

Ὁ περιορισμός τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὴν περίοδον τῶν
 Κυβερνήσεων Καραμανλῆ τὴν καθιστᾷ ἀπολύτως μονόπλευρον,
 διότι ἐνῷ ὑποβάλλει ὑπὸ ὠρισμένην δικανικὴν κρίσιν τὰς
 πράξεις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Κυβερνήσεων τούτων, τοὺς Ὑπουργούς
 τῆς σημερινῆς Κυβερνήτικῆς παρατάξεως τοὺς θέτει ἐκτός τῆς
 κρίσεως ταύτης.

Καὶ εἶναι τοσούτω ἄδικος καὶ ἄνιστος ἡ μεταχείρισις
 αὐτῇ, καθ' ὅσον εἶναι γνωστόν ὅτι κρινόμενοι καὶ μὴ κρινόμενοι
 σήμερον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον διεχειρίσθησαν τὰ
 μυστικὰ κονδύλια.

Καὶ οἱ μὲν δικασταὶ οἱ διαταχθέντες νά διεξαγάγουν
 τὴν ἀνάκρισιν ἐντελοῦν ὑπουργικὰς διατάγας, εἶναι ὁμως

19

προφανής ή πολιτική και ήθική ευθύνη της καθορισάσης τά
χρονικά όρια της διοικητικής ανακρίσεως Κυβερνήσεως.-

ομοιοτητα με τα
residua α-γ λ α

(A)

Ο ισχυρισμός ότι απητεῖτο ἡ γνώμη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 Ἐπιτροπῆς ὅχι μόνον ὅτε συνετάσσετο ^{νέ} εἰς τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον ὑποβαλλόμενον πρακτικόν αὐτῆς ἵνα αἱ δαπάναι γίνουν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ἀλλὰ καὶ ὅτε διετάσσετο ἐκάστη συγκεκριμένη δαπάνη ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐν τῇ γνωματεύσει τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθέντος ποσοῦ, γνωμάτευσις ἣτις εἶναι συμβουλευτική διὰ τὸν Ὑπουργόν, δέν εὔσταθεῖ.

α) Διότι δέν προκύπτει ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος οὐδαμοῦ ζητεῖ ὅπως ὑπάρχῃ τοιαύτη γνώμη δι' ἐκάστην συγκεκριμένην δαπάνην καὶ εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον ἡ ἔννοια τύπου τὸν ὁποῖον δέν θεσπίζει ρητῶς ὁ νόμος, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος καθιεροῦται διὰ συμπερασμάτων.

β) Διότι τὸ ἐγκρίνον τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διαχειρίσιν Ὑπουργικόν Συμβούλιον ἔχον εἰς χεῖρας τοῦ τὰ πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐνέκρινε τὰς δαπάνας, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος.

γ) ~~Π~~ Πᾶσα ἄλλη διαδικασία ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι θά ἔδει δίς νά ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἐκάστης δαπάνης πρῶτον ὅτε ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ ^ε ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἡ δαπάνη γίνῃ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ δεύτερον ὅτε ὁ Ὑπουργός, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, διατάσσει μίαν συγκεκριμένην πληρωμήν, ὅχι μόνον ἐκ τοῦ νόμου δέν προκύπτει, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος. Παρακωλύεται δι' αὐτὸν ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα πραγματοποίησις τῆς δαπάνης, προκειμένου δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν νά συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ νά γνωματεύσῃ.

Κατά τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν.ΦΠΣΤ' περί τῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν διὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ προβλεπόμενα ἀδικήματα κινεῖ μόνη ἡ Βουλὴ. Κατὰ δέ (τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου) ἡ διαδικασία τῆς ποινικῆς διώξεως ἄρχεται διὰ τῆς ὑποβολῆς προτάσεως εἰκοσι τοῦλάχιστον Βουλευτῶν. Ἐπὶ τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως ταύτης (καὶ πρὸ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς οὐδεμία παρ' οὐδενὸς ἐπιτρέπεται πρωτοβουλία). Ἐπὶ ταύτης ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς δέν δικαιούται νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν συναίτιοι καὶ συνεργοὶ μὴ Ὑπουργοὶ καθ' ὧν ἡ ἀρμοδία εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ θέλει νὰ ἀσκήσῃ ποινικὴν ἀγωγὴν καὶ νὰ προβῇ εἰς προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν ἐκρίθη (ἀποφ. Α.Π. 472 (1950)) ὅτι ἡ κατ' αὐτῶν δίωξις δέν δύναται νὰ προχωρήσῃ ἐφ' ὅσον δέν ἀρχίσῃ ἡ εἰδικὴ διαδικασία τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν. Μὴ διωκομένου τοῦ κυρίως ὑπευθύνου δέν δικαιολογεῖται ἡ δίωξις τῶν συναιτίων καὶ συνεργῶν.

Ἡ δίωξις ἐπομένως ἐφ' ὅσον ὑπεύθυνοι εἶναι καὶ Ὑπουργοὶ ἀρχίζει ὁπωσδήποτε ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν Βουλὴν μὲ πρώτην ἀποκλειστικῶς ἐνέργειαν τὴν πρότασιν τῶν 20 Βουλευτῶν. Ὅταν φθάσῃ ἡ διαδικασία αὕτη εἰς τὸ τέρμα της, ὅταν δηλαδὴ διατυπωθῇ ἡ ἀπόφασις περί παραπομπῆς, τότε ἐάν περί συνεργῶν καὶ συναιτίων σιωπήσῃ αὕτη, θὰ δικαιωθοῦν οὗτοι ὑπὸ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων. Δύναται ὅμως νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς κακῶς ἐπομένως ἀπηθύνη ἐγγράφον πρὸς τὴν Βουλὴν ἐφ' ὅσον τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησιν δύναται νὰ ἀναμένῃ μόνον ἀπὸ τὴν περί παραπομπῆς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς (Ν. 817/1917) καὶ κακῶς ἐρωτᾷ τί δέον νὰ πράξῃ, διότι τοῦτο τὸ λέγει ὁ νόμος. Ὅφείλει νὰ ἀναμείνῃ. Καὶ οὐδεὶς δύναται καὶ δι' ἀπλῆς ἐρωτήσεως νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα. Οὐδέ ἡ Βουλὴ δύναται ἐρωτῶμεν νὰ ἀποφασίσῃ. Ὅφείλει καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀλλὰ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς νὰ ἀναμείνουν τὴν πρότασιν τῶν 20 Βουλευτῶν διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ διαδικασία καὶ τὴν ἀπόφασιν περί παραπομπῆς Ὑπουργοῦ δι' ἧς καὶ μόνη δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ ἂν οἱ συναίτιοι θὰ συνεκδικασθοῦν ἢ ὄχι.

A

d

Ὁ ισχυρισμός ὅτι ἀπητεῖτο ἡ γνώμη τῆς κατὰ τὸ
 ἄρθρον 17 ἐπιτροπῆς ὅχι μόνον ὅτε συνετάσσετο τὸ εἰς τὸ
 Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβαλλόμενον πρακτικὸν αὐτῆς ἵνα
 αἱ δαπάναι γίνουν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δέν εὔσταθεῖ.

α) διότι δέν προκύπτει ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος
 οὐδαμοῦ ζητεῖ ὅπως ὑπάρχη τοιαύτη γνώμη δι' ἐκάστην συγκε-
 κριμένην δαπάνην καί εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον
 ἡ ἔννοια τύπου τὸν ὁποῖον δέν θεσπίζει ρητῶς ὁ νόμος, ἀλλ' ὁ
 ὁποῖος καθιεροῦται διὰ συμπερασμάτων.

β) διότι διὰ νά ἐγκρίνῃ τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ
 διαχείρισιν ὠρισμένων ποσῶν, ἐγνώριζεν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν τρό-
 πον τῆς διαθέσεως αὐτῆς ἢ ἔκρινε ὅτι ἡδύνατο νά ἐμπιστευθῇ
 τὴν διαχείρισιν ταύτην ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτῆς διαγραφομένων
 πλαισίων εἰς τὸν Ὑπουργόν.

γ) διότι τὸ ἐγκρίνον τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ παρά
 τοῦ Ὑπουργοῦ διαχείρισιν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχον εἰς
 χεῖρας τοῦ τὰ πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλάμβανε γνώσιν τῆς
 γνώμης αὐτῆς. *Ὑπουργὸς ἐνέκρινε τὴν δαπάναν, ὡς καθεστὸς*

δ) διότι ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ἀπλῶς συμβουλευτικὴ
 διὰ τὸν Ὑπουργόν καί ἐφ' ὅσον ἤδη ἐγνώριζε ὁ Ὑπουργός
 ὅτι εἰς αὐτόν ἐμπιστεύεται, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ,
 τὴν σχετικὴν διαχείρισιν ἡ Ἐπιτροπὴ πληροῦται πλήρως ὁ
 σκοπὸς τοῦ νόμου, δηλ. δέν προβαίνει εἰς δαπάνην ἐκ τῶν
 μυστικῶν κονδυλίων ὁ Ὑπουργός χωρὶς προηγουμένην γνώμην
 αὐτῆς.

δ) Πᾶσα ἄλλη διαδικασία ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι
 θά ἔδει δύς νά ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἐκάστης δαπάνης

Γὰρ καὶ οἱ
 βουλευταὶ ἐπὶ
 ἀρκετῶν δεσφῶν
 ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐν
 τῷ ὅτι καὶ τὸ Ὑπουργικόν
 Συμβούλιον ἀπὸ τοῦ
 Ὑπουργοῦ ἐλάμβανε
 τὴν γνώμην αὐτοῦ
 ἐν τῇ διαχείρισιν
 αὐτῇ, ὡς καθεστὸς
 εἶναι ἀπὸ τοῦ νόμου
 καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ

πρῶτον ὅτι ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἡ δαπάνη γίνη ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ δεύτερον ὅτι ὁ Ὑπουργός, ἐν τῇ πλαίσιῳ τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, διατάσσει ^{μὴν} ~~μόνον~~ συγκεκριμένην ~~πληρωμήν~~ πληρωμήν, ὅχι μόνον ἐκ τοῦ νόμου δέν προκύπτει, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος. Παρακωλύεται ^{δὲ} ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα πραγματοποίησις τῆς δαπάνης, προκειμένου δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν νά συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ νά γνωματεύσῃ. ~~ἀλλὰ συχνά~~ ^{δὲ} καταστρέφεται καὶ τὸ ἀπόρρητον, εἰς ὅσας περιπτώσεις εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε ἡ Ἐπιτροπὴ νά μὴ πρέπει νά λάβῃ γνῶσιν τῆς συγκεκριμένης δαπάνης, ὁπότε ἡ κρίσις αὐτῆς ^{κρίνεται} ~~κρίνεται~~ ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς πρὸς τὸν ἐκάστοτε Ὑπουργόν. Ἡ τοιαύτη ἐρμηνεία εἶναι ἀρρήκτως συνυφασμένη μετὰ τὴν ἔννοιαν τῆς μυστικῆς δαπάνης, ὅπως εἶναι ἀνάγκη νά καθιερωταί εἰς πᾶν σύγχρονον κράτος.

ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν

ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν

ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν

δ) Πέραν τούτου εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας, ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐκάστου ἐπὶ μέρους κονδυλίων ἦτο πλήρως γνωστός εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Πλὴν ^{ἡ ἐπιτροπὴ} ~~πλὴν~~ ποσοστοῦ ^{τοῦ} ~~τοῦ~~ τοῦ συνόλου τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἀφεῶρα τὴν πληρωμὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ^{ὑπηρεσίας} ~~ὑπηρεσίας~~ τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τὰ κονδύλια ἐκάστου μηνὸς ἠναλίσκοντο εἰς περίπου παγίας ἀμοιβῆς ^{ἀμοιβῆς} ~~παγίας~~ σχεδόν πρεσβερούμενης ἐργασίας. Τοῦτο ἦτο γνωστόν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διότι τὰ ἴδια τὰ μέλη αὐτῆς διεχειρίζοντο τὰ κονδύλια αὐτά. Ἦτο ^{γνωστόν} ~~γνωστόν~~ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους τὸ ὅποσον, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας νέων θέσεων εἴτε ἐπὶ συμβάσει, εἴτε ἐντάκτων ὑπαλλήλων, γεγονός ὅπερ ^{ἐπαγεται} ~~ἐπαγεται~~ καὶ μείζονας καὶ παγίας ἐπιβαρύνσεις τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ἐπρωτίμα ^{τοῦ} ~~τοῦ~~ καθεστῶς τῶν λεγομένων "κονδυλιούχων"

ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν
ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν Ὑπουργὸν

οί όποιοι ούδεμίαν έπιβάρυνσιν, πλέον τής άμοιβής των
 έπήνεγκον είς τό Δημόσιον Ταμεΐον. ~~Βάσει δέ κυρίως των~~
~~τοιούτων είς κονδυλιούχους άναγκών του Έπουργείου ώρίζετο~~
~~έκάστοτε τό ύψος των σχετικών πιστώσεων είς τόν είδικόν~~
~~προϋπολογισμόν του Έπουργείου.~~

- 2 ε) Έ πλήρης απόδειξις ότι ή άκολουθηθεΐσα τακτική ήτο ή
 μόνη όρθή, ή μόνη σύννομος καί μόνη πρακτικώς έφικτή είναι
 τό γεγονός ότι από του 1947 μέχρι σήμερα, όπότε 37 Έπουρ-
 γοί διήλθον από τόν Τύπον, ή τακτική αύτή έτηρήθη παγίως
 καί ούδεμία αρχή, ^{ή Κυβέρνηση} ούδεμία Κυβέρνησις δέν έσκέφθη ποτέ νά
 τήν θίξη ή νά τήν μεταβάλη.

(B)

+
+
Ο ισχυρισμός ότι άπητεΐτο ή γνώμη τής κατά τό άρθρον
17 'Επιτροπής όχι μόνον ότε συνετάσσετο εΐς τό 'Υπουργικόν
Συμβούλιον ύποβαλλόμενον πρακτικόν αύτής ΐνα αΐ δαπάναι
γίνουν άνευ άποδόσεως λογαριασμοΰ αλλά καΐ ότε διετάσσετο
έκάστη συγκεκριμένη δαπάνη από τόν 'Υπουργόν έν τψ πλαισίψ
τοΰ έν τψ γνωματεύσει τής 'Επιτροπής καθορισθέντος ποσοΰ,
γνωμάτευσις ήτις εΐναι συμβουλευτική διά τόν 'Υπουργόν, δέν
εύσταθεΐ.

X α) Διότι δέν προκύπτει έκ τοΰ γράμματος τοΰ νόμου, ό όποΐος
ούδαμοΰ ζητεΐ όπως ύπάρχη τοιαύτη γνώμη δι'έκάστην συγκεκρι-
μένην δαπάνην καΐ εΐναι άγνωστος εΐς τό δημόσιον δίκαιον
ή έννοια τύπου τόν όποΐον δέν θεσπΐζει ρητώς ό νόμος, αλλά
ό όποΐος καθιεροΰται διά συμπερασμάτων.

β) Διότι τό έγκριΐνον τήν άνευ άποδόσεως λογαριασμοΰ παρά
τοΰ 'Υπουργοΰ διαχείρισιν 'Υπουργικόν Συμβούλιον έχον πΐς
χεΐρας του τά πρακτικά τής 'Επιτροπής καΐ τήν είσήγησιν τοΰ
'Υπουργοΰ ένέκρινε τās δαπάνας, *ως απαιτΐ ο νόμος*.

Oudayon loo vayo avaru^{2.55}
 cidunni aru^{2.55} guruvu
 machu guruvu^{2.55} guruvu
 in dalaon. Guruvu

[illegible]

2

wa' oifer ^{hus} (loaycig der sua
Eapen. ~~Der~~ In loitel
opos oolajis eorles ih ¹⁷³ wasp
wasppwas loi kourpaw i' lo
warpaw wa' pumawawaw
~~was~~ inachin agumapi-
gim douraw. & loyapaw
lorata, ey'oor dyu, wa kis
pukun, eyi lorata nai
u apunaw is hin uatow
pawias jenuw natyopu
louraw. ~~De~~ y oodgic
dalkaw apowawak anli-
delo enday. Is lo lupo'
aw dumarow loyopialor
der wootwa litar oi' oowin

der Drontoforles putw voo
toe rogo, epi nadipovela
oiko eorin, der agoroo
palun agoroo

Lai o rogo idye tu d.
enachm dachm cidun
guren ty colpooz
e/dz nadipov tu apu
oh d' enachm dachm ^{enachm} ay
gorog friozu ty colpooz
~~to voo ppo hui ty agoroo~~
~~guren to voo ppo agoroo~~
eoluo, en avlidilo ^{enachm} ~~palu~~
daziv friozu, dy. to ty
voo ppo hui ty agoroo
to voo ppo agoroo eoluo

4

b/da xaxix ~~hio~~ mu eidimw
ghogymim prum na
" ofi piar ag os ghogymim
un prum
g/ dob ^{q'olov} emupivelo ^{ex if xpx} h' ew
awobian gajapimoi dixh
pion awo hio l'awopoi, hu
ex gcor l'awopoi awo
pruor na gobolia gpa
hu l'awopim, itx, owos
irpovos, ate emorelewo
es hu l'awopoi hu awo
awobian g/ gpa daylipon
ew awo gpiqimov ufon gaf'awh
apaxipipim g' awonayim awos
h' dafew ew awo ayiz

5

iole ~~api~~ endrook ~~an~~
Luanthia ~~gongu~~ gongu
fulura ~~agrobiluro~~ to
repolioor ~~avly~~ ^{ly ~~de~~ ₁₁₄₅ diadema} ~~ly~~ ^{ly} ~~meudion~~ ^{ly} ~~to~~ ^{to} ~~paup~~
reper clor ^{latuana} ~~nat~~ ^{ly} ~~sup~~
lii oooioo ~~ti~~ ^{ly} ~~per~~ ^{ly} ~~per~~
lii ~~apellifur~~ ~~oosop~~
sigudraa ~~ly~~ ~~ayprie~~
Per. ~~Secod~~. ~~Tuao~~

+ 6

γ) Πᾶσα ἄλλη διαδικασία ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι θὰ
ἔδει δῖς νά ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἐκάστης δαπάνης
πρῶτον ὅτε ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ ἡ
ἐγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἡ δαπάνη γίνη ἄνευ
ἀποδόσεως λογαριασμοῦ καὶ δεύτερον ὅτε ὁ Ὑπουργός, ἐν τῷ
πλαίσίῳ τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης, διατάσσει μίαν συγκεκριμένην
πληρωμήν, ὅχι μόνον ἐκ τοῦ νόμου δέν προκύπτει, ἀλλὰ εἶναι
ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος. Παρακωλύεται δι' αὐτοῦ ἡ ἄμεσος
καὶ ταχεῖα πραγματοποίησις τῆς δαπάνης, προκειμένου δι'
ἐκάστην ἐξ αὐτῶν νά συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ νά γνωματεύσῃ.

+

δ) Πέραν τούτου εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας ^{λογιστῶν} ~~κατὰ τὸ ἔτος 1950~~ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐπὶ μέρους κονδυλίων ἦτο πλήρως γνωστός εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζεν ὅτι μέγα μέρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἀφεώρᾳ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐργαζομένων εἰς ^{χρεὶν} ~~τὰς ὑπηρεσίας~~ τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τὰ κονδύλια ἐκάστου μηνὸς ἠναλίσκοντο ^{ὑπὲρ} ~~εἰς~~ ^ἡ χρησιμοποίησιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ὑπουργείου προσώπων. Τοῦτο ἦτο γνωστόν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διότι ^{καὶ} ~~τὰ~~ ἴδια τὰ μέλη αὐτῆς διεχειρίζοντο τὰ κονδύλια αὐτὰ ^{ἀπὸ} ~~ἡ~~ ^{καὶ} ~~ἑαυτοὶ~~ συνήθως ἐπρότεινε καὶ τὰ ἐπιλεγόμενα πρόσωπα. Ἦτο ἐπίσης γνωστόν ^{καὶ} ~~εἰς~~ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους τὸ ὅποῖον, πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας νέων θέσεων εἴτε ἐπὶ συμβάσει, εἴτε ἐντάκτων ὑπαλλήλων, γεγονός ὅπερ ἐπάγεται καὶ μείζονας καὶ παγίας ἐπιβαρύνσεις τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ, ἐπρωτίμα μέχρις ὁριστικῆς Νομοθετικῆς ρυθμίσεως ^{τῶν} ~~τῶν~~ πράγματός ^{αὐτῶν} ~~αὐτῶν~~ τὸ καθεστὼς τῶν λεγομένων "κονδυλιούχων" οἱ ὅποιοι οὐδεμίαν ἐπιβάρυνσιν, πλέον τῆς ἀμοιβῆς των ἐπήνεγκον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

+ καὶ οὕτως
ἡ δὲ ἀντιμετώπιση
μὲν

+
Περὶ τοῦ ἔργου
ἐπὶ Προεδρίας
καὶ

8. Daraus i' enorgodidit die der
 ducarig der als vca. too
 angot cyupofilo tagio un
 oderpater apomuefe und fa-
 lura als der eine adogolo
 orroyos. Oderman conyem
 paktogur es als es lo sepyda
 eyer edapaplopythos
 cyepodt;

Αθήναι, 4 Φεβρουαρίου, 1964

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΕΙΓΟΝ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΝ

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

Δ Ι Α : Κύριον Γενικόν Διευθυντήν Τύπου
Α Π Ο : Διευθυντήν Έξωτερικού Τύπου
Θ Ε Μ Α : Στοιχεῖα ζητούμενα ὑπὸ τοῦ Ἀντεισαγγελέως
τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Τούση

Κατὰ σημερινήν συνάντησίν μου μετὰ τοῦ Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρέδωσα τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα:

- (1) Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν τὰς ἐπιδοτήσεις εἰς ἐφημερίδας τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κατὰ τὰ ἔτη 1955-1963. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν μοῦ παρέδωσεν σήμερον ὁ κ. Κ. Κεφάλας πρὸς διαβίbasίν της εἰς τὸν κ. Ἀντεισαγγελέα.
- (2) Καταστάσεις φιλοξενηθέντων ξένων δημοσιογράφων ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι καὶ τοῦ 1963.
- (3) Κατάστασιν ξένων δημοσιογράφων εἰς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν χρηματικά ποσὰ διὰ μερικὴν ἢ ὀλικὴν φιλοξενίαν, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

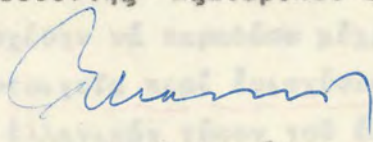
Εἰς τὸν κ. Ἀντεισαγγελέα ὑπεσχέθην νὰ παραδώσω μέχρι μεθαύριον Πέμπτης, 6 Φεβρουαρίου 1964, στοιχεῖα περὶ ἐνισχύσεων παρασχεθει-
σῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐλληνικὸν τύπον τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ ὅποια εἶχεν οὗτος ζητήσει εἰς προηγουμένην συνεργασίαν (θέμα ὑπ' ἀριθ. 4 εἰς σημείωμά μου τῆς 3 Φεβρουαρίου). Κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Ἀντεισαγγελέως, τὰ ἐν λόγῳ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ
σύνολον τῶν ὑπαρχόντων εἰς ὅλας τὰς δυναμένας νὰ παράσχουν τοιαῦ-
τα στοιχεῖα ὑπηρεσίας, ἥτοι κατὰ κύριον λόγον τὴν Διεύθυνσιν Οἰκο-
νομικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τὰς Διευθύνσεις Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ,
Μελετῶν, Διαφωτίσεως, Συντονισμοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ Τύπου.

Τήν μνημονευομένην ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος πρώτην κατάστασιν περί ἐφημερίδων Νομοῦ Ἰωαννίνων, ὁ κ. Ἀντεισαγγελεὺς ἐπέστρεψε μέ-
 τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἀνέγραψεν ἰδιοχείρως ἐπ'
 αὐτῆς ταύτης τῆς καταστάσεως, ἣν ἐπιστρέφω συνημμένως : "Παρακλή-
 σις ἐπειγόντως νά ἔχωμεν τὰ κατωτέρω στοιχεῖα : (α) τόπος ἐκδόσεως
 (β) ποῖος διατάκτης διὰ τήν καταβολήν τῶν ποσῶν, (γ) εἰς τίνα εἶ-
 ναι γνωστόν εἰς τήν ὑπηρεσίαν, ποίας πολιτικῆς κατευθύνσεως ἢ κομ-
 ματικῆς ἀποχρώσεως (δ) ποῖος ὁ Διευθυντής ἢ ὁ Ἐκδότης τῆς ἐφημε-
 ρίδος (ε) ἂν ἐκτός τῆς Ἡπείρου ἐκδίδονται ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδες
 μέ κύριον προορισμόν καταναλώσεως τήν Ἡπείρον. Τὰ κατωτέρω στοι-
 χεῖα θά παραμείνουν".

Παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενος δώσετε ὁδηγίας εἰς τὰς ἀρμοδίας δι'
 ἐκάστην περίπτωσιν ὑπηρεσίας, ἵνα σᾶς παραδώσουν ἐγκαίρως τὰ ζη-
 τούμενα στοιχεῖα πρὸς ὑποβολήν των εἰς τὸν κ. Ἀντεισαγγελέα με-
 θαύριον Πέμπτην, 6 Φεβρουαρίου 1964 καὶ ὥραν 11 π.μ.

Τὰ στοιχεῖα περί ἐνισχύσεως ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐξωτερικοῦ εἶναι
 σκόπιμον ὅπως παραδοθῶν ὑφ' ὅλων τῶν προμνησθεισῶν ὑπηρεσιῶν εἰς
 τήν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν μέχρις αὐρίου, ἵνα, βάσει
 αὐτῶν καὶ τῶν ἰδικῶν τῆς στοιχείων, ἐτοιμάσῃ αὕτη ἐγκαίρως συγ-
 κεντρωτικὴν κατάστασιν πρὸς παράδοσιν εἰς τὸν κ. Ἀντεισαγγελέα,
 τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης 6 Φεβρουαρίου 1964.

Ὁ Διευθυντής Ἐξωτερικοῦ Τύπου

Γ. Σ. Καβουνίδης

[4]
Morton Kordoy
Co. Alexandria

Τό άρθρον 17 τοῦ Νόμου 158 τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1946 περί κυρώσεως κ.λ.π. τοῦ Ν.Δ. τῆς 10ης Μαΐου 1946 "περί ἀνασυστάσεως τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καί Πληροφοριῶν καί ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ" καθορίζει:

- (α) τὰ τῆς ἐγγραφῆς ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑφυπουργείου πιστώσεως διά δαπάνας ἢ ἐπιχορηγήσεις, ἐξυπηρετούσας τὰ ἐθνικά συμφέροντα καί μὴ δυναμένας νά κατονομασθοῦν, λόγῳ τῆς εἰδικῆς φύσεως αὐτῶν.
- (β) τὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν κατά παρέκκλινιν τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου.
- (γ) ὅτι περί τῆς κατ'ἐξαίρεσιν ἐνεργείας τῶν δαπανῶν τούτων ἀποφάσινται ὁ Ὑφυπουργός μετὰ ἡτιμολογημένην γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ὑπ' αὐτοῦ.
- (δ) ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ άρθρου τούτου δύνανται νά ἐνεργῶνται καί ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, δι' ἐγκριτικῆς Πράξεως τοῦ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟῦ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, προκαλουμένης διά πρακτικοῦ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς. καί
- (ε) Εἰς περιπτώσεις, καθ'ἃς καθίσταται ἀνέφικτος ἡ προσαγωγή στοιχείων πρὸς ὀλικήν ἢ μερικὴν δικαιολόγησιν ἐνεργηθείσης προπληρωμῆς δύναται ν' ἀναπληρώσῃ ταύτην ἐγκριτικὴ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περί τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ, προκαλουμένη ἐπίσης διά Πρακτικοῦ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

III

"Ἐκτοτε καί μέχρι σήμερον τό κονδυλίον τῶν Ἐθνικῶν Ἀναγκῶν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου κινεῖται βάσει τοῦ άρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 158, ὅπερ ἀπαιτεῖ:

- Ἐγγραφον τοῦ Ὑφυπουργοῦ Τύπου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ άρθρου 17
- Πρακτικὸν γνωματεύσεως αὐτῆς καί
- Ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τό Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑφυπουργοῦ, πρὸς ἔγκρισιν.

Ἡ ἀνωτέρω διαγραφομένη διαδικασία τοῦ άρθρου 17 ἐτηρήθη ἔκτοτε αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου μέχρι σήμερον:

Οἱ διενεργήσαντες ὅμως ἐσχάτως τὸν σχετικὸν ἔλεγχον τῶν μυστικῶν κονδυλίων καίτοι ἀνεῦρον ἅπαντα τὰ παραστατικά στοιχεῖα τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐν ἀπολύτῳ τάξει, ἐν τούτοις ἐθεώρησαν ὡς παράλειψιν τό γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δέν ἐγνωμάτευε, ~~καὶ~~ ἐπὶ πάσης συγκεκριμένης δαπάνης πρῶτον ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα αὐτῆς καί δευτερον ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα διά τὴν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Τοιοῦτον τι ὅμως οὔτε ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 158 προκύπτει οὔτε ἐν τῇ πράξει ἄλλως τε θὰ ἦτο δυνατόν νά ἐφαρμοσθῇ ἄνευ οὐσιαστικῆς ζημίας τῶν θεμάτων.

Τό μὲν διότι θά παρεκκλύετο ἡ ἄμεσος καί ταχεῖα πραγματοποίησις ἐκάστης δαπάνης ἐπὶ κατεπειγόντων ἐθνικῶν θεμάτων, τὸ δέ διότι, οὐχὶ σπανίως, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνέβαινε ν' ἀποφασίζονται καί νά διενεργῶνται πλείονες πληρωμαί, δι' ἐκάστην τῶν ὁποίων θά ἔδει κατὰ τοὺς ἐλεγκτάς νά συνέρχονται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς γνωμάτευσιν, ἐγκαταλείποντα οὕτω τὸ κύριον αὐτῶν ἔργον.

Δεδομένου ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν δαπανῶν τούτων ἦσαν σχεδόν πάγια καί γνωσταί εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑωρῶν δέ κατὰ τὸ πλεῖστον:

- (α) πληρωμὴν ἐργαζομένων προσώπων (κονδυλιούχων) προσλαμβανόμενων κατὰ τὸ πλεῖστον τῇ εἰσηγήσει αὐτῶν τούτων τῶν Διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐνίσχυσιν εἴτε τοῦ ἀνεπαρκοῦς εἰς ἀριθμὸν προσωπικοῦ των, εἴτε πρὸς χειρισμὸν εἰδικῶν θεμάτων ἀπαιτούντων κατάρτισιν, εἰδικότητα, πείραν καί κάλαμον,
- (β) θέματα ἐπιχορηγήσεων εἰς ξένα συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τηλεγραφικὰ Πρακτορεῖα (AGENCES ALLIEES),
- (γ) ἀποστολάς εἰς Ἀλλοδαπὴν πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐκτάκτους συνελεύσεις ἢ Συνέδρια κ.λ.π. προεκρίθη κατὰ κανόνα ἡ κατὰ μῆνα γνωμάτευσιν αὐτῆς περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἐντός πάντοτε τοῦ πλαισίου τοῦ δωδεκαμημορίου, ἵνα οὕτω ἀντιμετωπίζονται εὐχερῶς τόσο αἱ τακτικαὶ ὅσον καί αἱ ἐκτακταὶ δαπάναι ἄνευ τῶν συνήθων καθυστερήσεων, αἵτινες ἐνίοτε ἀπαιτοῦσιν, λόγω πολλῶν διατυπώσεων, 15-20 ἡμέρας, ἂν μὴ καί περισσότερον.

Ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ διεφυλάσσετο περισσότερον καί τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπὶ μέρους δαπανῶν ἀπὸ πλειάδα βοηθητικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τῶν ἐγκριτικῶν πράξεων χρηματικῶν ἐνταλμάτων κ.λ.π..

Σημειωτέον ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ~~ἔμει~~ εἶχε καθιερωθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ~~Ἐξωτερικῶν~~ καθ' ὅλην τὴν περίοδον καθ' ἣν τὸ Ὑφυπουργεῖον Τύπου ὑπῆγετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ~~Ἐξωτερικῶν~~.

Ἐπὶ τῶν ἀπόψεων ὅτι θά ἔδει ἀντὶ τῶν κονδυλιούχων νά ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ πρόσληψις τοῦ ἀναγκαίου τῷ Ὑφυπουργεῖῳ προσωπικοῦ ἀπαντῶμεν ὡς ἑξῆς:

Κατ' ἐπανάληψιν εἶχομεν ἐνημερώσῃ τὸ Γενικὸν Δογιστήριον τοῦ Κράτους καί τοὺς Προϊσταμένους αὐτοῦ Ὑπουργοὺς περὶ τῆς ἀνάγκης αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ διὰ δημιουργίας μονίμων θέσεων, λόγω τῆς αὐξούσης διευρύνσεως τῶν θεμάτων καί ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑφυπουργεῖου Τύπου.

Πλήν όμως, καίτοι ανεγνώριζε τό όρθόν του αίτήματός μας, έν τούτοις απέφευγε τήν ικανοποίησίν του ότε μέν επί τω λόγω ότι θ' άπετέλει προηγούμενον καί δι' άλλας ύπηρεσίας, έχούσας τό αύτό αίτημα, ότε δέ πρός άποφυγήν επιβαρύνσεως του προϋπολογισμού μέ νέα πάγια βάρη.

Ός έκ τούτου έσυνεχίσθη τό σύστημα τών έκτάκτων, σιωπηρά έγκρίσει του, μέχρι τής όριστικής ρυθμίσεώς του διά τής νομοθετικής όδοϋ. Δέν παραλείπομεν νά προσθέσωμεν ότι ή κατηγορία αύτη τών έκτάκτων διηυκόλυνε τά μάλλα καί τάς 'Υπηρεσίας του 'Υπουργείου, λόγω τής εύχερείας τής ποιοτικής δοκιμάσεως αύτών ή τής έναλλαγής των άναλόγως τών νέων θεμάτων δι' άλλων μέ είδικότητα άνταποκρινομένην είς αύτά.

Τό ότι ή τακτική αύτη ύπήρξε ή μόνη όρθή ή μόνη σύννομος καί ή μόνη πρακτικώς έφικτή εύχερως έξηγεϊται άπό τό γεγονός ότι άπό τό 1947 μέχρι σημερον έτηρήθη παγίως καί ουδέίς 'Υπουργός ή Κυβέρνησις δέν έσκέφθη ποτέ νά τήν θίξη ή νά τήν μεταβάλη.

Α Α Α

Επειτα καί μέχρι σήμερα τό κονδύλιον τών 'Αποφάσεων του 'Υπουργείου Τύπου κινείται βάσει του άρθρου 17 του Ν.Α. 158, άπορρίπτεται:

- 'Αγγραφήν του 'Υπουργού Τύπου πρός τήν 'Αιτιολογίαν του άρθρου 17
- Πρακτικόν γνωματεύσεως αύτης καί
- 'Υποβολήν αύτου είς τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον δι' έγγραφου του 'Υπουργού, πρός έγκρισιν.

Η άνωτέρω διαγγραφήνη διαδικασία του άρθρου 17 ίσχυε έκτοτε άσπληγώς υπό του 'Υπουργείου Τύπου μέχρι σήμερα:

Οί διατεταγμένοι όμως έσχάτως τόν σχετικόν τμήμα τών κοστικών κονδυλίων καίτοι άντιδρών άπαντα τά παρατεταμένα στοιχεία τών σχετικών δαπανών έν άπολύτῃ τάξει, έπιδόκησαν ως παράλειψιν τό γεγονός ότι ή 'Εκτελεστική 'Επιτροπή, όψ' ήν ή 'Εκτελεστική 'Επιτροπή, δαπάναις τών κοσμιμότητων αύτης καί άνωτέρων ως άνω τών κοσμιμότητων άπορρίπτεται.

§ 'Η διάθεσις τῶν κονδυλίων αὐτῶν γίνεται ἐντὸς νόμῳ διαγεγραμμένων
πλαισίων. 4

'Εν πρώτοις θεσπίζονται ὠρισμένοι κατευθυντήριοι οὐσιαστικαὶ ἀρχαί.

8 Αἱ ἀπορρήτοι δαπάναι πρέπει νὰ εἶναι ¹⁾ ἐθνικῶς ἀναγκαῖαι καὶ νὰ μὴ
γίνωνται διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ γίνουν διὰ
φανερῶν . 2)

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη κριτὴς περὶ αὐτῶν εἶναι κατ' ἀνάγκην ὁ δικαιοῦ-
μενος νὰ ἐνεργήσῃ τὰς τοιαύτας ἀπορρήτους δαπάνας Ὑπουργός .

9 § Πέραν τούτου διαγράφουν οἱ θεσπίζοντες τὰς ἀπορρήτους αὐτὰς δαπάνας
νόμοι ὠρισμένα τυπικὰ πλαίσια.

-17-

Ειδικώτερον ως προς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας ὁ σχετικὸς νόμος
ζητεῖ τὰς ἀκολούθους ἐγγυήσεις :

- α) τὴν ἀναγραφὴν τοῦ κονδυλίου εἰς τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμόν,
- β) τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἐλάχιστον
χορηγούμενον εἰς τὸν Ὑπουργὸν ποσὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ
ἀναγραφομένου ποσοῦ καὶ δὴ ^{ὅσον} ~~διὰ~~ τῆς γνώμης ὑπηρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς πέρα
τῆς ἀνάγκης τοιαύτης χορηγήσεως,
- γ) τὴν πιστοποίησιν τῆς γενομένης δαπάνης ὑπὸ Παρέδρου Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου, βάσει τῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰ ἄλλα τὴν διαχείρησιν ἐμπιστεύεται ἐν λευκῷ ὁ νόμος εἰς τὴν
ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ κατὰ νόμου διαθέτοντος αὐτὸ Ὑπουργοῦ .

Ἀρμόδιος πάντως διὰ νὰ κρίνῃ κατὰ νόμον ἂν πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ
δαπάνη ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων εἶναι ὁ Ὑπουργὸς ^{Προεδρίας} τῆς σχετικῆς ἐπιτρο-
πῆς ἐχούσης ἀπλῶς συμβουλευτικὴν γνώμην .

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὡς ἐλέχθη ἀνεξέλεγκτος ὡς

Ἀπόδειξις ὅτι ὁ νομοθέτης ἤθελε τὸ νομικῶς ἀνεξέλεγκτον ^{εἶναι}

^{δραστηριότητα}
~~ἀποφασίζουσα~~ ^{δραστηριότητα} δέχεται, ὑπὸ πολιτικὴν εὐθύνην, καὶ τὴν μὴ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ

εν 2020/175

§

"Αν ὅμως τυχαίως γνωσθῇ, ἐνῶ δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο κατὰ νόμον, ἢ ^[6.3]

διάθεσις τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τοῦτο τὸ τυχαῖον γεγονός μεταβάλλει τὴν φύσιν τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καὶ ἀπὸ ἀνέλεγκτον τὸ καθιστᾷ ἄρα-γε ἐλεγκτόν ;

Συγκεκριμένως μάλιστα ἂν ἢ, κακῶς ἢ ἐκ τύχης, γνωσθεῖσα ἀπόρρητος δοξαπάνη ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγένετο :

α) διὰ σκοποῦς δυναμένους νὰ κατανομασθοῦν ;

β) διὰ μισθοῦς ὅταν τοῦτο ρητῶς ἀπαγορεύεται ;

Ποῖος εἶναι κριτὴς τοῦ δυναμένου νὰ κατανομασθῇ σκοποῦ;- Οὐδεὶς πλὴν

τοῦ Ὑπουργοῦ.

3.- Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ἄμεσος καὶ ἐγκαίρως ἐξυπρέ-
τησις τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν δέν ἦτο ἐφικτή ἄνευ χρήσεως τῶν
περί ὧν πρόκειται κονδυλίων.

4.- Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπελέγησαν πρόσωπα AD HOC
κατάλληλα καὶ δὴ ἄνευ κομματικῶν κριτηρίων. Ἐχρησιμοποιή-
θησαν οὕτω συχνάκις διακεκριμένοι δημοσιογράφοι ἀνήκοντες
ἰδεολογικῶς εἰς τὰ κόμματα ἐξ ὧν ἔχει συναποτελεσθῇ ἡδη
ἡ Ἐνωσις Κέντρου. Τοῦτο καὶ μόνον ἀνατρέπει ἐκ προοιμίων
τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ^{ἡ χρησιμοποίησις καὶ} ἐγένετο διὰ κομματικούς σκοπούς.

5.- Κατὰ κανόνα ἡ διάρκεια τῆς χρησιμοποίησεως τῆς
προσφερθείσης ὑπηρεσίας ἦτο ἀδύνατον νὰ προβλεφθῇ καὶ δέν
ἦτο ἐνδεδειγμένη, διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος, ἡ ἀνάλη-
ψις παγίων ὑποχρεώσεων ἔναντι τῶν ἐργαζομένων.

6.- Εἰς πλείστας περιπτώσεις ἡ χρησιμοποίησις ~~αὐτοῦ~~
κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ μόνου ἔναντι τῆς Βουλῆς ὑπεθύνου διὰ
τὴν σκοπιμότητα τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ, καταλληλοτέρου
προσώπου καθίστατο ἀδύνατος ἐὰν ἡ δαπάνη ἀπέβαινε φανερά.

7.- Πέραν τούτου καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡδύνατο ἐν συγκεκρι-
μένον κονδύλιον δι' οὗ ἡμείβετο ἐν μεμονωμένον πρόσωπον νὰ
κατανομασθῇ, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ μείνῃ μυστικόν ἐν σύνολον
κονδυλίων δι' ὧν ἡμείβοντο πολλά πρόσωπα χρησιμοποιηθέντα
δι' ἓνα καὶ μόνον ἐθνικόν ἐθνικόν σκοπόν. θὰ ἦτο ἴσως
ἐθνικῶς ἀζήμιον νὰ κατονομάσωμεν ἐν πρόσωπον ἀσχολούμενον

- 16 -

μέ τό Κυπριακόν ἢ τόν ἀντικομμουνιστικόν ἢ τόν Βορειοηπει-
ρωτικόν ἀγῶνα, ἀλλά θά ἦτο ἐθνικῶς ἐπιζήμιον ἂν ἐπληροφορεῖ-
το ἡ κοινή γνώμη, ὅχι μόνον ἡ ἐλληνική ἀλλά καί ^ἡ ξένη,
ὅτι ἡμεῖς κάμνομεν μίαν ὀργανωμένην ἐκστρατείαν διά τήν
Κυπριακήν ὑπόθεσιν ἢ μίαν συντονισμένην προσπάθειαν
ἐναντίον ὀρισμένων χωρῶν τοῦ παραπετάσματος ἢ καί ἐναντίον
τοῦ ἐκτός νόμου τεθέντος κομμουνισμοῦ.

στοσύνης τῆς Βουλῆς, ὅτι τοῦτο θά ἔβλαπτε.

Τούτων δοθέντων εἶναι ἐκτός ἀμφισβητήσεως ὅτι ἅπασαι αἱ γενόμεναι διά μυστικῶν κονδυλίων δαπάναι ἐγένοντο σύμφωνα καί πρὸς τό γράμμα ἀλλά καί πρὸς τό πνεῦμα τοῦ νόμου. Μόνον διά τῆς παρεμβολῆς ἀνεπιτρέπτων ἐν προκειμένῳ "πολιτικῶν" κρίσεων θά ἠδύνατο τις νά καταλήξῃ εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα. Ἀλλά πολιτικᾶς κρίσεις περί τοῦ ὅτι δέν ἠκολουθήθῃ ἡ σκοπιμότερα ἐν προκειμένῳ πολιτική, περί τοῦ ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τόν τομέα τῆς προπαγάνδας γενικῶς ἠδύναντο ἀζημίως νά κατονομασθῶσι/οὔτε οἱ δικασταί τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, οὔτε καί ἡ Βουλή ἐφ' ὅσον ἀσχοῦσα δικαστικὴν ἐξουσίαν τελεῖ τὰ τῆς προδικασίας πρὸς παραπομπήν εἰς τό Εἰδικόν Δικαστήριον δύναται νά ἐκφέρῃ. Μόνον ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ ὡς πολιτικόν Σῶμα θά ἠδύνατο νά ἐκφέρῃ ἡ Βουλὴ πολιτικᾶς κρίσεις ἐν προκειμένῳ.

10. Ὑφίστανται πλήρη σοιχετά ~~ἐπὶ παραδείγματι~~ καὶ περί τῆς χρησιμοποίησεως κατὰ τόν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων καί ἐπὶ Κυβερνήσεων Σοφούλη, Διομήδη, Πλαστήρα καί Βενιζέλου καί ἐπὶ Κυβερνήσεως Συναγερμού. Προκύπτει οὕτω ὠριμένον ἐρώτημα; Διὰ τί ὁ χρονικὸς περιορισμὸς τῆς ἀναδρομῆς κατὰ τρόπον ὥστε νά μὴ περιλαμβάνῃ οὔτε τὰς Κυβερνήσεις εἰς ἃς συμμετείχε ὁ κ. Σταφανόπουλος οὔτε εἰς Κυβερνήσεις εἰς ἃς συμμετέτεχον ὁ ἀείμνηστος Σ. Βενιζέλος καί ὁ κ. Γ. Ἀπανδρέου.

ρίου καί ἐν γνώσει τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ Τό Γενικόν Λογιστήριον ἤξανε τά μυστικά κονδύλια
διὰ νά ἀποφύγῃ τήν ἐπικίνδυνον ἄλλως αὔξησιν θέσεων ὀργανικῶν

Πρόκειται ἐπομένως:

- α) περί δαπάνης ἐθνικῶς ἀναγκίας,
- β) μή δυναμένης νά γίνῃ ἄλλως μέχρις ἐπιψηφίσεως νέου
ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου,
- γ) ἀλλά πρόκειται συγχρόνως περί καταστάσεως ἀνάγκης
ἣτις ἀσχέτως πάσης διατάξεως ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθῇ,
- δ) καί δὴ ἀποδεδειγμένης καταστάσεως ἀνάγκης ἀφοῦ ἄνευ
ἐξαιρέσεως μέρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων διετίθετο διὰ τόν
σκοπόν αὐτόν ἀπό ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τῆς τελευταίας Ιετίας.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τό Ὑπουργεῖον Προεδρίας κατὰ
τό ἄρθρον Ι7 τοῦ Ν.Δ. Ι58 τῆς 27/Ι0/Ι946, ἐπιτρέπεται νά
γίνωνται δαπάναι καί ἐπιχορηγήσεις ἐξυπηρετοῦσαι γενικῶς
τά ἐθνικά συμφέροντα κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ
λογιστικοῦ ἐφ' ὅσον:

- α) ἐγγράφεται σχετική πίστωσις εἰς τόν εἰδικόν προϋπο-
λογισμόν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου (νῦν Γενικῆς Διευθύνσεως
Τύπου),
- β) ἀποφανθῇ περί αὐτῆς ὁ Ὑφυπουργός (ἢ ὁ Ὑπουργός)
μετά ἡτιολογημένην γνώμην ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων,
τῆς γνώμης οὔσης ἀπλῶς συμβουλευτικῆς.

Προκειμένου περί διενεργείας τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἄνευ
ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἢ διὰ προπληρωμῆς ἄνευ προσαγωγῆς
δικαιολογητικῶν, ὅποτε καί μόνον πρόκειται περί μυστικῶν
κονδυλίων, προσαπαιτεῖται καί σχετική ἐγκριτική πράξις τοῦ
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

"Απασαι αἱ μέχρι σήμερον διατεθεῖσαι πιστώσεις διὰ μυστικά κονδύλια ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως καί τῶν δύο ἀποφασιστικῶν ὀργάνων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καί τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθὼς καί τοῦ συμβουλευτικοῦ ὑπηρεσιακοῦ ὀργάνου συγκεκροτημένου κατὰ νόμον.

"Απαντα τὰ διατηρηθέντα τυχόν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, ἔπρεπε νά εἶχον ἤδη καταστραφῇ, ἡ δέ περισσὴ εὐσυνειδησία τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μέ τήν φύσιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν.

Περαίνων όφείλω νά έπισημάνω ^{αδυναμία} ~~είναι~~ σκιάν ήτις βαρείά έπικάθηται επί όλης τής διεξαγομένης διοικητικής ανακρίσεως όφειλομένη είς τήν χρονικήν έκτασιν ήτις καθωρίσθη διά τής διατασσούσης τήν διοικητικήν ανάκρισιν ύπουργικής αποφάσεως.

Στοιχειώδες αίσθημα δικαιοσύνης επέβαλε νά μή περιορισθῇ ή διοικητική ανάκρισις είς τόν χρόνον καθ'όν ήσκησε τήν έξουσίαν τό αντίπαλον τής διαταξάσης τήν διοικητικήν ανάκρισιν Κυβερνήσεως κόμμα. Έφ'όσον ανατρέχει ή έρευνα είς γεγονότα συντελεσθέντα ήδη πρό εξαετίας, ή στοιχειώδης αντίληψις περί ίσης μεταχειρίσεως όλων επέβαλε νά περιλάβη ή κρίσις καί τήν περίοδον τοῦ παρελθόντος καθ'ήν τήν έξουσίαν κατεῖχον Κυβερνήσεις προερχόμεναι έκ τής αὐτῆς πολιτικῆς παρατάξεως, έξ ἧς προέρχεται καί ή σημερινή Κυβέρνησις.

Ό περιορισμός τής ανακρίσεως είς τήν περίοδον τῶν Κυβερνήσεων Καραμανλῆ τήν καθιστᾷ ἀπολύτως μονόπλευρον, διότι ένφ' υποβάλλει υπό ώρισμένην δικανικήν κρίσιν τάς πράξεις τῶν Υπουργῶν τῶν Κυβερνήσεων τούτων, τούς Υπουργούς τής σημερινῆς Κυβερνήτικῆς παρατάξεως τούς θέτει έκτός τής κρίσεως ταύτης.

Καί εἶναι τοσούτω ἄδικος καί ἄνιστος ή μεταχείρισις αὐτή καθ'όσον εἶναι γνωστόν ὅτι κρινόμενοι καί μή κρινόμενοι σήμερον κατά τόν αὐτόν ἀκριβῶς τρόπον διεχειρίσθησαν τά μυστικά κινδύλια.

Καί οἱ μέν δικασταί οἱ διαταχθέντες νά διεξαγάγουν τήν ανάκρισιν έκτελοῦν ύπουργικᾶς διατάγας, εἶναι ὅμως

προφανής ή πολιτική καί ήθική εϋθύνη τής καθορισάσης τά
χρονικά ὅρια τής διοικητικῆς ἀνακρίσεως Κυβερνήσεως.—

Καί τέλος ὡς πρὸς τόν ὑπό στοιχεῖτον γλῆ περιορισμόν
δέον νά λεχθῶσι τὰ αὐτά, ἔτι δέ τὰ ἑξῆς.

Διὰ τοῦ πρίσματος τῶν ἀνωτέρω σκέψεων ἐξετάζοντες
τὴν παρ' ἐμοῦ διάθεσιν ἀπορρήτων πιστώσεων δι' ἐθνικούς σκο-
πούς δυνάμεθα νά διαπιστώσωμεν τὰ ἑξῆς:

ἐφ' ὅσον ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Λαοῦ ἐπὶ
τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐκλογάς. Οὐδεὶς δύναται γὰ ὑποστη-
ρίξει ὅτι δέν θά ἔβλαπτε τό ἐθνικόν συμφέρον ~~κα~~ κατονομαζία
μασθοῦν ^{τῶν} τὰ πρόσωπα ^{τῶν} χρησιμοποιούμενων διὰ τὴν προπαγάνδαν
ἐφ' ὅσον ἔκρινεν ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις, ἢ τότε ἀπολαύουσα
τῆς ἐμπι-

Καὶ τοὺς ὁρῶντας τοὺς ἑσπε-
 ροὺς τοὺς ἐπὶ τῇ γῇ (N.
 4952 (1931) ἀριθ. 4183) ~~καὶ~~
 ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν καὶ ἐκ τῆς
 ἀστρονομίας τοὺς γινώσκοντες καὶ
 διὰ τὴν ἀστρονομίαν τοὺς δι' αὐτὴν
 πρὸς τὸν οὐρανὸν τοὺς ἀστρο-
 νόμους, ἰδίᾳ δὲ τὸν ἀστρο-
 νόμον, ἀστρονόμους καὶ
 ἀστρονόμους καὶ τὰς ἀσ-
 τρονόμους ἀστρονόμους ἀστρονόμους
 ἀπὸ τῶν ἀστρονόμων καὶ ἀπὸ
 τοὺς ἀστρονόμους

καὶ ὁ ἀστρονόμος ἀστρονόμος
 δὲ καὶ ὁ ἀστρονόμος ἀστρονόμος
 ἀστρονόμος καὶ ἀστρονόμος
 ἀστρονόμος καὶ ἀστρονόμος

- 1) $\eta\lambda\gamma$ $\alpha\omega\tau\omega$ $\alpha\omega\gamma\alpha\omega\gamma$ $\alpha\omega\gamma$
 $\gamma\omega\omega\omega$ 4' $\eta\gamma$ $\eta\omega$ $\alpha\omega\gamma\gamma\gamma$
 $\alpha\omega\tau\omega$. $\eta\omega\gamma\alpha\omega$ $\alpha\omega\omega\omega$
 $\alpha\omega$ $\alpha\omega\gamma\alpha\omega\omega\omega$ $\eta\omega$ $\alpha\omega\gamma\gamma\gamma$
 $\alpha\omega\omega\omega\omega$ 4' $\eta\alpha$ $\mu\omega\delta\omega$ $\alpha\omega$
 $\eta\omega\omega\omega$. $\eta\omega\omega\omega$ $\alpha\omega\omega\omega\omega\omega$
 2) $\alpha\omega$ $\eta\omega$ $\alpha\omega\gamma\gamma$ $\alpha\omega$. $\alpha\omega\alpha\omega$
 $\mu\omega\omega\omega$ $\mu\omega\gamma\gamma\gamma\gamma\gamma$ $\mu\omega\delta\omega$
 $\alpha\omega$ $\mu\omega\omega$ $\alpha\omega\gamma\gamma\gamma\gamma\gamma$
 3) $\alpha\omega$ $\mu\omega\omega\omega$ $\alpha\omega\gamma\gamma\gamma\gamma$ $\eta\omega$
 $\alpha\omega\alpha\omega\omega\omega\omega$ $\alpha\omega\omega\omega$ 4' $\eta\gamma$
 $\alpha\omega\omega\omega$ $\eta\gamma$ $\omega\omega\omega\omega\omega$ $\omega\omega$
 $\omega\alpha\gamma\gamma\gamma\gamma$ 4' $\omega\omega$ $\alpha\omega\omega\omega$
 $\omega\omega$ $\eta\omega\omega\omega$, $\omega\omega$ $\mu\omega$ $\omega\omega\omega$
 $\omega\alpha\gamma\gamma\gamma\gamma$, $\eta\gamma$. $\omega\omega$ $\omega\omega\omega\omega\omega$
 4) $\eta\omega$ $\alpha\omega\omega\omega\omega\omega\omega\omega\omega\omega$
 5) $\eta\omega\omega$ $\alpha\omega$ $\alpha\omega\omega\omega\omega$ $\alpha\omega$ 4' $\eta\omega$

17
[6-14]
The ^{life} ~~tray~~pelar is ~~just~~ ^{an} ~~idea~~ ^{operation} ~~duplication~~
from ~~your~~ ^{your} ~~copying~~ ^{copying}
duplication, ~~copy~~
just ~~copy~~ ^{copy} in ~~copy~~ ^{copy}
in ~~copy~~ ^{copy} ~~copy~~ ^{copy}, ~~copy~~
by ~~copy~~ ^{copy} ~~copy~~ ^{copy} in
concrete ~~copy~~ ^{copy} ~~copy~~ ^{copy} to
copy

Kat'anoz ordi in ordi
 vaxaps kumon xopiqs
 i' hi xopiqs xopiqs
 is culaos xopiqs,
~~ax~~ xopiqs xopiqs lo
 xopiqs qh hi kulum
 xh lo culaos vaxaps

Edu: xopiqs xopiqs
 hi hi kulum i' ^{xopiqs} ~~(xopiqs)~~
 xopiqs xopiqs hi xopiqs
 xopiqs xopiqs ^{xopiqs} ~~(xopiqs)~~
 xopiqs xopiqs xopiqs

Xopiqs da xopiqs
 va xopiqs cu xh 88 lo
 xopiqs xopiqs, xopiqs da xopiqs
 va xopiqs xopiqs xopiqs
 xopiqs xopiqs xopiqs
 va xopiqs xopiqs. i' xopiqs
 xopiqs xopiqs xopiqs

~~Adreata~~ De Afila lui gypion
 tablur o litoroșoș adreata
 va aporupung gal'idian
 upron ej' lui daderu ty
 dureru aity uau adreata
 cy'oon to udyt va uau
 derys uau adreata
 derys ty daderu ty adreata
 adreata cy'oon cy'oon
 uau adreata 19/90
 uau adreata adreata
 daderu daderu
 Adreata derys va uau
 to de jure adreata
 uau de facto adreata

tu cifer tū ^{expansum} ceteros tū
radiceos tū volumi
nordicus est avolator
sumatunus, auctor
nab super la auctor
fulgur

1° T. cum volumi
nordicus h' auctor h'
edum datur, (h' auctor
quid opogri auctor
h' h' auctor invocat)

Mohun cum lo nor-
dicus tū dicitur i dicitur
apud va' p' p' p' dicitur
lobo auctor lo dicitur
opogri cum d' auctor
opogri auctor p'

prezenta

Diadema, d' $\frac{1}{2}$ eozymph
 i' uongquas ly d'arany
 laly; ~~huan~~ ~~juot~~ e' looat
 badpa wole u eum juot
 euk aoo ~~lo~~ loooppa u
 par lalpoarin o' yoyyolun
 y' uolator julooppa d'
 o' ^{i' luehon lo} loooppa ^{adolyu}
 uedunor euk u eoo
 jor e' o'poowoo, lo'i
 uooppa i' awolator ^{liux} lue
 julooppa

Tepon ordy
 o'per lue
 awolapo o'p
 eum
 eolpocole
 ra prop'ion
 lo' l'pion
 diadema
 lue uon l'pion
 awol

i' uolunale eum o'poo
 o'poo p' lue e'uoer
 lo' aw'jyuloo u d' i'olo
 lue d'adon lue uo'poo

~~at~~ exoritur: 'asidua
 potest et amulorum perlonge
 foris.

¶ proinde, lo accipitur
 una oratio lo exegit
 rapa pulchra ante lo
 asyris foris huius dederat
 hor, ^{liv} proinde non digne
 oritur in unum potest

5 nodyuio oooq.

[Depello va lonoq, 4' an-
frailly by vappor lonoq
aopp fluor nodyuio na'
by nat' aitor lo lonoq
hadrow aoloi]

Oi pwpiforly vappor
na' vappor lo lonoq an'
idrow iolai, an pwpifor
is aoloi "yypor vappor."

"Oy is yypor by ooloi
appa pwpifor lo lonoq"

Oy is lo an pwpifor
pa idrow vappor
hadrow 4' oyi

H sudras twi wordyur
xotōs pūta xōs vax
dayyapayur oqunior

h opōlos ^{deqiforle} ~~undepa~~
wreque, nakhodur luyur
onachunzi' apxai

^{ti' xopoulor}
~~ta waxyta xōs~~ dōwax
opitō. va mas edumō
axpūta
mas' va pi pūwta dō
twi pūwūw wordyur
cy' oon dōwta in pūw
da yerpōv

twi anolipē yxdi updy
xpi xōtōs emi nat' expūm
o dūarōpūw in expūm
tā' dōwta xopoulor dōwax
vōwepō

Wpaan boela chappayen
 a' kornfole le aoppunlon
 aole kornfole vapor. i'pogon
 kornfole gane, ~~i'pogon~~

2/11/24

Wundupar is, a'pogon le
 kornfole. Wundupar a' g'pogon
 kornfole kornfole kornfole
 kornfole

As ~~we~~ ~~apoc~~ to ~~unoff.~~ ~~apoc~~ [6.24]

~~No geral~~
~~Não é uma coisa que se possa~~
~~fazer com os~~
~~deuses~~
~~que são~~

~~Kan tw~~
~~f ualunaw aor Sigiaw em.~~ (8
x/2 aor pny¹⁰⁰ aor Sigiaw (Ten. Xpoia)
b d / kin epny¹⁰⁰ Ua. Kup boyion
(da enatote oyo) - di- lo

[illegible]

15V
S/ orolovoinas tis proyus
divany uso dachpa gynt.
Lorpioa, bar tis opafens to
Vouy. Lypoyia
Kala to epa to dachpa
gyratwla (o royo is kur
exfygulos upiar to nat
vayor diadelovlog xolo.
Vouypos

9

~~Kata la xys~~

^{saion}
Agodlos Pa va upuz nati
vopoi an aprou va jiva pti
davanu en tu podnu
uodjwua ena o Vavoupo
to ^{gulus} ^{karlou} ^{grou} ^{agou} ^{apto}
~~muja puz~~ ^(aptozestun)
^{prutun pruzur}
ti karlou la apde...

^{brash}
H ^{agou} ^{comp}
~~upia~~ to Vavoupo

^{u yth}
~~apouagtu~~ ena ^(avcigula)
is en ti gous ti thoun
To avcigulor ^{lote} ~~avcigulor~~
Deryar tavn
a/ ^{hinc} ~~upia~~ oh i davan
avly vuppu edvunt
va jiva

b/ ~~tu~~ oh i davan avly
den vuppu edvunt. ^(va meloza) Ean
loto ^{u yth} ~~u yth~~ ^{ap' ypo}

10)

lvos, loh Dr de copo
unilo are: potluno nor
dyior

~~[A' daleps: Dr Drale u
nabroady are byebis" >
car sacabady, Dr ⁵⁴~~54~~
unpoun "~~

~~Dr Drale la 54
unpoun~~

~~O pendentio de pla
dram are: va ena potlun
y are: va fun da hor potlun
unbyur asouela is lin
upion los lounpou asouela
uno. (pla aybouyentun
propm)~~

16.245
 11
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

for
kan år en søgning
i 'søgning', lig. i 'søgning'
i 135 søgning søgning

~~καὶ ἐκεῖ καταγαίρει
ὁ καταργητὴς τὴν διακονίαν
ἐκζητῶντες τὴν ἰσχυρίαν
αὐτῆν καὶ τὴν κατὰ~~

Car vourw ^{lorento} gyffwr Da lwr
upion to aeth ~~upion's~~
toh 3' upion to Dr D
ulo ar gyfwrto
mai ar Dr ullo ar gyfwrto
toh outgwr dayor to
wourw pethr gawrion y

12

gyffwr na poolu
y ff gyffwr ddaer

Arddys oh o vordely
ydyr lo ^{vordely} arddys en
4 domas dydd, uo
ogylun codon, y llin
ys' arddys 1870

To arddys en llin arddys
enar oh o vordely vordely
dy vordely ydyr na dy
duarvlas va vordely
da' llin ddaer llin arddys
enar vordely

13

[6-29]
H opor ^{Lopauw} ~~forouwele~~
~~jeu~~ ^{jeu} ~~la~~ ^{prouz}, en de
corpora toe nake vop,
s' haden tw voluun
nordyue, toe lo
~~wapetwa~~ ^{Lopauw} (jono pte
baffer hu gion tw puch
not nordyue na 200
aryculos te natote
ep's je yculoi;

Сынъ и не зыяла

^{gav}
 4; nam 4' cu lyp
 pooduq aappalo ddaay
 aookunvula sh yendo
 e/da aooos ddaay
 va ualooqadov;
 e/da poodo olai' loolo
 pulo aappurta;

Noio ena upeli' to
 ddaay uor va ualooqadov
 aooos; — Oobu quito
 uoovpoo

Ean du uolo ^{metus} o uoovpoo
~~da~~ ca' is aolor aoo-
 upooluio du uoovpoo
 du upian aolui o ^{uoyd} ~~uoyd~~
 loh da copio o uoovpoo
 du uadi loavlu ddaay

[illegible]

~~Ami pour à l'assainissement
des points urbains de jardins
en petits lots adossés
à la ^{ville} des jardins an-
gels à voir;~~

66
 Examine in in
~~Twenty~~ ~~over~~ by your
 his feeling & views

car of road wood, especially
dark woods - dark dark dark
base dark dark dark

[illegible]

~~Bebeis of~~

Les Jours

O Voorprijns en ook welk
 overprijns duanor te
 kan overprijns
 O overprijns uale vover

Agrobacterium ~~sp.~~^{k1} agrobacterium
Duke 2/20/2000 only one
agrobacterium

14

~~Der Prozess ~~am~~ in London
als Ergebnis der Vor-
arbeiten~~

~~Der Prozess in London ist
für einige Jahre (unter
der Vor- und Nachbereitung
von) notwendig~~

u. ly.

~~Der Prozess in der Provinz
wird nach dem Prozess~~

Di' valahuravale yacpa
 le volune' modya, ~~da~~
 sudra dra va le vabyon
 mota es' dyonon yypa,
 a/pymonon vyala dnuu
 vyyepa 5

b/capabifon le avogon
 oap avolya colapin
 lo vopod

a/cayavpote hu donalote
 va pypa 3 le ^{es lo yypa} volune'
 modya
 #

[illegible]

Vivamus in hoc seculo
desideramus habere hunc
hunc nostrum salutem in
hunc salutem nostrum;

10. Handwritten text

20

α/ Υπαρχουν ~~παιδα~~ ^{νοσηφια} οι οσους
δραστη να γινουν υπολινος

6/ ~~Das~~ da ~~proprietar~~ ^{industrial} e suas
parcos, feitorias

Il y avait beaucoup de monde
sur pour la occasion la

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

2) $\sigma_{\text{max}} = \frac{M}{W}$

Hyoscyamus aureus L.

hardy group, no upper
group to

Видео 19. Сив. лосось

3) ... / - / ...

4) These colors are common
on an average day. It

99

1) Ημετέροισιν να προσυμυδῶν
κατοικίῃ, ~~ἐν~~ καὶ εἰς
ἐκείναι ἀναγκαῖοι ἐπιτροπῆς
αἵτις μὴ ὑπαρχόντων καὶ
ἐκείνων γὰρ οὐκ ἔστιν ἡμετέροις
~~πρὸς~~ μὴ οὐκ ἐπιμελῆς δια-
φύλαξις τοῦ ὁργανοῦ τοῦ
κατασκευασθέντος, προσυμυδῶν
καὶ ἀναγκαῖον
αὐτοῖς καὶ εἰς τὴν ἐπιμελῆς καὶ δια-
φύλαξιν

4. Locality, 1000 ft
 near the summit of the
 of the mountain by the
 high level of the sea, the
 ground, the only one of the
 particular spring
 5) The, lower behavior
 near the level of the sea, the

ay' $\bar{\eta}$ chuyoupridh o dgo
 (36) 1947 to 1963
 16 ch

may voor ayid #
 locative phrase to yoot,
 now wordyue in tolo
 in phrase to R. Agalupen
 y in phrase to Genl. Kompa
 [B R. Agalupen in phrase
 to wordyue R. is
 wordyue in wordyue
 ayid adhan dawa offwint]

~~Wahles ~~repetos~~ yepos
 nah for yepos dapi wordyue
 l'ouppes by locative dadas
 how position wordyue~~

Armenian

Tools

a) օտար լոկոս տարածած
 # իսկ իսկուս ոտնայ
 և օտար տարածած
 արտոն իսկուսուս լոկոս
 և իսկուս

б) իսկ օտար տարածած
և օտար տարածած

Երկուս

Իսկ օտար լոկոս

Իսկ օտար լոկոս

г) իսկ օտար տարածած
 արտոն արտոն

օտար տարածած լոկոս

օտար տարածած լոկոս

օտար տարածած լոկոս

օտար տարածած լոկոս

^{corpus}
Formula (9) ser. ad
id est anagoria

b/44 Drum a pm 18c.
configurationes non organos
in corpus apud

^{apud} Formula ^{corpus} ~~corpus~~ ser.
na kolano anagoria ut
ex hoc ser. dat ser.
corpus a ex h corpus

d/44 coordination ut
lar anagoria apud to
4. ^{anagoria} ~~apud~~ ser. to polino
ordinis dictato to
to anagoria apud to
to anagoria apud to
18 clg (24 clg)

~~Αγαπητέ~~ Το γράμμα σου
 να δώσω το κομμάτι το
 εστειλεις

Κατ'ενοχλήσαν, ανεπαρκώς
 τοις ἀρχαῖς, ὅτι ὁ κορυφὸς ἔχει
 το ἀνεπαρκῶς δυνάμει
 να ὑπὲρ ὅτι πρὸς τὸν
 ὁρῶν να πρὸς ἐντὶς καὶ
 ἡ πρὸς τὸν κορυφὸν καὶ
 ὑπὲρ τὸν ὑπὲρ τὸν καὶ
 ἐντὶς ἀνεπαρκῶς καὶ
 πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὸν
 ὁ ἀπὸς ἀπὸς τὸν
 τὸν τὸν ἀνεπαρκῶς
 ἀνεπαρκῶς ὁ κορυφὸς καὶ
 ἀπὸς τὸν κορυφὸν καὶ τὸν

pothuwi uordogur na edum
arapuis uho uas' nat' erum
gurelo aro le uordogur aro
lody de yu suawora -
yeff' los uoropar la lui
~~suba lui~~ upion lo
arlin, y'oon chipudra
bi' uoo lui rapur dypa
goyuor lora

244 245

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους 1946

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργῶν

⊕ 60
N. S. 15P
27/10/1946

Arank h' salupndwls
luyo
darduntung oloyus
arp, h' dardius kws
e, jg, salwros, copla
ia cyon udy ualaspay
h' d' arposi uowndung
lor uapcorw, ~~salupndwls~~
eppla h' arldon ye h'
yow h' uodgwr aolo.
h'

W. J. ~~W. J. W. J.~~ li Dyr
doo li noring to W. J. W. J.

W. J. W. J. W. J.

to 1876 or 1877

for ~~W. J. W. J.~~ ~~W. J. W. J.~~
~~W. J. W. J.~~ oh is ~~W. J. W. J.~~ in
the ~~W. J. W. J.~~ color ~~W. J. W. J.~~
in ~~W. J. W. J.~~ is ~~W. J. W. J.~~ to
indicate ~~W. J. W. J.~~ in
the ~~W. J. W. J.~~ ~~W. J. W. J.~~
of ~~W. J. W. J.~~ ~~W. J. W. J.~~
which ~~W. J. W. J.~~ ~~W. J. W. J.~~
to

[illegible]

oobno duralot, loovo
yffor na' oov usap
usappuoz hi dardar
h uordy a vi' pin aano,
vsoov y oovdusoh pda
to na' oot hi' redcar

Toovlo totivlo oovya'
hadra ^{moovlo} (uordy uor du dard
u dardy is aalyoov
carabaon vopu is' u' p
muov oovvoh ayyoov
hoh aayucela u oov
cin is' oov hi' loovlo
pyovlo uov
upus.

Ayi ~~uoi~~ ~~hi~~ ~~hi~~ hi uor
dyu hi' oovis, a uo ^{uov} ~~uov~~

157 ching

ἀρχὴν, καὶ ἀρχὴ τοῦ νόμου
 (Ἀποκ. 221).
 ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὑπὲρ
 πάντων, ὁ ἐκείνους καὶ
 ἀποκαταστήσει τὸ πνεῦμα
 τοῦ νόμου, ἀπὸ τοῦ ἐκείνου
 καὶ ἀρχὴν καὶ τὸ
 ὑπὲρ πάντων, καὶ ἐκείνους
 καὶ μετὰ πάντας τοὺς
 νόμους, καὶ πάντας, γὰρ
 τοῦ δευτέρου νόμου
 καὶ ἀποκαταστήσει καὶ
 ἐργασίας τοῦ νόμου
 (Ἀποκ. 216)

Αἱ ἡμεῖς ἐν ~~κατὰ~~ αἰνῶσι
οἱ ἡμεῖς παρὰ τὸν νοῦν
αὐτῶν ὁμοῦς ἐργάζονται
ὁμοῦς καὶ ἐν τῇ αἰνῶσι
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι

α/αἱ ἡμεῖς ἐν τῇ αἰνῶσι
καὶ ὁμοῦς ἐν τῇ αἰνῶσι
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι

β/ ~~κατὰ~~ ἐν τῇ αἰνῶσι
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ
ἐν τῇ αἰνῶσι ἐν τῇ

36
 solos kor garon tw orelia
 live nala vopar gnevoymen
 voo kor la. Sybonyon

Di'o' me nala lo ardp. l
 ho vopar by 23/2/1877 da
 eki va roayapō mēay
 rōdōing. (trab. 196, 219-221)

[illegible]

Barry. Ed. Sec.
Kelpuano
Dy. = B. of 142

Magnum. Lycopods
 and mottles in S.S.
 p. 148

Many errors appear-
 ing in the mottles especially
 in the Lycopods to be in the
 whole / average of the
 Lycopods) and the
 the look to be mottled
 type

See Lycopods p. 240

5/4 παραρτηρῶν τῶν ἑκὼν οὐδὼν
 ἀπορρίψῃ καὶ τῇ ἐκτακτικῇ
 ἀπορρίψῃ. ἀπορρ. καὶ
 διὰ τὴν ἰσχυρὰν καὶ παραρτηρῶν
 τῶν ἑκὼν οὐδὼν
 (Ἡερ. 254)

1) Haying across a line
acrossed (Arb. y. 212)

2) O nearly saw to do
 again for inputula - of to
 now saw to nearly
 (idem 216)

3) Haying across a line
 to separate the rows of
 a line acrossed (196)
 and 2 to N. by 23/4/1877)
 later, idem 219-221

4) Haying across a line
 to separate the rows
 (221/222)

two examples of similar
 ending in a couplet with
 the Naga

613375

der volproude te aorhulens
 yout. uot. va aoraydout
 is duy onar dunn

831517

21

Γ. Ν. Ω. Μ. Ο. Δ. Ο. Τ. Η. Σ. Ι. Σ.

Ἡρωτήθην ἂν ἐπιτρέπεται ὁ διοικητικὸς ἢ δικαστικὸς ἐλεγχος

τῶν κατὰ τινα χρόνον γενομένων δι' ἀπορήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας

εἰς τὰ ὅσα ἐγένοντο καταβολαὶ χρημάτων. Τοῦτο οὐκ ἔστι μόνον δυνατόν

ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένον.

Ἡ γνώμη μου εἶναι αὕτη

Καί ἐκ τοῦ γράμματος καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος, ἰδίᾳ τοῦ εἰδικοῦ
σκοποῦ τοῦ ἀρθρ. 41 κωδ. ν. 4952/31 (Π.Δ. 18/21.7.31), προκύπτει

ὅτι ἀπορήτοι ἐθνικαὶ ἀνάγκαι εἶναι αἱ ἀποβλέπουσαι:

"εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς
ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ΚΑΙ ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΝΑΙ ΝΑΧ ΓΙΝΩΣΙ ΦΑΝΕΡΑΙ ΑΝΕΥ
ΖΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ" (παρ. 2)

Ἐκ τῆς διατύξεως ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ' 5 ἐδ' 7
καθ' ἣν τελικῶς τὸ ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς ποσὸν
ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου "οὔτινος ἡ ἐγκρισις
ἀποτελεῖ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ" καί, ἔτι πλέον,
πρὸς τὴν παρ' 7 καθ' ἣν, ὅπου καθίσταται ἀπολύτως ἀνέφικτος ἡ προ-
σαγωγή στοιχείων πρὸς ὀλικὴν ἢ μερικὴν δικαιολόγησιν γενομένης
(κατὰ τὴν παρ' 6) προπληρωμῆς, τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων δύναται
νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ, περὶ τῆς ἀνωτέρω, ἐγκριτικὴ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου, προκύπτει σαφῶς ὅτι αὕτη ἡ φύσις τῶν δαπανῶν ἀποκλείει
πᾶσαν ἔρευναν καὶ προϋποθέτει ἐμπιστοσύνην τοῦ Κράτους πρὸς τὸν
ὑπευθύνως χειριζόμενον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ τὸ Ὑπουργικὸν
Συμβούλιον. Ἀκόμη καὶ τῶν διεξαγαγμένων ἐν τῇ γνωμοδοτικῇ ἐπιτροπῇ
συζητήσεων οὐδεμία ἐπιτρέπεται δημοσιεύσις ἢ ἀνακοίνωσις καὶ μόνον
ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχετικοῦ
πρακτικοῦ (ἀρθρ. 1 Π.Δ. 5/11.5.1931). εἶναι ἡλίου φαεινότερον
ὅτι δι' ὠριόμενας δαπάνας ἐξυπηρετοῦσας τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν

τοῦ Κράτους, πλὴν τῆς μοναδικῆς ἐν ἄρθρ. 41 παρ. 3, ὡς τοῦτο συνε-
 πληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ν.δ. 3515/56, ἐξαιρέσεως, στενῶς, ὡς
 τοιαύτης, ἐρμηνευτέας, εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ ζητηθοῦν καὶ νὰ
 δοθοῦν ἀποδείξεις εἰσπράξεως ἢ νὰ διαφύγῃ μυστικὸν περὶ προσάπων
 εἰς τὰ ὅποια ἐγένοντο καταβολαὶ χρημάτων. Τοῦτο ὅχι μόνον δύναται
 νὰ ἔχῃ καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὴν χώραν, ἀν ἀποκαλυφθῇ
 ὅτι δι' ὠρισμένους ἐπιτευχθέντας σκοποὺς εἶχον δοθῇ χρηματικαὶ
 παροχαί, ἀλλὰ καὶ θὰ καθιστᾷ ἐσσεὶ ἀδύνατον τὴν διὰ τριούτων ἀνα-
 ποφεύκτων ἢ ἀπαραιτήτων παροχῶν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερό-
 ντων, διότι μετὰ τὴν ἀπαξ γενομένην διαφυγὴν τοῦ ἀπορρήτου οὐδεὶς
 θὰ τολμᾷ νὰ δέχεται αὐτὰς τὰς παροχὰς πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀπο-
 καλύψεως του καὶ ἐπομένως σοβαρὰ ἐθνικὴ ὑπόθεσις δὲν θὰ εἶναι
 δυνατόν νὰ εὐοδωθῇ ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Συνεπῶς ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου καὶ τῆς φύσεως τῶν "ἀπορ-
 ρήτων" δαπανῶν ἐπιβάλλεται νὰ παραμείνουν αὐταὶ "ἀπόρρητοι"
 ἀποκλειομένου παντός οἰουδήποτε, ἐκ μέρους οἰουδήποτε, ἐλέγχου.
 Ὑπάρχουν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς κρατικῆς μηχανῆς περιπτώσεις
 κατὰ τὰς ὁποίας ἡ κρίσις τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας ἢ ἡ ἐνέργεια
 αὐτῶν εἶναι ἀνέλεγκτος. Ἀνέλεγκτος εἶναι, ἀνόμη καὶ ἐκ μέρους
 τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ περὶ πραγμάτων κρίσις τῶν δικαστηρίων τῆς
 οὐσίας, ἀνέλεγκτος καὶ ἡ περὶ τῆς ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ
 νόμου κρίσις τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἀνέλεγκτος εἶναι ἡ διακριτικὴ
 ἐξουσία τῆς Διοικήσεως, ἀνέλεγκτος ἡ κρίσις τοῦ Συμβουλίου τῆς
 Ἐκτετατείας. Ἀνέλεγκτοι εἶναι αἱ "κυβερνητικαὶ πράξεις" (ACTES
 DE GOUVERNEMENT) ἀπὸ ἀπόψεως ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ ἡ κατ'
 ἐξοχὴν "κυβερνητικὴ" πράξις, δηλ. ἡ διάθεσις τῶν ἀπορρήτων
 "εἰδικῶν πιστώσεων" τοῦ ἄρθρ. 41 παρ. 1, εἶναι ἀνέλεγκτος καὶ
 διαχειριστικῶς ἔτι, κέρα τῶν ὀρίων τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 41,

μέ τόν περιορισμόν μάλιστα, ὅτι εἰς τὰς περιστάσεις τῆς παρ. 5 ἐδ. 7 καί τῆς παρ. 7 μοναδικόν δικαιολογητικόν εἶναι ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Μεταξύ τῆς πρὸς τόν διαχειριζόμενον δημόσια χρήματα βασικῆς δυοπιστίας καί τοῦ ἐπιβάλλοντος τό ἀπόρρητον ὑφίστου ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὁ νομοθέτης προτιμᾷ βεβαίως, ὡς μή χειρόν, τό δεύτερον, σκεπτόμενος προφανῶς ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι ὑφίστα ἐθνικά συμφέροντα ἄνδρες δέον τοῦλάχιστον νά ἀπολαύουν τόσης ἐμπιστοσύνης, ὥστε νά διαχειρίζωνται ἀνελέγκτως καί ὠριμένα χρηματικά ποσά, περιορισμένα ἄλλως τε ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφῆς τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου συμπληρουμένου, ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῆς πιστώσεως, ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κατὰ τό ἄρθρ. 21 στοιχ. α, 22-24 τοῦ ν.1555/1918, ἐπομένως ἐγκρινόμενα ὑπό τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1963.

Ὁ γνωμοδοτῶν

(ὑπογρ) Α. Βαμβέτσος

Διηγῶρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καί
τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας
(δ.τ.4/1963)

A.- I. Ἡ διεξαγομένη διοικητική ἀνάκρισις τύποις μὲν γίνεται βάσει τοῦ Ν.Δ/τος 545 τῆς 20.9.1941 οὐσίᾳ ὅμως ἀποτελεῖ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν στρεφομένην κατὰ Ὑπουργῶν, δοθέντος ὅτι κατατείνει νὰ διακριβώσῃ παρανόμους πυχόν αὐτῶν πράξεις εἰς τὴν ὅλην παρ' αὐτῶν διαχείρισιν τοῦ συνόλου τῶν μυστικῶν κονδυλίων.

Τοῦτο προκύπτει α) ἐκ τοῦ καθορισθέντος ἀντικειμένου τῆς διεξαγομένης διοικητικῆς ἀνακρίσεως, διότι ἡ διαχείρισις τῶν μυστικῶν κονδυλίων ^{εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προέδρου} γίνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, βοηθουμένων ^{ἐν} συμβουλευτικῶς ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 14 (1946), Ἐπιτροπῆς. Κατ' ἀκολουθίαν ἀποκλείεται ἐκ τῶν προτέρων κατὰ τρόπον ἀπόλυτον νὰ μὴ στρέφεσθαι ἡ ^{αὐτὴ} διοικητικὴ ἀνάκρισις κυρίως καὶ κατὰ πρῶτιστον λόγον κατὰ Ὑπουργοῦ.

β) Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις ἀφορᾷ οὐχὶ ὥς ὁ νόμος 545 (1941) ὀρίζει ᾠρισμένην ἐκάστοτε ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ὅλης διαχειρίσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τριῶν Ὑπουργείων ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον 7ετίαν.

γ) Διότι ἡ ἔννοια τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως δέν δύναται νὰ περιλάβῃ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀναζήτησιν πραγματικῶν στοιχείων πρὸς διαπίστωσιν ποινικοῦ ἢ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος. Δοθέντος δέ ὅτι περὶ Ὑπουργοῦ δέν δύναται νὰ ὑφίσταται πειθαρχικὴ εὐθύνη, δέν ἀπομένει τίποτε ἄλλο πλὴν τῆς ἀναζητήσεως στοιχείων θεμελιούντων ποινικᾶς εὐθύνας.

Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διεξαγομένη διοικητική ἀνάκρισις ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη ἀποτελεῖ προανακριτικὴν πράξιν διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν Ὑπουργῶν.

II.- Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁμῶς ἀκολουθεῖ ὅτι ἡ διεξαγομένη ἀνάκρισις γίνεται κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου "περί εὐθύνης Ὑπουργῶν", ὅστις διαγράφει ἀποκλειστικὴν εἰδικὴν διαδικασίαν ὡς πρὸς τὴν δίωξιν αὐτῶν. Ἡ διαδικασία αὕτη ἀποτελοῦσα ἐξαιρετικὸν δίκαιον καὶ κατισχύουσα πάσης νεωτέρας γενικωτέρας διατάξεως δέν ἐπιτρέπει τὴν ἔναρξιν οἰασδήποτε προανακριτικῆς πράξεως στρεφομένης κατὰ Ὑπουργῶν παρὰ μόνον ὅταν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀποφασίζει περὶ τούτου μετὰ πρότασιν εἴκοσι Βουλευτῶν. Μόνον ἡ μετ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς συνιστωμένη 12μελής ἐκ Βουλευτῶν ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ δύναται τὸ πρῶτον νὰ κινήσῃ οἰασδήποτε φύσεως ἔρευναν πρὸς διαπίστωσιν παρανόμων ἐνεργειῶν Ὑπουργοῦ, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν.

Κατὰ τὸν νόμον περί εὐθύνης Ὑπουργῶν πράξεις προανακρίσεως ^ἢ προανακριτικῆς ἐξετάσεως διεξάγονται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου Φ.Π.Σ.Τ. κατόπιν διαταγῆς τῆς Βουλῆς ἀπὸ εἰδικὴν ἀνακριτικὴν ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπὴν, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον 16 δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διενέργειαν μερικωτέρων προανακριτικῶν πράξεων εἰς δικαστικούς.

Ἐπομένως οὐδεμία προανακριτικὴ πράξις δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς. Τοιαύτη δέ εἶναι ἡ διενεργουμένη σήμερον διοικητικὴ ἀνάκρισις, ἐφ' ὅσον μὴ δυναμένη νὰ ἀφορᾷ πειθαρχικά παραπτώματα ἀλλὰ μόνον ἀξιόποιίνους πράξεις καὶ διεξαγομένη βάσει τῶν αὐτῶν διατάξεων τῆς Ποιν. Δικονομίας δέν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ εἰς διάφορον

σκοπόν από εκείνον του άρθρ. 16 του Νόμου περί ευθύνης
'Υπουργών.

Τοῦτο δέν ἦτο ἄγνωστον εἰς τοὺς διατάξαντας τήν
κατά τόν Α.Ν. 545 (194) διοικητικὴν καθ' ἡμῶν ἀνάκρισιν.
Τό ἔπραξαν ὁμως προφανῶς διὰ νά ἐνμεταλλευθοῦν τό κύρος
ἐπιφανῶν δικαστικῶν ἐν τῇ ἐπιδίωξει τῶν σκοπῶν των.

III.- Ὁ τυχόν ἰσχυρισμός ὅτι ἡ διεξαγομένη ἔρευνα δέν
στρέφεται κατά Ὑπουργῶν δέν εὐσταθεῖ ἀφοῦ ἡ διαχείρισις
τῶν λεγομένων μυστικῶν κονδυλίων ^{ἡ κυρίως} ~~μόνον~~ ἀπό Ὑπουργοῦς διε-
ξάγεται. Ὁ δέ τυχόν ἕτερος ἰσχυρισμός ὅτι δέν διεξάγεται
"ἀνάκρισις" ἀλλά γίνεται μία ἀπλὴ "διαπίστωσις γεγονότων"
εἶναι προφανῶς ἀβάσιμος, διότι κατ' ἀνάγκην ἡ διεξαγομένη
ἔρευνα θά διακρίνῃ νομίμους καί παρανόμους πράξεις, θά
ἐκταθῇ ἐπομένως, πέραν πάσης ἀπλῆς διαπιστώσεως, εἰς νο-
μικὰς κρίσεις, κρίσεις θεμελιούσας τήν ἐνδεχομένην ποινι-
κὴν δίωξιν Ὑπουργῶν.

Ἀλλά καί ἐάν ἔτι δέν προβῇ ὁ διενεργῶν τήν διοικη-
τικὴν ἀνάκρισιν εἰς οὐδεμίαν διαστολήν νομίμων καί μὴ νομί-
μων πράξεων καί ἀπεικονίσει ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐνέργειας
τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ τοιαύτη ἔρευνα, ἀφορῶσα εἰς ἓν πρόσωπον
εἰς ὠρισμένην κατηγορίαν πράξεων, ὠρισμένης χρονικῆς περιό-
δου ^{ἀνδεύει} ~~τὴν συνδέει~~ ἀναποσπάστως πρὸς τήν λογικῶς ἀκολουθοῦσαν
νομικὴν κρισιολόγησιν τοῦ συλλεγέντος πραγματικοῦ ὕλικου.
Ὁ διαχωρισμός τῆς ἐνέργειας πρὸς συλλογὴν τοῦ πραγματικοῦ
ὕλικου ἀπὸ τήν νομικὴν του ἀξιολόγησιν ἀποτελεῖ λογικὴν
αὐθαίρεσιν. Πᾶς ὁ ἀσκῶν τό ἔργον τῆς ἀνακρίσεως ἢ τῆς
προανακρίσεως δέν δύναται νά ἔχῃ περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν
ἀνωτέρω οὐδένα δισταγμόν.

Ἐάν ἄλλωστε ἀκολουθουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν συγκροτηθῇ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένη ἀνακριτική ἐπιτροπή δέν πρόκειται αὕτη νά ἐρευνήσῃ τίποτε διάφορον καί τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἐρευνοῦν σήμερον οἱ ὑπό τῆς Κυβερνήσεως ἐνταλθέντες δικαστικοί λειτουργοί. Θά ἐπαναληφθῇ παρ' αὐτῆς τό ἔργον, τό ὅποτον σήμερον αὐτοί ἐπιτελοῦν κατά τήν αὐτήν διαδικασίαν. Τοῦτο ἀποτελεῖ τήν καλυτέραν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ σήμερον διεξαγομένη ἔρευνα ψίνεται ἀναρμοδίως κατά προφανῆ παράβασιν τοῦ Νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν.

B.- I. Πέραν τούτου ἡ ἔρευνα ἀφορᾷ εἰς κονδύλια, τὰ ὅποια ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Νόμου πρέπει νά τηροῦνται μυστικά.

Μυστικὸν εἶναι τὸ κονδύλιον, τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις πρέπει νά μὴ γνωσθῇ, διότι τοῦτο ὑπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ δι' αὐτόν τόν λόγον ὡς πρὸς αὐτό τηρεῖται διαδικασία, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ κοινολόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν ὥστε νά εἶναι γνωστὴ εἴτε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν καὶ μίαν ἐπιτροπὴν ὀλιγομελεστάτην ἐξ Ἀνωτάτων λειτουργῶν, δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου ἀποτελεῖ καθήκον εἴτε καὶ ἀπὸ μόνον ἓν πρόσωπον, τὸν Ὑπουργὸν ἢ Ἀνώτατον τινα λειτουργόν. Ἡ κρίσις περὶ τοῦ ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἡ δημοσιότης τῆς δαπάνης εἶναι κρίσις κατ' ἐξοχὴν πολιτικὴν.

II.- Ἡ μυστικότης εἶναι συνυφασμένη μέ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνεξελέγκτου ἀφοῦ οὐδεὶς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων ἐπιτρέπεται νά γνωρίζῃ τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν κονδυλίων αὐτῶν καὶ δι' αὐτό τὴν διάθεσίν των ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία μόνον εἰς Ἀνωτάτους λειτουργούς. Τὸ ἀνεξέλεγκτον τῶν μυστικῶν κονδυλίων παρὰ τρίτων, ἐκτὸς τῶν ἀποφασίζόντων τὴν διάθεσίν των, συνίσταται εἰδικώτερον εἰς τὸ ὅτι:

α) δικαιούται νά τὰ διαθέσῃ κατὰ νόμον ὁ Ὑπουργὸς χωρὶς νά γνωρίζῃ τὸν προορισμὸν των παρὰ αὐτός ὁ ἴδιος ἢ αὐτός καὶ νόμφ ὠρισμένος ὑπάλληλος καὶ β) εἰς τὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ μόνοι γνωρίζοντες ὀφείλουν ἢ δικαιοῦνται νά μὴν ἀνακοινώσουν ποτέ εἰς κανένα εἰς τί συνίσταται αὕτη ἡ δαπάνη. Τὸ ἀνεξέλεγκτον τοῦτο ἐπομένως περιλαμβάνει: α) τὴν κρίσιν ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη συμφέρει ἐθνικῶς νά γίνῃ. β) ^{ἐπὶ τούτῳ} ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν συμφέρει ἐθνικῶς νά κατανομασθῇ, Ἐάν τοῦτο ἡλέγχετο παρ'

ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περί μυστικοῦ κονδυλίου.

Ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ, κρίσις κατ'ἐξοχήν πολιτική, δέν δύναται νά ἐλεγχθῇ ἀπό νομικῆς ἀπόψεως. Δέν δύναται νά γίνῃ ἀντικείμενον ἐρεύνης διοικητικῆς ἀνακρίσεως. Ἐάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἔλεγχος διά τήν κρίσιν του αὐτήν, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξέλεγκτος, τότε οὐδεμία διαφορά θά ὑπῆρχε μεταξύ φανερῶν καί ἐλεγχομένων καί μυστικῶν καί μή ἐλεγχομένων δαπανῶν. Ἐάν δέν ἦτο κριτῆς ὁ Ὑπουργός, ἐάν εἰς αὐτόν ἀποκλειστικῶς δέν ἐνεπιστεύετο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ Νόμος, τότε θά ἔπρεπε ὁ Ὑπουργός διά κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κριτήν: "Μήπως πλανῶμαι νομίζων ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν πρέπει νά κατανομασθῇ;". Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφοράν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὁρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διάταξις.

Τό συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ ὑπεύθυνος Ὑπουργός ὄχι μόνον δέν ὑποχρεοῦται ἀλλά καί δέν δικαιούται νά λογοδοτήσῃ, διά τήν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων. Μόνον οὕτω ἐκπληροῦται ὁ σκοπός τοῦ ἀπορρήτου διότι μόνον οὕτω ἀσφαλίζεται ὁ λαμβάνων τά ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά. Ἐάν ἡ τοιαύτη ἀρχή τῆς μυστικότητος καταργηθῇ, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐρεύνης τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως αὐτῶν παρ'οἴουδήποτε, τότε εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καταργεῖται.

III.— Ἀσχέτως τοῦ θέματος ἂν τήν τοιαύτην κατάργησιν τῆς μυστικότητος ἐπιτρέπει ὁ Νόμος, ἀσχέτως δηλαδή τοῦ κατ'ἀρχήν παρανόμου τῆς ἐρεύνης τῶν μυστικῶν κονδυλίων καί τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεώς των, γενομένης καθ'ὑπέρβασιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ τρόπου ἐλέγχου ~~τῶν~~ ~~ὁποῦν~~ διαγράφει ὁ νόμος, εἶναι προφανές

+ +
 ὅτι ἡ DE FACTO κατάργησις τῆς μυστικότητος ἀποτελεῖ βαρύ-
 τατον πλήγμα κατὰ τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Διὰ νὰ διαπιστωθοῦν
 τυχόν καταχρήσεις εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων,
 καταστρέφεται ὅπλον ἀπαραίτητον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς
 κρατικῆς μηχανῆς. Ἀπαξ δημιουργηθῇ ἡ εὖλογος ὑπόνοια ὅτι
 αἱ ἀπολήψεις ἐκ μυστικῶν κονδυλίων, ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων
 τῶν οἰωνοδῆποτε κρινόντων δικαστικῶν ἢ πολιτικῶν, εἶναι
 πιθανόν νὰ γίνουν φανεραί, οἱ σκοποί, δι' οὓς αἱ ἀπολήψεις
 αὐταί εἶναι ἀναγκαῖαι δέν θά εἶναι πλέον δυνατόν νὰ πραγμα-
 τοποιηθοῦν. Καί αἱ συνέπειαι διὰ τὴν χώραν ἐνδέχεται νὰ
 ἀποβοῦν ~~δυσμενέαι~~ *δυσάρεστοι*.

IV.- Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι δέν διατρέχει κίνδυνον ἡ μυστι-
 κότης ἐκ τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης δέν εὐσταθεῖ. Πρῶτον διότι
 τὰς ἐγγυήσεις τῆς μυστικότητος τὰς ὀρίζει ὁ νόμος καί δέν
 δύνανται νὰ περιορισθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν ἄνευ νόμου καί
 δεύτερον διότι ἂν ὁ διαχειριζόμενος τὰ μυστικά κονδύλια
 Ὑπουργός γνωρίζει ὅτι ὁ μέλλων Ὑπουργός ἢ ὁ δικαστής θά
 ἔχουν τό δικαίωμα νὰ τόν κατηγορήσουν ἢ καί νὰ ἀποφανθοῦν
 περί τοῦ ὅτι κακῶς διέθεσεν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ποσόν
 τί καί εὐθύνεται διὰ τοῦτο κατὰ τόν νόμον περί εὐθύνης
 Ὑπουργῶν στρεφῆται προφανῶς τῆς ἀπολύτου διακριτικῆς εὐχε-
 ρείας, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει νὰ διασφαλίσῃ ἐν προκειμένῳ ἡ
 ἰσχύουσα νομοθεσία καί τόν καθιστᾷ ἄκρως διστακτικόν εἰς τὴν
 χρησιμοποίησιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν
 ἐθνικῶν συμφερόντων.

Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1920 ὁ τότε Πρωθυπουργός διὰ
 νὰ στιγματίσῃ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους διὰ τόν τρόπον
 καθ' ὃν ^{II} ἐσπατάλησαν τό δημόσιον χρήμα εἰς μυστικά κονδύλια,
 ἔδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ ὀνόματα τῶν δι' αὐτῶν χρηματο-

δοτηθέντων. Κατόπιν τῆς τοιαύτης πράξεως παρήλθον οὕτω περίπου ἔτη διά νά δυνηθῇ νά εὕρῃ τό 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν τῆς 'Ελλάδος τρόπον νά πλησιάσῃ σημαντικωτάτους διά τά συμφέροντα τῆς χώρας παράγοντας, κατά δέ τήν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης ἐπολεμήθη μετά φανατισμόν παρ' αὐτῶν.

Ἐνδείξεις ὅτι ἡ προκληθεῖσα ἤδη συζήτησις περί μυστικῶν κονδυλίων θά προκαλέσῃ εἰς ἄλλους μικροτέρους ἴσως ἀλλ' οὐχί ἀσημάντους τομεῖς ἀνάλογα ἀποτελέσματα δέν λείπουν ἤδη.

V.- Ἐπαινετή εἶναι κατ' ἀρχήν ἡ σκέψις νά ἐλεγχθῇ καί ἡ ἐλαχίστη Ὑπουργική πράξις πρὸς ἐπιβολήν τῶν κατὰ νόμον κυρώσεων ἢ πρὸς ἀσκήσιν πολιτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ πρὸς τόν σκοπὸν αὐτόν, πρὸς προστασίαν δηλ. τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ὁ νόμος ὀρίζει δύο ἀποκλειστικῶς ἐγγυήσεις, α) τό ὕψος τῶν κονδυλίων ὅπερ ἐλέγχει ἡ Βουλὴ καί τόν ἐνδοκυβερνητικόν καί ἐνδοὑπηρεσιακόν ἔλεγχον καί θεωρεῖ τὰς ἐγγυήσεις αὐτάς ὡς ἐπαρκεῖς καί ὡς τὰς μόνας δυναμένας νά συνδυασθῶσι μέ τήν ἔννοιαν τῆς μυστικότητος.

VI.- Μόνον ἡ Βουλὴ, ἀσκοῦσα τό νομοθετικόν τῆς ἔργον καί καταργοῦσα ἐφεξῆς τὰς περί μυστικότητος τῶν ἐθνικῶν δαπανῶν διατάξεις, δικαιούται καί νά θεσπίσῃ νέον νομοθετικόν καθεστῶς, ὑπὸ τό ὁποῖον θά ἐπετρέπετο πλέον ὁ καθ' ὑπερβασιν τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων ἔλεγχος τῆς διαχείρισεως τῶν κονδυλίων τούτων εἴτε δικαστικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, εἴτε πολιτικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔπεται ὅτι ἡ διεξαγομένη περί τήν διαχείρισιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἔρευνα εἶναι καθ' ἡμᾶς καί ἀντίθετος πρὸς τόν νόμον καί ἐθνικῶς ἐπικίνδυνος.

+ "ΑΛΛΩΣΤΕ ^{καί} ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ
 + ΔΙΕΧΕΙΡΙΣΘΗΣΑΝ ~~αυτῇ~~ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΟΝΔΥΛΙΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΕ-
 + ΧΕΙΡΙΣΘΗΣΑΝ ΤΥΠΟΙΣ ΜΕΝ, ΚΑΘ'ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ, ΟΥΣΙΑ ΔΕ ΚΑΤΕ ΤΡΟ-
 ΠΟΝ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ἡ δια-
 ΧΕΙΡΙΣΙΣ ~~ΜΕΜΠΤΩΜΜΗΝΟΝ~~ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΔΕΝ ἤδύνατο νά
 γίνη παρὰ ὅπως παγίως καί ὁμοιομόρφως ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

III.- Τό ὀβίαστον συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω θά ᾔτο ἡ ἀρνη-
σις ἡμῶν νά καταθέσωμεν ἢ μᾶλλον νά ἀνακριθῶμεν. Τῆς λογικῆς καί
ἰδίᾳ νομικῆς αὐτῆς σκέψεως θεωροῦμεν ἰσχυροτέρους δύο ἠθικούς
λόγους :

A. Ἐπί ἔτη τώρα, οὐχί μόνον εἰς τόν ἀνεύθυνον τύπον, ἀλλά
καί ἐξ ἐπισήμων χειλέων τονίζεται ὅτι οἱ διαχειρισθέντες τὰ μυστικά
κονδύλια ὑπουργοί τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑθνικῆς Ρεζοσπαστικῆς
Ἐνώσεως εἴτε ἰδιοποιήθησαν μεγάλα ποσά εἴτε διοχέτευσαν διὰ
τῶν κονδυλίων αὐτῶν μεγάλα ποσά εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κόμματος. Δόγος
ἐγίνετο συνεχῶς περί τερασσίων ποσῶν διὰ νά δημιουργηθῇ εἰς τήν
κοινήν γνώμην ἡ ἐντύπωσις τοῦ σκανδάλου καί τῆς μεγάλης ζημίας
ποῦ δημοσίου.

Ἀπαμένομεν ὅτι τό προπαγανδιστικόν τοῦτο ψεῦδος δύναται
νά καταρρεῦσῃ εὐκόλως, διότι κατ'ἀνάγκην θά γνωσθῇ α) τό ^{ἔμφ.} σύνολον
τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐκάστου Ὑπουργείου καί β) τό γεγονός ^α ὅτι
δέν ὑπάρχει παρὰ τῶν διαχειρισθέντων αὐτά οὔτε ἰδιοποιήσεις δημο-
σίου χρήματος οὔτε διοχετεύσεις αὐτοῦ εἰς τό Κόμμα.

Ὁ δεύτερος ἠθικός λόγος εἶναι προσωπικός. Ἐφ'ὅσον καλού-
μεθα νά λογοδοτήσωμεν ^{καθ.} διὰ τόν τρόπον ~~με~~ ὃν διεχειρίσθημεν τὰ μυσ-
τικά κονδύλια καί ὑπε^{καί}κωνται πολλαχόθεν ὑπόνοιαι περί τοῦ
ὅτι ἡ διαχείρισις αὐτή δέν εἶναι καθάρᾳ, ἀναγκαζόμεθα πρὸς προ-
σπισιν τῆς προσωπικῆς μας τιμῆς, παραμερίζοντες κάθε ἐκ τοῦ νό-
μου ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν τῆς „υστικότητος“, νά ἀπαντήσωμεν
εἰς ὅ, τι ἐρωτηθῶμεν. Τήν εὐθύνην ^{ἐξ} διὰ τῆς ἀπωτέρας συνεκείας τῆς
ἀκολουθηθείσης διαδικασίας θά τήν ἔχουν οἱ διατάξαντες τήν διε-
ξαγομένην διοικητικὴν ἀνάκρισιν καί ὄχι ἡμεῖς.

ΙΥ.- 'Επιθυμῶ νά τονίσω ὅτι ἐγώ προσωπικῶς ἔπαυσα διαχειριζόμενος μυστικά κονδύλια ὡς Ὑπουργός Προεδρίας ἀπό τοῦ Δεκεμβρίου 1958 ἤτοι ἀπό 5 1/2 περίπου ἐτῶν. Εἶχαι φυσικόν νά μή ἐνθυμοῦμαι ἐνίοτε πάντα τά τότε γενόμενα, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὡς ἁρμόδιος διὰ τήν Προεδρίαν αὐτήν καθ' ἑαυτήν, διὰ τόν Τουρισμόν, διὰ τόν Ἑξωσχολικόν Ἀθλητισμόν καί ἀπασχολημένος μέ τά πλεῖστα τῶν γενικῶν κυβερνητικῶν θεμάτων, δέν διέθετα χρόνον ἐπαρκῆ διὰ τήν παρακολουθησιν τῶν λεπτομερειῶν εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον τομεῖς. Τοῦτο δέν περιορίζει ποσῶς τήν ὑπουργικὴν μου εὐθύνην, ἡ ὁποία εἶναι πλήρης. Περιορίζει ὅμως τήν μνήμην μου.

YI.- Αὐταί εἶναι αἱ ἀπαντήσεις μας εἰς τὰς ὑποβληθέντα συγ-
κεκριμένα ἐρωτήματα. Δηλοῦμεν ὅτι καί εἰς πᾶν ἕτερον ἐρώτημα εἴμε-
θα ἔτοιμοι νά ἀπαντήσωμεν.

Ἐξεταστέον ἤδη ἂν εἰς τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα περιστατικά
ὑπάρχει τι, τό ὅπου νά δύναται νά θεωρηθῇ ὡς γενόμενον ἔξω τοῦ
διαγραφομένου ὑπό τοῦ νόμου πλαισίου.

Ἐπὶ τούτου παρατηρητέα τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ κρίσις περὶ τοῦ κατὰ πόσον ὠρισμένη δαπάνη ἐγένετο συμφώ-
νως πρὸς τοὺς ὁρισμούς τοῦ νόμου 168/47 ἄρθρ. 17 εἶναι, ὡς ἤδη ἐλέγ-
χθη, κρίσις πρωτίστως πολιτική. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἀναλύσεως
τῶν περὶ ὧν πρόκειται ὁρισμῶν. Τρία εἶναι κατ'ἀρχὴν τὰ γνωρίσματα,
τὰ ὅποια ἔχει ὁρίσει ὁ νομοθέτης τῆς ἐπιτρεπομένης ἀπορρήτου δαπά-
νης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας. Ταῦτα εἶναι:

α) Ν'ἀφορᾷ εἰς σκοπὸν ὑπαγόμενον εἰς τὴν γενικὴν ἀρμοδιότητα
τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας.

β) Νά ἐξυπηρετῇ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

γ) Νά μὴ δύναται νά συμπεριληφθῇ εἰς τὰς φανεράς δαπάνας
διότι τοῦτο θά ἔβλαπτε τὸ δημόσιον συμφέρον.

Πρὸς ἐρμηνείαν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν εἶναι ἀνάγκη νά προταχθοῦν
μερικαὶ γενικαὶ παρατηρήσεις.

4) ~~α)~~ Προκειμένου περὶ νόμων μεθοδευόντων τὴν ἄσκησιν τῆς ἀπανε-
μομένης εἰς Ὑπουργὸν διακριτικῆς εὐχερείας δεόν νά ληφθῶσιν ὑπ'
ὄψιν τὰ ἑξῆς:

4) - Παρόμοιοι νόμοι δέν ἐρμηνεύουσι μέ τὴν στενότητα, μέ τὴν
ὁποῖαν ἐπιβάλεται νά ἐρμηνεύωνται αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικον.

Ὁ Ὑπουργός εἶναι ἀνάγκη νά ἀσκήσῃ τὴν παρασχεθεῖσα εἰς αὐτόν ἐξου-

ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

σίαν μέ κάποιαν εὐχέρειαν καί διὰ τοῦτο οἱ νόμοι οἱ ρυθμίζοντες
τά τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ δέον κατ' ἀρχήν νά ἐρμηνευῶνται μέ κάποιαν
εὐρύτητα. Τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν οὐσιαστικήν ἀνάγκην, εἰς
μίαν πραγματικότητα καί ἡ ἀνάγκη αὕτη ἀντικατοπτρίζεται ἐν τῇ
ἐπιστήμῃ εἰς τὴν γνωστὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἐκτελεστικῆς λειτουργίας
εἰς κυβέρνησιν καί διοίκησιν.

2. η. - Παντός νόμου ἀφορῶντος τὴν λειτουργίαν τῆς πολιτείας ἐν
γένει οὐσιῶδες ἐρμηνευτικὸν στοιχεῖον πρὸς κρισιολογήσιν συγκεκριμέ-
νης περιπτώσεως ὑποτελεῖ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔχει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος
οὗτος μέχρι τοῦδε εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις. Ἐν τῷ δημοσίῳ δι-
καίῳ ἡ λεγομένη "ἐμπρακτος ἐρμηνεία", ἡ ὁποία ὑπέστη τὴν βασανον
τοῦ χρόνου καί ἔχει, οὕτως εἶπεν, δοκιμασθῇ εἰς τὴν λυδίαν λίθον
τῆς πρακτικῆς θεωρεῖται ἡ σλιοπιμότερα.

3. η. - Παντός νόμου ἡ ἐρμηνεία πρέπει ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ
νά μὴ ὀδηγῇ εἰς παραλογισμούς καί ἀσύμφορα ἢ ἀνεφάρμοστα συμπερά-
σματα. Προκειμένου ὅμως περὶ νόμου ρυθμίζοντος τὰ τῆς λειτουργίας
τῆς πολιτείας, καί δὴ τῆς κυβερνήσεως τὸ αἶτημα τοῦτο ἀποβαίνει
κατ' ἐξοχὴν ἐπιτακτικόν.

β) β) Ἐν ὅφει τῶν ἀνωτέρω ὁ ὑπὸ στοιχεῖον α) μνημονευθεὶς
περιορισμός, εἰς μέσά τὴν κατάργησιν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καί
τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεστίας
κυβερνήσεως δέον νά θεωρηθῇ ὅτι διηρῶνθη ὡς ἐκ τῶν εὐρύτερων
ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεστίας.

Ὁ ὑπὸ στοιχεῖον β) περιορισμός εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολιτικός.

Ἐν ὅφει τῆς ἀρξαμένης ἐξετάσεως τῆς διαθέσεως τῶν μυστικῶν
 κονδυλίων ὑπὸ ἀνωτάτων δικαστικῶν, ἀνακύπτουν κατὰ σειράν τὰ
 ἀνδλουθα ζητήματα :

Ιον. Τί εἶναι μυστικὸν κονδύλιον ἢ ἀπορρητὸς ἐθνικὴ δαπάνη;
 (Ἡ ποικίλη αὕτη ὀρολογία ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν) .
 Μυστικὸν εἶναι τὸ κονδύλιον τοῦ ὁποῦ ἢ διαθέσεις πρέπει νὰ μὴ
 γνωσθῇ, διότι τοῦ ^οπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ δι' αὐτὸν τὸν
 λόγον ὡς πρὸς αὐτὸ τηρεῖται διαδικασία, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ κοινο-
 λόγησις τῆς δαπάνης ταύτης, εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν ὥστε νὰ εἶ-
 ναι γνωστὴ εἴτε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν καὶ μίαν Ἐπιτροπὴν ὀλιγομελεστά-
 την ἐξ ἀνωτάτων λειτουργῶν δι' οὓς ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρητοῦ ἀποτελεῖ
 καθήκον εἴτε καὶ ἀπὸ μόνον ἓν πρόσωπον, τὸν ὕπουργόν ἢ ἀνάτατον τινα
 λειτουργόν.

Ἡ μυστικότης εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνεξελέγκτου
 ἀφοῦ οὐδεὶς πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων ἐπιτρέπεται
 νὰ γνωρίζουν τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν κονδυλίων αὐτῶν καὶ δι' αὐτὸ
 τὴν διάθεσιν των ἐμπιστεύεται ἡ πολιτεία μόνον εἰς ἀνωτάτους λειτουρ-
 γοὺς. Τὸ ἀνεξελέγκτον τοῦτο παρὰ τρίτων, ἐκτὸς τῶν ἀποφασίζοντων τὴν
 διάθεσιν των, τῶν μυστικῶν κονδυλίων, συνίσταται εἰδικώτερον εἰς τὸ
 ὅτι : α) δικαιούται νὰ τὰ διαθέσῃ κατὰ νόμον ὁ Ὑπουργὸς χωρὶς νὰ
 γνωρίζῃ τὸν προορισμὸν των παρὰ αὐτοῦ ὁ ἴδιος ἢ αὐτοῦ καὶ νόμῳ ὀρι-
 σμένος ὑπάλληλος καὶ β) εἰς τὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ μόνοι γνωρίζοντες

δωρίζουν ή δικαιούνται να μην ανακοινώσουν ποτέ εις κανένα εις τί

συνίσταται αυτή ή δαπάνη.Τό ανεξέλεγκτον τοῦτο ἐπομένως περιλαμ-

βάνει : α) τήν κρίσιν ότι ή δαπάνη αυτή συμφέρει ἐθνικῶς να γίνει

β) ότι ή δαπάνη αυτή δέν συμφέρει ἐθνικῶς να κατονομασθῇ.

Ἐάν τοῦτο ἡλέγχετο παρ' ἄλλου τινός, τότε δέν θά ἐπρόκειτο περί μυστικοῦ κονδυλίου .

Ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ δέν δύναται συνεπῶς να ἐλεγχθῇ οὔτε ἀπό νομικῆς ἀπόψεως. Δέν δύναται να γίνει ἀντικείμενον ἐρεῦνης διοικητικῆς ἀνακρίσεως. Ἐάν ὑπῆρχε τοιοῦτος ἔλεγχος διὰ τήν κρίσιν του αὐτῆν, τότε δέν θά ἦτο ἀνεξέλεγκτος τότε οὐδεμία διαφορά θά ὑπῆρχε μεταξύ φανεῶν καί ἐλεγχομένων καί μυστικῶν καί μή ἐλεγχομένων δαπανῶν. Ἐάν δέν ἦτο κριτής ὁ Ὑπουργός, ἐάν εἰς αὐτόν ἀποκλειστικῶς δέν ἐνεπιστεθετο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ νόμος, τότε θά ἔπρεπε ὁ Ὑπουργός διὰ κάθε τοιαύτην δαπάνην να ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κριτήν : "Μήπως πλανῶμαι νομίζων ότι ή δαπάνη αυτή δέν πρέπει να κατονομασθῇ ;" Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφοράν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὁρισμοῦ πᾶσα θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διατάξεις .

Τό συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ὁ υπεύθυνος Ὑπουργός ὄχι μόνον δέν ὑποχρεοῦται ἀλλά καί δέν δικαιούται να λογοδοτήσῃ διὰ τήν διάθεσιν τῶν ἀπορρήτων κονδυλίων . Μόνον οὕτω ἐμπληροῦται ὁ σκοπός τοῦ ἀπορρήτου. Ἀσφαλιζεται δηλαδή καί ὁ δίδων καί ὁ λαμβάνων

νων τὰ ἐξ ἀπορρήτων κονδυλίων ποσά. (Περιττόν νά τονισθῇ ἡ ἀναγκαιότης τῆς ὑπάρξεως τοιούτων ἀπορρήτων κονδυλίων καί τῆς κατ' αὐτόν τόν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν) .

Ἡ διάθεσις τῶν κονδυλίων αὐτῶν γίνεται ἐντός νόμῳ διαγεγραμμένων πλαισίων . Ἐν πρώτοις θεσπίζονται ὀρισμένοι κατευθυντήριοι οὐσιαστικά ἀρχαί . Αἱ ἀπορρήτοι δαπάναι πρέπει νά εἶναι :

1) ἐθνικῶς ἀναγκαῖαι καί

2) νά μὴ γίνωνται διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐφ' ὅσον δύνανται νά γίνουν διὰ φανερῶν . Κριτῆς περὶ αὐτῶν εἶναι κατ' ἀνάγκην ὁ δικαιοῦμενος νά ἐνεργήσῃ τὰς τοιαύτας ἀπορρήτους δαπάνας Ὑπουργός .

Πέραν τοῦτου διαγράφουν οἱ θεσπίζοντες τὰς ἀπορρήτους αὐτάς δαπάνας νόμοι ὀρισμένα τυπικά πλαίσια .

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας ὁ σχετικὸς νόμος ζητεῖ τὰς ἀκολούθους ἐγγυήσεις :

α) τὴν ἀναγραφὴν τοῦ κονδυλίου εἰς τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμόν,

β) τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἐκάστοτε χορηγοῦμενον εἰς τὸν Ὑπουργὸν ποσὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένου ποσοῦ καί ὁῃ βάσει τῆς γνώμης ὑπηρεσιακῆς Ἐπιτροπῆς πέρα τῆς ἀνάγκης τοιαύτης χορηγήσεως .

γ) τὴν πιστοποίησιν τῆς γενομένης δαπάνης ὑπὸ Παρέδρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, βάσει τῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου .

Κατά τὰ ἔλλα τὴν διαχείρησιν ἐμπιστεύεται ἐν λευκῷ ὁ νόμος εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ κατὰ νόμον διαθέτοντος αὐτοῦ Ὑπουργοῦ . Ἀρμόδιος πάντως διὰ νὰ κρίνῃ κατὰ νόμον ἔν πρέπει νὰ γίνῃ μὴ δαπάνη ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων εἶναι ὁ Ὑπουργός Προεδρίας, τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς ἐχούσης ἀπλῶς συμβουλευτικὴν γνῶμην .

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὡς ἐλέχθη ἀνεξέλεγκτος ὡς ὁ νομοθέτης διὰ νὰ κατοχυρώσῃ τὸ νομιμῶς ἀνεξέλεγκτον θεσπίζει ἐν ἄρθρῳ 176, ὑπὸ πολιτικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὴν μὴ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ .

Ἄν ὅμως τυχαίως γνωσθῇ, ἐνῷ δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο κατὰ νόμον, ἡ διάθεσις τῶν μυστικῶν κονδυλίων, τοῦτο τὸ τυχαῖον γεγονός μεταβάλλει τὴν φύσιν τοῦ μυστικοῦ κονδυλίου καὶ ἀπὸ ἀνελέγκτου τὸ καθιστᾷ ἔρα-γε ἐλεγκτόν ;

Συγκεκριμένως μάλιστα ἂν ἡ, καθὼς ἢ ἐκ τύχης, γνωσθεῖσα ἀπόρρητος δαπάνη ἀποδεικνύεται ὅτι ἐγένετο :

- α) διὰ σκοποῦς δυναμένους νὰ κατονομασθοῦν,
- β) διὰ μισθοῦς ὅταν τοῦτο ρητῶς ἀπαγορεύεται,

Ποῖος εἶναι κριτὴς τοῦ δυναμένου νὰ κατονομασθῇ σκοποῦ ;

Οὐδεὶς πλην τοῦ Ὑπουργοῦ .

πιστευέτο τήν κρίσιν αὐτήν ὁ νόμος τότε θά ἔπρεπε ὁ Ὑπουργός διὰ
κάθε τοιαύτην δαπάνην νά ἐρωτᾷ κάποιον ἀρμόδιον κρίτην : " Μήπως
πλανῶμαι νομίζων ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη δέν πρέπει νά κατονομασθῇ ;"
Καί ἀκριβῶς τήν ἀναφοράν αὐτήν εἰς τρίτον ἀποκλείει ἐξ ὁρισμοῦ πᾶσα
θεσπίζουσα ἀπορρήτους δαπάνας διάταξις .

Ἐπομένως ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς μυστικῆς δαπάνης ἐάν ἐξ οἰουδὴποτε
περιστατικοῦ αὕτη γνωσθῇ αὕτη δέν γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ τυχαίου γεγο-
νότος ἐλεγκτή .

Οὐδείς δικαιούται ἔστω καί τότε νά συζητήσῃ εἴτε τήν ὀρθότητά
της, εἴτε τόν χαρακτηρισμόν της ὡς μυστικῆς.

Ὁ Ὑπουργός ὡς πρός αὐτάς τὰς δαπάνας ἤσκησε ἀνεξέλεγκτον δικαί-
ωμά του. Καί ἐπομένως δέν λογοδοτεῖ κατὰ νόμον .

Οἱ καταστήσαντες φανερά τὰ μυστικά κονδύλια, ὡς θέν διὰ νά τὰ
ὑποβάλουν τοιαῦτα εἰς δημόσιον ἔλεγχον,

α) ζημιώνουν ὑφιστα ἐθνικά συμφέροντα ἐξαφανίζοντες τήν δυνατό-
τητα νά χειρισθῇ τις εἰς τό μέλλον μυστικά κονδύλια ,

β) παραβιάζουν τό ἀπόρρητον ὅπερ ἀποτελεῖ ἐπιταγήν τοῦ νόμου,

Ὑπάρχει μιά κατηγορία δαπανῶν γενομένων ἀνένανθεν ἀπό τὰ μυστικά
κονδύλια καί ἡ ὅποια εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων γνωστή, - εἶναι τακτική
ἀποζημίωσις, παροχή ἀμοιβῆς διὰ προσφερομένας τακτικῶς ὑπηρεσίας παρ'
ὀρισμένων προσώπων ἀποκαλουμένων συνήθως κονδυλιοῦχων .

59.61
~~Επομένως~~ ^{ως} ἐκ τῆς φύσεως τῆς μυστικῆς δαπάνης ἐάν ἐξ οἰουδήποτε
περιστατικοῦ αὕτη γνωσθῇ αὕτη δέν γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ τυχαίου γεγο-
νότος ἐλεγκτή .

Οὐδείς δικαιούται ἔστω καί τότε νά συζητήσῃ εἴτε τήν ὀρθότητά
της, εἴτε τόν χαρακτηρισμόν της ὡς μυστικῆς.

Ὁ Ὑπουργός ὡς πρός αὐτάς τὰς δαπάνας ἤσκησε ἀνεξέλεγκτον δικαι-
ωμά του. Καί ἐπομένως δέν λογοδοτεῖ κατὰ νόμον, ^{δι' οὗς νόμους σου}
^{ἑαυτοῦ}

§ Οἱ καταστήσαντες φανερά τὰ μυστικά κονδύλια, δῆθεν διὰ νά τὰ

ὑποβάλουν ~~τοιαῦτα~~ εἰς δημόσιον ἔλεγχον, ^{ἢ ἐξ ὑποθέσεως}
^{δυσωσῇ}

α) ζημιώνουν ὑφιστα ἐθνικά συμφέροντα ἐξαφανίζοντες τήν δυνατό-
τητα νά χειρισθῇ τις εἰς τὸ μέλλον μυστικά κονδύλια, καί

β) παραβιάζουν τὸ ἀπόρρητον ὅπερ ἀποτελεῖ ἐπιταγήν τοῦ νόμου,

§ Ὑπάρχει μιὰ κατηγορία δαπανῶν γενομένων ἀνένανθεν ἀπὸ τὰ μυστικά
κονδύλια καί ἡ ὁποία εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων γνωστή, - εἶναι ^{2'}
^{3'} ἀποζημιώσεις, (παροχή ἀμοιβῆς διὰ προσφερομένας τακτικῶς ὑπηρεσίας παρ'
ὀρισμένων προσώπων ἀποκαλουμένων συνήθως κονδυλιούχων .

Ἐπάρχει ἐν τοῦ νόμου ἀπαγόρευσις διαθέσεως δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πιστώσεων ἐν τῶν μυστικῶν κονδυλίων ;

Ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας εἰδικώτερον, ὅπου πληρωνόμενοι ἀπὸ τῶν μυστικῶν κονδυλίων, ἐργάζονται ὀρισμένοι ὑπάλληλοι ληϊτέα τὰ ἀνδλουθα :

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας : α) Ὑπάρχουν κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ μένουν μυστικοί, β) Ἐξ ὧν θὰ ἠδύναντο νὰ εἶναι φανεροί, ἐξ αὐτῶν :

1) Ἐχομεν μερικοὺς οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τὰ προσόντα νὰ προσληφθοῦν ἄλλως - (κομμουνιστάς) καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσληφθοῦν, 2) Ἐχομεν ἄλλους ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἐμφανίζονται ὡς κονδυλιοῦχοι, ἐνῶ συμφέρει ἐθνικῶς νὰ προσφέρουν πᾶς ὑπηρεσίας των ;

3) Ὑπάρχει ἡ κατηγορία τῶν ἐχόντων εἰδικὰ προσόντα γλωσσολογίας, οἱ ὅποιοι ἐνῶ εἶναι ἀπαραίτητοι, ἐν τοῦτοις ἀρνοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν ἐφ' ὅσον θὰ ἐλάβανον ὅσα κατὰ νόμον ἠδύναντο νὰ λάβουν ἐάν κατελάβανον ὀργανικὴν τινὰ θέσιν, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ὑπηρετοῦν ὡς τακτικοὶ ἢ ἔκτακτοι ὑπάλληλοι,

4) Τέλος ὑπάρχουν καὶ ὀρισμένοι κονδυλιοῦχοι οἱ ὅποιοι, ἐν ὑπῆρχαν ὀργανικαὶ θέσεις θὰ ἠμποροῦσαν νὰ προσληφθοῦν κανονικῶς, καὶ ποὺ εἶναι ἀναγκαῖοι ὑπηρεσιακῶς ἀλλὰ μὴ ὑπαρχουσὼν κενῶν θέσεων καὶ φανερῶν κονδυλίων μέχρις ἀρτιωτέρας διαρθρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ

του Υπουργείου, προσελήφθησαν κατ'ανάγκην από τα έθνικά κονδύλια.

Η τοιαύτη πρόσληψις είναι: α) υπηρεσιακώς χρήσιμος, β) δέν αυξάνει τας δαπάνας, διότι πάντως ή δαπάνη θα έγινετο, προς εντέλειαν άπαραιτήτου εργασίας, γ) τέλος, τόσον βέβαιον είναι ότι ταβτα άληθεύουν, ώστε άφ'ής έδημιουργήθη ο θεσμός από τό 1947 έως τό 1963 (36) ύπουργοί επί 16 έτη κáμνουν παγίως τοιαύτην χρήσιν τών μυστικών κονδυλίων καί τοϋτο έν γνώσει του Γενικού Λογιστηρίου καί έν γνώσει του Έλεγκτικού Συνεδρίου.

(Τό Γενικόν Λογιστήριον ηΰξανε τά μυστικά κονδύλια δια να άποφύγη την επικίνδυνον άλλως αύξησιν θέσεων οργανικών) ?

Πρόκειται επομένως :

α) περί δαπάνης έθνικώς άναγκαίας ,

β) μή δυναμένης να γίνη μέχρι επιψηφίσεως νέου οργανισμού του Υπουργείου άλλως,

γ) αλλά πρόκειται συγχρόνως περί καταστάσεως ανάγκης ήτις άσχέτως πάσης διατάξεως έπρεπε να αντιμετωπισθί

δ) καί δή απόδεδειγμένης καταστάσεως ανάγκης άφού άνευ έξαιρέσεως μέρος τών μυστικών κονδυλίων διατίθετο δια τόν σκοπόν αυτόν από βλας τας Κυβερνήσεις της τελευταίας Ιβετίας ?

Κατ'ἀπολουθούν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔχει
τὸ ἀνεξέλεγκτον δικαίωμα νὰ κρίνῃ ὅτι μὴ δαπάνη πρέπει νὰ γίνῃ
ἀπὸ τὰ μυστικὰ κονδύλια δηλαδή, νὰ τὴν κρίνῃ καὶ ὡς ἐθνικῶς ἀναγκα-
σὶν καὶ ὡς μὴ δυναμένην νὰ γίνῃ φανερά, τηρουμένων τῶν τυπικῶν πλαι-
σίων ποὺ διαγράφουν οἱ νόμοι, ἡ ἀμοιβὴ κονδυλιοῦχων ἐκ τῶν μυστι-
κῶν κονδυλίων καὶ ἐθνικῶς ἀναγκαῖα ἦτο καὶ κατ'ἀνάγκην ἐγένετο
ἀπὸ τὰ κονδύλια αὐτά. .

Οὐδεὶς δὲ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐλέγξῃ τὸν Ὑπουργὸν διὰ τὴν
κρίσιν του αὐτὴν, ἐφ'ὅσον ἐτηρήθησαν οἱ ὑπὸ τῶν νόμων διαγραφόμενοι
τύποι .

Ειδικώτερον ως προς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 158 τῆς 27/10/1946 , ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται δαπάναι καὶ ἐπιχορηγήσεις ἐξυπηρετοῦσαι γενικῶς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα κατὰ παρέν-
ηλυσιν τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ ἐφ' ὅσον :

α) ἐγγράφεται σχετικὴ πίστωση εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου (νῦν Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου),

β) ἀποφανθῇ περὶ αὐτῆς ὁ Ὑφυπουργὸς (ἢ ὁ Ὑπουργός) μετὰ ἡτιολογημένην γνώμην ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τῆς γνώμης οὗσης ἀπλῶς συμβουλευτικῆς .

Προκειμένου περὶ διενεργείας τῶν δαπανῶν αὐτῶν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἢ διὰ προπληρωμῆς ἄνευ προσαγωγῆς δικαιολογητικῶν, ὁπότε καὶ μόνον πρόκειται περὶ μυστικῶν κονδυλίων προσαπαιτεῖται καὶ σχετι-
κὴ ἐγκριτικὴ πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου .

"Ἀπασαι αἱ μέχρι σήμερον ~~πρὸς~~ διατεθεῖσαι πιστώσεις διὰ μυστικὰ κονδύλια ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως καὶ τῶν δύο αποφασιστικῶν ὀργάνων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ ὑπηρεσιακοῦ ὀργάνου συγκακροτημένου κατὰ νόμον .

"Ἀπαντα τὰ διατηρηθέντα τυχόν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς δια-
θέσεως τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, ἔπρεπε νὰ εἶχον ἤδη καταστραφῇ ἢ δὲ περισσὴ εὐσυνειδησία τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν φύσιν τῶν κονδυλίων αὐτῶν .

211)
"Ἦδη ἐξετάζοντες τὸ θέμα ἀπὸ τῆς σκοπιάς τοῦ Νόμου " Περὶ
εὐθύνης Ὑπουργῶν" τοῦ 1876 καὶ 1877 ἐπαγόμεθα ὅτι εἰς οὐδεμίαν
ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ δύναται νὰ ὑπαχθῇ ἡ ἐνέργεια τῶν διαθεσάντων
ποσά κατὰ τὰς ἐκάστοτε διαγραφομένας διαδικασίας περὶ ἀπορρήτων
δαπανῶν .

Ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας . Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν
διαδικασίαν τῶν μυστικῶν κονδυλίων διάθεσις πιστώσεων ἐφ' ὅσον :

- 1) αὕτη ἐξυπηρετεῖ τὰ γενικὰ συμφέροντα,
- 2) καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κατονομασθῇ .

Κριτῆς καὶ τῶν δύο τούτων στοιχείων εἶναι ἀνεξέλεγκτος ὁ
Ὑπουργός . Μόνον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν διαδικασίαν
τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 158 (1946) ἠδύνατο θεσπίζουσα τὴν πρότασιν
τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς σχετικῆς πιστώσεως .

Ἀφ' ἧς ὁ Ὑπουργός καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἐμπιστευέ-
ται εἰς τὸν Ὑπουργόν τὴν διάθεσιν τοῦ κονδυλίου ἐνέκριναν τὴν διε-
νέργειαν δαπάνης, ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων, ἥτοι ἐνέκριναν :

- α) ὅτι εἶναι ἐθνικῶς συμφέρουσα καὶ
- β) ὅτι δὲν πρέπει ἢ δὲν δύναται νὰ κατονομασθῇ ,

ἐπληρώθησαν ὅλαι αἱ κατὰ νόμον προϋποθέσεις οὐδεὶς περαιτέρω ἔλεγχος
χωρεῖ . Τὸ ἐσφαλμένον τυχόν τῆς κρίσεως ταύτης δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν
κρίσιν οὐδενὸς δικαστοῦ, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ὑπάρχει ὑποχρέωσις

τῶν διαθεσάντων τὰ κονδύλια νὰ μὴν ἀνακοινώσουν εἰς οἰονδήποτε τρίτον πῶς καὶ ποῦ τὰ διέθεσαν .

Τοῦτου δοθέντος οὐδεμία διάθεσις τοιοῦτων κονδυλίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα παράβασιν νόμου ἢ ὡς ζημιόυσα οὐσιώδη συμφέροντα διότι ἀποκλείεται ἐν προκειμένῳ ἡ περὶ τῶν τοιοῦτων γεγονότων κρίσεων κρίσις .

Ἀλλὰ καὶ τὰ κονδύλια τὰ ὅποια, ἂν καὶ μυστικῶς ἐγνώσθησαν καὶ τοιαῦτα εἶναι κυρίως αἱ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς λεγομένους κονδυλιούχους , οὔτε παράβασιν τοῦ νόμου συνιστοῦν οὔτε ζημίαν ἐπάγονται δι' οὓς λόγους ἀνωττέρῳ ἀνεφέραμεν .

Ἄλλωστε ὡς ὁρθῶς ὑπεστηρίχθη ἐν τῷ παιδίῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν :

α) πρέπει νὰ ἀναγνωρίζεται ὡς γεγονός αἶρων τὸ ἀξιοποιῶν ἢ ἀνάγκη εἰς ἣν εὐρέθη ὁ ὑπουργός, χάριν τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς πολιτικῆς, νὰ παραβῇ τὸν νόμον (Ἀραβαντινός 221).—

β) Προκειμένου νὰ κρίνῃ ὁ δικαστής περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσκολλᾶται εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ, ἐξετάζων τὴν πολιτικὴν θέσιν τοῦ κρινομένου, νὰ ἐρμηνεύῃ μὲ εὐρύτητα τὸν νόμον, νὰ κἀμνῃ, χάριν τοῦ δικαίου διασταλτικὴν καὶ διορθωτικὴν ἀκρόμῃ ἐρμηνείαν τοῦ νόμου (Ἀραβαντινός 216) .

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκρίνετο ὅτι ὑπάρχει παράβασις νόμου αὕτη προφανῶς

προήλθεν ἐκ συγγνωστῆς καὶ δεδικαιολογημένης πλάνης περὶ τὴν ἀκριβῆ
ἔννοιαν τοῦ νόμου αὐτοῦ :

α) παγίως ἐφηρμόζετο ὁ νόμος καθ'ὅμοιον τρόπον ἐν γνώσει ὅλων
τῶν ἀρμοδίων διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν κρατικῶν ὀργάνων

β) δεδικαιολογημένως τὸ ἀνεξέλεγκτον ἐθεωρήθη ὅτι ἐπιτρέπει εἰς
τὸν ὑπουργὸν νὰ προβῇ εἰς οἰανδήποτε δαπάνην κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
ἐθνικῶς σκοπῆς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν πιστώσεων τῶν κατὰ νόμον
ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου .

Δι'ὃ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τῆς 23/2/1877 θὰ ἔδει
νὰ ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης . (Ἀραβαντινός 196, 219-221) .

1)

Τιμῶ καὶ σέβομαι καὶ τὸ δικαστικὸν σῶμα γενικῶς καὶ ὑμᾶς εἰδικώτερον.
 Ἄρνούμαι ὅμως ν' ἀπαντήσω ἐπὶ ἐρωτημάτων σας ἀφορρόντων ἔλεγχον
 διαχειρίσεως τῶν κονδυλίων ἀπορρήτων ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

Ὁ ἔλεγχος οὗτος εἶναι πρῶτον διττῶς παράτυπος.

- Βαμβέτσος

- Τσάτσος

Ὁ ἔλεγχος τῶν τοιούτων δαπανῶν εἶναι καὶ πολιτικῶς ἀπαράδεκτος.

Λαμβάνει χώραν διὰ πρώτην φοράν ὅχι μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ εἰς
 οἰανδήποτε πολιτισμένην Χώραν, ἐσχημάτισα δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι διε-
 τάχθη εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν διὰ λόγους κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ πεποιθήσις μου ἐνισχύθη ἐκ τῶν ἀκολουθῶν γεγονότων:

Καίτοι ἀήθης, ἀπεφασίσθη ἐπειγόντως ὑπὸ Κυβερνήσεως, μὴ διαθετοῦσης
 τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, μὴ τυχούσης ψήφου ἐμπιστοσύνης παρ' αὐτῆς
 Κυβερνήσεως γνωρίζουσης ὅτι ἐπικείνεται ἐκλογαί, καὶ ἐπιζητούσης αὐτᾶς.

Μόλις ὁ ἔλεγχος ἤρχισε καὶ μολονδὶ τὸ θέμα εἶναι λεπτότατον ἀπὸ
 ἀπόψεως ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐδημοσιεύθησαν εἰς φιλικὸν πρὸς τὴν Κυ-
 βέρνησιν τύπον, ἀνακριβεῖς σχετικῶς μὲ τὸν ἔλεγχον εἰδήσεις.

Διὰ νὰ μὴ γίνουν ζημίαι ἐθνικῆς σημασίας, ἔσπευσα νὰ δώσω ὠρισμέ-
 νας πληροφορίες εἰς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὅποιος διε-
 ξῆγε ἔλεγχον ἐπὶ καθαρῶς πολιτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τὸν ὅποιον ὡς πρὸς-
 πον σέβομαι. Κατόπιν τῶν πληροφοριῶν αἱ ἐντυπωσιακαὶ ὅσον καὶ ἀνακρι-
 βεῖς εἰδήσεις διεψεύσθησαν ἀρμοδίως.

Ὁ ἔλεγχος συνεχίζετο δραστηρίως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
 βοηθουμένου ὑπὸ Βουλευτοῦ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του - νομίζω δὲ
 καὶ ἄλλων προσώπων - καὶ εἶχεν ἤδη διαρκέσει ἐπὶ τινὰς ἑβδομάδας.

Παρά ταῦτα καὶ ἐνῶ ἐκ τῆς διεξαγομένης ἐρεῦνης ἠδύνατο ἡ Κυβέρνη-
 σις νὰ ἔχῃ σαφῆ ἐπεικόνισιν τῆς διαχειρίσεως, διετάχθη αἰφνιδίως καὶ
 ὅλως παρατόπως ἔλεγχος ὑπὸ ἀνωτάτων δικαστικῶν. (ὑπὸ ἀδ. πρ. ἀν. π. ἀν. π. ἀν. π.)

Ἡ πρόθεσις ἦτο προφανής: νὰ δημιουργηθῇ προεκλογικῶς ἡ ἐντύπωσις
 διεξαγωγῆς δικαστικῆς προανακρίσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲ δικαστικὰ κρι-
 τήρια, νὰ διεξαχθῇ ἔλεγχος πολιτικῶν πράξεων, καὶ δὴ πολλὰ ἔτη μετὰ
 τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων τούτων, δηλ. ὑπὸ ἀτμόσφαιραν ἐντελῶς διαφο-
 ρον ἐκείνης εἰς ἣν ἔλαβον χώραν αἱ μέλλουσαι νὰ ἐλεγχθοῦν πράξεις.

Πέραν τούτου, διὰ τῆς δοθείσης ἐντολῆς ἀπεφεύγετο πᾶς ἔλεγχος εἴ-
 τε διὰ περιόδους προγενεστέρας τοῦ 1956, εἴτε ἐπομένως ἐκείνης τοῦ
 Ἰουνίου 1963.

Οὕτω δὲν μοῦ ἔμεινε καὶ δὲν μοῦ μένει καμμία ἀμφιβολία ὅ,τι ἔλεγ-
 χος τόσον λεπτός διετάχθη ἐπὶ σκοπῷ ἐκλογικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ συνεργήσω εἰς αὐτὴν τὴν ἐκμετάλλευσιν.

2)

Δέν είμαι διατεθειμένος νά έμφανίσω τόν επί όκταετίαν διατελέσαντα Υπουργόν τών Έξωτερικών τής Χώρας, τόν καταλαβόντα έξ άλλου καί ποιάν τινά θέσιν είς τούς άνωτάτους διεθνείς κύκλους, ώς ανακρινόμενον- καί όή παρατύπως- υπό δικαστικών, έστω καί άν πρόκειται περί άνωτάτων καί λίαν ευπολήπτων δικαστικών.

Ένώ ό νόμος όρίζει ^ή ~~ή~~ είσήγησις τοϋ Υπουργοϋ τών Έξωτερικών καί ή έγκρισίς τοϋ Υπουργικοϋ Συμβουλίου, άποτελοϋν τό μόνον δικαιολογητικόν τών έλεγχομένων δαπανών, έτήρησα άποδείξεις δι' όλα τά δαπανηθέντα μιστικά κονδύλια καί οϋτω ό έλεγχος - ιδιική μου βουλήσει- είναι δυνατός.

Δέχομαι ότι τινές ή καί πολλαί άποδείξεις έχουν ανάγκην εξηγήσεων διά νά καταφανή ότι άπασαι - τό τονίζω άπασαι- αϊ δαπάναι αϋται, έγιναν πρός εξυπηρέτησιν τής έξωτερικής πολιτικής τής Χώρας ή γενικώτερον τών έθνικών σκοπών.

Δέχομαι έπίσης ότι ό σκοπός μερικών ~~έξ~~ ^{τουτων} τών δαπανών ~~δύναται~~ νά γίνη άντιληπτός, μόνον άν εξηγηθή ή γενικώτερον άσκηθεΐσα πολιτική επί τοϋ Α ή Β μεγάλου έθνικοϋ θέματος.

Πιστεύω όμως ότι τό άνεπίληπτον τής διαχειρίσεως, κατά τρόπον γενικόν, προκύπτει παρά τήν έλλειψιν τών προμνησθεισών εξηγήσεων, έκ τών δικαιολογητικών τά όποΐα ήθέλησα νά τηρήσω.

Αν πλανώμαι ως πρός τοϋτο, θά καταλήξετε βεβαίως είς οΐον συμπέρασμα κρίνετε υμεΐς όρθόν, αλλά προσωπικώς δέν θά συνεργήσω είς μίαν άήθη πολιτικήν προσπάθειαν ήτις δέν έχει τό προηγούμενον της είς οΐανδήποτε Χώραν. Όταν θά γραφή ή ιστορία τοϋ εξαπολυθέντος νέου καί όξυτάτου διχασμοϋ τών τελευταίων έτών, είμαι βέβαιος ότι έν έκ τών σημείων τά όποΐα θά επικριθοϋν δρυμίτερον, θά είναι ή σκανδαλοθηρία, είς ήν άτυχώς έπεδόθησαν καί προβεβλημένα άκόμη πρόσωπα.

Η άρνησίς μου όπως εξετασθών παρ' υμών, διατυποϋται οϋτω διά βαθυτέρους λόγους αρχής, ~~κα~~ ^ή άπευθύνεται ~~οϋσία~~ πρός πολιτικόν ήγέτην όστις διέταξε τόν άήθη έλεγχον καί πρός τόν όποΐον είχον έλθει είς όξειαν προσωπικήν αντίθεσιν, ίδιώ ότε κατεδημαγώγεΐτο ή επικίνδυνος καί δυσχερής στάτη κυπριακή υπόθεσις, καί πάλιν πρό μερικών μηνών ότε ήρνήθην δημοσίω νά τοϋ παραδώσω άπορρήτους φακέλλους τοϋ Υπουργείου Έξωτερικών.

Λυποϋμαι διότι τύποις, ή άρνησίς αϋτη, άπευθύνεται πρός υμάς τούς όποιους σέβομαι καί οΐτινες εκτελεΐτε κυβερνητικήν έντολήν.

Τα
τί θά ἔπρεπε καί τί ἡδύνατο νά γίνῃ

Ὁ διεξαγόμενος ἔλεγχος εἶναι πρωτοφανής καί δι' ἡμῶς καί δι' ἄλλας Χώρας, θέτει ἐν κινδύνῳ ἔθνικά συμφέροντα, καθιστᾷ δυσχερῆ τήν εἰς τό μέλλον χρησιμοποίησιν τῆς διαδικασίας τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Πέραν τούτου εἶναι πρωτοφανές ὅτι διεξάγεται μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἐπιτευχθοῦν ὠρισμένοι σκοποί ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Πάντα ταῦτα μία πολιτική κυβέρνησις ἔχει υποχρέωσιν νά τά λάβῃ ὑπ' ὄψιν καί ὑποχρεοῦται νά ἀποφανθῇ ἀπ' αὐτῶν.

Τό ἄν ὅμως ~~εἰς~~^{εἰς} λεπτότατος καί ἐπικίνδυνος ἔλεγχος, ὅστις διεξάγεται καί ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς, ἐπιτρέπεται ὅχι ἀπό τόν νόμον, ἔχει υποχρέωσιν νά τό λάβῃ ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε κυβέρνησις καί ν' ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἐάν μία κυβέρνησις ἀποφανθῇ ὅτι τοιοῦτος ἔλεγχος δέν εἶναι σύνθετος τότε τό θέμα κλείει πιθανότατα ὀριστικῶς.

Θά ἐξετίθετο, ὅντως, τό μέγιστον, ἄλλη κυβέρνησις ἄν ἐπανήρχετο ἐπὶ τοῦ θέματος καί ἤρχιτο πάλιν τοιοῦτον ἔλεγχον.

Εἰς ἄν περίπτωσιν τοῦτο δέν γίνῃ ἀπό κυβέρνησιν εὐρισκομένην ἐκτός τῶν πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν, τότε ὅσον καί ἄν ἡ διοικητική αὕτη ἔρευνα εἶναι νομικῶς, πολιτικῶς καί ἠθικῶς ἀπαράδεκτος, ὅσον καί ἄν ~~οὐ~~^{εἶναι} δυσχερέστατον νά περατωθῇ εἰς λογικά χρονικά ὅρια,

τότε, δέν θά δύναται πλέον νά ματαιωθῇ. Διό λόγους προφανε-
 νεῖς δέν θά τό ἐδέχετο καί ἡ ΕΡΕ.

Τότε ὅμως, εἴαν ὑπάρχῃ καλή πίστις καί ἐπιθυμία νά λήξῃ τό θέμα ἐντός λογικοῦ χρόνου, ὅπερ οὐσιῶδες, θά ἔπρεπε ν' ἀναζητηθῇ εἰς πρακτικόν καί τίμιον τρόπον διεξαγωγῆς τοῦ ἐλέγχου.

Ἡ λύσις θά ἦτο ἡ ἐξῆς:

Υπάρχουν μερικοί γενικοί γραμμαί αἱ ὁποῖαι δύνανται καί πρέπει πλέον νά ἐρευνηθοῦν, τῶ δέ ἐκ' αὐτῶν συμπεράσματα δύνανται ἄνευ βλάβης ν' ἀνακοινωθοῦν.

1. Ἡ πρώτη ἀφορᾷ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον εὐλόγως γεννῆται: διατί ἀπὸ 40 ἑκατομ. ἑτησίως ἐπὶ Στεφανοπούλου, αἱ ἀπύρρητοι ^{ἠῤῥησαν} δαπάναι/καί δὴ ἐντελῶς ἐξαιρετικῶς τὸ 1962;

Ἐλεγχος τῶν γενικῶν κατὰ σκοπὸν κονδυλίων θά πείσῃ ὅτι ἡ αὔξησις ἐπῆλθεν ἐκ σοβαρῶν λόγων, καί θά δύναται μόνον νά διατυπωθῇ ἡ παρατήρησις ὅτι μερικοὶ τῶν δαπανῶν ἠδύναντο ἀντὶ νά εἶναι κρυφαί νά εἶναι φανεραί (π.χ. διὰ τὸ "Ἅγιον" Ὅρος).

2. Υπάρχει ἐν ἡ περισσοτέρα μεγάλα κονδύλια ὑποκτα ὡς προδίδοντα ἀπρόσεκτον διασπάθεισιν ἢ χαριστινὴν πράξιν ὑπὲρ οἴουδήποτε;

Δεδομένου ὅτι χωρὶς νά τὸ ζητῇ ὁ νόμος ἐτηρήθησαν δικαιο-λογητικὰ δι' ὅλας τὰς δαπάνας, τοιοῦτος ἔλεγχος γενικός εἶναι δυνα-τός.

Ἄν ὑπάρχῃ διασπάθεισις ἢ χαρισμός μεγάλου κονδυλίου, ἡ σοβαρὰ ὑποψία περὶ τούτου πρέπει βεβαίως νά λεχθῇ. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ πρέπει ἐπίσης νά λεχθῇ, διότι περὶ τὰ μεγάλα ποσά γίνονται κυρίως τὰ σχόλια.

3. Υπάρχει, φαίνεται, πληθὺς μικρῶν κονδυλίων. Ἡ πλήρης ἔρευνα ὅλων εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατος, διότι διὰ νά εἶναι πλήρης θά πρέπει νά ἐρευνηθῇ ὁ σκοπὸς τῆς διαθέσεως, τὸ ποσὸν τοῦ παρα-λήπτου καί ἐνδεχομένως αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ μετὰ τὴν παροχὴν.

Δι' αὐτὰ τὰ κονδύλια θά ἠδύνατο νά διατυπωθῇ ἡ μόλις προηγηθεῖσα παρατήρησις τῆς παραγράφου 2, καί -ἂν ὑπάρχῃ

ή περίπτωσης- να λεχθή ότι διά μερικὰ ἐξ αὐτῶν δύναται νά γεννηθῇ ἡ ὑποψία ὅτι ἡ δαπάνη ἡδύνατο ν' ἀποφευχθῇ (ἐπιδόματα εἰς ὠρισμένους βορειοηπειρώτας, εἰς δημοσιογράφους, ἂν ὑπάρχουν κλπ.).

4. Ὑπάρχει μία τυπικὴ ἀνυπαρξία ἥτις θὰ ἡδύνατο ἢ ἴσως καὶ θὰ ἔπρεπε νά ἐπισημανθῇ. Μέρος τῶν δαπανῶν δι' ἀποστολὰς Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν εἰς διάφορα Συμβούλια ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ (ΝΑΤΟ κ.ἄ.) καταβάλλονται μέσῳ τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τοῦ 1946.

Κρατοῦνται μὲν πλήρη δικαιολογητικὰ καὶ δὲν ὑπάρχει σκοτάλη. Οὐδεὶς λόγος ὅμως ὑφίσταται διὰ νά γίνωνται αἱ δαπάναι αὗται διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων.

5. Τὸ πόρισμα δὲν θὰ μείνῃ μυστικόν, ὅσον καὶ ἂν χαρακτηριθῇ ἀπόρρητον. Δι' αὐτὸ μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν θὰ πρέπῃ νά μνημονευθοῦν δαπάναι ἔχουσαι σχέσιν μέ:

- χρηματοδότησιν τῆς ΕΟΚΑ
- " Κύπρου γενικῶς.
- ἀντιμετώπισιν ξένων προπαγανδῶν ἐπὶ μακεδονικοῦ, ἰδιαιτέρως ἀναπτυχθειῶν τὸ 1962.
- χρηματοδοτήσεις Πατριαρχείων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου - ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν μέσῳ αὐτοῦ ἐξυπηρέτησιν ὠρισμένων ἐθνικῶν σκοπῶν.
- ἐφαρμογὴν προγράμματος ἐπὶ βορειοηπειρωτικοῦ.

Ἐπὶ τῶν πέντε αὐτῶν θεμάτων, διὰ νά εἶναι δυνατὴ ἀντικειμενικὴ κρίσις, θὰ ἔπρεπε ἴσως νά γίνῃ μία ἄκρως ἀπόρρητος ἐνημέρωσις, πιθανόν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν κ. Ἀβέρωφ, ὅστις γνωρίζει ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ τῶν πέντε αὐτῶν ἐθνικῶν σκοπῶν.

Πολιτική εν γένει μ.
Το σχέδιο το έλαβα από τον
εφ. που ηρώτησε τον παλαι-
ό μου, 17-6-63

Κατά τα έπτά έτη κατά τα όποια - μέ δύο διακοπές δι' έκλογές-διηύθυνα
τό Έπουργείο Έξωτερικών, διεχειρίσθην λόγω είδικων αναγκών σημαντι-
κά μυστικά κονδύλια.

Μέρος μέν αυτών διήλθε διά της άρμοδίας Έπιτροπής, άλλο δέ -ώς
σταθερώς συνέβη καί πρό έμού,

Παραδόθη υπό της Έπιτροπής είς τήν δ/σιν του γραφείου μου πρός άπ'
εύθειαν διαχείρισιν.

Η διαχείρισις αύτη έγένετο υπό των έκάστοτε διευθυντών του γρα-
φείου μου, βάσει γραπτών έντολών μου, καί συνεπώς οί προμνησθέντες
διευθυνταί δέν φέρουν εύθύνην δι' αύτήν, πλήν της εύθύνης της τακτικής
τηρήσεως των σχετικών λογαριασμών.

Είς τήν άπ' εύθείας ταύτην διαχείρισιν υπάγεται ή χρηματοδότησις
καί ο' άνεφοδιασμός (είς όπλα κ.τ.λ.) του άγώνος της ΕΟΚΑ, ή άντιμε-
τώπισις της μακεδονικής προπαγάνδας είς τό έξωτερικόν καί τό έσωτε-
ρικόν, ή έκτακτος χρηματοδότησις του Οίκομενικού Πατριάρχου δι' άντι-
μετώπισιν επί του ~~επικρατικού~~ πεδίου της προμνηθείσης προπαγάνδας καί
άλλων σκοπών, ως καί τινες άλλαι δαπάναι.

Η φύσις όλων των δαπανών τούτων θά επέτρεπε τήν αναλήψιν της εύ-
θύνης όπως πλεισται έξ' αυτών γίνουν άνευ δικαιολογητικών. Πράγματι
αί συνέπειαι έκ της αποκαλύψεως αυτών θά ήσαν έκτάκτως δυσάρεστοι.
Ούτω, ή παρ' ήμών συντήρησις, κατ' ούσιαν όλου του άγώνος της ΕΟΚΑ, θά
έξέθετε άνεπανορθώτως τήν χώραν ένώπιον των Συμμάχων μας.

Η συντήρησις αύτη έγινε περίπου από του 'Ιουλίου 1956 καί μέχρι
της υπογραφής των συμφωνιών της Ζυρίχης.- Επίσης ή αποκάλυψις της
χρηματοδοτήσεως του Πατριάρχου καί δή ίνα μάς βοηθήση κατά της μακε-

δονικῆς προπαγάνδας, θά-καθίστα δυσχερεστάτην τήν θέσιν του ἐν Τουρκίᾳ καί θά τόν ἐξέθεταν ὡς θρησκευτικόν ἡγέτην.

Παρά ταῦτα ἐπροτίμησα νά τηρήσω δικαιολογητικά δι' ὅλα τά ποσά ἅ ὅποια ἐδαπανήθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου. Δι' ἅπαντα τὰ διατεθέντα ποσά ὑπάρχουν δικαιολογητικά.

Εἰς ἐλάχιστας περιπτώσεις ὑπάρχουν ἰδικαί μου βεβαιώσεις, διὰ μικρά σχετικῶς ποσά, ἀφορῶντα δῶρα πρὸς 3 ἢ 4 ἀγωνιστάς τῆς ΕΟΚΑ, μετὰ τήν λήξιν τοῦ ἁγῶνος, δῶρα διὰ τὰ ὅποια ἔκρινα ὅτι δέν ἦτο πρέπον νά ζητήσω ἀποδείξεις.

Τὰ ὁμῶματα αὐτῶν ἐνθυμοῦμαι καί δύναμαι νά μνημονεύσω ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

Εἰς μίαν περίπτωσιν, διὰ σοβαρόν ποσόν- Ἰαν. 1959- ὑπάρχει ἐντὸς φακέλλου ἰδική μου βεβαίωσις προσυπογεγραμμένη, ἀλλὰ ἔχω τήν ἀπόδειξιν τοῦ παραλήπτου εἰς χεῖρας μου. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἀμέλειαν τῶν ἰδιαιτέρως βεβαρυμένων ἐκεῖνων ἡμερῶν (διαπραγματεύσεις συμφωνιῶν περὶ Κύπρου) καί εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὅταν ἀνεκάλυψα αὐτήν ὁ διαχειριστής τοῦ γραφείου μου, διευθυντής αὐτοῦ κ. Καβαλλιεράτος, εἶχεν ἀναχωρήσει δι' Αὐστραλίαν ὡς Πρεσβευτής, καί πρὸς ἰδικήν του ἀσφάλειαν, εἶχε μὲν ἀφήσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατάλογον τῶν δαπανηθέντων, ἀλλ' εἶχε τοποθετήσει τὰ δικαιολογητικά εἰς ἀσφαλές μέρος, ἄγνωστον εἰς ἐμέ.

* * *

Οὕτω διὰ τήν διαχείρισιν μερικῶν ἢ μᾶλλον πολλῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δαπανηθέντων μάλιστα ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑπταετίαν, ὑπάρχουν- πλην τῶν δώρων τῶν τριῶν ἀγωνιστῶν- σαφῆ ἀπ' εὐθείας δικαιολογητικά μέ ὑπογραφῆς παραλήπτου.

Τοῦτο δέν τὸ ἐπιβάλλει ὁ Νόμος ὅστις ὡς "μόνον δικαιολογητικόν"

ζητεῖ τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ δυσχερῶς ὁ Ὑπουργός δύναται νὰ προβῇ εἰς σοβαρὰς δαπάνας μέ τοιοῦτον δικαιολογητικόν, φοβούμενος ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐλέγχου (ὅστις εἶναι ἀληθὲς δὲν ἔγινε ποτέ μέχρι τοῦδε) δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ἡ καλὴ του πίστις. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν, νὰ δαπανᾷ, χωρὶς φόβον εὐθυνῶν καὶ μεγάλα ποσὰ ἀκόμη. Ἰδίως πρέπει νὰ ἔχῃ αὐτὴν τὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥτις εἶναι ἀντικείμενον διαφόρων σοβαρῶν ἐπιβουλῶν καὶ ἥτις ἔχει λεπτοτάτης φύσεως συμφέροντα εἰς ξένας χώρας.

Ὑπάρχει βεβαίως ἡ διαδικασία τῆς διαθέσεως μέσῳ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθ. 41 ποσῶν ὑπὲρ τῆς Δ/σεως " γραφείου Ὑπουργοῦ ", διαδικασία τὴν ὁποίαν ἠκολούθησα π.χ. διὰ τὴν χρηματοδότησιν του Κυπριακοῦ Ἀγῶνος, τὰς λεπτομερείας τῆς ὁποίας συχνὰ δὲν ἐγνώριζεν οὔτε ἡ Ἐπιτροπὴ οὔτε ὅλα τὰ μέλη τῆς Δ/σεως ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνοι οἱ ὑπάλληλοι οἱ ὅτινες ἠόχολοῦντο μέ προμηθειὰς ὅπλων κ.τ.τ. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπακρύπτει ἡ εὐθύνη - οἷον νόμῳ, ἀλλὰ ἠθικῶς - τοῦ Ὑπουργοῦ ὅστις, λόγῳ αὐτῆς, τηρεῖ ἀποδειξεις ἄκρως ἐπικινδύνους. Πέραν ὅμως τοῦ ἐπικινδύνου αὐτοῦ ὡς ὕπάρχουν ἢ δύνανται νὰ ὑπάρξουν περιπτώσεις καθ' ἃς μὲ ἐνέργεια εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἔάν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόδειξις τοῦ παραλήπτου. Π.χ. χρηματοδοτήσεις ἐνός τῶν μεγαλυτέρων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ ἀκόμη καὶ ἐπηρεασμός ξένης προσωπικότητος. Κατὰ τὴν διάρκειαν του Κυπριακοῦ ἀγῶνος, ὅστις ἦτο δυσχερέστατος καὶ ἐπικίνδυνος, εἰς τὴν θέρμην καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς προσπάθειας συχνὰ ἐνόμισα, ὅτι ἔσφαλα μὴ ἀναλαμβάνων τοιαύτας εὐθύνas. Σήμερον, σκεπτόμενος τὴν δξύτητα τῶν πολιτικῶν μας ἀγῶνων καὶ τὴν προσωπικὴν μου τιμὴν, εἶμαι εὐτυχής διότι μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἀποχωρῶ τοῦ Ὑπουργείου ἀφῆνων τοιαύτην ἀπεικόνησιν τῆς διαχειρίσεώς μου.

Ὅφελω ὅμως ἀποχωρῶν καί ἑκαίτοι γράφω ἐν βίᾳ, νά σημειώσω ὅτι πρέπει ν' ἀναζητηθῇ καί νά κατοχυρωθῇ νομοθετικῶς διαδικασία (π.χ. Ἐπιτροπή: Πρωθυπουργός, Πρόεδρος Ἀρείου Πάγου, Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν) ἐπιτρέπουσα ὠρισμένας δαπάνας ἄνευ μὲν τηρήσεως τῶν δικαιολογητικῶν, ἀλλά μέ κάλυψιν τῆς ἐθῶν τῆς ἠθικῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, καί ἐπιτρέπουσα ἀφ' ἑτέρου τήν ἄφοβον καταστροφὴν διαφόρων δικαιολογητικῶν. Οὕτω φρονῶ ὅτι τὰ δικαιολογητικά τὰ ἀφορῶντα τό Κυπριακόν, τήν μακεδονικὴν προπαγάνδαν καί ἴσως - ἕνεκα τῆς ἰδιαζούσης θέσεώς του - τό Οἶκ. Πατριαρχεῖον, δέν θά ἔπρεπε νά παραμείνουν ἐπ' ἁπείρον εἰς τὰ ἀρχεῖα. Ἰσως καί ἄλλα δικαιολογητικά νά πρέπει νά περιληφθοῦν εἰς τήν κατηγορίαν αὐτήν. Δέν εἶναι ὅντως νοητόν νά κινδυνεύουν ὑψίστα ἐθνικά συμφέροντα, ἐπὶ παραδειγμάτι λόγῳ, τῆς ἐνδεχομένης ὑποκλοπῆς ὠρισμένων δικαιολογητικῶν.

Πάντα ταῦτα θά ἠδύναντο νά γίνωνται διὰ τῆς συνεννοήσεως ὅλων τῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων.

Ε, ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ

17-6-63

Βλ. σχετικῶς τό "εἰδικόν σημεῖωμα"

Παραγραφή

Εἰς τὴν σελίδα 7

..... ἐπελήφθησαν τοῦ ἐλάγχου τῆς διαθέσεως τῶν κονδυλίων ἀπορ-
" ρήτων ἐθνικῶν ἀναγκῶν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957, ἐφ' ὅσον
" ἡ τυχόν παρανομία ἐν τῇ διαθέσει τῶν κονδυλίων τῶν προηγουμένων
" ἔτων, ἔστω καὶ εἰς βαθμὸν κακουργήματος διαπραχθεῖσα, ἔχει ὑπο-
" πέσει εἰς παραγραφήν ".

Γεννᾶται τό ζήτημα: Πῶς ἡ ἐκθεσις ὑπολογίζει τὸν πρὸς
παραγραφήν ἀπαιτούμενον χρόνον;

Κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον; Ἀλλὰ τότε ποίαν ἐννοίαν ἔχει
τό ἐτος 1957; Κατὰ τὸ πρὸς ἰσχύσαν κοινὸν δίκαιον; Ἀλλὰ διατί
τοῦτο ἔχει καπρηθῆ;

Ἡ ὁρθή λύσις εἶναι:

Ἡ παραγραφή τοῦ νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν ἀρ. 8 παρα-
μένει ἰσχυρά καὶ ἀθικτος ἀπὸ τὸ ἀρ. 468 τοῦ Π.Κ.

Τὸ ἀρ. 8 τοῦ νόμου περί εὐθύνης Ὑπουργῶν ὁρίζει ὅτι :
"τό ἀξιόποινον τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων
"ἐξαλείφει διὰ τῆς παραγραφῆς μετὰ τήνληξιν τριῶν ἀμέσως ἐπομέ-
"νων τῇ πράξει βουλευτικῶν συνόδων ". Ἡ τοιαύτη παραγραφή εἶναι
ὀριστική .

Εἶναι ὅμως ἐνιαυσία; Καὶ ἐάν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς ^{ἐν} τῇ περίπτω-
σιν ἐμφανίζονται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους τρεῖς δύνοδοι ἢ μεταβολή,
τὴν ὁποίαν θὰ ἐπέφεραν ἡ ἐφαρμογή τοῦ ἀρ. 468 ἐν προκειμένῳ θὰ
ἦτο ν' ἀποβῇ ἡ παραγραφή ἐνιαυσία. Οὐσιῶδ-ς θὰ ἦτο πάντοτε ὅτι πρό-
κειται περί ὀριστικῆς παραγραφῆς. Ἀλλὰ τὸ ἀρ. 468 Π.Κ. δέν εἶναι
ποσῶς δυνατόν νά συσχετισθῇ μέ τὸ ἀρ. 8 τοῦ Νόμου τοῦ 1876. Διότι

τό άρθρ. 468 Π.Κ. δέν εἶναι λογικῶς δυνατόν παρά ν' ἀναφέρεται εἰς περιπτώσεις χρονικοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἀποσβεστικῆς παραγράφου ὁ δέ ~~νόμος~~ ~~ΦΠΕΤ~~ ὡς ἐκ τοῦ ὅλως εἰδικοῦ θέματος, ὅπερ ἀφορᾷ, συνδέει τήν παραγραφὴν οὐχί πρὸς ὠρισμένον χρόνον ἀλλὰ πρὸς ὠρισμένον ἀριθμόν συνόδων . Πέραν τούτου ὅμως ἡ ἐννοια τοῦ άρθρ. 80 τοῦ Συντάγματος εἶναι ὅτι τὰ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν ρυθμίζονται διὰ νόμου ὑποκειμένου εἰς τροποποίησιν διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ ^{ἢ καὶ} ~~ἀλλὰ~~ διὰ νόμου εἰδικοῦ καὶ ^{παντὶ} ~~μεταγενεστέρω~~ τῆς προσθήκης τῆς ἐρμηνευτικῆς δηλώσεως ἀγνοουμένης πάσης προγενεστέρας τροποποιήσεως τυχόν ἐπελθούσης μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν (1921) .

Ἀσχέτως δέ πρὸς παντὰ τ' ἀνωτέρω οἱ νόμοι ~~ΦΠΕΤ~~ καὶ ΧΕ ἀνέκτησαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν καθ' ὃ μέρος εἶχον καταργηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει κοινοῦ νόμου δι' ἐρμηνεύσεως ^{ἐκ τῆς συντάξεως} ~~κεκτημένης~~, συνταγματικῆς ἰσχύος, δηλώσεως τεθείσης ἐν ἰσχύει μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Π.Κ. καὶ δέν εἶναι νομικῶς νοητόν ὅτι ἰσχυσεν οὕτως εἰπεῖν ἐκ προοιμίων ἢ διατάξεις τοῦ άρθρ. 468 τοῦ Π.Κ. τροποποιητικῶς ἐπὶ τοῦ νόμου, οὗτινος τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιτάσσει τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ ὁποῖος ναί μὲν ὑπόκειται εἰς τροποποιήσεις διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ" νοουμένης ὡς τοιαύτης μόνον τῆς ἐφεξῆς ρυθμίσεως καὶ δὴ μόνον τῆς εἰδικῆς τοιαύτης.

Εἰς τὴν σελίδα 9 ἡ ἐκθεσις θέτει δύο ἀρχάς.

1. "..... πᾶσα δαπάνη ἡ διάθεσις ἐσόδου τοῦ δημοσίου διὰ σκοπὸν " ἢ ἀνάγκην μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ νόμου, δέν εἶναι νόμιμος"

Βλ. εἰδικόν σημείωμα Α.

2. "Ἡ παρανομία ἐπαναλαμβανομένη ἢ τυχόν σκοπιμότης ὡς κίνηρον ταύτης δέν δημιουργεῖ ἐξ ἐθίμου δίκαιον ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ"

Εἰς τὴν σελίδα 9 ἡ ἐκθεσις ὑποστηρίζει ὅτι ἡ μὴ τήρησις τῶν διατυπώσεων τῆς περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νομοθεσίας καὶ ἐξημίωσε τὸ

τό κράτος καὶ ἐδημιούργησε πνεῦμα σπατάλης.

Τοῦτο καὶ ἐὰν ὁποῖα ᾖ ἄληθ^ς προϋποθέσει ὅτι
ὑπέκειτο ἡ διαχείρισις εἰς τὸν νόμον περί δημοσίου λογιστικοῦ .

Ἀλλὰ οἱ κονδυλιοῦχοι διετηροῦντο ἐν γνῶσει τοῦ Γεν. Λογιστ.
διότι ἀκριβῶς ἡ δηθεν συννομὸς λύσις ἔβλαπτε τὸ δημόσιον συμφέρον.

αὐτὴ παραπομπή εἰς ἐπίδρασις αὐτῆς
ἐπὶ τὴν ἀναρρίκτου ἐπὶ
κρίσιν τοῦ (πονηροῦ)

1

5. Αντίτιπος
(αὐτοῦ)

Δὲν ἀνοσαρτίζεται, τότε
τὰ εἰς τὴν παρεργίαν κερδο-
φόρου ὅρα χρονικῇ
ἀναρρίκτου τῇ διατεχνείᾳ,
ἔξω ἀνακρίσιν.

Ὁ πῖναξ εἰς τοῦτον ἀνε-
ρρεται εἰς τὴν δεκάστιαν
1951-52 — 1962 (συν ² ~~III~~)

τῇ ἐγγεγραμμένη τῇ ἐπὶ διανομῆς
τοῦ κειμένου
(τῇ παρεργίαν)

Προσχη: ἐκ τῇ ὅπως διατυπώσας
τὸν πρῶτον μέρος τῇ ἐκδόσει
διαφαίνεται ὅτι αἱ συντάκται
τῇ ~~ἐπὶ~~ εἶχα ~~παράδειγμα~~
τὴν παρεργίαν καὶ ἀγγεῖον αὐτῇ
ἐκ αὐτῆς ὑπέρως

Ἐν ^{ση} 3 διευκρινίζεται

ὅτι

- "κατὰ τῆς σαφῆς διαφα-
- "νομένης ἐννοίας τῆς ἀντιθέτου
- "παραγωγῆς, ἀντικειμενικῆς
- "σκοπῆς τῆς διατεχνείας, εἰς
- "τὸ τὴν διακρίσιν τῆς διαδε-
- "σας τῶν ἀντιθέτου νοήσεων
- "συμφύων πρὸς τὴν νοήσιν
- "διατάξιν"

Διὰ τὴν ἔρευναν μὲν κατὰ
τῆς ἐννοίας τοῦ παραγωγῆς
ὑποκειμένου, μὲν κατὰ τῆς ἀντιθέτου
τῶν, πρὸς οὗς τὴν παραγωγῆς,
περιγράφεται εἰς αὐτοπαραγωγῆς
οὗτος εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν παραγωγῆς
γεγονότων, καὶ ἐφεταίτο (καὶ
εἰς τοῦ νοήματος χαρακτηριστικῶν
τῆς ἰδέας τῆς νοήσεως)

Διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ ἔργου
 41 τοῦ κ. ν. 4952 ὁ
 κ. Α. Τούσης ὑποστηρίζει ὅτι
 ἡ μεία ἢ αἰτιολογία "εἰς
 "τὰ γινώσκα τῶν πρακτικῶν τῆ
 "ἐπιτροπῆς" τῆ φράσεως: "δι' ἄλλο"
"πρὸς τὸ ἐθνικὸν σκοπὸν" δὲν
 γινώσκει τοῦ ὅρου τοῦ ν. 4952 καὶ
δὲν κενόσται τῆ δανειζομένης
 ἰσχυρίζεται δὲ ἀνεξάρτητα ὅτι
 τοῦτο δὲν μεταβάλλεται διὰ τῆς
 ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ ἐκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ
 Εὐρυβορίου. (β. σελ. 6)
 Πρόκειται περὶ παρανοήσεων
 ἐ. σχετικῶς τὸ "εἰδικὸν σφαιρὸν"

Παραγραφή

Εἰς τὴν σελίδα 7:

- « ... στενερδύσει τοὺς εἰσῆχους
 « τῇ διαδέσει τῆ κοινῆς
 « ἀπορρίπτει ἐθνικῇ ἀναγκῇ
 « ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐστῶτος
 « 1957, ἐφ' ὅσον ἡ τύχη
 « παρανομία ἐν τῇ διαδέσει
 « τῆ κοινῆς ἀπορρίπτει τῇ
 « ἐθνικῇ ἀναγκῇ προνομία
 « ἐστῶτος, ἐστὶ καὶ ἐν βαδμοῖς
 « κακουργημάτων διαπραχθεῖς,
 « ἔχει ὑπονοεῖται ἐν περιεργῇ
 « φημι.

Γενῆατα, τὸ φέτιγμα:
 πῶς ἡ ἐκδραση ὑπονοεῖται
 τοῦ περιεργῆς ἀνατομικοῦ
 χρόνου;

Κατὰ τὸ κοινὸ δίκαιον;
Ἄλλὰ τότε ποῖαν ἐννοίαν

προϊσταμένη ὅρου 1957; Κατὰ τὸ
κοινὸ δίκαιον;

Ἄλλὰ διὰ τὸς
τοῦ ἔχ. κ. περιγῆ
ἔργου περὶ αὐτῆς, ἔργου
ἀρδ. 8 περιέχει ἰσχυρὰ
καὶ ἀδίκτον ἀπὸ τοῦ ἔργου.

468 τοῦ Π. Κ.

Τὸ ἔργον 8 τοῦ ἔργου
περὶ αὐτῆς, ἔργου ὅπου
ὅτι: "τὸ ἀξιοποιεῖν τῆς αὐ-
" τῆς κερδοῦς ἔργου ἔργου προθε-
" πορευτὴν ἀδικημάτων ἔργου ἔργου
" διὰ τὴν περιγραφήν μετα τὴν
" ἔργου τριῶν ἔργου ἔργου
" ἔργου βολεπτικῶν ἀντικ"

ἢ τοιαύτη περιγραφή ἐν
ὁριστικῇ: ~~καὶ καὶ ἀντικ~~
~~διὰ καὶ περιγραφήν ἀντικ~~
~~ὅτι αὐτὸς ἀντικ 1740~~

δι' ἐμὴν ^{οὕτως εἰρησίου} ἡμετέραν
 ὄν ἰχθύων (ἐκ προοίμιον
 τ' ἡμετέρας καὶ ἐρδρ. 968
 καὶ Π. Κ. προποταμικῶς
 ἐπὶ καὶ ἴφου, καὶ οὐκ ἔστιν
 καὶ ἑφφρην εἰς ὅσον
 καὶ ἐκφρην καὶ ἡ ὁρμή
 καὶ ἴφου ὁρμή καὶ ἐκφρην
 " καὶ τὴν ὑπερβολὴν ὅτι "
~~ἴφου ὁρμή καὶ ἐκφρην~~
~~ὑπερβολὴν καὶ ἐκφρην~~
~~ὅτι εἰς ὅσον ἐμὴν ὑπερβολὴν~~
 ὅτι τοιαύτη μορφή τῇ ἐφφρῇ
 ὑπερβολὴ καὶ ὅτι μορφή τῇ
 εἰς ὅσον τοιαύτη.

Εἰς τὴν σελ. R 9

1/4 ἐκδεσθαι δεῖται τοὺς
ἀρχαί.

1. " ... τὰς δαίμονας

" 7 διαδεσθαι τοὺς

" δεισιπνοίαν διὰ σκοπὸν 7

" ἀναγκάζει πρὸς προσηγορίαν

" ὑπὸ τοῦ νόμου, δὲν εἶναι.

" νόμος 7 71. εἰδὼς ὅτι πρὸς A

2. 1/4 παρὰ τὴν ἐναντίαν.

" 71 πρὸς τὴν ἐναντίαν 7 τοῦ

" σκοπὸν 71 ὡς κίνητρον τῆς

" δὲν δεισιπνοίαν 7 εἰδὼς

" δίκαιον αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶναι

Εἰς τὴν οὐρανὸν 9

τὸ ἐκδοῦν ἐπιστολὰς οὐ
τὴν τὴν τὴν τὴν διαταγὰς
τὴν περὶ διανομῆς λογιστικῆς
νομοθεσίας καὶ ἑκείνη
τὴν κρεῖττον καὶ ἐξαιρετικὰ
ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς γῆς

Τὸ δὲ καὶ ἐν ἐκείνῃ
ἐν ἰδίᾳ προὔνομεν ὅτι
ἐκείνη ἡ διακρίσις ἐν τὸν
νόμον περὶ διανομῆς λογιστικῆς
ἂν οἱ καθ' ἑαυτοὺς ^{διετηροῦντο} ~~ἀποφασίσαντες~~
ἐν γνώσει καὶ τὴν ἁγίᾳ - ἡτοῦ
ἀποφασίσαντες ἡ ἐκείνη ἀντιμετώπι-
σιν ἐκείνη τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπὸ τῆς

Ἄκρως Ἀπορρήτος - Αὐστηρῶς Ἐμπιστευτική

Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ

Τὴν 3ην τρέχοντος μηνὸς ἐκλήθην ὅπως καταθέσω ἐπὶ τῆς διενεργουμένης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑμῶν ἐρευνῆς τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀπορρήτων κοδυσλίων. Διὰ τοῦ διπλωματικοῦ Ὑπαλλήλου κ. Μολυβιάτη, ὅστις ἐκτελεῖ νομίζω- χρὲν γραμματέως τῶν διεξαγόντων τὴν ἔρευναν ἀξιοτίμων Ἀνωτάτω Δικαστικῶν καὶ ὅστις μοῦ διεβίβασε τὴν πρόσκλησιν, ἀπέστειλα τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτω ἀντίγραφον. Δι' αὐτῆς ἠρνούμενην νὰ προσέλθω διὰ λόγους νομικοὺς καὶ πολιτικοὺς, ἐπροθυμοποιούμενην ὅμως νὰ παράσχω πᾶσαν πληροφορίαν ἣτις θὰ μου ἐζητεῖτο ἐκτὸς τοῦ νομικοῦ πλαισίου τῆς διεξαγομένης ἐρευνῆς, καὶ καθ' οἷον δὴ ποτε τρόπον ὑμεῖς ἠθέλατε ἐγκρίνει.

Οἱ διεξάγοντες τὴν ἔρευναν δὲν φαίνονται νὰ δέχονται τοῦτο. Σέβωμαι τὴν ἀποψίντων τόσον μάλλον καθόσον τὴν διατυπώνουν Δικαστικοὶ τοὺς ὁποίους βαθύτατα τιμῶ.

Ἀπο' τὸ ἄλλο μέρος ὅμως προκύπτουν θέματα τὰ ὁποῖα χρὲς μου θεωρῶ νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Διατηρῶ σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις νομικῆς καὶ πολιτικῆς φύσεως ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν ταύτην ἣτις τὸ πρῶτον διεξάγεται ἐν Ἑλλάδι καὶ νομίζω εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν. Διὰ λόγους ὅμως προσωπικῆς εὐθιχίας αἱ ἀπιφυλάξεις αὗται δὲν εἶναι τοῦ παρόντος.

Εἶναι ὅμως τοῦ παρόντος ἡ πρὸς Ὑμᾶς ἐξήγησις δύο ἐκ τῶν βασικῶν λόγων οἵτινες μοῦ ὑπέβαλλον ν' ἀποστείλω τὴν προμνησθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ εἷς ἔχει σχέσιν μὲ τὰς ἄλλας ἐπιφυλάξεις μου καὶ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν θὰ ἐπιθύμουν διατελέσας ἐπὶ ἐπτά ἔτη Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Χώρας νὰ συμμετάσχω εὐθέως καὶ ἐπισήμως εἰς μίαν ἔρευναν ἐπὶ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ προκύψουν σοβαρώταται ζημίαι.

Ἐδηλώθη ὅτι αἱ ἐκθέσεις τῶν διεξαγόντων ὅλας τὰς ἐρεῦνας θὰ δεθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐν μόνον παράδειγμα θὰ ἦρκει διὰ νὰ καταφανοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς τοιαύτης δημοσιότητος. Ἀποκῆψις τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων χρηματοδοτήσεων τοῦ Οἰκογενικοῦ Πατριάρχου θὰ ἔδιδε τὴν νομικὴν ευχέρειαν εἰς τὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποβάλλῃ παρευθὺς τὸ Πατριαρχεῖον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Περιπτῖσεις ἀναλόγου σοβαρότητος ὑπάρχουν πολλάι.

Θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ λεχθῇ ὅτι αὗται θὰ τεθοῦν ἐκτὸς δημοσιότητος, ἢ καὶ - ὡς λέγεται ἄλλωστε ὅτι διετάχθη ἡ διεξαγωγή ἐρευνῆς μόνον ὠρισμένων δαπανῶν δυναμένων νὰ ἔλθουν εἰς τὴν δημοσιότητα. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐννοίας πάσης τάξεως, εἶναι πρωτάκουστον.

Δέν εἶναι νοητόν οἱ τελουῦντες ὑπό ἔλεγχον νά δεχθοῦν δημοσίαν συζήτησιν, νά θεωρήσῃ δέ ταύτην καί ἡ κοινή γνώμη ὡς δυνατήν καί καλοπίατον, ὅταν τῆς συζητήσεως θά ἐξαιρεθῇ τό μεγαλύτερον μέρος τῆς διαχειρίσεως καί ὅταν διὰ τοῦτο τό μέρος δέν θά λεχθῇ κἄν ὅτι ἡλέγχθη, ἔστω προχείρως, καί ἔχει καλῶς. Ἀλλά καί ἑτέρα ζημία ἁρβαρά θά γίνῃ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρωτακούστου ταύτης τακτικῆς. Γνωρίζετε τὰς ἐπιμόνους φήμας τῶν τελευταίων ἐτῶν, καθ' ἃς ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων ἐδόθησαν μεγάλα ποσά εἰς ὑψηλά πρόσωπα. Τοῦτο εἶναι βεβαίως ἐντελῶς ἀνακριβές. Ποῖο ὅμως θά δυνηθῇ νά πείσῃ περί τοῦτου τήν ἀνωδύμον μάζαν ὅταν πολλάί δεκάδες ἢ καί ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων θά παραμείνουν ἐκτός ἐλέγχου;

Θά ἡδύνατο νά λεχθῇ ὅτι ἡ ἔκθεσις θά παραμείνῃ ἄκρως ἀπόρρητος κα δέν θά κοινοποιηθῇ. Τοῦτο θεωρητικῶς θά ἐκάλυπτε τοὺς κινδύνους. Ἐν τῇ πράξει ὅμως θά εἶναι τόσον ἐπίμονοι πολυπλευροὶ καί ἰσχυραὶ αἱ πιέσεις διὰ τήν παρσχὴν στοιχείων ὅταν ἡ ἔκθεσις παραδοθῇ ὑπό τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν ὥστε σοβαρῶς φοβοῦμαι ὅτι εἶναι ὅλως ἀπίθανον νά ἐξασφαλισθῇ τό ἀπόρρητον.

Θά ἀντιληφθῇτε ἐλπίζω ὅτι, ἀνεξαρτήτως ἄλλων σοβαρῶν ἐπιφυλάξεών μου, ἐφόσον αἱ πιθαναὶ σοβαρόταται ζημίαι θά προκυψοῦν ἀπὸ πράξεις ἐνεργηθείσας ἐπὶ τῆς ὑποργίας μου ἢ ἀπὸ σημερινᾶς ἐνεργείας εἰς ἃς τυχόν θά εὐρεθῶ εἰς τήν ἀνάρητον ἀνάγκην, δικαιολογημένως μοῦ γεννῶνται σοβαροὶ δισταγμοὶ προκειμένου νά συνεργήσω προσωπικῶς εἰς τήν ἐνδεχομένην περιπέτειαν.

Ἐάν Ὑμεῖς ὑπευθύνως μοῦ συστήσετε ὅπως προσέλθω καί καταθέσω, ἢ ἂν κρίνω ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἐντολαὶ διὰ τήν διεξαγωγὴν τῆς ἐρευνῆς δέν καλύπτουν τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις ἀντικειμενικότητος αὐτῆς, τότε θά ἀναγκασθῶ νά ὑπερμικρύνω τοὺς δισταγμούς μου.

Ἀπὸ τό ἄλλο μέρος παραμένει τό γεγονός ὅτι ἡ ἔρευνα διεξάγεται καί ὅτι συνεπῶς ὑπάρχει ἤδη ἡ ἀνάγκη παροχῆς πληροφοριῶν καί διευκρινήσεων. Ἐπρότεινα πρὸς τοῦτο ὠρισμένας διαδικασίας πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους Κυρίους Δικαστικούς οἵτινες διεξάγουν τήν ἔρευναν. Φυσικά θά ἤμην ἐπίσης πρόθυμος ν' ἀπαντήσω ἐπὶ οἰασδήποτε ἐρωτήσεως ὑμεῖς μοῦ ὑπεβάλλατε καί δι' οἷονδήποτε ἀκόμη εἰδικόν κονδύλιον. Τοῦτο ἄλλωστε ἔπραξα καί διὰ τὰς διευκρινήσεις ἃς μοῦ ἐζήτησαν ὁ ἀείμνηστος προκατοχός σας Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ὅστις-ὡς καί δημοσίᾳ ἐδήλωσεν-τὰς εἶχε θεωρήσει ἀπολυτῶς ἐπαρκεῖς.

Πρὸς τό παρόν κρίνω σκόπιμον νά παράσχω Ὑμῖν μερικάς πληροφορίας διευκρινήσεις ἐπὶ θεμάτων ἅτινα πληροφοροῦμαι ὅτι ἡγέρθησαν κατὰ τήν ἐξέτασιν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων προσώπων. Ἐκπίζω ὅτι θά θελή-

σετε νά διαβιβάσετε τās πληροφορίας αὐτās πρὸς τοὺς διεξάγοντας τήν ἔρευναν.

1. Ἠγέρθη θέμα παρατυπίας διότι τὰ ἔγγραφα διὰ τῶν ὁποίων ἐζητοῦντο δι-
φορα ποσά ἀπὸ τήν Τριμελῆ Ἐπιτροπὴν τῶν Πρεσβευτῶν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ
Ὁργανισμοῦ, δὲν μνημονεύουν τὸν ἢ τοὺς σκοποὺς δι' οὓς θὰ διετίθεντο
τὰ ποσά ταῦτα.

Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, π.χ. τῶν κονδυλοῦχων περὶ ὧν κατωτέρω, ἡ
Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζε πάντοτε τὸν σκοπὸν. Εἰς τās ἄλλας ἢ τοὐλάχιστον
εἰς τās περισσοτέρας περιπτώσεις πιστεύω ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτο ἀμέσως ἢ
ἐμμέσως γνωστὸς εἰς ἓν τοὐλάχιστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ὥς δεχ-
θῶ ὅτι τοῦτο δὲν ἔχει σημασίαν ἐφ' ὅσον ἡ γνώσις τοῦ σκοποῦ δὲν προκύ-
πτει βεβαία καὶ σαφὴς ἐκ τοῦ ἐγγράφου δι' οὗ αἰτεῖται ἡ πίστωση.

Ἡ τακτικὴ ὅμως αὐτὴ ἦτο προγενεστέρα ἐμοῦ. Προσωπικῶς ἠκολούθησα
αὐτὴν ἀφ' ἑνὸς διότι ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόν-
των ἐχειρίσθην ὑπόθεσιν παρ' ἐμοῦ ἐγκαινιασθεῖσαν, τὸν ἀνεφοδιασμόν τῆς
ΕΟΚΑ εἰς ὅπλα καὶ χρήματα, ἀνεφοδιασμόν ὅστις ἐν ουδεμιᾷ περιπτώσει ἐ-
πετρεβέτο νά περιέλθῃ εἰς γνώσιν τῶν συμμαχῶν μας καὶ τοῦ ΟΗΕ, καὶ ἀφ'
ἐτέρου διότι ἐπληροφορήθην ὅτι ἀνάλογον περίπου τακτικὴν ἠκολούθει
διακεκριμένος προκατόχος μου. Ἀνωμαλία οὐθιαστικὴ δὲν ὑπῆρξεν, τοῦτο
δὲ προκύπτει-ἵνα μὴ ἀναφέρω παρὰ ἓν στοιχεῖον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι
ἐτηρήθησαν λεπτομερεῖς ἀποδείξεις.

2. Ὡς πληροφοροῦμαι ἀπορία ἠγέρθη διὰ τήν ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων κα-
ταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεών μας καὶ τήν πληρωμὴν τῶν ξενοδοχείων μας κα-
τὰ τās εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστολῶν μας. Τοῦτο ὅμως ἀπετέλεσεν τακτικὴν
ἀπάντων τῶν προκατόχων μου ἀπὸ τοῦ 1946 καὶ ἐντεῦθεν. Ἡ μόνη διαφορὰ
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ὑπῆρξεν ὅτι τήν μὲν ἀποζημιώσιν μας ἐμείωσα εἰς
τὸ ἥμισυ τῆς μέχρι τότε ἰσχυσάσης, τήν δὲ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν
τῶν ξενοδοχείων περιώρισα εἰς τήν πληρωμὴν μόνον τοῦ δωματίου καὶ
τῶν ῥοφημάτων. Λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι ἀναγκάζομαι ν' ἀσχοληθῶ μὲ
τόσον εὐτελεσθέντα πράγματα.

3. Ἀπορίαί πληροφοροῦμαι ἠγέρθησαν ὡς πρὸς πολλὰς πιστώσεις ἐχοῦσας
σχέσεις μὲ τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἡδυνάμην
νά δώσω ἱκανοποιητικὰς ἐξηγήσεις διὰ καθὲ συγκεκριμένην δαπάνην καὶ
εἶμαι ἔτοιμος νά τὸ πράξω μολὶς μοῦ διαβιβασθῇ κατάλογος αὐτῶν. Στὴν
ἐπιστολὴν ταυτὴν θεωρῶ ἀπαραίτητον νά διαγράψω τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ
ὁποίου ἐγένοντο αἱ ἐν λόγῳ δαπάναι.

Ἡ Ἑθνικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις εὐρίσκεται εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, συ-
ναντῶ δὲ μεγίστας δυσκολίας. Ἐν ὅψει αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἱστορικῶν ὑ-

ποχρεώσεων της χώρας είχομεν χαράξει τās ακολουθούς γραμμάς:

α) Νά ἐγείρωμεν ἐμπιστευτικῶς τό θέμα εἰς πασαν ἐπίσημον ἐπίσκεψίν μας, ὥστε συνεχῶς νά ἐπισυμαίνεται εἰς ὑψηλά ἐπίπεδα. (παρεπιπτόντως σημειῶνω ὅτι ἐπεσημαίνεται μέν ἀλλά ἐβλέπομεν συγχρόνως τās ἀρνητικὰς ἀντιστάσεις τās ὁποίας διὰ πολυγενικωτέρους λόγους προκαλεῖ ἡ ἔγερσις του.).

β) Νά προετοιμαζώμεθα καταλλήλως ὥστε ἂν αἰφνιδίως ἐδημηουργοῦντο πρόσφοροι διεθνεῖς συνθήκαι νά δυνάμεθα νά καταλάβωμε στρατιωτικῶς τήν ὑπόδουλον περιοχὴν ἥ, ὡς ἔλεγε ἐκ τῶν ἔξω, νά ψινηθῇ ἐπαναστάσις καί αὐτονομία. (Σημειῶ σχετικῶς ὅτι ἐζητήσαμεν καί ἐγίναν ἐπιτελικὰ σχέδια, καί ὅτι εἰς βάρος τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τό ΓΕΣ ἐξεπαίδευσεν ὡς ἄνδρας τῶν ΛΟΚ, εἰς τόν Ὑλυμπον, ἀρπετοῦς Βορειοηπειρώτας.

γ) Νά ἐπικοινωνοῦμεν μέ τίς οὐς γνωστοῦς ὡς καλούς καί πιστούς παρὰγοντας ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ ἰδίᾳ διὰ τῆς ἀποστολῆς φαρμάκων, Βιταμινῶν καί ἄλλων εἰδῶν. (Τοῦτο γίνεται μέσῳ μυστικῆς Ὀργανώσεως ἐδραυούσης εἰς Ἰωάννινα, ἥτις ἐργάζεται καλῶς, καί ἥτις μόνον ἐπὶ ὀλίγους μῆνας ἐξέφυγε τοῦ σκοποῦ της διενεργήσασα ἐν Ἀλβανίᾳ δολιοφθοράς).

δ) Νά τονοῦται καλλιτέρον καί ποικιλοτρόπως τό ἐν Ἑλλάδι Βορειοηπειρωτικόν στοιχεῖον, δι' ὠρισμένων παροχῶν, διὰ χρηματοδοτήσεως ὀργανώσεών του, ἐφημερίδων, δημοσιευμάτων, εἰδικῶν Βορειοηπειρωτικῶν ὁμάδων εἰς μεγάλας ἐορτάς κ.τ.τ.

Εἰς τοὺς τομεῖς τοῦτους - πάντοτε βάσει ἀποδείξεων-ἐδαπανήθησαν ὠρισεμένα ποσά ἅτινα καθ' ἃ προχείρως ὑπολογίζω, ἀνερχόμενα διὰ τὴν ἐπιταγίαν εἰς ὀλίγα ἑκατομμύρια δραχμῶν, δυνατόν νά θεωρηθοῦν ὑπὸ τινων ὡς ἀξιόλογα, ἀλλὰ θεωροῦνται παρ' ἐμοῦ ὡς ἀπαραδέκτως μικρά. Τοῦτο εἶναι ἔτι ἀληθέστερον καθόσον οἱ Βορειοηπειρώται τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνονται κατὰ τό πλεῖστον μεταξύ τῶν πλέον ἐξαθλιωμένων Ἑλλήνων, δέν τοὺς ἐπιτρέπωμεν δέ - διὰ γενικωτέρους λόγους - νά λάβουν τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Σχετικῶς μέ τās δαπάνας τās ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐχούσας σχέσιν μέ τό Βορειοηπειρωτικόν ζήτημα, ἐπαναλαμβάνω ὅτι δύναμαι νά ἐξηγήσω καθέ μίαν ἐξ αὐτῶν.

4. Εἰς τὸν ἀείμνηστον καί τόσον ἀγαπητόν μας Πρόεδρον Σοφοκλῆν Βενιζέλον εἶχον γεννηθῇ, ὅχι τυπικαί ἢ οὐσιαστικαί ἀμφιβολίαι, ἀλλὰ ἀπλῶς ἀπορίαι λόγῳ μερικῶν ἐκτάκτων ἐνισχύσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Σκόπιμον δι' αὐτό κρίνω νά μνημονεύσω καί δι' ὅτι ὅτι αὐταὶ προωρίζοντο μέν διὰ τὴν κάλυψιν εἰδικῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ καί διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν λίαν ἐπικινδύνων δι' ἡμᾶς ξένων προπαγανδῶν εἰς ὠρισεμένας ξένας χώρας.

Αί προπαγάνδαι αὐται - ὁξύτεραι ἀπὸ τοῦ 1959 μέχρι καὶ ὁλοκλήρου τοῦ 1962 δὲν ἀντιμετωπίζονται ἐπαρκῶς διὰ τῶν ἀραιῶν διπλωματικῶν μας ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν παροικιῶν μας τοῦ 'Εξωτερικοῦ. Ἀντιθέτως μάλιστα καὶ εἰς ὠρισεύας περιπτώσεις ὁ ξένος διαθέτων περισσοτέρα μέσα παρασύρει ἢ τοῦλάχιστον ἐπηρεάζει μέρος τῆς παροικίας ἣν θεωροῦμεν ἰδικήν μας (Σλαβομακεδόνες ἐκ τῆς 'Ελληνικῆς Μακεδονίας) καὶ οὕτω ἐπιτυγχάνει καλλιτέρα ἐν τῇ ξένῃ τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει.

'Απὸ τῆς πλευρᾶς μας ἡ προσπάθεια αὕτη θέλει χρήμα, ἂν μὴ ἄλλο διὰ τὴν δημιουργίαν πυρήνων ('Εκκλησιάι, 'Αθλητικοὶ Σδλλογοὶ κ.τ.τ.) οὗς μεταγενεστέρως θὰ χρηματοδοτήσουν αἱ παροικίαι. Εἰς τὸν Τομέα αὐτόν ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος δύναται νὰ βοηθήσῃ τὰ μέγιστα ὑπὸ τὸν ῥητόν βεβαίως ὅρον ὅτι τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἀνακαλύψῃ ποτέ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις.

5. Θέμα ἠγέρθη διὰ τοὺς "κονδυλοῦχους" ἦτοι δι' ὅσους εἰργάζοντο ἐν τῇ 'Υπουργείῳ καὶ ἡμοιβόντο ἐκ τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τῶν σχετικῶν πιστώσεων ἐγνώριζε πάντοτε ἡ 'Επιτροπὴ τῶν Πρεσβευτῶν τοῦ ἄρθρου 41 ἔστω καὶ ἂν ὁ σκοπὸς δὲν ἐμνημονεύετο εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφον. Τοῦτο ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τῶν προκατόχων μου, ὁ λόγος δὲ διὰ τὸν ὅποιον ἠκολούθησα καὶ ἐγὼ τὴν ἰδίαν τακτικὴν εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Ἡ Κεντρικὴ 'Υπηρεσία τοῦ 'Υπουργείου 'Εξωτερικῶν περιλαμβάνει ὀλιγωτέρους τῶν 160 ὑπαλλήλων, τῶν διπλωματικῶν ἢ εἰδικῶν θέσεων καὶ ὑπαλλήλων κατεχόντων θέσεις γραφῶν, Δακτυλογράφων καὶ 'Αρχειοφυλάκων. Αἱ ἀνάγκαι ὁμῶς τοῦ 'Υπουργείου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὠρίσθησαν αἱ θέσεις αὗται, ηυξήθησαν πάρα πολὺ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ διανοηθῇ ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον προσωπικὸν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ χρησίμος ἐπαφὴ τοῦ Κέντρου μὲ τὰς ἐνταῦθα ξένας Πρεσβεΐας, μὲ τὰς ἰδικὰς μας Πρεσβεΐας καὶ Προξενεῖα τοῦ 'Εξωτερικοῦ, μὲ τοὺς ἐν τῷ μεταξύ νεοϊδρυθέντας διεθνεῖς 'Οργανισμοὺς, καὶ συγχρόνως νὰ γίνωνται διαπραγματεύσεις Πολιτικῆς καὶ 'Οικονομικῆς φύσεως, νὰ παρακολουθοῦνται φλεγοντα θέματα, μὲ δύο λέξεις νὰ ἀσκηθῇ ἡ 'Εξωτερικὴ Πολιτικὴ τῆς Χώρας.

Δι' αὐτὸ μᾶλλον ἐκκηρύχθη ἐμειώθη ὁ φόρτος ἐργασίας καὶ τὸ ἄγχος τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, ἤρχισα καταρτίζων νέον 'Οργανισμόν, ὅστις εἶναι ἔτοιμος καὶ θεραπευεῖ πολλὰς ἐλλείψεις. Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνέχισα καὶ ἐγὼ τὴν τακτικὴν ἀπάντων τῶν προκατόχων μου καὶ, λόγῳ ἀδαιρήτου ἀνάγκης, ἡμοίβα διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων νέους οἵτινες εἰργάζοντο ἀδύνατος καὶ λίαν ἀποδοτικῶς. Τοῦτο εἶμαι βέβαιος θὰ βεβαιώσῃ οἷσδήποτε τακτικὸς ὑπάλληλος τοὺς ἐχρησιμοποίει. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι "οἱ κονδυλοῦχοι" εἰργάζοντο ἔναντι χαμηλοτάτης ἀμοιβῆς μὲ μόνην τὴν ἐλπίδα τῆς μονιμοποιήσεώς των.

Καί σήμερον ἀκόμη ἄν οἱ νέοι οὗτοι - οἵτινες ἤδη ἄλλως ἀμοιβόνται - ἀπελύοντο, κυριολεκτικῶς θά παρέλυε τό 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν.

Δέον νά σημειωθῇ ὅτι εἰς τὰς δύο προμνησθείσας (παραγραφ. 1 καί παραγραφ. 5) τυπικᾶς ἀνωμαλίας τὰς πάντοτε οὖσαστικῶς καλυπτομένας διὰ λεπτομερῶν ἀποδείξεων, καί τῶν ὁποίων βεβαίως ἀναλαμβάνω τήν εὐθύνην, συμμετέσχον ἐν πλήρει καλῇ πίστει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων μου καί ἐμοῦ, σχεδόν ὁλόκληρον τό ἄξιον πρεσβευτικόν Σῶμα τῆς Χώρας.

Σχετικῶς μέ τήν ἀμοιβήν "τῶν κονδυλόχων" θά ἤθελα νά παρατηρήσω ὅτι ἐνῷ αὕτη ἐκυμαίνετο συνήθως μεταξύ 1200 καί 1500 δραχμῶν μηνιαίως ὑπῆρχον περιπτώσεις ἀριθμοῦμεναι εἰς τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρός καλ. λίτερον ἀμοιβόμεναι. Αὗται ἀφεώρουν εἴτε λίαν ἐξειδικευμένην Ὑπηρεσίαν ἥτις συνελάμβανε διὰ ἀσυρμάτου ραδιοτηλεγραφήματα ξένων Πρεσβειῶν καί ἀπεκρυπτογράφει αὐτά, εἴτε - εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τό ἔκρινα ἀπαραίτητον περιπτώσεις παρακολουθήσεως ὅλων τῶν ἐκπομπῶν (καί τῶν νυκτερινῶν τοιούτων τῶν ραδιοφῶνων Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας καί Ἀλβανίας εἰς Ἑλληνικὴν γῆν ἦσαν.

6. Κάπως σχετικόν εἶναι τό θέμα τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς στενογραφοῦ κ. Γεωργίου Τζιοβάρα, ὅπερ καί αὐτό φαίνεται ὅτι ἐγέννησεν ἀπορίας. Ἀπο' τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀσιμνήστου Μιχαλακοπούλου ὁ κ. Τζιοβάρας ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τήν ὑπαγορεύσιν μνημονίων ἀπορρήτων συνομιλιῶν μέ ξένους, τήρησιν πρακτικῶν διαφόρων συσκέψεων κ.τ.λ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἥτις διεξήγετο ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον ἐκτὸς τῶν κανονικῶν ὥρῶν ἐργασίας καί ἥτις ἐχρειάζετο μεγάλην εἰδικεύσιν καί ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν εἶχε καί τήν ἀπόλυτον ἰδιορρυθμίαν. Σχεδόν πάντοτε ἔπρεπε τήν ἐπομένην νά παραδοθῶν τὰ στενογραφηθέντα ὑπὸ μορφήν δακτυλογραφημένων κειμένων εἰς πολλά ἀντίτυπα ὥστε ν' ἀποσταλοῦν εἰς Πρεσβεῖας καί Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου. Αἱ ἀμοιβαὶ τὰς ὁποίας ἐλάμβανε ὁ κ. Τζιοβάρας διὰ τήν ἐργασίαν ταύτην ἦν διεξήγε κατὰ τρόπον αὐτόχρημα ἄριστον ἐκειμένοντο ἀναλόγως τῶν ὥρῶν καθ' ἃς ἀπασχολεῖτο, ὑπάρχουν δέ καί δι' αὐτάς τὰς ἀμοιβὰς αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις.

7. Πληροφοροῦμαι τέλος ὅτι ἀπορίαν ἐδημιούργησαν ὠρισμένα ἀποδείξεις διὰ ποσά ἐν τῷ συνόλῳ ἐλαχίστων, τονίζω ἐλαχίστων χιλιάδων δραχμῶν τοῦ Ἰδρύματος Τοσίτσα, τοῦ ὁποίου εἶμαι ἐκ διαθήκης Πρόεδρος, δι' ἀντίγραφον Βυζαντινῶν εἰκόνων καί ἐξ ἑξῆς Λαϊκῆς Τέχνης τὰ ὁποῖα τό Ἰδρυμα τοῦτο παράγει. Πρόκειται προφανῶς περί ὧρων εἰς ἐπισήμους ξένους, δοθέντων ἐκτάκτως τὰ ὁποῖα ἐπληρώθησαν, παρατύπως ἴσως, διὰ τῶν μυστικῶν κονδυλίων. Ὡς μνημονευθῇ ὅμως πρὸς οὐδ' αὐτὴν ἐλάφρως τῆς παρατυπίας τό ὅτι ἀνεξαρτήτως πλείστων, ἡλικιωμένων τονίζω πλείστων ἄλλων

δαπανῶν γενομένων ἐξιδίων διὰ τὴν περιποίησιν ξένων ἐπισήμων, ὥς προ-
κύπτει ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος Τοσίτσα, πολλαὶ δεκάδες χιλιάδων
δραχμῶν διετέθησαν ἰδιωτικῶς παρ' ἐμοῦ δι' ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν λαϊ-
κῆς Τέχνης παραγομένων ἀπὸ τοῦ Ἰδρύματος τοῦτο, εἰδῶν ἅτινα ἐδώρησα εἰς
ξένους ἐπισήμους.

Λυποῦμαι δὲ καὶ πάλιν διότι ὀφείλω ν' ἀσχοληθῶ με' τοιαῦτα εὐτελῆ
πράγματα.

Δέν νομίζω, Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργε, ὅτι περιῆλθεν εἰς γνῶσιν οἱ-
δήποτε ἄλλη ἀξιόλογος ἀπορία, ἵνα δώσω ἐδῶ τὰς ἄς δύναμαι νὰ δώσω ἐ-
ξηγήσεις. Ἐπαναλαμβάνω ὅμως ὅτι εἶμαι ἀνά πασαν στιγμὴν εἰς τὴν διὰ-
θεσὶν σας διὰ τὴν παροχὴν οἰασδήποτε πληροφορίας καὶ διευκρινήσεως.

Ἦδη οἱ σκοποὶ δι' οὓς γράφεται ἡ παρούσα ἐπιστολὴ θὰ εἶχον καλυφ-
θῇ ἂν δέν ἐνόμιζα ὅτι ὤφειλα νὰ προσθέσω μερικὰς γενικὰς παρατηρήσεις.

Ὡς ὠμίλησα περὶ τῶν ἐθνικῶν κινδύνων οὓς συνεπάγεται ἡ διεξαγομέ-
νη ἔρευνα. Χαίρομαι ἰδιαιτέρως - ἀπὸ αὐτῆς βεβαίως τῆς πλευρᾶς - διότι
ἀληθῆς πρόνοια νὰ μὴ διαπαχθῇ ἔρευνα καὶ ἄλλων περιόδων αἵτινες πα-
ρουσιάζουν τὰ ἴδια γνωρίσματα τῆς ἰδικῆς μου διαχειρίσεως.

Προσωπικῶς, ἡ διαταχθεῖσα ἔρευνα δέν μ' ἐνοχλεῖ. Ἀντιθέτως πιστεῶ
ὅτι καλόπιστος κρίσις παραδεχομένη τυπικὰς ἀνωμαλίας ἐάν ὑπάρχουν
τοιαῦται. θὰ ἔπρεπε ν' ἀπονείμῃ ἔπαινον διὰ τὴν οὐσίαν, ἰσὶα διότι θὰ
ἦτο ἀπολύτως φυσικόν δι' ἓν μέρος τοῦλάχιστον τῆς διαχειρίσεώς μου, τὸ
20% ἢ τὸ 10% ἐπὶ παραδείγματι, νὰ κἄμω χρῆσιν τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ
"ὁμοῦ καθ' ἓν" τὸ μόνον δικαιολογητικόν εἶναι ἡ ἔγκρισις τῆς πιστώ-
σεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου! Παρὰ τὸ πολὺπλευρον, τὸ μακροετές
καὶ τὸ μέγεθος τῆς διαχειρίσεώς μου κατῴρθωσα νὰ τηρήσω λεπτομερῆ
δικαιολογητικὰ δι' ὀλοκληρὸν τὴν διαχείρισιν. Προσωπικῶς δηλαδὴ ἐφέβ-
θην, αὐτῶς ἴσως ἐνίοτε λογιζομένου ἀνάγκης καὶ συνεχίσεως παλαιᾶς
τακτικῆς, ἀλλὰ τόσον ἐπιμελῶς καὶ καλοπίστως ὥστε ἔδικῃ μου βουλήσει
ἡαθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἔρευνα καὶ ὑπάρχει πλήρης καὶ ἄχρους ἀπεικόνησις
τῆς διαχειρίσεώς μου.

Τὸ θέμα ὅμως ἔχει πλευρὰς πολὺ σημαντικωτέρας τῆς προσωπικῆς μου
τοιαύτης, ἢ ἐκείνης ὑπαλλήλων τινῶν, ἢ ἀκόμη ἐκείνης τῶν διαμαχῶν με-
ταξὺ Κομματιῶν, ἢ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐφευῆς εἰς ὀρισμένα μόνον χρο-
νικά ὅρια καὶ ὑπὸ ὀρισμέναις μόνον μὴ ἐπαρκεῖς προϋποθέσεις.

ἔχει προπαντὸς τὴν σοβαρωτάτην πλευρὰν τῆς λειτουργίας τοῦ θεσ-
μοῦ εἰς τὸ μέλλον.

Πολλοὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἰς τὸ παρελθόν ἐχρηματοδοτήθησαν καὶ

προσέφερον ύπηρεσίας, φοβουῦνται σήμερον μὴν ἐκτεθοῦν. Πολλοὶ ἐξ ἐκείνων οἷνες θά ἡδύναντο εἰς τὸ μέλλον νά χρηματοδοτηθοῦν προσφέροντες ὤπη-
 ρεσίας, θά ἀρήθοῦν ἀσφαλεδῶτα νά τὸ πράξουν, ἐφ' ὅσον τὸ ἀπόρρητον τῆς
 χρηματοδοτήσεως δέν εἶναι ἐξησφαλισμένον.

Ἄλλὰ καί ἐκτός τούτου, ὅπερ εἶναι καί σοβαρώτατον:

Σεῖς ὁ ἴδιος καί οἱ διάδοχοί σας ἄν προκῶψη περίπτωσις λίαν ἐπω-
 φελοῦς δαπάνης διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως νά μὴν εἶναι δυνατὴ ἡ παρουσίας
 δικαιολογητικῶν πλὴν ἰδικῆς σας ἀποδείξεως (καί γνωρίζομεν ὅτι ἐν
 τῇ ξένῃ παρουσιάζονται τοιαῦται περιπτώσεις) εἶναι φυσικόν νά διστά-
 σετε παρὰ πολὺ νά καίετε τὴν δαπάνην αὐτήν.

Καί ὁρθῶς ἐφ' ὅσον ἡ Πολιτεία, ἀδιαφοροῦσα μάλιστα δι' ἐνδεχομένας
 μεγάλας ζημίας, πρόκειται νά θέτῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ὁρθότητα τῆς κρίσεώς
 σας, καί μάλιστα νά πράττῃ τοῦτο εἰς χρόνον ἄλλον καί ὑπὸ περιστάσεις
 ἄλλας ἐκείνων καθ' ἃς ἐσηματίσθη ἡ κρίσις σας, τοῦτο δέ ἐνῷ κατὰ Νόμον
 δύνασθε νά κρίνετε ἐλευθέρως.

Φοβοῦμαι ὅτι ἐν τῇ πράξει σημαίνει τὸ τέλος τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀπορ-
 ρήτων κονδυλίων ἐθνικῶν δαπανῶν. Εὐχομαι εἰλικρινῶς νά διαψευσθῶ διό-
 τι προέκειται περὶ θεσμοῦ ^{ἀποκλειστικῶν καὶ νεοεισπρατικῶν πλὴν τῶν ἐν ἡμῶν τῇ Κυρίῃ} ~~χρηστικῶν~~ τὸν ὁποῖον μάλιστα κατὰ τὸ τρέχον
 ἔτος ἰδιαιτέρως θά χρειασθῇτε, ὑποθέτω δέ εἰς μεγαλυτέραν ἢ ἄλλοτε κλί-
 μακα.

Ἐκτελεσθας πάντοτε εὐδυνειδῆτως τὸ καθήκον μου καί δυνάμενος νά
 βεβαιώσω κατὰ τοὺς κλέον ἐπισημούς τρόπους ὅτι οὔτε χιλίων δραχμῶν
 πλαγίαν ὠφέλειαν δέν ἀπεκόμισα ἀπὸ ὅλον τὸν δημόσιον βίον, ἐνδύμισα,
 Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ὤφειλα νά διατυπώσω τὰς τελευταίας αὐτὰς
 παρατηρήσεις ἐπὶ μιᾷ ἐρευνῆς, ἥτις τὸ πρῶτον νομίζω διεξάγεται εἰς ἐρ-
 νομουμένην Χώραν.

Μετά πάσης τιμῆς

8. Ὑπάρχουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπταετίας μερικαὶ χορηγήσεις πρὸς
 δημοσιογράφους συμποσούμεναι συνολικῶς εἰς οὐχί πολὺ σημαντικόν ποσόν.

Ἀφοροῦν ἅπασαι συγκεκριμένας ὤπηρεσίας αἰτηθείσας παρ' αὐτῶν, εἴτε
 ὑπὸ μορφὴν ἐρευνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν εἴτε ὑπὸ μορφὴν ἀρθογραφῶν ἐν
 τῷ ἐσωτερικῷ τὰς ὁποίας ἐξεμεταλευόμεθα μετὰ ταῦτα.

Μέ κατάλογον τῶν ὀνομάτων καί τῶν ἡμερομηνιῶν ἀνά χεῖρας, θά ἡδυνά-
 μην εὐκόλως νά καθορίσω τὴν παρ' ἐκάστῳ προσφερθεῖσαν συγκεκριμένην
 ὤπηρεσίαν.

Παρατήρησις
 ἀμείνων:

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΛΥΣ, ΚΑΝΕΛΑΚΟΝ
ΕΦΕΤΗΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἀξιότιμε κ. Κανελάκο

Εἶναι βαθύτατος ὁ σεβασμός τόν ὁποῖον τρέφω τόσον πρός Ὑμᾶς καί τόν ἐποπτευόντα τῆς διενεργουμένης ἐρευνῆς, ὅσον καί πρός τήν Ἑλληνικήν Δικαιοσύνην ἐν γένει. Νομικοί καί Πολιτικοί λόγοι μέ ἀναγκάζουν ἐν τούτοις ν' ἀρνηθῶ νά προσέλθω καί νά προβῶ εἰς κατάθεσιν ἐν τῷ κλαίσι μιάς ἐρευνῆς ἀφορώσης τήν εὐθύνην τήν ὁποίαν ὑπέχω ὡς Ὑπουργός διὰ πράξεως - καί δὴ ὅπως εἰδικᾶς τοιαύτας - τᾶς ὁποίας ἐνηργήσα περιβεβλημένος τήν ἰδιότητα ταύτην.

Ἵνα μή νομισθῇ ὅτι ἐπιθυμῶ ν' ἀποκρύψω τί ἀπό ὑμᾶς καί τόν Ἀξιότιμο κ. Ἀντεισαγγελέα Παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ κ. Τοῦση πρὸς οὓς τρέφω βαθύ σεβασμόν, εἶμαι ἀμέσως πρόθυμος, ἐκτός τοῦ πλασισίου τῆς διενεργουμένης ἐρευνῆς ν' ἀκολουθήσω οἵανδήποτε τῶν ἀκολούθων διαδικασιῶν ἐπίπῃς ὁποῖας δέν θά εἶχεν ἀντίρρησην ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός ἐν ἀπαράσχῳ πᾶσαν πληροφορίαν καί πᾶσαν διευκρίνισιν εἴτε εἰς τόν προϋστάμενον τῆς ἐρευνῆς, εἴτε εἰς ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου τελούντος ἤδη ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων καί τῶν ὁποῖον ὑμεῖς ἠθέλατε ἐπιλέξει.

Μετά πάσης τιμῆς

Ἀπορίαι

Αἱ πιστώσεις δι' ἀπορρήτους ἐθνικᾶς
ἀνάγκας Ὑπ. Ἐξ. ἀνέρχονται εἰς 398.217.000

Αἱ κατονομαζόμεναι μέχρι στιγμῆς
παρανομίαι ἀφοροῦν

1. σελ. 8	10.000.000
2. σελ. II	150.000
3. σελ. I6	600.000
	10.750.000

Ἐκ τῶν 10.000.000 μεταπηδᾷ ἡ ἔκθεσις εἰς 7.000.000
Διατί;

Διατί δέν λέγει πού διετέθησαν τά 7.000.000; οὐδ' ἂν
ἦτο δυνατόν νά ὑπολογισθῇ ἐπακριβῶς τό ἀναγκαιοῦν, διά τόν
σκοπόν δι' οὗ διετέθησαν, ἐκ τῶν προτέρων.

Διατί μέρος ^{κόρον} τῆς ἐκθέσεως ἐδόθη εἰς τήν δημοσιότητα;
Ποῖος εἶχε τήν πρωτοβουλίαν τῆς κατατμήσεως; ἡ Κυβέρνησις;
ἢ μήπως ὁ κ. Α.Τ;

Διατί δέν λέγει τί ἐγένετο εἰς τό παρελθόν;

Διατί δέν ἐρευνᾷ τά πρό τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ (Συνα-
γεργμός καί Κέντρον);

Διατί ἐπελέγη ἀκριβῶς ὁ κ. Α.Τ., ὁ ὁποῖος φυσικόν εἶναι
νά εἶναι πικραμένος διά τήν μή ἀνάδειξίν του εἰς Εἰσαγγελέα
τοῦ Α.Π.

(Διατί ἄλλως τε ἐπελέγη ὁ κ. Φλῶρος μεθ' ὅσα γνωστά
συνέβησαν).

Διατί δέν ἐζήτησεν ἀπό τόν Πρόεδρον τοῦ Α.Π. ἡ τόν Εἰσαγγελέα νά ὀρίσῃ πρόσωπα ὡς γίνεται συνήθως;

Ἦτο νόμιμος ἡ διεξαγωγή ἐρεύνης; Δηλαδή ἡδύνατο νά διαταχθῇ τοιαύτη ἔρευνα κατὰ Ὑπουργῶν καί δὴ γενικῶς καί οὐχί ὡς πρὸς ὠρισμένην ὑπόθεσιν. Ἦδύναντο νά λάβουν οἱ διενεργήσαντες τήν ἔρευναν δικαστικοί γνώσιν μυστικῶν κονδυλίων;

Διατί δέν ἐξαίρεται τό γεγονός ὅτι ὁ κ. Ε.Α. ἐνῶ ἡδύνατο νά ἔχῃ καταστρέψῃ πᾶσαν ἀπόδειξιν διετήρησε μέχρι δραχμῆς ὅλας τὰς ἀποδείξεις; Διατί δηλαδή δέν ἐξαίρεται τό γεγονός, τό ὅποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποδεικνύει τήν καλήν του πίστιν; Δέν ἦτο τοῦτο χρέος τοῦ διενεργοῦντος τήν ἀνάκρισιν δικαστοῦ;

~~Εἰδικά~~
~~Γενικά~~ ~~παράρτημα~~
Αγορίων

Αἱ πιστοὶ δὲ
 ἀγορίταις ἐ-
 δρῖκεν ἐν γὰρ ἡ.

Εἰς ἀρχοῦνται ἐν

398.217.000

κατοικῶντων πόλιν
 Αἱ ἀγορίαι
 ἀγορίων

1. συ. 8	10.000.000
2. συ. 11	150.000
3. συ. 16	600.000

10.750.000

Ἐκ τῶν 10.000.000 περὶ τὴν
 ἡ ἐκδοσὶς ἐν 7.000.000

Διὰ τῆς;

Διὰ τῆς δὲ ἰσχύος τῆς ~~ἐκδοσὶς~~
 ἐν 7.000.000; οὐδ' ἐν τῇ
 δυνάμει τῆς ἐκδοσὶς ἐν
 ἀνεγκλίῳ, διὰ τὴν ἐκδοσὶς δὲ τῇ
 διὰ τῆς, ἐκ τῆς προτίμης

Δικὰ πρὸς τῇ
ἐκδοῦσιν ἐφ' ἧς ἐν
ἐκδοῦσιν; Πότεν
ἐν τῇ πρωτοβουλίᾳ
τῇ κατὰ τὴν ἰδέαν:
ἢ κυβερνήτης; ἢ πρὸς τὸ κ.Α.Τ.

Δικὰ δὲ ἀποφασίζεται
ἡ ἐκδοῦσιν πότεν κυβερνήτης
καὶ δὲ ἐκδοῦσιν;

Δικὰ δὲ ἡ ἰδέα
τῇ ἐκδοῦσιν ἐν τῷ
κατὰ τὴν ἰδέαν;

Δικὰ δὲ ἐκδοῦσιν
τῇ πρὸς τῇ κυβερνήτῃ
τῇ ΕΡΕ (Εργον
καὶ Κεργον);

Δικτὶ ἐνεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ

οὐκ ἂν ἦν ἡ ἐνέργεια

ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

Εἰς τὴν ἐνέργειαν

(Δικτὶ ἐνεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ)

καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

Δικτὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

Εἰς τὴν ἐνέργειαν

καὶ ἐν τῇ ἐνέργειᾳ

Εἰς τὴν ἐνέργειαν

[illegible]

~~Stoff~~ ~~vierzigste~~ ^{erste} ~~Erkunde~~
K. d. Yngvgeren Ki. d. Jermis
~~(Anhang)~~

αρχιερεις ὁσους και ουχι ἱερο
 τας κα, εως οἱ
 διεργασαντες η φανεραι δικαιο
 γυναι πιστικη κτησαν;
 οἱ φανεραι;

Dico per esperienza
 giorno in E. A. è
 idurato in ex
 non ~~adesso~~ ~~scritto~~

ἡγοῦ, σοφῶς ὅλας τὰς
 ἀνάγκαι, ; Δὲν ~~ἐστὶν~~ ἀνέχου
 τὴν ἐμπύκνωση ~~τὴν~~ τοιοῦτον,
 τοῦτο ὅμως αὐτὸν ὑπονοεῖται.
 ἀπολαύου τὴν καρπὸν σου
 νῦν ; Δὲν τὸ τοιοῦτον χρόνον
 τοῦ διαργεῖσθαι ἐν ἀκαρίᾳ
 δικαιοῦ.

It is noted by Swachnow's son that
 Kachthopim is often a virgin

Yngp. Zoria

Είδικόν Σημείωμα Α

Δύο νομικά έλαττώματα προσάπτει ή έκθεσις είς τήν διαχείρισιν τών μυστικῶν κονδυλίωv υπό τοῦ κ. Ε.Α. ήτοι:

1. "Οτι δέν έτηρήθη ή κατά νόμον διαδικασία, ήτις άντισταθμίζει τήν από τών διατάξεων τοῦ δημ. λογιστικοῦ εξαίρεσιν.

2. "Οτι αί γενόμεναι δαπάναι δέν έγινοντο, δι' οὓς ό νόμος όρίζει σκοπούς.

Ώς πρός τό πρῶτον:

Ό διενεργήσας τήν άνάκρισιν φαίνεται ότι γνωρίζει ό,τι έπραξεν ό κ. Ε.Α. έγινετο καί είς τό παρελθόν. Διά νά προλάβη πᾶν έκ τούτου συμπέρασμα ό κ. Α.Τ. θέτει τήν άρχήν ότι ή επί μακρόν επανάληψις τής παρανομίας δέν επιφέρει νομιμοποίησιν.

Κατ' άρχήν τοῦτο είναι όρθόν.

Άλλά ή άρχή αὕτη δέν παραμένει άναμπτos ώσάνις πρόκειται περί έφαρμογής τών διατάξεων εκείνων, αί όποται έγγίζουν τήν πολιτικήν λειτουργίαν τής πολιτείας καί δή από πλευρῶν αίτιναι, ώς έκ τής φύσεως αὐτῶν επιβάλλουν έλαστικότητα ιδίq δέ όσάνις ή έννοια τών διατάξεων δέν είναι άναμφισβήτητος. Οὕτω αί συνταγματικάί αλλοιώσεις καί ή εξέλιξις τής έρμηνείας οδηγούv πολλάκις είς τό νά θεωρουνται σήμερον όρθως νόμιμα όσα επίσης όρθως είς τό παρελθόν έθεωρουvτο παράνομα.

Έν προκειμένω ή μή είδική έν τῷ πρακτικῷ μνεία τοῦ σκοποῦ δι' όν διετίθετο έν κονδύλιον ή έζητεῖτο μία πίστωσις έγίνετο καί είς τό παρελθόν.

Έξ άλλου επήρχετο ή έγκρισις από τό 'Υπ. Συμβούλιον, τό όποτον έγνώριζε πού διετέθη τό ποσόv.

Ἀντιλέγει ἡ ἔκθεσις ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου "καλύπτει τὴν σκοπιμότητα τῆς γενομένης δαπάνης" "δέν θεραπεύει ὅμως τὴν παρανομίαν ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς νομίμου διαδικασίας".

Τοῦτο εἶναι ἔντινι μέτρον τοῦλάχιστον ἀντιφατικόν, διότι ἐάν "καλύπτῃ τὴν σκοπιμότητα" τῆς δαπάνης, ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου διερωτᾶται τις: τί δέν καλύπτει ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου;

"Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σκοποὺς δι' οὓς ἐγένετο εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἡ δαπάνη εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐκφεύγει τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου (Βλ. ἐπιχειρ. εἰς σημείωμα Κ.Τ.). θά ἦτο ἄλλωστε ἀνακριβές νά λαχθῇ ὅτι δέν ἐγνώριζον εἰς πᾶσαν περίπτωσιν οἱ Πρεσβευταί εἰς τί διετέθησαν αἱ δαπάναι. Πάντως ὅλοι ἐγνώριζον τοὺς κονδυλιούχους.

Ἄλλ' ἀσχέτως πρὸς πάντα τ' ἀνωτέρω: Ἡ ὅλη ἐρμηνεία στηρίζεται ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως, ἣν ἐσχημάτισαν οἱ συντάξαντες τὴν ἔκθεσιν ὅτι δέν ἡ αἰτιολογία τοῦ πρακτικοῦ νά εἶναι εἰδική

Εἶναι πρόδηλον ὅμως ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἀφετηρία τοῦ ὅλου συλλογισμοῦ διότι: Εἰς τὸ ἄρθρ. 41 ὁρίζεται ὅτι ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ ἀναγράφον τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως, τὴν χρονολογίαν τῆς συνεδριάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ δικαιούχου, τὸ ἐγκριθέν ποσὸν καὶ τὴν σχετικὴν αἰτιολογίαν διαβιβάζεται εἰς τὸ τμῆμα ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν. Εἶναι ποτέ δυνατόν νά ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς ὅτι ἡ ἀπόρρητος αἰτιολογία ε.π. ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὁ κ. Α.Τ. ἀποφεύγει νά μνημονεύσῃ καὶ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ἀπορρήτῃ ἐκθέσει του δέον νά ἀναγράφῃ εἰς τὸ πρακτικόν καὶ νά διέλθῃ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν. Εἶναι δυνατόν νά ἐρμηνευθῇ νόμος κατὰ τρόπον ὥστε νά ματαιοῦται ὁ σκοπὸς δι' οὗ ἔχε θεσπισθῇ.

Συμπέρασμα:

Ἐλάττωμα ὡς πρὸς τὴν αἰτιολογίαν δέν ὑπάρχει. Προκειμένου ἄλλως τε περί πράξεως καθ' ἣς προέχει ἡ περί σκοπιμότητος κρίσις δέν ἀπαιτεῖται εἰδική αἰτιολογία καί ἡ μνεία τοῦ σκοποῦ κρίνεται ἐπαρκής.

Τοῦτο εἶναι τοσοῦτῃ μᾶλλον ἀληθές προκειμένου περί ἀποφάσεως ἐγκρινούσης ἀπορρήτους δαπάνας. Ἡ ἐκδοχή ὅτι οἱ Πρεσβευταί δέν ἐγνώριζον τούλάχιστον εἰς γενικὰς γραμμάς, ποίας δαπάνας ἐγκρίνουν εἶναι ὅλως ἀπίθανος καί πιθανολογεῖται τυχόν ἐμφανιζομένη ἡ ὑπό τινα ἔννοιαν ὑστερογενής.

Πάντως ἐγνώριζον περί ποίων δαπανῶν ἐπρόκειτο διὰ πᾶσαν περίπτωσιν κονδυλιούχων, καί τοῦτο ἐγνώριζον κατ' ἀνάλογον καί οἱ Πρεσβευταί οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Διευθύνσεις ἢ Πρεσβείας ὅπου ἐχρησιμοποιοῦντο κονδυλιοῦχοι.

Ἀλλά καί ἐάν πάντα τ' ἀνωτέρω δέν κριθοῦν ὡς ὀριστικῶς ἐρμηνεύοντα τὰ ὅσα ὁ νόμος ἐπιτάσσει ἀλλ' ὡς μία ἐκ περισσοτέρων ἐρμηνεύουσα ἐκδοχή ἡ πρακτική τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἐφήρμοσεν αὐτός καί ὁ κ. Ε.Α. εἶναι ἀποφασιστική.

Δέον ἄλλως τε νά ληθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι τό ἄρθρον 4I διευτυπώθη εἰς μίαν φάσιν τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς χώρας καθ' ἣν ἐνεφανίζετο τό πρόβλημα τῶν ἀπορρήτων δαπανῶν πολύ ὀλιγώτερον πολύπλοκον. Εἶναι φυσικόν ἡ ἔμπρακτος ἐρμηνεία ὑπό τῶν κεκλημένων νά ἐφαρμόζουν τόν νόμον τοῦ νόμου εἰς τὴν ἀδήριτον τῶν πραγμάτων ἀνάγκην διὰ τῆς προκρίσεως μεταξύ περισσοτέρων ἐρμηνευτικῶν ἐκδοχῶν τῆς πλησιέστερον πρὸς τὴν πραγματικότητα κειμένης.

5 Απριλίου

Εἰδικὴ ἡμέρα Α

(2)

~~Ἐπεὶ καὶ παλαιότερον~~

ἔστιν Δ ύο
~~ἄλλα~~ (ἡλικία) ἡλικίας

προσάγει τὴν ἐκδοσὴν
τῆς φυσικῆς κοσμοῦς
eis τὴν διέξαρσιν τῆς

κ.ε.α. 7-01

1. Ὅτι δὲ ἐστὶν

τὴν κατὰ νόμον διαδίκην
τῆς ἀντιστοιχίας τῆς

~~καὶ παλαιότερον~~ ἀπὸ τῆς δια-
τάξεως τῆς διμ. λογιστικῆς
ἐφαρμοσμένης

2. Ὅτι ^{αἰ γὰρ καὶ δὲ} δὲ ἐκδοσὴν, δι' οὗ
ὁ νόμος ὅριζε σκοποῦς.

και εις τὴν ἐξουσίαν τῆς
 ἐκκλησίας ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
 εἰς τὴν δυνάμειν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
νομοθετῶσα ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
 ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
 ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

Ἐν προκειμένῳ τῇ
 ἐκκλησίᾳ πρὸς τὸν τοῦ
 δι' οὗ διεκδικεῖται ἐκ καὶ
 τῇ ἐκκλησίᾳ νικητῶν
 ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ
 ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ,
 τοῦ ὅτι ἐκκλησία τοῦ διέκρινε
 τοῦ νομοθετῶν.

Ἀλλὰ τῇ ἐκκλησίᾳ
 ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 «καὶ οὕτως τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ,
 ἔκκλησία» «ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία ὡς
 τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ τῇ ἐκκλησίᾳ
 τῇ ἐκκλησίᾳ διέκρινε»

+ ὅσον ἐπορεύετο

σπορίν, δι' αὐτὴν ἐγένετο
(ἐπὶ ἀναγκαστικῶν λόγων)
καὶ ἐκείνη (ἐκείνη) ~~καὶ~~

Εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία
ἐκφύγει τοῦ (ἐκφύγει)

(ἐκφύγει ἐκ τῆς πόλεως)
(Κ. Τ.). Ὁ αὐτὸς ἔχει

ἐκφύγει καὶ περὶ τὴν ἐκφύγει
ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως

+ Τότε εἰς τὴν πόλιν (ἐκφύγει)
διὸς ἐκείνη καὶ ἐκ τῆς πόλεως
ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως
ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως

Αἱ ἐκ τῆς πόλεως
τῆς πόλεως:

ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως
ἐκ τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐκ τῆς πόλεως

~~Αὐτὸς~~ οἱ ἰσχυροὶ ἀνδρες
 οἱ τῆς κοινότητος, τῆς ἐκκλη-
 τίας οἱ ἀνδρες τῆς
 ἐκκλησίας οἱ δὲ τῆς
 διοικήσεως τῶν πρεσβυτέρων
 ἡμεῖς ἐν εἰρήνῃ

Εἰς τὴν προέβαστον οὗ
 οἱ ἐν εἰρήνῃ τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῶν οἰκονομῶν
 Εἰς τὴν ἐκκ. 41 ἰσχυροὶ
 οἱ ἀποστόλοι τῶν πρεσβυτέρων
 ἀνδρες τῶν ἐκκλησιῶν τῶν
 ἀποστόλων, τῶν χρονογράφων
 τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁσίων
 τῶν δικαστῶν, τῶν ἐκκλησιῶν
 τῶν καὶ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων διεββαλέμεν ἐν

Ε

το τμήμα εκκένωσης δένων

Εάν νομίσουμε να υποστηρίξουμε
συνεπώς ότι η υποστήριξη

αποδοτική, ο.π. είναι,

η οποία ο κ. Α.Τ. διηγείται
με πρόθεση να εκθέσει ταύτην

η υποστήριξη ενδέχεται να

δεν υποστηρίξει με

πρακτικά και να περδύει

σε ότι εκκένωση

δένων. Εάν όμως η υποστήριξη
να γίνει υπό την προϋπόθεση ο σκοπός δι' ην

επινοήθηκε

Εξ ου και η προϋπόθεση

αποδοτική δεν υπάρχει

~~Υποχρεώσεις προϋποθέτει~~

~~συνεπώς ο σκοπός~~

~~να γίνει επινοήθηκε~~

(στ)

Προμνησιν εἰς α καὶ ἄλλους
~~καὶ ἄλλους~~ ἀφελόντας

ἡλικίας καὶ α

προέχει ἡ περί σκοπία
κρίσιν διὰ ἀκρίβειαν
αὐτῆς ἐννοεῖται καὶ
ἡ μέριμνα αὐτῆς
κρίσιν ἐννοεῖται

Τότε ἐν ταύταις πρῶτα
ἀνδρῶν προμνησιν καὶ ἑξῆς
γραφῶν ἀκριβέστερον
ἐκδοχῶν ὅς οἱ πρεβεῖται
διὰ ἐμπειρίαν, ταχίστα ἐπὶ
ἡλικίαν γραφῶν, ταύτας ἀκρίβειαν
ἐκρίνον ἐν οἷς οὐδὲν.
καὶ πυλὸν ^{τὴν ἐμπειρίαν} ὅτι καὶ
αὐτῶν ἐκδοχῶν.

Ἐπειὶ ἐμπειρία καὶ ταύτας
ἀκρίβειαν ἐκδοχῶν διὰ ταύτας
ἐκδοχῶν ἀκρίβειαν.

ΕΡΩΤΗΜΑ

Δύναται Ὑπουργός νά παραγγείλῃ τόν παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέα νά προβῇ εἰς τήν ἐνέργειαν μερικῶν προανακριτικῶν πράξεων ἀποβλεπουσῶν εἰς τήν σπλογγήν στοιχείων, ἐξ ὧν ἐνδεχομένως θά προκύψῃ ἐνοχὴ προσώπου διατελέσαντος ὑπουργοῦ διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις, ἅς οὗτος ἐτέλεσεν καθ'ὃν χρόνον ἦτο περιβεβλημένος τό ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ καί ὑπό τήν ιδιότητα ταύτην.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Τῆς ἀπαντήσεως εἰς τό ἐρώτημα τοῦτο δεόν νά προηγηθῶσι γενικαί τινές εἰσαγωγικαί παρατηρήσεις περί τῆς μεθόδου τῆς ἐνδεδειγμένης πρὸς ἐρμηνείας τῶν περί εὐθύνης Ὑπουργῶν νόμων,

Οἱ νόμοι περί εὐθύνης Ὑπουργῶν εἰς ὅλα τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα σκοποῦν δύο τινά: Τό μὲν νά μὴ διαφεύγῃ τοῦ ἐλέγχου διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ ὁ Ὑπουργός τό δέ νά μὴ ὑπόκειται εἰς διώξεις, αἵτινες, ἐάν καθιεροῦτο ὅτι ἐπιτρέπονται, θά ἡμπόδιζαν ἢ θά διατάραττον τήν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πολιτεύματος ἐμπεπιστευμένην ἔσκησιν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Ὁ ἡμέτερος Ι. Ἀραβαντινός εἰς τὴν Πραγματείαν αὐτοῦ "Περὶ εὐθύνης τῶν ἡγεμόνων καί τῶν ὑπουργῶν"

(1880) ἀποφαίνεται ὅτι ἐάν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν κοινῶν ἀδικημάτων θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ὑπαρξὶς δικονομικῶν διατάξεων κατὰ μείζονα λόγον παρίσταται ἀνάγκη τοιούτων διατάξεων, ὅσας πρόκειται νά δικάσωμεν δίκην θίγουσαν τὰ ὕψιστα τῆς πολιτείας συμφέροντα καί ἐξεγείρουσαν ἰσχυρά πάθη φιλοδοξίας καί ἐκδοκίσεως εἰς τοὺς ἀναμιγνυομένους εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας. (Βλ. Ι. Ἀραβαντινοῦ, Περὶ εὐθύνης ἡγεμόνων καί τῶν Ὑπουργῶν, 1880, σελ. 305-306). Ἀποφαινεται μάλιστα ὁ Ι. Ἀραβαντινός ἐπὶ λέξει ὅτι: "ἡ πολιτεία ἔχει συμφέρον νά ἐξελέζωνται αἱ τοιαῦται δίκαι μεθ'ἀπάσης τῆς δυνατῆς

ψυχραιμίας καί δικαιοσύνης, διότι ἄλλως ὑποβάλλουσιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους τὸν ἀληθῆ αὐτῶν χαρακτήρα καί θεωροῦνται ὡς ἀπλοῦν μέσον πρὸς τιμωρίαν καί ἀσύνθεσιν τῶν ἡττημένων κομμάτων".

Ἐκ τῶν διαφόρων λύσεων, αἵτινες "ἔχουσι κατὰ καιροῦς προταθῇ, τὸ ἡμέτερον πολίτευμα ἠκολούθησε τὴν ἀρχὴν καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς δέν ἐπιτρέπεται νά διωχθῇ διὰ πράξεις ἅς ἐνήργησεν ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ταύτην εἰμὴ μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, τῆς κατηγορίας ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς ἰδίας. Καί ἵνα μὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Βουλῆς ληφθῇ ἐπιπολαίως καί ὑπὸ τὴν παρόρμησιν πολιτικῶν παθῶν, ὁ νόμος ἐθέσπισεν ὅτι: α) δέον νά ὑποβληθῇ πρότασις εἰς τὴν Βουλὴν β) τὴν πρότασιν ταύτην δύνανται νά ὑποβάλωσι μόνον βουλευταί γ) ὅτι οἱ δέον νά ᾧσιν 20 τοῦλάχιστον καί δ) ὅτι δέον ἡ πρότασις αὐτῶν νά ὀρίζη τὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν στηρίζεται καί νά καθορίζη ἐπακριβῶς τὴν παραβίαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς διὰ τῆς προτάσεως διατυπουμένης κατηγορίας. Ὅτι οὐδεὶς ἕτερος πέραν τῶν 20 τοῦλάχιστον βουλευτῶν δύναται νά εἰσαγάγῃ τοιαυτὴν πρότασιν οὐδέποτε ἡμφεσθητήθη.

Ἡ οὕτω συντεταγμένη πρότασις, ὅμα ὡς παραδοθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον, ἀναγιγνώσκεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, μεθ' ὃ τυποῦται καί διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐντός δέ ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ προεδρεῖον καταθέσεως ἐγγράφεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐκτός ἐάν ἡ Βουλὴ κρίνουσα ταύτην κατεπείγουσαν, ὀρίσῃ ἄλλην ἡμέραν πρὸς συζήτησιν. Κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ Βουλὴ δέν ἀποφασίζει ὀριστικῶς τὴν κατηγορίαν ἀλλ' ἀποφαίνεται μόνον ἐάν θέλῃ νά μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἢ νά διατάξῃ προανακρίσιν.

Ἡ Βουλὴ δηλαδὴ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται ν' ἀποφασίσῃ πρὸ τῆς ὑπ' αὐτῆς διατασσομένης προανακρίσεως τὴν κατηγορίαν. Ἡ μεταβαίνει

εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει τὴν ὀριστικὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως, ἣτις οὐδέποτε πλέον δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ δηλαδὴ μηδὲ παρ' ἄλλων βουλευτῶν ἢ διατάσσει τὴν προανακρίσιν καὶ ἐκλέγει πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀνατίθεται, τὸ ἔργον τῆς προανακρίσεως. Δηλαδὴ τῆς κατηγορίας ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ἡ διενέργεια προανακρίσεως διατυπωμένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐνεργουμένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ δώδεκα Βουλευτῶν. Τὴν μεθόδουςιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τούτης ὀρίζουσι τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ Νόμου τοῦ ἔτους 1876. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 ὀρίζεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται εἴτε νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἓν τῶν ἑαυτῆς μελῶν εἴτε νὰ παραγγείλῃ τὸν παρ' ἐφέταις ἢ τὸν παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν μερικῶν προανακριτικῶν πράξεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐντεθέντων προκύπτει κατὰ τρόπον ἀναμφίβολον ὅτι ἡ Βουλὴ ὄχι μόνον ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπαγγελίας κατηγορίας ἀλλὰ ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς διενέργειαν προανακρίσεως εἶναι καὶ τοῦτο ἀποκλειστικόν. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Βουλὴ ἢ ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπὸ 20 τοῦλάχιστον βουλευτῶν γενομένη πρότασιν ἢ διατάσσει προανακρίσιν χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ ἁμέσως τὴν κατηγορίαν.

Ἐάν πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸς διενέργειαν προανακρίσεως ἐπετρέπετο ἡ διενέργεια ἑτέρας προανακρίσεως χαρακτηριζομένη, ὡς διοικητικῆς, πρὸς διερεῦνῃσιν ὑπουργικῶν πράξεων διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως ἢ μεμονωμένου ὑπουργοῦ θὰ ἔπρεπε - διαταχθείσης τοιαύτης προανακρίσεως - νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ νόμῳ συγκεκριμένη πρόβλεψις ἐπιτρέπουσα τὴν ἁμέσον ὑπὸ τῆς Βουλῆς λήψιν ἀποφάσεως πρὸς κατηγορίαν ὑπουργῶν, καθ' ὅσον ἡ διενέργεια καὶ δευτέρας προανακρίσεως ἀποφασεῖ τῆς Βουλῆς, θὰ ἦτο περιττὴ. τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον αὕτη διενεργεῖται

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν διατάξεων τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ διενέργεια διοικητικῆς προανακρίσεως. Ἄλλ' ὁ νόμος εἶναι ρητός καὶ δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο.

Θὰ ἦτο προδήλως παράλογον νὰ εἶναι ἡ Βουλὴ ὅπως οἴηται καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑποχρεωμένη πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ τὴν κατηγορίαν ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως νὰ συγχωρῇται ὅμως καὶ ἡ πρό πases ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐνέργεια τοιαύτης προανακρίσεως ἢ οἰσδὴποτε ἄλλης ἐρεύνης ὑπὸ οἰανδὴποτε ὄνομα καλυπτομένης ἐρεύνης - ὡς ἐπὶ παραδείγματι τῆς ἀποκαλουμένης διοικητικῆς ἀνακρίσεως - νοητῇ ἄλλως τε μόνον προκειμένου περὶ πράξεων ὑπαλλήλων ὑφισταμένης ὑπονοίας πειθαρχικῆς ἢ ποινικῆς εὐθύνης ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὅμως προκειμένου περὶ προσώπου δυσιδικοῦντος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς προϋποθέσεις, ὑφ' ἧς δυσιδικοῦν οἱ ὑπουργοί. Δαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὑπάγονται ὅχι μόνον οἱ ὑπουργοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ συνεργοὶ αὐτῶν ἡ διοικητικὴ προανάκρισις δὲν συγχωρεται μηδὲ καθ' ὑπολήλου ἀφ' ἧς στιγμῆς προκύβει ὅτι αἱ πράξεις αὐτοῦ συνδέονται πρὸς πρῶτον ὑπουργοῦ ὑπὸ οἰανδὴποτε μορφήν συνεργείας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς θέλει προκύβει τοῦτο ὁ διενεργῶν τὴν προανάκρισιν ὀφείδει νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ὁρίσματα ὅρια τῆς ἁρμοδιότητος ταύτης ν' ἀπόσχῃ πάσης περὶ τέρω ἐνεργείας καὶ ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸν διατάξαντα τὴν ἀνάκρισιν ὑπουργόν.

Εἶναι γνωστὴ ἡ περίπτωσις καὶ ἡ μακρὰ συζήτησις, ἡ ὁποία προέκυψε τὸ 1875 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ (βλ. σχετικὴν παραπομπὴν παρὰ τῷ Ι. Ἀραβαντινῷ ἐ.ἀ. σελ. 329 ἕως 331). Ὁ ἐν Ἀθήναις Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ ἐξέτασιν μαρτύρων, διότι οὗτοι κατέθεσαν γεγονότα ἀφορῶντα καὶ ὑπουργοὺς καὶ ἀπέ-

στείλε δι' αναφορᾶς του τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν. Οὗτος ἀπέστειλε τὴν δικογραφίαν εἰς τὴν Βουλὴν μετ' ἐκτενοῦς ἐκθέσεως. Ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν, ἥτις ὑπέβαλε πρότασιν συστάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Τόσον ὁ Βουλευτὴς Παπαμιχαλόπουλος ἐχαρακτήρισε τὴν ἐνέργειαν τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὡς παράνομον ὥς διότι μόνον ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακρίνεω καὶ "κατηγορεῖν τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ προέτεινε νὰ διορισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἀνακρίνῃ ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑπόθεσιν χωρὶς καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνακρίσεις τὰς ὁποίας ἀναρμοδίᾳ ἀρχὴ κατὰ παράβασιν τοῦ καὶ ἡκοντός " τῆς ἐνήργησε καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν". (Βλ. I. Ἀραβαντινὸν ἐ, ἀ. σελ. 330). Καὶ οἱ ἀντιλέγοντες ὑπεστήριζον ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ Εἰσαγγελέως ἦτο νόμιμος ἀφοῦ ἡ παραγγελία πρὸς τὴν ἀνάκρισιν δέν κατηυθύνετο κατὰ Ὑπουργῶν καὶ διεκόπη ἡ ἀνάκρισις "αὐτὰς ὡς οἱ μάρτυρες κατέθεσαν τὰ ἀφορῶντα τοὺς Ὑπουργοὺς.

Τὸ θέμα δέν προκύπτει ἐν προκειμένῳ ἀφοῦ ἡ παραγγελία ἀφορᾷ ἐξ ἀρχῆς πρᾶξιν Ὑπουργοῦ, δεθέντος "ὅτι δέν ὑπάρχει περίπτωση νὰ μὴ ἀφορᾷ Ὑπουργόν ἢ διενέργεια ἀπορρήτου δαπάνης.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ κατὰ τὸ ἱστορικόν πρὸς τὸν κ. Ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου παραγγελία εἶναι παράνομος καὶ οὗτος δεόν ν' ἀπόσχῃ ἀπὸ πάσης ἐνεργείας, ἀρνούμενος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης παρανόμου ἐνεργείας.

Ερώτημα Β' :

Ἀσχέτως πρὸς τὴν εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα δοθεῖσαν ἀπάντησιν ἐρωτᾶται ἐὰν ὑφίστανται ὅρια τινὰ πέραν, τῶν ὁποίων δέν δύναται νά ἐνεργήσῃ ὁ διεξάγων τὴν προανάκρισιν καί ἐὰν ὑφίστανται ποῖα εἶναι ταῦτα; Ἐρωτᾶται ὡσαύτως ποῖα τὰ ὅρια τῆς ἐπιβαλομένης ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας, τὰ ὅποια ὀφείλουν νά τηρήσουν οἱ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν προανάκρισιν ἐρωτόμενοι ὑπάλληλοι; Ἐρωτᾶται τέλος, προκειμένου περὶ διαθέσεως ἀπορρήτων κονδυλίων, ἐὰν ὑφίστανται εἰδικοί περιορισμοί.

Απάντησις :

Ὁ ὑπάλληλος καί ἔναντι τοῦ διεξάγοντος τὴν προανάκρισιν ὀφείλει νά διαφυλάξῃ τὸ ὑπηρεσιακὸν ἀπόρρητον, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ στρατιωτικόν ἢ διπλωματικόν μυστικόν ἢ τοιοῦτον ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους. Τοῦτο προκύπτει ἀνεκδοιάστως ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 252 Π.Κ καί 212 Ι Δ., δ.Κωδ.Π.Δ. Ἡ παράβιασις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης γενομένη ἐπὶ σκοπῷ ἰδίᾳς ὠφελείας ἢ βλάβης τοῦ κράτους ἢ ἐτέρου προσώπου συνιστᾷ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπάλληλον πρᾶξιν ἀξιόποινον. Ὁ μὲν ὑπάλληλος ὀφείλει νά δηλώσῃ ἐνόρκως εἰς τὸν ἐξετάζοντα ὅτι καταθέτων ὅ,τι γνωρίζει θά παρεβίαζε τὸ ὑπηρεσιακὸν ἀπόρρητον, καθ' ὅσον ἡ ἀπάντησις του θ' ἀπεκάλυπτε στρατιωτικόν ἢ διπλωματικόν μυστικόν ἢ τοιοῦτον ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους. (ἄρθρ. 212,3 Κωδ.Π.Δ.)

Ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἤδη γνωστῶν εἰς αὐτόν στοιχεῖα γνωρίζει ὅτι ἡ ἐρώτησις, ἣν ἀπευθύνει ἀφορᾷ στρατιωτικόν ἢ διπλωματικόν μυστικόν ἢ μυστικόν ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, ἰδίᾳ δέ ἐὰν ἐμμένει, παρά τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐρωτομένου ὑπαλλήλου, νά λάβῃ ἀπάντησιν καθίσταται ἡθικός αὐτουργός καί ἐνδεχομένως συνεργός τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τελουμένου ἀδικήματος.

Ἐάν ὁ ὑπάλληλος ἐνήργησε κατόπιν προσταγῆς δοθείσης κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ προστάζοντος, ἡ ἐνέργεια του δέν συνιστᾷ ἄδικον πρᾶξιν. Ὁ προστάξας ὅμως δέον νά θεωρηθῇ τότε αὐτουργός. Ἐπίσης δέν συνιστᾷ ἄδικον πρᾶξιν ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπαλλήλου ἐάν ἀπῆντησεν εἰς τόν ἐνεργοῦντα τήν προανάκρισιν κατόπιν εἰδικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ὁ Ὑπουργός δύναται νά χορηγήσῃ τήν ἄδειαν ταύτην ἀλλά δέν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο. Δύναται ὅμως νά χορηγήσῃ τήν ἄδειαν ταύτην μόνον κατόπιν αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρχῆς ἀρμοδίας ἐνεργούσης καὶ οὐδέποτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς ἐκ τῶν ἄρθρ. 212, I, δ, τοῦ Κωδ. Π. Δικ. *(καὶ δι' ὅσον ὑπάρχει ὑπόδειγμα)*

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῆς διαθέσεως ποσοῦ τινός ἐκ τῆς πιστώσεως δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας ἀρ. 41 τοῦ Κωδ. Ν. 4952 ἢ τοῦ ἀπορρήτου ἐπιταγῇ προκύπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει τόσον ἐκ τῶν κώδικος νόμου 4952/21 ἄρθρ. 41 ὅσον καὶ, ἐπιπροσθέτως, ἐκ τῶν μνημονευθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ Ποιν. Κωδ. καὶ τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. Μόνον ὁ Ὑπουργός δύναται νά λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς διὰ τοῦ Νόμου ἰδρυομένης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται περί τῆς διαθέσεως ποσοῦ ἐκ τῆς ἐγγεγραμμένης δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας ἐν τῇ προϋπολογισμῷ πιστώσεως.

Ἡ κρίσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ δεσμεύει τόν Ὑπουργόν ὅστις δέν δύναται νά χαρακτηρίσῃ ὡς ἐμπίπτουσιν εἰς τοὺς σκοπούς οὓς ὀρίζει τό ἄρθρον 41 ἐδαφ. 2 τοῦ Κώδ. Ν. 4952/31 δαπάνην ἥτις δέν ἐκρίθη ὡς τοιαύτη ὑπὸ τῆς μνησθείσης Ἐπιτροπῆς. *ἢ δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλῶς συμβολαίική* Εἰς τήν περίπτωσιν τῆς πρώτης ἐκδοχῆς συνάγεται ὅτι ~~ἢ δέον νά θεωρηθῇ ὡς ἀπλῶς συμβολαίική~~ ὁ Ὑπουργός δέν δύναται

νά χορηγήσῃ τήν ἄδειαν περί ἧς προβλέπει τό ἄρθρον 212, I, δ, τοῦ Κωδ. τῆς Ποιν. Δικονομίας, προκειμένου περί διαθέσεως ποσοῦ οὕτινος τήν διάθεσιν ἐνέκρινεν ἡ περί ἧς πρόκειται Ἐπιτροπή διότι δέν δύναται ν' ἀποφανθῇ πλέον ὁ Ὑπουργός ὅτι ἡ γενομένη δαπάνη δύναται νά καταστῇ φανερά ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, τοῦτο δέ ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας πρὸς τόν ὑπάλληλον, ν' ἀπαντήσῃ εἰς τά τιθέμενα εἰς αὐτόν ἐρωτήματα, ἀδείας τῆς ὁποίας ἡ χορήγησις ὑπόκειται εἰς τήν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀκριβῶς ἵνα κρίνῃ ἐάν χωρὶς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς χώρας δύναται νά ἀποκαλύψῃ ὅτι ἐκρίθη ἀπόρρητον. Δηλαδή ὁ Ὑπουργός δύναται ^{καὶ πᾶσα} ἄλλην περίπτωσιν νά χορηγήσῃ τήν ἄδειαν οὐχὶ ὅμως προκειμένου περί ἀπορρήτων δαπανῶν. Πᾶσα ἐτέρα λύσις θ' ἀπέληγεν εἰς τήν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ χάρις τοῦ ὁποίου ὁ νομοθέτης ἐθέσπισε τήν ἐγγράφην πιστώσεως δ' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας.

XXX

Ἀντικείμενον διώξεως δύναται ν' ἀποβῇ μόνον ἡ διάθεσις χρημάτων ἐκ τῶν ἐθνικῶν κονδυλίων ἥτις ἐγένετο α) ἄνευ κρίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς ἢ β) διὰ σκοποῦς ξένους πρὸς ἐκείνους οὓς ὁ νόμος ὁρίζει. Εἰς τήν β περίπτωσιν ὅμως ἡ προσπέλασις τῆς ἀληθείας δέν ἐπιτρέπεται νά πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς ἐρεῦνης τοῦ σχετικοῦ φακέλλου παρ' ἄλλου τινός πλην τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Οὗτος δικαιούται νά λάβῃ αὐτοπροσώπως μόνον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν τοιαύτων φακέλλων. Καί δέν δύναται νά ὑπεισέλθῃ ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τήν περί σκοπιμότητος κρίσιν τοῦ προκατόχου του.

Μόνον ἐάν ὁ σκοπός, δι' ὃν ἐγένετο ἡ δαπάνη εἶναι

παντελῶς καί προδήλως διάφορος ἐκείνου, ὃν ὁ νόμος ὀρίζει δύναται ὁ Ὑπουργὸς κινήσῃ τὴν διαδικασίαν .

~~Εἰς~~ ^{Εἰς} τὴν περίπτωσιν τῆς δευτέρας ἐκδοχῆς, ἐάν, δηλαδή,

ἡ κρίσις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι συμβουλευτική ὅπερ καί πιθανώτερον ὁ τύπος τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρίσεως ἀποβάλλει τὴν ἀποδιδομένην εἰς αὐτὴν σημασίαν καί δέν εἶναι δυνατόν νά θεωρηθῇ ὅτι ἡ παράβασίς του συνιστᾷ ἀδίκημα.

Ὅ,τι περιῆλθεν εἰς γνώσιν ἐκ τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου δέον νά τύχῃ τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ἥς τυγχάνει ἀποδείξεις ἐνοχῆς δι' ἀδίκημα κοινοῦ δικαίου προκύπτουσα ἐκ τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἀπιστολῶν: δηλαδή νά μή ληφθῇ τόσον ὑπ' ὄψιν.

Ερώτημα Β':

Ασχέτως πρὸς τὴν εἰς τὸ πρῶτο^ν ἐρώτημα δοθεῖσαν ἀπάντησιν ἐρωτᾶται ἐὰν ὑφίστανται ὅρια τινὰ πέραν, τῶν ὁποίων ὁὐκ ὕνεται νὰ ἐνεργήσῃ ὁ διεξάγων τὴν προανάκρισιν καὶ ἐὰν ὑφίστανται ποῖα εἶναι ταῦτα ; Ἐρωτᾶται ὡσαύτως ποῖα τὰ ὅρια τῆς ἐπιβαλομένης ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ τηρήσουν οἱ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν προανάκρισιν ἐρωτῶμενοι ὑπάλληλοι; Ἐρωτᾶται τέλος, προκειμένου πρὸς διαθέσεως ~~ἐθνικῶν~~^{εὐρωπαϊκῶν} κονδυλίων, ἐὰν ὑφίστανται εἰδικοὶ περιορισμοί .

Απάντησις :

Ὁ ὑπάλληλος καὶ ἔναντι τοῦ διεξάγοντος τὴν προανάκρισιν ὀφείλει νὰ διαφυλάξῃ τὸ ὑπηρεσιακὸν ἀπόρρητον, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ στρατιωτικὸν ἢ διπλωματικὸν μυστικὸν ἢ τοιοῦτον ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους. Τοῦτο προκύπτει ἀνενδοιάστως ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀρθρῶν 252 καὶ 212 1, b ^{π.κ.} ~~Κωδ.Π.Δ.~~ ^{Κωδ.Π.Δ.} δ. (Ἡ παραβίασις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης γενομένη ἐπὶ σκοπῇ ἰδίᾳς ἀφελείας ἢ βλάβης τοῦ κράτους ἢ ἑτέρου προσώπου συνιστᾷ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπάλληλον πρᾶξιν ἀξιοποινον. Ὁ μὲν ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐνόρκως εἰς τὸν ἐξετάζοντα ὅτι καταθέτων ὅτι γνωρίζει θὰ παρεβίαζε τὸ ὑπηρεσιακὸν ἀπόρρητον, καθ' ὅσον ἡ ἀπάντησις του θ' ἀπεκάλυπτε στρατιωτικὸν ἢ διπλωματικὸν μυστικὸν ἢ τοιοῦτον ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους. (ἀρθρ. 212,3 Κωδ.Π.Δ.)

Ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἤδη γνωστῶν εἰς αὐτὸν στοιχεῖα γνωρίζει ^{γν. κωδ.Π.Δ.} ὅτι ἡ ἐρώτησις ἀφορᾷ στρατιωτικὸν ἢ διπλωματικὸν μυστικὸν ἢ μυστικὸν ἀφορὸν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους ἰδίᾳ δὲ ἐὰν ἐμμένει, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐρωτομένου ὑπαλλήλου, νὰ λάβῃ ἀπάντησιν

καθίσταται ήθικώς αβουργός καί ένδεχομένως συνεργός τοῦ ὑπό τοῦ ὑπαλλήλου τελουμένου ἀδικήματος .

Ἐάν ὁ ὑπάλληλος ἐμήργησε κατόπιν προσταγῆς δοθείσης κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καί έντός τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ προσταζόντος, ἡ ἐνέργειά του δέν συνιστᾷ ἀδικον πρᾶξιν. Ὁ προσταξάς ὅμως δέον νά θεωρηθῇ τότε αβουργός. Ἐπίσης δέν συνιστᾷ ἀδικον πρᾶξιν ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπαλλήλου ἐάν ἀπήντησεν εἰς τόν ἐνεργοῦντα τήν προανᾶκρισιν κατόπιν εἰδικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ὁ Ὑπουργός δύναται νά χορηγήσῃ τήν ἀδειαν αὐτήν ἀλλά δέν ὑποχρεοῦται εἰς τοῦτο. Δύναται ὅμως νά χορηγήσῃ τήν ἀδειαν ταύτην μόνον κατόπιν αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρχῆς ἀρμοδίας ἐνεργούσης καί οὐδέποτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Τοῦτο προκύπτει σαφῶς ἐκ τῶν ἀρθρ. 212,1,δ, τοῦ Κωδ. Π. Δικ.

Ὅσον ἀφορᾷ τᾷ τῆς διαθέσεως ποσοῦ τινός ἐκ τῆς πιστώσεως δι' ἀπορρήτους ἐθνικᾶς ἀνάγκας ἀρ. 41 τοῦ Κωδ. Ν. 4952 ἡ τοῦ ἀπορρήτου ἐπιταγή προκύπτει ἐν πᾶσι περιπτώσει τόσον ἐκ τοῦ κώδικος νόμου 4952/21 ἀρθ. 41 ὅσον καί, ἐπιπροσθέτως, ἐκ τῶν μνημονευθεισῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ Ποιν. Κωδ. καί τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικ. Μόνον ὁ Ὑπουργός δύναται νά λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς διὰ τοῦ Νόμου ἰδρυομένης Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θ' ἀποφαίνεται περί τῆς διαθέσεως ποσοῦ ἐκ τῆς ἐγγεγραμμένης δι' ἀπορρήτους ἐθνικᾶς ἀνάγκας ἐν τῇ προϋπολογισμῇ πιστώσεως .

Ἡ κρίσις τῆς Ἐπιτροπῆς δεσμεύει τόν Ὑπουργόν ὅστις δύναται νά χαρακτηρίσῃ ὡς ἐμπέπουσαν εἰς τοὺς σκοποὺς οὗς ὀρίζει τό ἀρθρον 41 ἐδαφ. 2 τοῦ Κωδ. Ν. 4952/31 δαπάνην ἥτις δέν ἐκρίθη ὡς τοιαύτη ὑπό τῆς μνησθείσης Ἐπιτροπῆς .
Ἐκ τούτου ἐπεταί ὅτι ὁ Ὑπουργός δέν δύναται νά χορηγήσῃ

*Εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς
συμμετέχει ὁ Ὑπουργός .*

τὴν ἄδειαν περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 212,1,δ, τοῦ Κωδ. τῆς Ποιν. Δικονομίας, προκειμένου περὶ διαθέσεως ποσοῦ οὐτινος τὴν διάθεσιν ἐνέκρινεν ἢ περὶ ἧς πρόκειται Ἐπιτροπὴ διότι δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ πλέον ὁ Ὑπουργὸς ὅτι ἡ γενομένη δαπάνη δύναται νὰ καταστῇ φανερά ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας πρὸς τὸν ἐπάλληλον ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ τιθέμενα εἰς αὐτὸν ἐρωτήματα, ἀδείας τῆς ὁποίας ἡ χορήγησις ὑπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀκριβῶς ἵνα κρίνῃ ἐὰν χωρὶς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς χώρας δύναται νὰ ἀποκαλύψῃ ὅτι ἐκρίθη ἀπόρητον. Πᾶσα ἐτέρα λύσις θ' ἀπέληγε εἰς τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ χάρις τοῦ ὁποίου ὁ νομοθέτης ἐθέσπισε τὴν ἐγγραφὴν πιστώσεως ὁ ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας.

Διὰ τὴν
ὁ Ὑπουργὸς
δύναται
ἐν τῇ πράξει
νὰ κρίνῃ
ὅτι ἡ
ἀξία τῶν
προσέλασι
ἐν τῇ πράξει
δύναται

Ἀντικείμενον διώξεως δύναται ν' ἀποβῇ μόνον ἡ διάθεσις χρημάτων ἐκ τῶν ἐθνικῶν κονδυλίων ἡτις ἐγένετο
α) ἄνευ κρίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης ^{Επιτροπῆς} διαδικασίας ἢ β) διὰ σκοποῦς ^{παι} ξένους πρὸς ἐκείνους οὗς ὁ νόμος ὁρίζει. Εἰς τὴν β περίπτωσιν ὅμως ἡ προσπέλασις τῆς ἀληθείας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς ἐρεῦνης τοῦ σχετικοῦ φακέλλου παρ' ἄλλου τινὸς πλην τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Οὗτος ὅσῳ δικαιούται νὰ λάβῃ ~~αὐτο~~ αὐτοπροσώπως μόνον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν τοιούτων φακέλλων.

Καὶ δὲ δύναται νὰ σταθῇ αὐτὸν ὁποῖα ἀνὰ τὴν ἐρευνὰν κινουμένη πέραν τῶν ὡς ἄνω ὁρίων εἶναι παράνομος καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

+++ Μόλις εἰς τὸ ποιν. κ. κ. γὰρ
δύναται ἡ δίκη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως
ἐν τῇ πράξει τῆς ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως
εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως
καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως

+++ end of 3

Εἰς τὴν ὑποκαταστάσιν τὴν δυνάμει
 ἐκείνην, ἐν, διὰ, ἡ ὑπο
 τῇ Ἐκείνῃ, ἔνα, ἀρβανωμένη,
 τὴν δὲ ἐν τῇ ὑποκαταστάσιν, ὅ
 τῶν τῇ δὲ τῇ Ἐκείνῃ
 ὑποκαταστάσιν τῇ ἐκείνῃ
 ἐν αὐτῇ ὑποκαταστάσιν
 ἐν τῇ δὲ τῇ ὑποκαταστάσιν
 ἐν τῇ ὑποκαταστάσιν ἐν αὐτῇ
ἐκείνῃ

*Euxine = 20
n m n drupp.
3 gyl*

[illegible]

28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

Εἰς τόν Ὑπουργόν τῆς Δικαιοσύνης κ.Π.Πολυχρονίδην
ὑπεβλήθησαν παρά τῶν κ.κ. Α.Τούση, Ἀντεισαγγελέως τοῦ
Ἀρείου Πάγου καί Λ.Κανελλάκου, Ἐφέτου, ἐκθέσεις ἐπὶ
τοῦ παρ' αὐτῶν διενεργηθέντος, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἐλέγχου τῶν μυστικῶν κονδυλίων, ἀντιστοίχως,
εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καί Προεδρίας τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Αἱ ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὴν δημοσιότητα,
καλύπτουν τὸν μέχρι σήμερον, μόνον, διενεργηθέντα ἔλεγχον.

Ἡ ἔρευνα συνεχίζεται.

ε 2

Π ρ ό ς

τό Σεβαστόν επί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον

Διά τῆς ὑπ'ἀριθμ. Ε.Π. 228/12-12-1963 Ἐμπ. Πρωτ. Διαταγῆς ὑμῶν παρηγγέλθημεν νά ἐνεργήσωμεν ἐξέτασιν εἰς τά Ὑπουργεῖα Ἐξωτερικῶν καί Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, καθ'ὅσον ἀφορᾷ τήν διάθεσιν ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐκάστου τούτων προϋπολογισμοῦ τῶν λεγομένων πιστώσεων δι'ἀπορρήτους ἐθνικάς ἀνάγκας.

Αἱ πιστώσεις αὗται διά τήν δεκαετίαν 1951-1952-1962 ἀνῆλθον εἰς τά κατωτέρω, ἀντιστοίχως πρός ἕκαστον ἔτος, σημειούμενα ποσά, ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχως ὡσαύτως σημειουμένου ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ὡς οὗτος τελικῶς διεμορφώθη ἦτοι:

Διά τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Οἰκονομ.	Προϋπολογισμός	Πιστώσεις ἀπορρήτων
ἔτος.	Ὑπουργείου	ἐθν. ἀναγκῶν
	Ἐξωτερικῶν.	

1951-52	Δρχ. 50.342.700	Δρχ. 8.893.000
1952-53	" 60.172.000	" 10.700.700
1953-54	" 114.657.000	" 29.253.000
1954-55	" 139.869.000	" 39.243.000
1955-56	" 213.024.800	" 59.580.000
18μηνον 1/7/		
55-31/12/56		
1957	" 172.254.600	" 42.810.000
1958	" 196.279.000	" 49.503.000
1959	" 233.980.000	" 73.743.000
1960	" 252.706.000	" 64.690.000
1961	" 231.919.000	" 61.770.000
1962	" 299.105.000	" 105.701.000

Διά τό Ὑπουργεῖον Προεδρίας

Οἰκονομ.	Προϋπολ. Γεν.	Ἐθνικάί	Ἀπόρρητοι Δαπάναι
ἔτος	Δ/νσεως Τύπου	Δαπάναι	Γραφ. Τύπου Ἐξωτερικοῦ
1951-1952	9.242.700	300.000	200.000
1952-1953	12.035.600	710.000	344.500
1953-1954	25.456.100	3.525.000	1.375.000

3 3

-2-

1954-1955	26.828.500	2.620.000	1.666.400
1955-1956	47.215.400	3.580.000	2.937.000
1957	40.671.000	2.300.000	1.700.000 (18 μηνος πρ/σμός)
1958	38.119.000	2.400.000	1.690.000
1959	45.203.000	3.430.000	1.460.000
1960	45.030.000	3.660.000	750.000
1961	77.219.000	6.380.000	885.000
1962	77.491.000	4.150.000	601.000
1963	77.985.000	4.000.000	640.000

Κατά τήν σαφῶς διαφαινομένην ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρω παραγγελί-
ας, ἀντικειμενικός σκοπός τῆς διαταχθείσης ἐρεύνης ἦτο ἡ διαπίστω-
σις τῆς διαθέσεως τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων, συμφώνως πρὸς τὰς νομί-
μους διατάξεις, τό κείμενον τῶν ὁποίων κρίνομεν σκόπιμον νά παρα-
θέσωμεν:

"Ἄρθρον 41. νομοθ. δ/τος 3/8-7/9-1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ
ν. 4952/1931. 1) Δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας ἀναγράφεται ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πίστωσης εἰδική.
2) Δαπάναι δι' ἀπορρήτους ἐθνικὰς ἀνάγκας θεωροῦνται κατὰ τήν ἔννοιαν
τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ ἀποβλέπουσαι εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξω-
τερικῆς τοῦ κράτους πολιτικῆς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καί μὴ δυνάμεναι
νά γίνωσι φανεραί, ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας.- 3) Ἀπα-
γορεύεται ἡ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης διάθεσις οἴουδήποτε ποσοῦ διὰ
σκοποῦς ἄλλοτρίους τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς, ἰδίᾳ δέ ἡ παροχή ἐπιμισθί-
ων, ἀμοιβῶν ἢ ἀποζημιώσεων καί πάσης προσωπικῆς παροχῆς οἰασδήπο-
τε πρὸς ὑπαλλήλους ἢ ὄργανα τοῦ κράτους. Οἱ τε λαμβάνοντες καί οἱ
ἐγκρίνοντες τήν διάθεσιν τοιούτων παροχῶν καθίστανται προσωπικῶς
καί ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τήν ἐπιστροφήν τῶν παρά τήν ἀνωτέρω
ἀπαγόρευσιν πληρωθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.- 4) Ὅσακις παραστῇ
ἀνάγκη διαθέσεως οἴουδήποτε ποσοῦ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης ἐνεργεῖ-
ται αὕτη προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καί μετὰ γνώμην
τῆς ἐν τῷ κατωτέρω ἐδαφίῳ ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ
συμβουλίου.- 5) Συνιστᾶται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτρο-
πή τριμελῆς, κατανομαζομένη "ἐπιτροπή τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 4952
περὶ ὀργανώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν".- Ἡ ἐπιτροπή αὕτη
συντίθεται 1) ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ ὡς προέδρου, ἢ τοῦ ἐκτελοῦν-
τος χρέη τοιούτου, 2 καί 3) ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου

ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς γραμματεὺς ἄνευ φήφου ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου, ὀνομαζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.- Σκοπὸς τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ν' ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ἂν αἱ προτεινόμεναι πρὸς δι' ἑσιν ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου δαπάναι πληροῦσι τοὺς ὅρους, τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 2 αὐτοῦ.- Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.- Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ δι' ἡτιολογημένου πρακτικοῦ ἐπὶ προτάσεων διαβιβαζομένων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐκαστοτε τμήματος τοῦ ὑπουργείου.- Ἀπόσπασμα τοῦ πρακτικοῦ, ἀναγράφον τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως, τὴν χρονολογίαν τῆς συνεδριάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ δικαιοῦχου, τὸ ἐγκριθὲν ποσὸν καὶ τὴν σχετικὴν αἰτιολογίαν, διαβιβάζεται πρὸς τὸ τμήμα ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν, ὅπερ προκαλεῖ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, οὔτινος ἡ ἔγκρισις ἀποτελεῖ τὸ μόνον δικαιολογητικὸν τῆς δαπάνης.-6) Ἡ πίστωσις τοῦ ἄρθρου τούτου διατίθεται ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς προπληρωμῆς.- 7) Ἐν αἷς περιπτώσεσι καθίσταται ἀπολύτως ἀνέφικτος ἡ προσαγωγή στοιχείων πρὸς ὀλικὴν ἢ μερικὴν δικαιολόγησιν γενομένης προπληρωμῆς, δύναται ν' ἀναπληρῶσιν ταύτην ἐγκριτικὴ τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ πρᾶξις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, προκαλουμένη συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 5.-B) Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐνταλμάτων, ὑποβαλλόμενα πρὸς τακτοποίησιν, ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὴν ὑσίαν παρά τοῦ προκαλέσαντος τὴν δαπάνην ἀρμοδίου τμήματος, μεθ' ὅ, θεωρουμένων τῶν σχετικῶν καταστάσεων ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ τμήματος τούτου, διαβιβάζονται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον διὰ τοῦ εἰδικοῦ λογιστηρίου. Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἐλεγχόμενα τηροῦνται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν".

"Ἄρθρον 17 τοῦ Νομοθ. Δ/τος 158/1946.

Διὰ δαπάνας ἢ ἐπιχορηγήσεις ἀναγομένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα "Γενικῆς Διεύθυνσις Τύπου καὶ Πληροφοριῶν" ἐξυπηρετούσας τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ μὴ δυναμένας, λόγω τῆς εἰδικῆς φύσεως αὐτῶν, νὰ κατονομασθῶσιν, ἐγγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως πίστωσης ἐξ ἧς αἱ δαπάναι ἐνεργοῦνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἢ ἄλλων συναφῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.-

Περὶ τῆς κατ' ἐξαίρεσιν ἐνεργείας τῶν δαπανῶν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς μετὰ ἡττιολογημένην γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐν τοῦ Γενικοῦ Διευθυνοῦ ἢ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Διευθυντῶν καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πρυεδρίας Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ Γραμματεὺς ἄνευ φήφου, μόνιμος ὑπάλληλος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.-

Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπάναι δύναται νὰ ἐνεργοῦνται καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δι' ἐγκριτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προκαλουμένης διὰ πρακτικοῦ τῆς ἐν τῷ παρόντι προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς.-

Ὡσαύτως εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς καθίσταται ἀνέφικτος ἡ προσαγωγή στοιχείων πρὸς ὀλικὴν ἢ μερικὴν δικαιολόγησιν ἐνεργηθείσης προπληρωμῆς, δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ ταύτην ἐγκριτικὴ π. ἀξίς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ, προκαλουμένη ἐπίσης διὰ πρακτικοῦ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.-

Ἡ πίστωσις τοῦ ἁρθρου τούτου διατίθεται ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς προπληρωμῆς".

Ἡ σημασία καὶ ὁ σκοπὸς τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 41 τοῦ ν. 4952 εἶναι προφανής: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς διὰ δαπανῶν, αἵτινες δεόν νὰ παραμείνωσι μυστικάι, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι τούτων μὴ προβλεπομένων εἰδικῶς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δεόν νὰ μὴ λαμβάνωσι γνῶσιν ἄλλοι, πλὴν περιορισμένου ἀριθμοῦ κρατικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ πρωτοβουλία τῆς διενεργείας τῆς δαπάνης ἢ δι' ὧν ἐσκοπήθη ἡ κατοχύρωσις τοῦ δημοσίου χρήματος κατὰ τρόπον, ὥστε ἡ ἀποδέσμευσις ἀπὸ τῶν διατυπώσεων τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νὰ μὴ ἄγῃ εἰς αὐθαιρεσίας καὶ καταχρήσεις. Καὶ ἡ μὲν πρωτοβουλία τῆς διενεργείας τῆς δαπάνης ἀνηκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις ὅμως δεόν νὰ κινῆται ἐντὸς τοῦ διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ νόμου πλαισίου, ἥτοι τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ ἐξασφάλισις δὲ τῆς τοιαύτης διαθέσεως καὶ ἀποτροπῆς πάσης παρεκκλίσεως ἢ αὐθαιρεσίας ἐπεδιώχθη διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συντιθεμένης ἐξ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, οἵτινες κατὰ τεκμήριον εἶναι γνῶσται τῶν θεμάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν,

ὕφ' ἧς αὕτη ἀσκειῖται, ἔχοντες ὡς ἀποστολήν τὴν εἰσήγησιν καὶ διαφώ-
τισιν τοῦ Ὑπουργοῦ σχετικῶς. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἐπιτροπὴ πρέπει ὄχι
μόνον νὰ ἔχη γνῶσιν τῆς ἐκάστοτε προτεινομένης δαπάνης, ἀλλὰ καὶ νὰ
κρίνῃ περὶ τοῦ ἐνδεδειγμένου ταύτης καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, ἂν δηλονό-
τι εἶναι ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ κοινοποίησις εἰς εὐρύτερον κύκλον προσώπων
ἤθελεν ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Κατὰ συνέπειαν τὸ
εἰς τὰ πλεῖστα τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ὧν αὕτη ἀπεφάνθη
ἐπὶ προτάσεων τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναφερόμενον,
"δι' ἀπόρρητον ἐθν. ὄν σκοπὸν", χωρὶς νὰ εἰδικοῦνται ὁ σκοπὸς οὗτος,
οὔτε ἐν τῇ πρακτικῇ οὔτε τουλάχιστον ἐν τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ,
εἶναι ρῆσις ἄνευ ἀξίας, ἥτις, οὔτε τὸν Ὑπουργὸν καλύπτει, οὔτε
τὴν δαπάνην καθιστᾷ νόμιμον, καθ' ὅσον εἶναι ὡς νὰ μὴ ἐτηρήθη ἐντε-
λῶς ἡ νόμιμος διαδικασία. Τοῦτο δὲν μεταβάλλεται διὰ τῆς ἐπακολου-
θοῦσης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διότι τὸ Ὑπουργικόν
Συμβούλιον καλύπτει τὴν σκοπιμότητα τῆς γενομένης δαπάνης, ἐφ' ὅσον
αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ πλαίσιον τῶν μὴ δυναμένων νὰ κατονομασθῶσι δα-
πανῶν δι' ἐθνικοὺς σκοποὺς, δὲν θεραπεύει ὅμως τὴν παρανομίαν ἐκ
τῆς μὴ τηρήσεως τῆς νομίμου διαδικασίας.-

Παρεμφερὴς εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ ν.δ. 158/1946,
διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐξασφάλις τῆς ἐγγυήσεως ἐπεδιώχθη διὰ τῆς ἀνα-
θέσεως τῆς ἡτιολογημένης γνωμοδότησεως εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀνα-
λόγου συνθέσεως, μέ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ ἐξυπηρετούμενα διὰ
τῶν δαπανῶν συμφέροντα δὲν ἀνάγονται περιοριστικῶς εἰς τὴν ἐξωτε-
ρικὴν πολιτικὴν. Με γνῶμονα τὴν ἀνωτέρω ἐρμηνευτικὴν ἐκδοχὴν,
ἐπελήφθημεν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαθέσεως τῶν κονδυλίων ἀπορρήτων ἐθνι-
κῶν ἀναγκῶν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957 ἐφ' ὅσον ἡ τυχὸν παρανο-
μία ἐν τῇ διαθέσει τῶν κονδυλίων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἔστω καὶ
εἰς βαθμὸν κακουργήματος διαπραχθεῖσα ἔχει ὑποπέσει εἰς παραγρα-
φὴν. Οὐχ' ἦττον ὅμως δὲν παρελήφθη ὁ ἐλεγχος στοιχείων διαχειρίσε-
ως καὶ παρελθουσῶν χρήσεων, ὡς αἰεὶ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον διὰ τὴν
διαπίστωσιν τῆς ἐξοκολουθήσεως ἀπὸ προγενεστέρου χρόνου τῆς αὐτῆς,
κατὰ παρέκκλισιν τῶν νομίμων ὅρων, τακτικῆς (ὡς διὰ τὴν ἀμοιβὴν
κονδυλιούχων, τὴν καταβολὴν δαπανῶν τῶν μελῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν
ἀποστολῶν ὑπὲρ τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν), τοῦτο δὲ θέλει σημειωθῆ
εἰς τὰ οἰκεία μέρη τῆς ἐκθέσεως. Εἶναι προφανές, ὅτι ἡ γενομένη

Έρευνα ένεφάνισε πλείονας τῆς μιᾶς δυσχερείας, ὧν ἕνεκα καί ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης δικαστικῆς ἡμῶν ἐνεργείας παρετάθη καί δέν δυνάμεθα νά εἰπῶμεν, ὅτι ἐξηντλήθη αὕτη ὡς πρός πάσας τάς τυχόν διαπραχθείσας ἀνωμαλίας, παρατυπίας ἢ παραβάσεις ποινικῶν νόμων. Αἱ δυσχέρειαι αὗται ὀφείλονται: α) εἰς αὐτήν ταύτην τήν φύσιν τῆς ἐρεύνης. Πρόκειται εἰς πολλάς περιπτώσεις περί ἐκπληρώσεως ὑφίστων ἐθνικῶν σκοπῶν καί ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθῇ μέ πολλήν σιέφιν τό ἐνδεχόμενον τῆς διὰ τοῦ ἐλέγχου βλάβης ὑφίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, δυναμένων νά ἐκτεθῶσιν εἰς κίνδυνον καί δι' οἰουδήποτε φιθύρου περί τῶν ἐλεγχομένων στοιχείων. Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ δέον νά ἐξαρθῇ ἡ ἀδυναμία ἀποκομίσσεως ἐκτός τῶν ὑπουργικῶν γραφείων τῶν ἐλεγχομένων φακέλλων καί δικαιολογητικῶν καί ὁ περιορισμός κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐργασίας τοῦ ἐλέγχου ἐντός τῶν γραφείων τούτων. β) εἰς τό ὅτι τά τηρηθέντα δικαιολογητικά εἰς τάς πλείους τῶν περιπτώσεων, μή ὄντα σύμφωνα μέ τάς ἀπαιτήσεις τῆς περί δημοσίου λογιστικοῦ νομοθεσίας, δέν παρέχουσι τήν δυνατότητα τῆς μετά βεβαιότητος διαπιστώσεως τοῦ ἐν πράγματι ἐγένετο ἡ δαπάνη. γ) εἰς τό ὅτι πλεῖστοι τῶν ὑπολόγων διαχειρίσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων ὑπηρετοῦσιν εἰς τό ἐξωτερικόν καί δέν ἦτο δυνατόν, ἄνευ οὐσιώδους βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους ἡ ἀπομόκρυνσις ἐκ τῆς θέσεώς των πρός τόν σκοπόν τῆς παροχῆς ἐνταῦθα τῶν ἀναγκαίων πληρωμῶν περί τῆς διαχειρίσεώς των. δ) εἰς τό ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν προτάσεων τῆς διευρύνσεως τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ πρός τήν Ἐπιτροπήν τοῦ ἄρθρου 41 καί τά ἐπ' αὐτῶν κατάρτισθέντα πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, φέρουσιν ὡς αἰτιολογίαν τήν γενικήν καί ἀόριστον φράσιν "δι' ἀπορρήτους ἐθνικᾶς ἀνάγκας", ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδικεύσεως τοῦ σκοποῦ τῆς δαπάνης καί τῆς ἐν συνεχείᾳ ἐκδόσεως τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπαλλήλου, ὅστις, κατόπιν ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ, προέβαινεν εἰς ἑτεροκλήτους, διαφόρων σκοπῶν καί διαφόρων ἀρμοδιότητων δαπάνας, οὕτως ὥστε νά εἶναι ἀναγκαία ἡ κατάταξις εἰς τήν οἰκείαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατά κεφάλαιον θέσιν. Οὐ μόνον δέ τοῦτο, ἀλλά συνηθέστατα ἐλάμβανε χώραν καί διαδοχική ὑποκατάστασις τοῦ ὑπολόγου, ὡς πρός τό ὅλον ἢ μέρος τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐντάλματος, μέ ἐπακόλουθον οἱ λογοδοτοῦντες νά εἶναι πλείονες καί ἄλλοι ἀντί τοῦ ἀρχικοῦ ὑπολόγου. Εἰς τό σημεῖον τοῦτο κρίνομεν σκόπιμον νά παραθέσωμεν ἐνδεικτικῶς τήν ἐξῆς περίπτωσιν:

4) Διά του υπ' αριθμ. 20/29-3-1962 πρακτικού της 'Επιτροπής του άρθρου 41 ένεκρίθη ή καταβολή εις τόν 'Ιδιον τόν 'Υπουργόν 'Εξωτερικών του ποσού των 10.000.000 δραχμών (μοναδική περίπτωσης έγκρίσεως δαπάνης μέ υπόλογον τόν 'Υπουργόν, μή έχουσα προηγούμενον, καθόσον ήδονήθημεν νά εξακριβώσωμεν. Ούτε έν τῷ προτάσει του 'Υπουργού (υπ' αριθμ. VOT-52/29-3-62 έγγραφον, υπογραφή: Ε. 'Αβέρωφ), ούτε έν τῷ πρακτικῷ της 'Επιτροπής, ούτε έν τῇ προτάσει πρὸς τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον (υπ' αριθμ. 832/163/20-2/29-3-62 έγγραφον της Δ/σεως 'Εκκαθαρίσεως Δαπανῶν), ούτε έν τῇ έγκριτικῇ πράξει του 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου γίνεται μνεία της αϊτίας της δαπάνης, ἀλλ' ἀπλῶς ἀναφέρεται, ὅτι ἀπορᾷ ἀπορρήτους έθνικὰς ἀνάγκας. 'Ασφαλῶς δέ τά μέλη της 'Επιτροπής έτέλουν έν ἀγνοίᾳ των σκοπῶν, δι' οὓς προωρίζετο τό ποσόν, ὡς τοῦτο προκύπτει έκ των καταθέσεων ενός έκ των μελῶν της 'Επιτροπής καί του γραμματέως αὐτῆς καί ὡς έκ των πραγμάτων συνόγεται. Διότι μέγα μέρος του ἀνωτέρω ποσού, ἤτοι τό των 7.000.000 δραχμών, δι' ὃ ἐξεδόθη τό υπ' αριθμ. 1171/1962 ένταλμα ἐπ' ὀνόματι του 'Υπουργού, διεχωρίσθη κατ' έντολήν τούτου ὁ ὑπάλληλος, διευθυντής τότε του 'Ιδιαιτέρου Γραφείου 'Υπουργοῦ Δ. Κοσμαδόπουλος, ενεργήσας έκατοντάδας καταβολῶν πάσης φύσεως πρὸς παντοῦτα πρόσωπα, κατόπιν έγγράφων έντολῶν του 'Υπουργού, αἱ ὁε δαπάναι αὗται δέν ἦτο δυνατόν νά έτέθησαν υπ' ὀφει των μελῶν της 'Επιτροπής, ἀφοῦ ἄλλως τε καί μέλος της 'Επιτροπής έν τῇ καταθέσει του δηλοῦ, ὅτι τινάς τούτων καί δή τήν πρὸς ἐπιδότησιν κονδυλιούχων δέν θά ένέκρινεν, εάν ἐγνώριζεν (βλ. συνημμένον υπ' αριθμ. I αντίγραφον καταθέσεως Δ. Κοσμαδοπούλου περί των γενομένων καταβολῶν). 'Εν τούτοις, ένῷ ένιαι των έγγράφων έντολῶν του 'Υπουργοῦ ἀφορῶσι τήν πληρωμήν διαφόρων ποσῶν εις τινας κονδυλιούχους καί τινας μονίμους ὑπαλλήλους, τό υπ' αριθμ. VOT-4/19.2.1963 έγγραφον ἀφορᾷ τήν καταβολήν 225.000 δραχμών εις ἕνα ὑπάλληλον διά τήν πληρωμήν κονδυλιούχων διά τό χρονικόν διάστημα I/I-15/2-1963. Παρ' ὅλα ταῦτα ἐπηκολούθησε τό υπ' αριθμ. VOT-109/11-6-1963 έγγραφον του 'Υπουργοῦ πρὸς Δ. Κοσμαδόπουλον ὅτι τά δικαιολογητικά εὑρέθησαν έν τάξει καί τό ποσόν διετέθη δι' ὄν σκοπόν προωρίζετο, ὅπερ έγγραφον (βλ. συνημμένον αντίγραφον τούτου υπ' αριθμ. 2), οὐδεμίαν βεβαίως ἔχει ἀξίαν, ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη παρ' αὐτοῦ τούτου του υπολόγου.-

Εἰς τινὰς περιπτώσεις, περί ὧν κατωτέρω, μετεφέρθησαν εἰς τὰ μυστικά κονδύλια πιστώσεις ἢ ἔσοδα τοῦ Κράτους, μὴ ὑπαγόμενα εἰς ταῦτα. Διὰ τούτου παρεβιάσθη ἐπίσης ὁ ἰδιότυπος περί τοῦ προϋπολογισμοῦ νόμος, ἐάν δέ παροραθῇ καὶ τοῦτο, πάντως διαπιστοῦται, ὅτι δέν ἐτηρήθησαν αἱ περί δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς δαπάνης, εἰς τρόπον ὥστε νά καθίσταται πλέον δυσχερὴς ἡ ἔρευνα περί τῆς ἐντίμου διαχειρίσεως. Ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ τῶν γενικῶν παρατηρήσεων ἀναφέρομεν, ὅτι κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν παρατυπίας ἢ παρανομίας ἀναχωροῦμεν ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι πᾶσα δαπάνη ἢ διάθεσις ἐσόδου τοῦ Δημοσίου διὰ σκοπὸν ἢ ἀνάγκην μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ νόμου, δέν εἶναι νόμιμος. Σκοπιμότης ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῶν διαχειριζομένων τὴν δημοσίαν ἐξουσίαν ἢ τὰ δημόσια συμφέροντα, λαμβάνεται ὑπ' ὄφει μόνον ἐντὸς τοῦ πλοισίου, τοῦ διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ νόμου. Πᾶσα κίνησις τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν περί δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, εἶναι παράτυπος, παράνομος καὶ ἀντιμετωπίζεται ὡς τοιαύτη ἐν τῇ ἐκθέσει κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν αὐτῇ περί ἐκάστης περιπτώσεως ἀναφερόμενα. Ἡ παρανομία ἐπαναλαμβανομένη ἢ τυχόν σκοπιμότης ὡς κίνητρον ταύτης δέν δημιουργεῖ ἔξ ἐθίμου δίκαιον ἐν τῇ δημοσίῳ βίῳ. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παροχὰς πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας ἐν τῇ οἰκείῳ μέρει τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρομεν τὰς περιπτώσεις, αἵτινες συνιστῶσι παρανομίαν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἔννοιαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐκ τῶν ἐν ὄφει στοιχείων μας προκύπτει. Αἱ λοιπαὶ περιπτώσεις δέον νά ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας περαιτέρω ἐρεῦνης, ἥτις δέν ἡδύνατο νά διεξαχθῇ ὑφ' ἡμῶν, λόγῳ τῆς πληθώρας αὐτῶν. —

Δέν θεωροῦμεν ἄσκοπον νά τονίσωμεν ὅτι ἡ μὴ τήρησις τῶν διατυπώσεων τῆς περί δημοσίου λογιστικοῦ νομοθεσίας ὄχι μόνον ἐζημίωσε τὸ Κράτος θετικῶς διὰ δαπανῶν, αἵτινες, εἶναι λίον πιθανόν νά μὴ ἐγένοντο ἢ νά ἐγένοντο εἰς πολὺ περιορισμένην ἔκτασιν ἢ αἱ γενόμεναι, ἀλλὰ δημιουργεῖ τὸ πνεῦμα τῆς σπατάλης, τῆς ἀσυνδοσίας, τῆς ἀδιαφορίας, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκ τοῦ μόχθου τῶν πολιτῶν προερχομένων χρημάτων τοῦ Δημοσίου. Ἐπισυνάπτομεν χαρακτηριστικὸν ἔγγραφον τῆς Β' Πολιτικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅπερ ἐν τέλει δέν ἀπεστάλη, προδίδει ὅμως τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ συντάξαντος αὐτὸ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ

Ἰπουργείου Ἐξωτερικῶν, εἰς ὃ οὗτος εἰς γλῶσσαν ἄνευ προσχημάτων, παρατηρεῖ "Οὐδεμία τῶν ἀναφερομένων δαπανῶν ἔχει τὸν χαρακτήρα ἐκτάκτου τοιαύτης δι' ἔθνικούς σκοπούς. "Απασαὶ αἱ γενόμεναι δαπάναι (γεύματα, δεξιώσεις καὶ τέϊα κυριῶν) ἀνάγονται εἰς τός συνήθεις κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις Γενικοῦ Προξένου. Οὐσιαστικός ἔλεγχος τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν εἶναι ὅλως ἀνέφικτος". (ἐν τῇ συνημμένῃ καταστάσει εἰς τὰ κονδύλια δαπανῶν φέρονται ἐκτός ἄλλων καὶ "τέϊα κυριῶν ἐμπροσώπων ἐθνικοφρόνων φιλανθρωπικῶν Ὁργανώσεων λίραι 49). Συγκεκριμέναι παρανομίαι, παρατυπία καὶ ἀδικαιολόγητοι ἐν ὄψει τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας δαπάναι παρτίθενται εἰδικώτερον κατωτέρω. Τὰς κατ' ἰδίαν ἐκθέσεις συνοδεύουσι καὶ ὀντίγραφα ἐγγράφων, ὅπου τὴν λήψιν τούτων ἐπέτρεπε τὸ εἶδος τῆς ἐνεργείας, ἄνευ οἰουδήποτε κινδύνου ἐκ τῆς λήψεως τοιούτων, ὡς καὶ αἱ καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.-

Μετά τὰς εἰσαγωγικὰς ταύτας παρατηρήσεις προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐκ τοῦ ἐλέγχου γενομένων διαπιστώσεων.-

Πρός

Τόν Κύριον επί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν

Ἐπ'ὀνόματι τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Καρανδρέα ἐξεδόθη τό ὑπ'ἀριθμ. 652/1960 χρηματικόν ἔνταλμα πληρωμῆς δραχμ. 4.100.000, ἐκδοθέν κατόπιν τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 161/1960 πρακτικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 41. Ὡς καί ἐν ἀρχῇ τῆς γενικῆς ἐκθέσεως θέλει εἰδικώτερον ἀναπτυχθῇ ἡ ἐπιτροπή τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ.λ.π. δέν ἐλάμβανε γνῶσιν κατὰ κανόνα τῆς συγκεκριμένης δαπάνης, ἀρκουμένη εἰς τήν πρός αὐτήν γενικήν καί ἀόριστον (δι' ἐθνικᾶς δαπάνας) πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἄνευ εἰδικεύσεως τοῦ συγκεκριμένου σκοποῦ, ὅν θά ἐξυπηρετῇ ἡ δαπάνη αὕτη, προκειμένου περί προτάσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γραφείου Ὑπουργοῦ. Οὕτω, ἐκτός τῆς παρατυπίας τοῦ τοιοῦτου πρακτικοῦ, προσετίθετο περαιτέρω ἡ τοῦ Ὑπουργοῦ αὐθαίρετος κρίσις περί τοῦ τρόπου διαθέσεως. Ἐάν ἡ ἐπιτροπή ἐγνώριζε συγκεκριμένως τόν τρόπον τῆς διαθέσεως δέν θά ἐνέκρινε πολλάκις τήν δαπάνην, εἰδικῶς δέ τήν περί ἧς κατωτέρω διαθεσιν (ὁρᾶτε κατὰθεσιν κ. Παύλου Οἰκονόμου-Γκούρα, τέως γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καί ὑπηρεσιακοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν).

Ἐκ τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας προκύπτουσι τά ἑξῆς: Διά τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 50625/ΙΓ/13445/24-ΙΟ-1960 ἐγγράφου (ὑπογράφει ἐντολή Ὑπουργοῦ Ν. Καρανδρέας) πρός Βασιλικήν Πρεσβείαν Βόννης, ἀπεστάλησαν αὐτῇ 5.000 δολλάρια, δι' ἐπιταγῆς, ἐπ'ὀνόματι τοῦ πρέσβεως κ. Θ. Ὑψηλάντου, δι' ἀπόρρητον ἐθνικήν ἀνάγκην, ἄνευ ἄλλου τινος εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ.

Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπό 21/ΙΟΙ960 Γραμματίου Εἰσπράξεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐκ δραχμῶν 150.004,85 ποσοῦ, ἡ ἐπιταγή ἐξεδόθη ἐπὶ τῆς MORGAN GUARUNTY TRUST CO OF NEW YORK. Ὡς δέ καταθέτει ὁ κ. Θ. Ὑψηλάντης, περί τῆς ἀποστολῆς τοῦ ποσοῦ τῷ εἶχε τηλεφωνήσει προηγουμένως ὁ Ὑπουργός κ. Κ. Τσάτσος. Τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου εἶχε προηγηθῇ τό ὑπ'ἀριθμ. 3500/3-ΙΟ-1960 ἔγγραφον τῆς πρεσβείας Βόννης (Ὑπογραφή Ὑψηλάντης), ἀναφέρον, ὅτι ὁ Μέρτεν θά ζητήσῃ ἀποζημιώσιν διὰ ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἐξ ἀνακοινώσεως τῆς πρεσβείας ἐν σχέσει μέ δηλώσεις τοῦ ἐπὶ ὑποθέσεως Μακρῇ. Ἐπληκολούθησε τό αὐτό φε ἄνω ἔγγραφον ἀναφορά πρεσβείας Βόννης 126/Ι-ΙΙ-1960 (ὑπογραφή Ὑψηλάντης),

ὅτι ὁ δικηγόρος DAHS ζητεῖ δι' ὑπεράσπισιν ὑποθέσεως Μακρῇ κατὰ Μέρτεν καί Θεμελῇ κατὰ Μέρτεν καί παρακαλεῖ νά τῷ γνωστοποιηθῇ, ἂν ἡ ἀμοιβή θά καταβληθῇ ὑπό τῶν Μακρῇ καί Θεμελῇ ἢ ὑπό τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Πρός τήν Πρεσβείαν ἐστάλη τό ὑπ' ἀριθμ. 737-3/16-I-1961 τηλεγράφημα ὕπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὅπως προκαταβληθῇ εἰς DAHS ἡ ζητηθεῖσα ἀμοιβή ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῆς διαθεοίμων καί ταῦτα θέλουσι διακανονισθῇ ἐντεῦθεν ἐξ ἰδίων.

Μετά ταῦτα ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 20010/17-I-1961 ἀναφορά τῆς Πρεσβείας Βόννης (ὑπογράφει ὁ αὐτός ὡς ἄνω πρέσβυς), δι' ἧς ζητεῖται νά διευκρινηθῇ, ἐάν ἡ ἀμοιβή τοῦ δικηγόρου DAHS θά καταβληθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ 5.000 δολλαρίων τοῦ ἀποσταλέντος διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 50625 ἐγγράφου καί ἐάν θά βαρύνῃ τοὺς Μακρῇ καί Θεμελῇ ἢ τό Ἑλληνικόν Δημόσιον. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐστάλη τό ὑπ' ἀριθμ. Κ(κρυπτογραφικόν) 17/18-I-61 τηλεγράφημα, διά τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ ἀμοιβή τοῦ ὡς ἄνω δικηγόρου θέλει μόνον προκαταβληθῇ ἀπό τό ποσόν τῶν 5.000 δολλαρίων, τῶν ἀποσταλέντων διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 50625 ἐγγράφου. Προστίθεται, ὅτι δαπάνη καί ἀμοιβή δικηγόρου βαρύνουν τοὺς ἐνδιαφερομένους καί ὅχι τό δημόσιον καί θέλουν οὗτοι φροντίσει διά τήν κάλυψίν του.

Ἡ Πρεσβεία Βόννης ὑπέβαλε τήν ὑπ' ἀριθμ. 1800-/A/I/9-5-1961 ἀναφοράν τῆς (ὑπογραφή Ὑψηλάντης) ὡς ἀπάντησις εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 50625 ἔγγραφον, ἀναφέρονσα: 1) ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 5000 δολλαρίων (M. D. 20832, 50), ἀποσταλέντων μέσῳ τῆς Τραπεζῆς COMMERGBANK, BONN, κατεβλήθησαν εἰς τόν δικηγόρον DAHS διά δικηγορικὴν ἀμοιβήν 10.000 Μάρκα καί 2) ὅτι τό ὑπόλοιπον ἐπεστράφη ἐντός ἐνοφραγίστου φακέλλου.

Μετά τήν κατὰ τόν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων προκύπτοντα τρόπον διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν 5000 δολλαρίων ἐκ τοῦ κονδυλίου ἀπορρήτων ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἐδόθη ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ε. Ἀβέρωφ, πρὸς τόν Διευθυντήν τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου Ὑπουργοῦ κ. Γ. Κοσμάδοπουλον ἡ ἐξῆς ὑπ' ἀριθμ. 1800-26/19-5-1961 ἔγγραφος ἐντολή: "Παρακαλῶ, ὅπως παραλάβητε πρὸς διάθεσιν κατὰ τὰς διαταγὰς μου δι' ἀπορρήτους ἐθνικάς ἀνάγκας: 1) Τό ποσόν 10.832,50 Μάρκων, ὅπερ ἐπεστράφη ὑπό τῆς ἐν Βόννῃ Β. Πρεσβείας διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ.

1800/9-5-61 ἐγγράφου τῆς καί 2) τό ποσόν τῶν 75.553 δραχμῶν (ἰσο-

τιμον 10.000 Μάρκων), υπερ απεδόθη υπό τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς ἐξόφλησιν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου DAHS, προκαταβληθείσης υπό τῆς Πρεσβείας Βόννης, δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμ. K 18 ἀπό 18-1-61 τηλεγραφήματός μου ἐκ ποσοῦ 5000 δολλαρίων, ἀποσταλέντος αὐτῇ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 50625/24-10-1960 ἐγγράφου ἡμῶν καί προερχόμενον ἐκ τοῦ ὑπ'ἀριθμ. 652/1960 ἐντάλματος δρχ. 4.100.000 ἐπ'ὀνόματι N. Καρανδρέα".

Σημειωτέον, ὅτι ἐκ τοῦ οἰκείου φακέλλου τοῦ Γραφείου Ὑπουργοῦ ἐλλείπουσι τό ἀμέσως προηγούμενον ὡς καί τό ἀμέσως ἐπόμενονον τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου, ἦτοι τὰ ὑπ'ἀριθ. 706-25 καί 706-27 (βλ. κατάθεσιν ἀρμοδίας ὑπαλλήλου Μαρίνας Γιάνναρη), δέν ἀνευρέθησαν δέ ταῦτα, ἐν τῇ προσπάθειά μας, ὅπως διαπιστώσωμεν τήν πραγματικὴν ἡμερομηνίαν συντάξεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου. Τοῦτο δέ, διότι ἀπό 1 Ἰανουαρίου 1961 ἔπαυσε νά τηρῆται γενικόν πρωτόκολλον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν, ἀντί τούτου δέ ἐκάστη διεύθυνσις τηρεῖ ἰδίους φακέλλους κατὰ κατηγορίας ἐγγράφων, ὑπό διάφορον διακριτικόν δι' ἑκαστον φάκελλον (βλ. κατάθεσιν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑπαλλήλου) καί βεβαίως δέν ὑφίσταται ἐξασφάλισις διὰ τήν περίπτωσιν ὑποκαταστάσεως ἐγγράφου τινος.

Ὁ διαχειρισθεὶς, τό ἀνωτέρω ποσόν ὑπάλληλος κ. Δ. Κοσμοδόπουλος ἐν τῇ ἀπό 18-1-1964 ἐνόρκῳ καταθέσει του ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ ἀναφερθεῖσα ἔγγραφος ἐντολή περί διαχειρίσεως περιῆλθεν εἰς χεῖρας του, ὡς ἐνθυμεῖται καλῶς, τήν ἐπομένην ἢ μεθεπομένην ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς της, χωρὶς βεβαίως νά ἔχη τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, διότι τό πρωτόκολλον τῆς παραλαβῆς τῶν 10832,50 Μάρκων πρέπει νά ἐστάλη εἰς Βόννην. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ ἐξαργύρωσις τῶν Μάρκων ἐγένετο μετὰ 4 μῆνον, ἦτοι τήν 21/9/1961 (βλ. ἀνωτέρω κατάθεσιν Κοσμοδοπούλου) αἱ δέ ἔγγραφοι ἐπὶ μέρους ἐντολαί διὰ τήν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν 156.122 δραχμῶν ἤρξαντο χορηγούμεναι ἀπό 15/9/1961. Ὁ κ. Δ. Κοσμοδόπουλος εἰς τοῦτο παρέχει τήν ἐξήγησιν, ὅτι κατὰ τό ἀπό 20 ἢ 21 Μαΐου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1961 χρονικόν διάστημα δέν ἐθίγη τό ἀνωτέρω ποσόν, διότι ὑπῆρχον εἰς χεῖρας του διαθέσιμα ἐξ ἄλλων ἐνταλμάτων.

Συμφώνως πρὸς τήν κατὰστασιν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, συνοδεύουσιν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, τό ἀνωτέρω ποσόν διετέθη διὰ τὰς ἐξῆς καταβολάς:

1) Είς Π. Νταήν διά τήν ἔφημερίδα "Θεσπρωτικός 'Αγών" δρχ. 10.000, 2) εἰς Δ. Βρυγίδην διά τήν ἔφημερίδα "Φωνή τῶν Φιλιατῶν" δρχ. 5.000, 3) εἰς Ἡλ. Κουτρουμάνην διά τήν ἔφημερίδα "Ἑλλην. Ταχυδρόμος τοῦ Καναδά" δρχ. 10.000, 4) εἰς Γ. Ἀσημακόπουλον (διά τό 'Εθνικόν 'Ιστορικόν 'Ημερολόγιον) δρχ. 10.000, 5) εἰς Κ. Φρόντζον διά 200 ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου Π. Ἀραβαντινοῦ "Οἱ λόγιοι τῆς Τουρκοκρατίας" 20.000, 6) εἰς Μαυρέταν Ἰωακειμίδου διά συνδρομήν 2 ἐτῶν τοῦ "ATHENE MAGAZINE" τοῦ Σικάγου δρχ. 300, 7) εἰς Ἀγ. Ζησιάδην, ἐνίσχουςις διά τήν "Ἑθνικήν Φλόγα" Κομοτινῆς δρχ. 15.000, 8) εἰς τὰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Μ. Μαργαρίτη, Ὀλγαν Ρουμελιώτη καί Ε. Σταμούλη δρχ. 1300, 9) εἰς τὰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ε. Σταμούλη καί Χριστ. Νικολοπούλου δρχ. 1000, 10) εἰς Ε. Κουλουμπῆν δρχ. 4000, 11) εἰς Σ. Ἀθανασάκον δρχ. 5000, 12) εἰς τὰς ὑπαλλήλους Νικολοπούλου, Σταμούλη, Κοντογεώργη, Γιάνναρη δρχ. 2.300, 13) εἰς Γ. Καρδῆμον δρχ. 2000, 14) εἰς τὰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Νικολοπούλου, Σταμούλη, Κοντογεώργη, Γιάνναρη, δρχ. 2300, 15) εἰς Γ. Νεράντζην (ἔξοδα ταξιδίου του καί Κας Σαμπούν εἰς Ἡπειρον) δρχ. 5012, 16) εἰς Ν. Πετροπουλέαν δρχ. 1890, 17) εἰς Κ. Μουλᾶν (μίσθωμα γραφείου Κυπρ. Πρεσβείας) δρχ. 9.760, 18) εἰς Ε. Ἀθανασάκον δρχ. 9.500, 19) εἰς Δ. Μπουμπαλήν (Διά σπουδαστὰς Οὐγκούντας δρχ. 10.000).

ὑπό τό ἀνωτέρω ἐξ ἐγγράφων προκύπτοντα πραγματικά περιστατικά ἀνακύπτουσιν αἱ ἐξῆς ποινικαί εὐθύναι: α) δι' ἐκμετάλλευσιν διαπεπεστευμένων (ἄρθρον 257 Π.Κ.) ἂν μή δι' ὑπεξαίρεσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (ἄρθρ. 258 Π.Κ.) καί β) διὰ παραβάσεις τῶν νόμων περί προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίματος. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ὁ κατ' ἄρθρον 70 τοῦ Νόμου 3641/1957 διορισμός ἡμῶν διά τήν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως μᾶς περιορίζει εἰς τήν συλλογήν στοιχείων, ἀναγκαίων διά τόν προσδιορισμόν τῆς τυχόν παρατυπίας ἢ παρανομίας καί δέν ἀφήνει περιθώρια εἰς ἐκτίμησιν τοῦ ὑποκειμενικοῦ/τοῦ ἐγκληματος/στοιχείου/ἢ τοῦ τῆς ὑπάρξεως δολίας προαιρέσεως παρὰ τοῖς εὐθυνομένοις.

Ἡ Ιστορηθεῖσα ἀνωτέρω καταβολή ὑπό τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τόν κ. Ε. Ἀβέρωφ, ἐφ' ὅσων ἤθελε κριθῇ ὡς γενομένη, κατ' οὐδέν μεταβάλλει τήν μορφήν τῶν ἀνωτέρω πράξεων, δεδομένου ὅτι διά τῆς καταβολῆς τῶν 10.000 Δ.Μ. εἰς τόν γερμανόν δικηγόρον ὁ ὑπόλογος ἐν προκειμένῳ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, ἢ ἔστω ὁ τυπικῶς φερόμενος ὑπόλογος Ν. Κα-

ρανδρέας, έποιήσατο καταβολήν έκ μέρους τοῦ Δημοσίου, παράνομον μὲν ἀλλὰ πάντως γενομένην. Μεταγενεστέρα καταβολή εἰς τό Δημόσιον, ἤτοι εἰσπραξίς τοῦ ποσοῦ, μόνον δι' ἀποδείξεως κατὰ τοὺς κεκανονισμένους τύπους εἶναι νοητή (ἄρθρ. 6 τοῦ Ν. ΣΙΔ τῆς Ι' Οκτωβρίου-18 Νοεμβρίου 1852 "Περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων κλπ" καὶ ἄρθρ. 2 τοῦ Κωδικοποιημένου ν. 4845/1930). Τοῦτο δέ καί

ὄντως ἐτηρεῖτο παγίως καὶ εἰς τό 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν. 'Ενδεικτικῶς δέ ἀναφέρομεν τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: Ὁ ὑπόλογος Δ. Μανωλάτος, τό ἐπιστραφέν αὐτῷ παρὰ τῶν Κουγιουμζέλη, Ζακυνθινοῦ, Κουρμούλη, Χωρέμη καὶ Τραυλοῦ ποσόν τῶν 56.422 δραχμῶν κατέβαλεν εἰς τό Ταμεῖον Γενικῶν 'Εσόδων 'Αθηνῶν, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13287/31-3-62 γραμματίου. Ὁ ὑπόλογος Δ. Δεληβάνης τό ποσόν τῶν δολларίων 41, ὑπόλοιπον τοῦ ποσοῦ δολ. 950 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 711/1963 ἐντάλματος ἐπέστρεψε διὰ τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν 'Αθηνῶν, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 488/11-11-1963 γραμματίου. Ὁ ὑπόλογος Μ. Δούντας τό ποσόν τῶν 91 δραχμῶν, ὑπόλοιπον τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 339/1960 ἐντάλματος, ἐπέστρεψε διὰ καταβολῆς εἰς τό Ταμεῖον Εἰσπραξέων 'Αθηνῶν, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16273/1960 γραμματίου. Ὡσαύτως τό ἐκ δραχμῶν 22 ὑπόλοιπον τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 338/1960 ἐντάλματος, ὃ ἴδιος κατέβαλεν εἰς τό Ταμεῖον Εἰσπραξέων 'Αθηνῶν, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16272/1960 γραμματίου.

Παραλείπομεν ἐν προκειμένῳ τό γεγονός ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατιθεμένων καὶ φερομένων ὡς γενομένων καταβολῶν, καλυπτοῦσιν καὶ τό ποσόν τῶν δραχμῶν 75.550, ἐξαιρέσει πιθανῶς τριῶν ἕως τεσσάρων ἐξ αὐτῶν, οὐδεμία ἐγένετο πρὸς συγκεκριμένην ἀπόρρητον καὶ μὴ δυναμένην ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της νά κατονομασθῇ ἐθνική δαπάνη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Μαρτίου 1964

Ὁ

Ἐφέτης 'Αθηνῶν

(Δ. Κανελλᾶκος)

Ἐν τῆς ἐνεργηθείσης διοικητικῆς ἐξετάσεως καί δὴ ἐν τοῦ συν-
δουασμοῦ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων Εὐαγγέλου Ἀγγελάκη,
ὕπαλλήλου Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, Θεμ. Τσάτσου, πρῶην
Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βόννῃ, Δ. Γερμανίας, Νικολάου Χατζηευαγ-
γέλου, ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος "Ὁ Λαός", Κων/νου Κατσούλου, ἐκδότου
τῆς ἐφημερίδος "Τὰ Νέα τῆς Ἑλλάδος", καί Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου,
πρῶην Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, πρὸς τὰ τεθέντα ὑπ' ὄψιν
ἔγγραφα τοῦ σχετικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν φαιέλλου, προέ-
κυψαν τὰ ἑξῆς:

Ἐπ' ὀνόματι τοῦ συμβούλου Πρεσβείας Ἀτάξεως Σπυρ. Τετενέ, ἐξε-
δόθη τό ὑπ' ἀριθ. 2728/1962, ἐν δραχ. 600.000, χρηματικόν ἔνταλμα
προπληρωμῆς Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, εἰς βάρος τοῦ κονδυλίου "Ἐθνι-
κῶν ἀπορρήτων δαπανῶν" τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Κατὰ τό ὑπ' ἀριθ. Ε.Π.3235/Ηα/20.12.1962 ἔγγραφον ὑπογραφόμενον
ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου,
πρὸς τό Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, τό ποσόν τοῦ ἀνωτέρω χρηματικοῦ
ἐντάλματος θά διεισέλθοι ὡς ἀκολουθῶς:

Τὰ 4/6 αὐτοῦ, ἦτοι ποσόν 400.000 δραχ., θά ἐτίθεντο εἰς τὴν
διάθεσιν τοῦ ἐν Βόννῃ Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος, ἵνα δι' αὐτοῦ ἀντιμετω-
πισθῶσιν αἱ δαπάναι ἐκδόσεως ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον "Ἑλλάς", τὰ
δὲ ὑπόλοιπα 2/6 αὐτοῦ, ἦτοι ποσόν 200.000 δραχ., θά διεισέλθοι διὰ
τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων τότε ἐφημερίδων "Ὁ Λαός"
καί "Νέα τῆς Ἑλλάδος" καί δὴ ἐκάστης διὰ ποσοῦ δραχ. 50.000, καί
διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἀποστολῆς ἡμερησίων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων
εἰς τὰ ἐν Γερμανίᾳ Ἑλληνικὰ κλιμάκια καὶ Ἑλληνικὰ σπίτια (ἑλληνικᾶς
ἐργατικᾶς ὁργανώσεις).

Διὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐν λόγῳ χρηματικοῦ
ἐντάλματος δὲν ἐγνωμάτευσεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 4952
περὶ ὁργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ.Δ.Γ.3473-9/24.12.1962 ἐγγράφου ἐντολῆς
τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Εὐαγ. Ἀβέρωφ, τό ποσόν τοῦ ἀνωτέρω
χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰσεπράχθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Εὐαγ. Ἀγγελάκη,
ὅστις καί κατέθεσεν αὐτό εἰς Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπ' ὀνόματί
του λογαριασμόν.

Κατόπιν ειδικωτέρων εντολῶν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως (βλ. ταύτας ἐν τῇ ἀπό 28.12.1963 καταστάσει καί τῇ καταθέσει τοῦ Εὐαγγ. Ἀγγελάκη), ἡ ἀνωτέρω πίστωσις διετέθη ἄνευ τῆς πρὸς τοῦτο γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 158/46, ὡς ἀκολούθως:

1) Δραχμαὶ 400.000 ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγ. Ἀγγελάκη εἰς τὸν ἐν Βόννῃ Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος Θεμ. Τσάτσον μέσω τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2) Δραχμαὶ 50.000 κατεβλήθησαν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος "Νέα τῆς Ἑλλάδος" Κων. Κατσούλον.

3) Δραχμαὶ 50.000 κατεβλήθησαν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος "Ὁ Λαὸς" Νικ. Χατζηευαγγέλου.

(Σημειωθῆτω ὅτι εἰς τὸν ἀνωτέρω Νικ. Χατζηευαγγέλου κατεβλήθη ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ καί ποσὸν δραχ. 15.000 ἐκ τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 1171/1962 - ὑπόλογος Εὐαγγ. Ἀβέρωφ καί καθ' ὑποκατάστασιν Δ. Κοσμάδόπουλος -, ὡς τοῦτο προέκυψεν ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ σχετικοῦ φακέλλου).

4) Δραχμαὶ ἐν συνόλῳ 91.076 εἰς τὴν ἐν Θεσ/νίκῃ ἐκδομένην ἐφημερίδα "Ἑλληνικὸς Βορρᾶς", δι' ἀξίαν 41.020 φύλλων ταύτης, ἀποσταλέντων εἰς διαφόρους ἐν Γερμανίᾳ ὑπηρεσίας καί "σπίτια" Ἑλλήνων ἐργατῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 1.12.1962 μέχρις Αὐγούστου 1963 χρονικὸν διάστημα, ὡς καί δι' ἔξοδα ἀποστολῆς αὐτῶν.

καί 5) Δραχμαὶ 8.924 κατετέθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον Γενικῶν Ἐσόδων Ἀθηνῶν, ὡς ἀδιάθετοι, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120529/30.12.1963 γραμματίου τοῦ Ταμεῖου τούτου.

Τὸ εἰς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς ἐν Βόννῃ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἀποσταλέν ποσὸν τῶν 400.000 δραχμῶν διεχειρίσθη κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ τελευταίου ὁ σύμβουλος τῆς Πρεσβείας Ἰωάννης Τουλούπας. Κατὰ τὴν ἀπὸ 25.6.1963 ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ Ἀ. Δημητριάδη (φερομένου ὡς ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος "Ἑλλάς"), ὁλόκληρον τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἥτοι ποσόν 53.089,82 Γερμ. Μάρκων, κατεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Βόννης εἰς τὸν τελευταῖον ὡς ἀκολούθως:

30.1.1963	4.400
7.3.1963	2.200
14.3.1963	4.600
21.3.1963	3.000
28.3.1963	3.000
4.4.1963	6.000
18.4.1963	3.000
23.4.1963	3.000
2.5.1963	6.000
16.5.1963	6.000
27.5.1963	6.000
10.6.1963	6.000
25.6.1963	889,82

Ἡ ἐφημερίς "Ἑλλάς", πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τῆς ὁποίας διετέθη τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θὰ ἐξεδίδετο ὑπὸ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ διαμένοντος Ἑλληνοῦ Ἀ.Δημητριάδη. Ἐάν αὕτη ἐξεδόθη καὶ εἰς ποῖον ἀριθμὸν φύλλων δέν κατέστη δυνατόν νά ἐξακριβωθῇ, δεδομένου ὅτι οἱ μὲν ἐξετασθέντες μάρτυρες οὐδέν καταθέτουσι σχετικῶς, ἐν δέ τῳ ἀρχείῳ τῆς Δ/νσεως Τύπου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως δέν ὑφίστανται στοιχεῖα. Κατὰ τὸ ὑπ'ἀριθ. 2741/7.8.1963 ἔγγραφον τοῦ ἐν Βόννῃ Πρεσβευτοῦ Θεμ.Τσάτσου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, δι' οὗ ὁ ἐν λόγῳ Πρεσβευτῆς συνιστᾷ τὸ μὴ σικόπιμον τῆς περαιτέρω ἐνίσχυσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἀμφιβόλου ἀξίας, χαρακτηρίζων παράλογον αὐτήν, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχουν τόσαι ἀνάγκαι πρὸς κάλυψιν διὰ τὴν ὑπέρ τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν πρόνοιαν, ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐξεδόθη, ἀλλ' ἡ ἐκδοσίς τῆς διήρκεσεν ὅσον διήρκει καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτῆς καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνός μὲν διότι ἡ ἐμφάνισις τῆς οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἦτο ἐκανοποιητικὴ, ἀφ' ἑτέρου δέ διότι ὁ Ἀ.Δημητριάδης οὔτε δημοσιογράφος ἦτο, οὔτε ἐκδοὺς διὰ τὴν ἐκδοσιν, ὁργάνωσιν καὶ διαχείρισιν ἐφημερίδος.

Ἡ ἀγορά ἐφημερίδων ἢ ἡ ἐνίσχυσις ἐφημερίδων, ὡς ἐν προκειμένῳ συνέβη, ἀδιστάκτως φρονοῦμεν ὅτι δέν ἐμπέτει εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ρηθέντος ἄρθρου 41 περὶ ἀπορρήτων ἐθνικῶν δαπανῶν μὴ δυναμένων νά κατονομασθῶσι. Δέν δυνάμεθα νά σιγεθῶμεν ὅτι μία ἐφημερίς ἀσκειτ ἐθνικὴν πολιτικὴν ἢ ὑποστηρίζει τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐναντι χρηματικῶν καταβολῶν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Ὁ ἐκδότης μιᾶς ἐφημερίδος

ἐκπληροῦ ἐθνικόν καθήκον, προσήκον αὐτῷ εἰς τόν τομέα τῆς δράσεώς του, ὅπως οἰοσδήποτε πολίτης. Πέραν ὅμως τούτου εἰς τόν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει εἰδικόν, φανερόν κονδύλιον δι' ἐπιχορηγήσεις εἰς ἐφημερίδας (βλ. κεφ. προϋπολογισμοῦ Α' Ἐπιχορηγήσεις εἰς δημοσιογραφικούς ὁργανισμούς, καθ' ὃ τό ἐνλόγῳ κονδύλιον ὡς διεμορφώθη διὰ τήν χρήσιν ἔτους 1962 ἀνέρχεται διὰ μέν τήν κεντρικήν ὑπηρεσίαν ἐσωτερικοῦ εἰς 11.786.000, διὰ δέ τά γραφεῖα ἐξωτερικοῦ εἰς 720.000 δραχμ.). Ὡστε καί περί τῆς τυχόν ἀνάγκης ἐνισχύσεως τοῦ Τύπου, ὡς ἀπαραιτήτου μέσου διαφωτίσεως ἢ ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης προέβλεψεν ὁ τόν προϋπολογισμόν κυρῶν νόμος. Εἰς τήν προκείμενην περίπτωσιν ἐπρόκειτο περί ἀγορᾶς ἀντιτύπων ἐφημερίδος εἰς τήν μίαν περίπτωσιν καί περί ἐνισχύσεως ἢ δωρεᾶς εἰς δημοσιογράφους εἰς τήν ἄλλην καί τέλος περί ἀκατανοήτου καθ' ἡμᾶς ἐπιχειρήσεως ἐπανεκδόσεως ἐφημερίδος εἰς τό ἐξωτερικόν μέ τήν ὑπόσχεσιν αὐτῆς ὅτι θά βοηθῇ τά Ἑλληνικά συμφέροντα.

Ὑπό τά δεδομένα ταῦτα ἔχομεν τάς ἐξῆς παραβάσεις:

1) Κακῶς ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν διετέθη κονδύλιον πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου του εἰς ἕτερον Ὑπουργεῖον. Τοῦτο δέν ἦτο δυνατόν οὔτε συγχωρητόν κατὰ τά ἰσχύοντα ἐν προκείμενῳ περί δημοσίου λογιστικοῦ καί ἰδιοτύπου νόμου, τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Ἐκαστον Ὑπουργεῖον ἔχει ἰδίαν ἀνάγκαν ἐξακριβουμένην κατὰ τήν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Μεταφορά θά ἦτο δυνατόν πιθανῶς ἀπό τό Γενικόν Λογιστήριον τοῦ Κράτους (Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν). Τοιοῦτον τι ἐκ τῶν ὑπ' ὅψιν μας τεθέντων στοιχείων δέν συνέβη ἐν προκείμενῳ.

2) Κακῶς διετέθη τό ποσόν δι' ἀπορρήτους ἀνάγκας, ἔστω παρατύπως ἐγκριθέν, εἰς τόν ἀνωτέρω σκοπόν ἀγορᾶς ἐφημερίδων, ὡς εἴρηται.

3) Καί ἂν τεθῇ ἀκόμη ὡς βάσις ὅτι διετέθη ὡς δαπάνη τοῦ Κράτους, ἀσχέτως τοῦ ἂν ἐνέπιπτεν εἰς τούς σκοπούς καί τήν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 41 διὰ τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καί 17 διὰ τό Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, καί πάλιν δέν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις περί δημοσίου λογιστικοῦ καί προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, διὰ τήν ἀγοράν ἢ τήν ἴδρυσιν ἐφημερίδος.

Ἐν συμπεράσματι ὁλόκληρος ἡ δαπάνη τῶν 600.000 δραχμῶν εἶναι παράνομος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1964
Οἱ ἐνεργοῦντες τήν διοικητικήν ἀνάκρισιν
(Α. Τούσης)

Δαπάναι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ Ἀμερικανικῶν ἀποζημιώσεων

Κατόπιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 88956/22.3.1961 ἐγγράφου τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ἐνεγράφη εἰς τὴν πίστωσιν ἀπορρήτων ἐθνικῶν δαπανῶν τὸ ποσὸν τῶν 242.521,47 δολλαρίων (ἥτοι δραχμῶν 7.275.644,10), ὁρισθέντος ὑπολόγου τοῦ Α. Μάτσα καὶ ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ'ἀριθ. 1505/1962 ἐντάλματος πληρωμῆς ἐπ'ὀνόματι τούτου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελοῦν βεβαίως ἐπαύξησιν τοῦ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁρισθέντος κονδυλίου ἀπορρήτων δαπανῶν, προέρχεται ἐκ ποσοῦ 336.165,72 δολλαρίων, καταβληθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Η.Π.Α. πρὸς διακανονισμόν ὀφειλῆς τῆς ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν λιρῶν Β.Μ.Α. (BRITISH MILITARY AUTHORITY) εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὰς δυνάμεις μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. -

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν 242.521,47 δολλαρίων ἤρξατο ἀπὸ μικροῦ καὶ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1954, τὰ καθ' ἕκαστον δέ δαπανηθέντα ποσὰ ἐμφαίνονται εἰς τὴν συνημμένην ἐν ἀντιγράφῳ κατάστασιν. (συνημ. ὑπ'ἀριθ. 6). Ἐκ τούτων ἄσχετα πρὸς τὸν προορισμόν τῶν μυστικῶν κονδυλίων εἶναι τοῦλάχιστον τὰ ὑπ'ἀριθμούς 2, ἥτοι δολλάρια 2.500 δι'ἀντικατάστασιν αὐτοκινήτου CADILLAC τῆς Πρεσβείας Οὐάσιγκτων. Ἐνεκρίθη δι' ὑπ'ἀριθ. 4550A/9/24-11-1958 ἐγγράφου Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, ἐκδοθέντος ἐν Ν. Ὑόρκῃ, κατόπιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 4480/A/9/19-11-58 ἀναφορᾶς τῆς Πρεσβείας. - Ὑπ'ἀριθ. 3, δολλάρια 1285 δι' ἰσοπέδωσιν καὶ ἐπίστρωσιν μέρους οἰκοπέδου τῆς Πρεσβείας πρὸς στάθμευσιν αὐτοκινήτων. Ὑπ'ἀριθ. 5, ἥτοι δολλάρια 37.924,25 διὰ τὴν ὀξίαν καὶ ἐξοπλισμόν τοῦ ἐν Ν.Υ. κτιρίου τοῦ Δημοσίου (βλ. συνημμένην κατάστασιν ὑπ'ἀριθ. 7 τῶν κονδυλίων τῆς δαπάνης). Θεωροῦμεν ἄξιον σημειώσεως, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ τῶν 336.165,72 δολλαρίων (ἐκτός, δηλαδή, τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐγγραφέντος εἰς τὴν πίστωσιν ἀπορρήτων), 1500 δολλάρια κατεβλήθησαν εἰς τὸν ἐνταῦθα ζωγράφον Γ. Κοσμαδόπουλον δι' ἀγοράν δύο ζωγραφικῶν πινάκων, τὸ δέ ἀπομεῖναν ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ 4.797,82 δολλαρίων διετετέθη δι' ἔξοδα συντηρήσεως κτιρίου Πρεσβείας Οὐάσιγκτων (ἀνέλαβεν ὁ Γ. Γραμματεὺς, ὡς ἡ ὑπ'ἀριθ. 2361/A/3/14-9-62 ἀναφορά του πρὸς Διεύθυνσιν ἐκ καθαρίσεως δαπανῶν). -

Διὰ τὰς ἀνωτέρω ὑπ'ἀριθ. 1,3,5, δαπάνας δέν ἐτηρήθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι λόγῳ ποσοῦ διατυπώσεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ παρανομία, μὴ δυναμένη βεβαίως νὰ καλυφθῇ ἐκ τοῦ ὅτι κατελογίσθη, ἐκ τῶν ὑστέρων μάλιστα, ἡ δαπάνη εἰς πίστωσιν ἀπορρήτων. -

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1964

Θά μοῦ ἐπιτρέψῃτε νά ἀναμνησθῶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ Λουθήρου καί νά διατῶ:

Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ Λουθήρου. Κοι δικάσταί τό χρυσίον ἦτο ἐκεῖνο τό ὅποῖον ἦνοιγε τόν δρόμον διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καί ἀναλόγως τῆς ποσότητος καί τῆς ποιότητος τοῦ χρυσοῦ ἀνάλογος ἦτο καί ἡ θέσις ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Νά διατῶ ἀνεμήσθην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ Λουθήρου. Διότι ἂν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μέ τό χρυσίον ἐξηγόρασε κανεῖς τὴν ἄφρῃν ἁμαρτιῶν σήμερον εἰς τὴν σημερινὴν ὁμοίαν ἐποχὴν μας μέ τό χρυσίον καί ἀνα

λόγως τῆς καταβολῆς τούτου καταλαμβάνει θέσιν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ὑπηρεσίαν Νομικοῦ προσώπου ἢ ἐν διωτικῷ Δικαίῳ.

Οἱ νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ἄγνοοι καί ἀμόλυντοι ὡς εἶναι ὅλοι οἱ ἐπαρχιωτὲς κατέφυγον εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Βουλευτῶν καί τῶν π-λιτεῦτ-ων καὶ Περιφερείας τῶν ἀναξαρ- τοῦντες μίαν ἐργασίαν διὰ νά δυνηθῶσι νά ζήσωσι τιμίως καί νά σταδιοδρομήσωσι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Δυστυχῶς δὲν τό κατάρθωσαν. Διὰ χυτοῦ ὅμως ἦτο τότε ἡ πληροφορία ὅτι εἰς τό Πολιτικόν Γραφεῖον ἐγένοντο ἀθρόοι διορισμοὶ ἀρκεῖ κανεῖς νά κατ'βάλῃ τό τρίμημα τό ὅποῖον εἶχεν προκαθορισθῇ. Οὕτω κατέφυγον καί οἱ νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ ἐκεῖ ὅπου ἦτο δυνατόν νά εὕρωσι ἐργασίαν δίδοντες ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν ὅτι ἠδύναντο. Καί ἐλεχθη ἀπὸ χεῖλη ἐπίσημα σήμερον ὅτι τόσον ἡ μία πρᾶξις ὅσον καί ἡ ἄλλη τῶν θυμάτων εἶναι ἀνέντιμοι. "Οχι Κοι δ

δικασταί ἡ πᾶξις τοῦ μηνυτοῦ καί τῶν παθόντων κρινομένη ὑπὸ τό αἴσθησιν τῆς αὐτοσυντηρήσεως τό ὅποῖον τοὺς κατεῖχε δὲν εἶναι οὐδόλως ἀνέντιμος. Ναι ἐπαναλαμβάνω δὲν εἶναι οὐδόλως ἀνέντιμος. ὁ μηνυτὰ

καί οἱ παθόντες καλῶς ἐνήργησαν. Εἰς τό Πολιτικόν Γραφεῖον ὑπῆρχε χαλεπὸν διορισμῶν. Χαλεπὸ ἐπ'ἀμοιβῇ ἐξυπηρετήσεως τῶν πάντων.

Ἐνας Γεν. Δ/τῆς τοῦ Ὑ/γείου καὶ ἓνας πτηνοτρόφος ὡς ἐδήλωσεν ὁ ἕτερος τῶν κατηγορουμένων ἐφρόντιζαν δι' αὐτό καί ἐπειδὴ ὁ εὐφύεστατος Γεν. Δ/τῆς δὲν ἠδύνατο νά πορεύεται πρὸς ἄγραν θυμάτων ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς τοῦτο ὁ Κρλαχτης πτηνοτρόφος. Οὗτος περθερχόμενος τὰς ὁδοὺς τὰ κέντρα καί τὰ καφενεῖα τῆς Πρωτευούσης ὡς κατετέθη ἡλίουεῖα θυματα τὰ ὅποια ὡδήγει πρὸς τὴν ἀνέντιμον πρᾶξιν ὡς τὴν ἐχαρακτῆρισε μάρτυς ἵνα καταβληθῇ τό χρυσίον καί ἀργότερον λάβῃ καί ὁ ἴδιος τό μερίδιον του. Καί εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὁ Κράχτης ἡλθουσεν. Τό χρυσίον κατεβλήθη καί οἱ διορισμοὶ δὲν ἐγένοντο. Τὰ θυματα κατέφυγον εἰς τόν μάρτυρα ὑπουργόν Κον Τσάτσον ὅστις συνέστησεν εἰς τόν Κον Γεν. Δ/τῆν τὴν ὑποβολὴν μηνυδῶς ἐπὶ συνοφαντικῇ δυσφημῇ. Καί ὁ Κος Γεν. Δ/τῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ὅποιαν ἐνόμιζεν ὅτι ἐσυνοφαντεῖτο ὑπέβαλε τὴν μήνυσιν. Ἐκτοτε ἠκούσθη ὅτι οἱ παθόντες

His pla lipidation, i form zoln vni, is endogenous.
 The utilization function was li xre yea.

по иван то Бачуноу на и нуа меа.

N.Δ.158/1946, "Αρθρ.17

Διά δαπάνας ή επιχορηγήσεις αναγομένης είς την άρμοδιότητα του ύφυπουργείου Τύπου καί Πληροφοριών έξυπηρετούσας τά έθνικά συμφέροντα καί μή δυναμένης, λόγω της είδικής φύσεως αύτων, νά κατονομασθώσιν, έγγράφεται έν τώ είδικώ προϋπολογισμώ του ύφυπουργείου πίστωσης, έξ ής αί δαπάναι ένεργοϋνται κατά παρέκκλισιν των διατάξεων του λογιστικού νόμου ή άλλων συναφών κατά τά άνωτέρω όριζόμενα. Περί της κατ'έξαίρεσιν ένεργείας των δαπανών τούτων αποφάινεται ο ύφυπουργός μετά ήτιολογημένην γνώμην έπιτροπής αποτελουμένης εκ του γενικού διευθυντού ή του άρχαιότερου των διευθυντών καί δύο άνωτέρων υπαλλήλων του ύφυπουργείου, όριζομένων δι'άποφάσεως του ύφυπουργού μετά των αναπληρωτών αύτων. Τής έπιτροπής μετέχει καί γραμματεύς άνευ ψήφου, μόνιμος υπάλληλος του ύφυπουργείου, όριζόμενος υπό του ύφυπουργού. Αί κατά τό παρόν άρθρον δαπάναι δύναται νά ένεργοϋνται καί άνευ αποδόσεως λογαριασμού δι'έγκριτικής πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, προκαλουμένης διά πρακτικού της έν τώ παρόντι προβλεπομένης έπιτροπής. Όσαύτως είς περιπτώσεις καθ'ās καθίσταται άνέφικτος ή προσαγωγή στοιχείων προς όλικήν ή μερικήν δικαιολόγησιν ένεργηθείσης προπληρωμής δύναται νά αναπληρώση ταύτην έγκριτική πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου περί της διαθέσεως του ποσού, προκαλουμένης έπίσης διά πρακτικού της ως άνω έπιτροπής. Η πίστωσις του άρθρου τούτου διατίθεται έν τε τώ έσωτερικώ καί τώ έξωτερικώ μή αποκλειομένης καί της προπληρωμής.

Ός προκύπτει έκ του κειμένου του άρθρου, δι'αύτου καθιεροϋνται τρεῖς διάφοροι διαδικασίαι διαθέσεως πιστώσεων έκ των λεγομένων μυστικών κονδυλίων της Γεν.Δ/σεως Τύπου, έκ των οποίων ή μέν πρώτη δύναται νά χαρακτηρισθῇ ως ή συνήθης, αί δέ άλλαι δύο εῖναι δυνατόν νά χαρακτηρισθώσιν ως έξαιρετικά. Κατά την πρώτην ο ύφυπουργός διατάσσει την δαπάνην μετά ήτιολογημένην γνώμην της έξ υπηρεσιακών παραγόντων έπιτροπής, την οποίαν υποχρεοϋται νά λάβη, προς την οποίαν όμως δέν υποχρεοϋται νά συμμορφωθῇ, δικαιούμενος πλήρως νά την παραμερίση. Κατά την δευτέραν εῖναι δυνατή ή ένέργεια της δαπάνης άνευ αποδόσεως λογαριασμού, έφ'όσον υπάρχει σχετική έγκριτική πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, προκαλουμένη διά πρακτικού της έξ υπηρεσιακών παραγόντων έπιτροπής. Κατά την τρίτην, τέλος, άν έγένετο προπληρωμή καί καθίσταται άνέφικτος ή προσαγωγή στοιχείων προς όλικήν ή μερικήν δικαιολόγησιν αύτης, αύτη νομιμοποιεῖται καί πάλιν δι'έγκριτικής πράξεως του Υπ.Συμβουλίου, έπίσης προκαλουμένης διά πρακτικού της έπιτροπής.

Τό κείμενον του άρθρου δημιουργεῖ έκ πρώτης όψεως την έντύπωσιν ότι πᾶσα κατά περίπτωσιν δαπάνη ένεργουμένη έκ της πιστώσεως δέον νά στηρίζεται είς είδικώς ήτιολογημένην γνώμην της έξ υπηρεσιακών παρα-

γόντων ἐπιτροπῆς. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἐντύπωσις εἶναι ἐσφαλμένη. Αὕτη αὕτη ἡ φύσις τῶν ὑπὸ κρίσιν δαπανῶν ἢ ἐπιχορηγήσεων, ὡς "ἐξυπηρετουσῶν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ μὴ δυναμένων νὰ κατονομασθῶσι" δικαιολογεῖ τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ἐκάστοτε παρεχομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δυνατόν εἶναι νὰ μὴ ἀναφέρεται εἰς ἀπολύτως συγκεκριμένην δαπάνην, ἀλλ' εἰς ὠρισμένον γενικώτερον ποσόν, ἀποτελοῦν ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῆς διὰ τὸ οἰκεῖον ἔτος ἐγγεγραμμένης πιστώσεως, ἐκ τοῦ ὁποῖου νὰ καλύπτονται τοιαῦται δαπάναι, διότι ἄλλως θὰ καθίστατο ἀνέφικτος ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τῆς πλήρους μυστικότητος τῆς περιβαλλούσης τὰς τοιαύτας δαπάνας. Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι ἀνέφικτος καὶ ἡ εἰδικὴ κατὰ περίπτωσιν αἰτιολόγησις, ἡ ὁποία καὶ ἄλλως παρέλκει, δεδομένου ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς διαθέτει ἀπόλυτον ἐλευθερίαν συμμορφώσεως ἢ μὴ πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ, συνεπῶς, νὰ διατάξῃ δαπάνην παρὰ τὴν ἀντίθετον τυχόν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. "Ἄλλωστε ὁ νόμος δέν ἀπαιτεῖ "εἰδικῶς" ἡτιολογημένην γνώμην, ἀλλ' ἀπλῶς "ἡτιολογημένην" τοιαύτην καὶ, συνεπῶς, ἡ αἰτιολογία δύναται νὰ εἶναι γενικοῦ χαρακτῆρος, συνιστάμενη εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ προτεινομένη δαπάνη. "Ἐτι δέ πλέον, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ στηριχθῇ καὶ εἰς ~~προφορικὴν~~ προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ ὑφυπουργοῦ, δεδομένου ὅτι ἡ φύσις τῶν δαπανῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλείεται νὰ ἀποδειχθῇ ἐνδεχομένως ἐπικίνδυνος διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἡ ὑπαρξίς γραπτῆς εἰσηγήσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα ἐνισχύονται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ δατάξις προβλέπει καὶ τὸ ἐνδεχόμενον τόσον τῆς διωεργείας τῶν δαπανῶν ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ὅσον καὶ ἐκεῖνο τῆς μὴ προσαγωγῆς στοιχείων, ὡς καὶ ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἐγκριτικὴ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προκαλουμένη διὰ πρακτικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ τοιαύτη ἐγκριτικὴ πρᾶξις ἀναφέρεται ἀπλῶς εἰς τὴν διάθεσιν ποσοῦ, ὅχι δέ καὶ εἰς τὸ πῶς διετετέθη, δι' αὐτῆς δέ ἡ πολιτικὴ εὐθύνη τῆς διαχειρίσεως μετατίθεται ἀπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς ἢ, κατὰ περίπτωσιν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον οὐδαμῶς ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν πιστώσεων τοῦ ἄρθρου 17 καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεώς των. Ἀντίθετος τυχόν ἐκδοχὴ θὰ ἀπέληγεν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐπιδιωκομένων διὰ τῆς διατάξεως ~~σκοπῶν~~ σκοπῶν καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῶν δι' αὐτῆς προβλεπομένων δαπανῶν, ὥστε ἡ διάταξις νὰ μὴ ἔχῃ πλέον λόγον ὑπάρξεως.

Από της λειτουργίας μεταπολεμικής του Υπουργείου Τύπου ειδικότερον δέ από της έκδοσης του νομοθετικού διατάγματος 158) 1946 η διαδικασία εκτέλεσης απορρήτων δαπανών εξυπηρετούσων τας ανάγκας ήμολούθει την εξής οδόν:

Κατά την περίοδον από 1946 μέχρι 1953 αί εν λόγω δαπάναι εξετέλουντο διά της ενάστοτε έκδοσης ενταλμάτων προπληρωμής, ήμολουθείτο δέ η εξής διαδικασία:

Πρώτον ἐγίνετο πρότασις πρὸς τὴν προβλεπομένην/τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 156 εἰδικῇ Ἐπιτροπῇ ἢ ὁποῖα ἐναλεῖτο νὰ γνωμοδοτήσῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος καλύπτοντος δαπάνας ἀπορρήτου χαρακτῆρος ἐξυπηρετούσας ἐθνικὰ συμφέροντα.

Δεύτερον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως ἐγίνετο πρότασις πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἔκδοσιν σχετικῆς ἐγκριτικῆς πράξεως.

Τρίτον. Μετὰ ταῦτα ἐπὶ ηὐλοῦται ἡ ἔκδοσις ἐντάλματος Προπληρωμῆς διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων ὅπερ μετὰ τὴν θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξοφλεῖτο καὶ εἰσεπράττετο ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου ὑπαλλήλου.

Ἐν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος ἐνῆργουντο δαπάναι ἀπορρήτου φύσεως βάσει ὅμως πάντοτε διαταγῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καθοριζούσης τὸ ἐν ἐκείτῃ περιπτώσει καταβληθὲν ποσόν.

Ὅμοθεν νοεῖται ὅτι μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐντάλματος ἐγίνετο νέα πρότασις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 17 διὰ τὴν ταυτοποίησιν αὐτοῦ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ λόγω τῆς εἰδικῆς φύσεως τῶν δαπανῶν.

Τὴν νέαν ταύτην γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ηὐλοῦται πρότασις πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἔκδοσις ἐγκριτικῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ ταυτοποιήσεως τῶν ἐνεργηθειῶν δαπανῶν καὶ χαρακτῆρισμοῦ τούτων ὡς ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ λόγω τῆς εἰδικῆς φύσεως τῶν δαπανῶν.

Τέλος μὲ τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ καὶ μάλιστα μὲ προέχον δικαιολογητικὴν τὴν πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διεβιβάζοντο τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τὴν ταυτοποίησιν τοῦ ὑπολόγου ὑπαλλήλου.

Ἡ ἀνωτέρω ὅμως διαδικασία παρουσίαζε διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν ἀρκετὰς δυσχερείας δι' ὅ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 ἐπεξητήθη συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἕτερος τρόπος διευκολύνων τὰς ὑπηρεσιανὰς ἀνάγκας. Οὕτω προεβλήθη ἡ διαδικασία ἐνταλμάτων προκαταβολῆς διὰ τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζετο τόσον τὸ ἐπείγον τῆς ἐνεργείας ὅσον καὶ ἡ ἀναπλήρωσις πιστώσεων. Οὕτω ἐζητεῖτο ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου Προκαταβολὴ ποσοῦ ἐν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν πιστώσεων ἀπορρήτων δαπανῶν. Ἐν συνεχείᾳ δέ ἐγίνετο πρότασις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 17 περὶ γνωμοδοτήσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος βάσει τῆς ὁποίας ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς ἐπρότεινε πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν ἔκδοσιν σχετικῆς ἀποφάσεως ἥτις καὶ ἐξεδίδετο ἐν ἐκείτῃ περιπτώσει χαρακτῆρίζουσα τὰς ἐνεργουμένας δαπάνας ὡς ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ τοιαύτας.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι τελειῶς ἐπημιολοῦθαι ἡ ἔκδοσις τακτικῶν ἐντάλμα-
τος συμφηφισμοῦ πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἐκιάστοτε ἐνεργηθείσης Προκαταβολῆς.

Μετά ταῦτα καὶ ἐπειδὴ ἡ Ὑπηρεσία ἔκρινεν ὅτι αἱ ἀνάγκαι ἡδύναντο
νὰ ἀντιμετωπισθοῦν διὰ τῆς ἐκδόσεως τακτικῶν ἐνταλμάτων κατὰ μῆνα ὥστε
νὰ ἀποφευχῶνται αἱ Προκαταβολαὶ προειρῆθη ἡ ὁδὸς αὕτη καὶ οὕτω καθ' ἕνα-
στον μῆνα ἐγίνετο πρότασις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 17 διὰ τὴν
ἐκδοσὶν τακτικῶν ἐντάλματος διενέργειαν δαπανῶν ἄνευ ἀποδόσεως λογαρια-
σμοῦ, μετὰ δὲ τὴν γνωμοδότησιν ταύτης ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς ἐπρότεινε
πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐκιάστοτε τὴν ἐκδοσὶν ἐγυρισπιῆς πράξεως
αὐτοῦ ἥτις καὶ ἐξεδίδετο καλύπτουσα τὸ αἰτούμενον ποσὸν καὶ χαρακτηρι-
ζουσα τὰς ἐν τούτῳ γενομένας δαπάνας ὡς ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ
τοιαύτας.

Μὲ δικαιολογητικὸν τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ἐξεδίδετο κατὰ μῆνα τὸ ἀντίστοιχον τακτικὸν ἐντάλμα ὅπερ καὶ ἐξετελεῖτο,
ἐπακολουθούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ παρὰ διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1963 τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ νὰ διευκο-
λύνῃ τὴν Ὑπηρεσίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ διατηρήσῃ τὰς δαπάνας ἐντὸς τοῦ πλαι-
σίου τοῦ δωδekaτημορίου ἀφ' ἑτέρου ἐπέτρεψε τὴν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου
1963 ἐνέργειαν δαπανῶν ἀπορρήτου φύσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ κατα-
βαλλομένων ἐν μηνιαίᾳ προκαταβολῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἴσης πρὸς τὸ
δωδekaτημόριον καὶ ἐξουσιοδότησε τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως μέ-
χρι τέλους τοῦ 1963 παρέχῃ τὴν κατὰ τὸ φήγισμα τοῦ 1927 ἀπαιτουμένην
ἐγγρασίην τοῦ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν κατόπιν σχετικῶν ἐκιά-
στοτε προτάσεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 17
ἀποφανθείσης περὶ τούτου ἐν ἀρχῇ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ γενικῆς γνω-
μοδοτήσεως αὐτῆς.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Καί ἐκ τοῦ γράμματος καί ἐκ τοῦ πνεύματος, ἰδίᾳ τοῦ εἰδικοῦ σκο-
ποῦ τοῦ ἄρθρ. 41 κωδικ. ν. 4952/31 (Π. Δ. 18/21-7-31), προκύπτει ὅτι αἱ ἀ-
 πόρρητοι ἐθνικαί ἀνάγκαι ἀποβλέπουν

" εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐξωτερικῆς τοῦ Κράτους πολι-
 τικῆς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ΚΑΙ ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΝΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩΣΙ ΦΑ-
 ΝΕΡΑΙ ΑΝΕΥ ΖΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ " (παρ. 2)

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 5 ἐδ. 7 καθ' ἣν τελικῶς τὸ ἐγκριθέν ὑπὸ τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς ποσὸν ἐγκρίνε-
 ται ἀπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου " οὗτινος ἡ ἔγκρισις ἀποτελεῖ ΤΟ
 ΜΟΝΟΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ " καί, ἔτι πλέον, πρὸς τὴν παρ. 7 καθ' ἣν ὅπου καθίσταται ἀπολύτως ἀνέφικτος ἡ προσαγωγή στοιχείων πρὸς ὁ-
 λικὴν ἢ μερικὴν δικαιολόγησιν γενομένης (κατὰ τὴν παρ. 6) προπληρωμῆς
 τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ, περὶ ἧς ἀνωτέρω
 ἐγκριτικῇ πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προκύπτει σαφῶς ὅτι αὕτῃ
 ἡ φύσις τῶν δαπανῶν ἀποκλείει πᾶσαν ἔρευναν καί προϋποθέτει ἐμπιστο-
 σύνην τοῦ Κράτους πρὸς τὸν ὑπευθύνως χειριζόμενον τὴν ἐξωτερικὴν πο-
 λιτικὴν καί τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἀκόμη καί τῶν διεξαγομένων ἐν τῇ
 γνωμοδοτικῇ ἐπιτροπῇ συζητήσεων οὐδεμία ἐπιτρέπεται δημοσίευσις ἢ ἀ-
 νακοίνωσις καί μόνον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν
 τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ ἄρθρ. 1. Π. Δ. 5/11-5-1931). Εἶναι ἡλίου φαεινότε-
 ρον ὅτι δι' ὠρισμένας δαπάνας ἐξυπηρετούσας τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν
 τοῦ Κράτους εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ ζητηθοῦν καί νὰ δοθοῦν ἀποδείξεις
 εἰσπράξεως ἢ νὰ διαφύγῃ μυστικὸν περὶ προσώπων εἰς τὰ ὅποια ἐγένον-
 το καταβολαί χρημάτων. Τοῦτο ὅχι μόνον δύναται νὰ ἔχῃ καταστρεπτικὰς
 συνεπεῖας διὰ τὴν χώραν, ἀν ἀποκαλυφθῇ ὅτι δι' ὠρισμένους ἐπιτευχθέν-
τας σκοποὺς εἶχον δοθῇ χρηματικαί παροχαί, ἀλλὰ καί θὰ καθιστᾷ ἐσαεὶ
 ἀδύνατον τὴν διὰ τοιούτων ἀναποφεύκτων ἢ ἀπαραιτήτων παροχῶν ἐξυπη-
 ρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, διότι μετὰ τὴν ἅπαξ γενομένην διαφυ-
 γὴν τοῦ ἀπορρήτου οὐδεὶς θὰ τολμᾷ νὰ δέχεται αὐτὰς τὰς παροχὰς πρὸ
 τοῦ κινδύνου τῆς ἀποκαλύψεως του καί ἐπομένως σοβαρὰ ἐθνικὴ ὑπόθεσις
 δέν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ εὐδωθῇ ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Ἐπομένως ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου καί τῆς φύσεως τῶν ἀπορρητῶν
 δαπανῶν ἐπιβάλλεται νὰ παραμείνουν αὗται ἀπόρρητοι, ἀποκλειομένου παν-

τὸς οἰουδήποτε, ἐκ μέρους οἰουδήποτε, ἐλέγχου. Υπάρχουν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς κρατικῆς μηχανῆς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ κρίσις τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας ἢ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν εἶναι ἀνέλεγκτος. Ἀνέλεγκτος εἶναι, ἀκόμη καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ περί πραγμάτων κρίσις τῶν δικαστηρίων τῆς οὐσίας, ἀνέλεγκτος καὶ ἡ περί τῆς ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου κρίσις τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἀνέλεγκτος εἶναι ἡ διακριτικὴ ἐξουσία τῆς Διοικήσεως, ἀνέλεγκτος ἡ κρίσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἀνέλεγκτος εἶναι αἱ "κυβερνητικαὶ πράξεις" (ACTES DE GOUVERNEMENT) ἀπὸ ἀπόψεως ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ ἡ κατ' ἐξοχήν "κυβερνητικὴ" πρᾶξις, δηλ. ἡ διάθεσις τῶν ἀπορρήτων "εἰδικῶν πιστώσεων" τοῦ ἄρθρ. 41 παρ. 1, εἶναι ἀνέλεγκτος καὶ διαχειριστικῶς ἔτι, πέρα τῶν ὀρίων τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρ. 4α, μέ τὸν περιορισμὸν μάλιστα, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 5 ἐδ. 7 καὶ τῆς παρ. 7 μοναδικῶν δικαιολογητικῶν εἶναι ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Μεταξὺ τῆς πρὸς τὸν διαχειριζόμενον δημόσια χρήματα βασικῆς δυσπιστίας καὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸ ἀπόρρητον ὑψίστου ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὁ νηροθέτης προτιμᾷ βεβαίως, ὡς μὴ χεῖρον, τὸ δεύτερον, σκεπτόμενος προφανῶς ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι ὑψίστα ἐθνικὰ συμφέροντα ἄνδρες δέον τοῦλάχιστον νὰ ἀπολαύουν τόσης ἐμπιστοσύνης, ὥστε νὰ διαχειρίζονται ἀνελέγκτως καὶ ὠρισμένα χρηματικὰ ποσά, περιορισμένα ἄλλως τε ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφῆς τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου, ἐπομένως ἐγκρινόμενα ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ ἐν παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 41 φαινομενικὴ ἀντίφασις αἴρεται ἐκ τοῦ ὅτι, ἂν ἀποδεδειγμένως ἐγένοντο τοιαῦτα, δι' ἄλλοτρίους σκοποὺς, καταβολαὶ ἐπέρχονται αἱ ἐκεῖ δυσμενεῖς συνέπειαι.

Ἡ περίπτωσις ἄλλως τε αὕτη προϋποθέτει ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρόκειται περί δαπανῶν αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουν φανεραὶ ἄνευ ζημίας τῶν συμφερόντων τῆς χώρας, κρίσιν ὅμως, ὡς εἴρηται, ἀνέλεγκτον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ Ι.- ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΟΥ.-

Π Ι Ν Α Κ

Εμφανών το ύψος του προϋπολογισμού Γενικής Δ/σεως Τύπου κατά τὰ ἔτη 1951 μέχρι 1963 ὡς καὶ τὰς ἐπὶ μέρους δαπάνας δι' ἀποδοχὰς, μονίμου καὶ ἐπτάμηνου προσωπικοῦ, προσθέτους παροχὰς αὐτοῦ, ἐπιχορηγήσεις εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ δημοσιογραφικοὺς ὁργανισμοὺς, διὰ συνδρομὰς καὶ ἀγορὰν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων καὶ ἀσολογίων ἐντύπων, ὡς καὶ δι' ἀπορρήτους δαπάνας.-

Οἰκονομικὸν Ἔτος	Προϋπολογισμὸς Κράτους	Προϋπολογισμὸς Γενικῆς Δ/σεως Τύπου	Ἀποδοχὰς μονίμων Κ. Ὑπηρεσίας	Ἀποδοχὰς ἐπτάμηνων Κ. Ὑπηρεσίας	Πρόσθετοι παροχὰς	Ἐπιχορηγήσεις	Ἀγορὰ ἐφημερίδων, βιβλίων, περιοδ. & συνδρομὰς.-	Ἐθνικὰς Δαπάναι	Παρατηρήσεις
1951-52		9.242.700.-	1.354.000.-	396.000.-	5.000.-	2.498.000.-	148.000.-	300.000.-	
1952-53		12.035.600.-	1.506.000.-	461.000.-	5.000.-	2.561.000.-	220.000.-	710.000.-	
1953-54		25.456.100.-	1.823.000.-	698.800.-	75.000.-	5.896.000.-	950.000.-	3.525.000.-	
1954-55		26.828.500.-	1.695.500.-	1.419.200.-	142.000.-	5.535.000.-	1.160.000.-	2.620.000.-	
1955-56		47.215.400.-	3.028.900.-	2.831.900.-	381.700.-	8.273.000.-	1.900.000.-	3.680.000.-	Ἰβμηνος προϋπολογισμὸς
1957		40.671.000.-	2.084.100.-	1.789.000.-	558.400.-	5.766.000.-	1.700.000.-	2.300.000.-	
1958		38.119.000.-	2.183.000.-	2.408.000.-	552.000.-	6.381.000.-	1.910.000.-	2.400.000.-	
1959		45.203.000.-	2.393.000.-	3.039.000.-	1.295.000.-	8.750.000.-	2.614.000.-	3.430.000.-	
1960		45.030.000.-	2.323.000.-	2.819.000.-	1.369.000.-	11.074.000.-	2.230.000.-	3.660.000.-	
1961		77.219.000.-	2.961.000.-	7.881.000.-	1.767.000.-	14.020.000.-	3.717.000.-	6.380.000.-	
1962		77.491.000.-	2.516.000.-	8.120.000.-	1.997.000.-	11.886.000.-	1.925.000.-	4.150.000.-	
1963		77.985.000.-	4.335.000.-	6.928.000.-	2.594.000.-	11.020.000.-	1.950.000.-	4.000.000.-	

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 1963

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε. ΑΓΓΕΛΑΚΑΣ

Από της λειτουργίας του Υπουργείου Τύπου, ειδικότερον δέ από της εκδόσεως του Ν.Δ. 158/46 ή διαδικασία έκτελέσεως απορρήτων δαπανών έξυπηρετουσών τας έθνικάς ανάγκας ήκολουθει τήν έξής όδόν:

Α' Περίπτωσις:

"Εκδοσις ένταλμάτων Προπληρωμής:

Κατά τήν περίοδον μέχρι του έτους 1952 αί έν λόγω δαπάναι έξετελοϋντο διά της έκάστοτε εκδόσεως ένταλμάτων προπληρωμής, ήκολουθειτο δέ ή έξής διαδικασία:

- (α) Ήγένετο πρότασις προς τήν προβλεπομένην υπό του άρθρ. 17 του Ν.Δ. 158 ειδικήν Επιτροπήν ή όποία έκαλειτο νά γνωμοδοτήσει διά τήν έκδοσιν έντάλματος προπληρωμής καλύπτοντος δαπάνας απορρήτου χαρακτήρος έξυπηρετούσας τά έθνικά συμφέροντα.
- (β) Μετά τήν έκδοσιν της γνωμοδοτήσεως έγίνετο πρότασις προς τό Υπουργικόν Συμβούλιον διά τήν έκδοσιν σχετικής έγκριτικής πράξεως.
- (γ) Τό Υπουργικόν Συμβούλιον εξέδιδε τήν έν λόγω έγκριτικήν πράξιν.
- (δ) Μετά ταϋτα έπηκολούθει ή έκδοσις έντάλματος προπληρωμής διά της Υπηρεσίας Έντελλομένων Έξόδων όπερ μετά τήν θεώρησιν υπό του Παρέδρου του Έλεγκτικού Συνεδρίου έξοφλεϊτο καί είσεπράττετο υπό του έν λόγω υπαλλήλου.
- (ε) Ήκ του ποσοϋ του έκδοθέντος έντάλματος ένηργοϋντο δαπάναι απορρήτου φύσεως βάσει όμως πάντοτε διά διαταγής του αρμοδίου Υπουργού καθορίζουσης τό έν έκάστη περίπτωση καταβληθέν ποσόν.
- (στ) Μετά τήν εξάντλησιν του ποσοϋ του έντάλματος έγίνετο νέα πρότασις προς τήν Επιτροπήν του άρθρου 17 διά τήν τακτοποίησιν αϋτου άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ λόγω της ειδικής φύσεως των δαπανών.
- (ζ) Τήν νέαν ταύτην γνωμοδότησιν της Επιτροπής έπηκολούθει πρότασις προς τό Υπουργικόν Συμβούλιον καί έκδοσις έγκριτικής πράξεως αϋτου περί τακτοποιήσεως του έντάλματος προπληρωμής άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ λόγω της ειδικής φύσεως των γενομένων δαπανών.
- (η) Τέλος, διεβιβάζετο ή άνωτέρω πράξις του Υπουργικοϋ Συμβουλίου είς τό Έλεγκτικόν Συνέδριον διά τήν τακτοποίησιν του ύπολόγου υπαλλήλου χωρίς νά διαβιβασθῇ έτερον τί δικαιολογητικόν.

Παρατήρησις:

Κατά τήν γνώμην μου ή διαδικασία τής έκδόσεως του έντάλματος έγίνετο βάσει του Νόμου. Η πληρωμή όμως έκάστης δαπάνης δέν έγίνετο συμφώνως τή παρ. 2 του άρθρ. 17 Ν.Δ. 158/46 καθ'ήν περί τής κατ'έξαιρεσιν ένεργείας τών δαπανών τούτων αποφάινεται ό Υπουργός μετά ήτιολογημένην γνώμην Έπιτροπής κ.λ.π. αλλά κατεβάλλοντο πάντοτε διά έμπιστευτικής διαταγής του άρμοδίου Υπουργού προς τον υπόλογον υπάλληλον, όστις ήτο υποχρεωμένος νά λάβη καί σχετικήν απόδειξιν του δικαιούχου.

Β' Περίπτωσις:Χορήγησις προκαταβολών υπό του Υπουργού Οίκονομικών:

Κατά τήν περίοδον 1953 μέχρι τής περιόδου του Υπουργού κ. Γεροκωστοπούλου (1964) αί έν λόγω δαπάναι έξετελούντο διά τής έκάστοτε έκδόσεως προκαταβολών καί ήκολουθείτο ή κάτωθι διαδικασία:

Έπειδή πολλάκις καθυστερούσε ή έκδοσις τής σχετικής πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου καί ως έκ τούτου δέν ήτο δυνατόν ή έκδοσις έντάλματος διά τήν κάλυψιν έπειγουσών δαπανών έζητείτο υπό του Υπουργού ή χορήγησις προκαταβολής υπό του Γενικού Δογιστηρίου έπ'όνόματι του υπολόγου υπαλλήλου. Έν συνεχεία ήκολουθείτο ή εξής διαδικασία προς τακτοποίησιν τής προκαταβολής:

- (α) Έγένετο πρότασις προς τήν προβλεπομένην υπό του άρθρου 17 Ν.Δ. 158/46 ειδικήν Έπιτροπήν ή όποία έκαλείτο νά γνωμοδοτήσει διά τήν έκδοσιν τακτικού έντάλματος άνευ αποδόσεως λογαριασμού καλύπτοντος δαπάνας έξυηρητούσας τά έθνικά συμφέροντα.
- (β) Μετά τήν έκδοσιν τής γνωμοδοτήσεως έγίνετο πρότασις προς τό Υπουργικόν Συμβούλιον διά τήν έκδοσιν τής σχετικής έγκριτικής πράξεως ήτις άνέφερε πάντοτε άνευ αποδόσεως λογαριασμού.
- (γ) Τό Υπουργικόν Συμβούλιον εξέδιδε τήν έν λόγω έγκριτικήν πράξιν ήτοι διά δαπάνας έξυηρητούσας τά έθνικά συμφέροντα άνευ αποδόσεως λογαριασμού.
- (δ) Μετά ταύτα έληκολούθη ή έκδοσις τακτικού έντάλματος διά τής Υπηρεσίας Έντελλομένων Έξόδων όπερ μετά τήν θεωρησιν υπό του Παρέδρου του Έλεγκτικού Συνεδρίου έξοφλείτο υπό του Ταμείου Πληρωμών Αθηνών συμφηφιστικώς προς τακτοποίησιν τής χορηγηθείσης προκαταβολής.
- (ε) Έκ του ποσοϋ τής έκδοθείσης προκαταβολής ένηργούντο δαπάναι άπορρήτου φύσεως βάσει όμως πάντοτε διά διαταγής του άρμοδίου Υπουργού καθοριζούσης τό έν έκαστη περιπτώσει καταβληθέν ποσόν.

Παρατήρησις:

Κατά τήν γνώμην μου ή διαδικασία τής εκδόσεως του έντάλματος εγίνετο βάσει του Νόμου. Η πληρωμή όμως εκάστης δαπάνης δέν εγίνετο συμφώνως τή παρ. 2 του άρθρ. 17 Ν.Δ. 158/46 καθ' ήν περί τής κατ' εξαίρεσιν ενεργείας τών δαπανών τούτων αποφαίνεται ό Υπουργός μετά ήτιολογημένην γνώμην 'Επιτροπής κ.λ.π. αλλά κατεβάλλοντο πάντοτε διά έμπιστευτικής διαταγής του αρμοδίου Υπουργού προς τόν υπόλογον υπάλληλον, όστις ήτο υποχρεωμένος νά λάβη καί σχετικήν απόδειξιν του δικαιούχου.

Γ' Περίπτωσις:"Εκδοσις τακτικών ένταλμάτων άνευ αποδόσεως λογ/σμοϋ

Κατά τήν περίοδον του Υπουργού κ. Γεροκωστοπούλου (1961) έως τέλος 1962 αί έν λόγω δαπάναι εξέτελοϋντο διά τής εκάστοτε (κατά μήνα) εκδόσεως τακτικών ένταλμάτων άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ καί ήκολουθείτο ή κάτωθι διαδικασία:

Κατά τήν άνωτέρω περίοδον ό Υπουργός κ. Γεροκωστόπουλος συμμετείχε είς τήν 'Επιτροπήν του Υπουργικού Συμβουλίου καί ως εκ τούτου ήδυνάμεθα έγκαίρως νά έχωμεν τήν σχετικήν έγκριτικήν πράξιν του διά τήν εκδοσιν του σχετικού έντάλματος ήκολουθείτο ή κάτωθι διαδικασία:

- (α) 'Εγένετο πρότασις προς τήν προβλεπομένην υπό του άρθρου 17 Ν.Δ. 158/46 είδικήν 'Επιτροπήν ή όποία έκαλείτο νά γνωμοδοτήση διά τήν εκδοσιν τακτικού έντάλματος άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ καλύπτοντος δαπάνας έξυπηρετούσας τάς έθνικά συμφέροντα.
- (β) Μετά τήν εκδοσιν τής γνωμοδοτήσεως εγίνετο πρότασις προς τό Υπουργικόν Συμβούλιον διά τήν εκδοσιν τής σχετικής έγκριτικής πράξεως ήτις ανέφερε πάντοτε άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ.
- (γ) Τό Υπουργικόν Συμβούλιον εξέδιδεν τήν έν λόγω έγκριτικήν πράξιν ήτοι διά δαπάνας έξυπηρετούσας τά έθνικά συμφέροντα άνευ αποδόσεως λογαριασμοϋ.
- (δ) Μετά ταϋτα έπηκολούθη ή εκδοσις τακτικού έντάλματος διά τής 'Υπηρεσίας 'Εντελλομένων 'Εξόδων όπερ μετά τήν θεώρησιν του Παρέδρου του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου έξοφλείτο υπό του Ταμείου Πληρωμών 'Αθηνών καί είσепράττετο υπό του υπόλογου.
- (ε) 'Εκ του ποσοϋ του εκδοθέντος έντάλματος ένηργοϋντο δαπάναι άπορρήτου φύσεως βάσει όμως πάντοτε διά διαταγής του αρμοδίου ύπουργού καθοριζούσης τό έν εκάστη περιπτώσει καταβληθέν ποσόν.

Παρατήρησις:

Καί διά τήν περίπτωσιν αὐτήν ἰσχύει ἡ ἀνωτέρω παρατήρησις μέ μόνην τήν διαφοράν ὅτι τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον ἐνέκρινε ἐκ τῶν προτέρων τήν ἔκδοσιν τακτικοῦ ἐντάλματος ἀνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Δ' Περίπτωσις:

"Ἐκδοσις τακτικῶν ἐνταλμάτων δι' ἐγκριτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἥτις ἐξεδόθη εἰς τήν ἀρχήν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963:

Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1962 διά νά ἀποφύγωμεν τήν ἔκδοσιν πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατά μῆνα διά τήν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν τακτικῶν ἐνταλμάτων τῇ προτάσει τοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 172/11.12.1962 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν ἀποφασίζει:

"I.- Ἐγκρίνει τήν καταβολήν μηνιαίως, ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1963 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δαπανῶν προοριζομένων διά τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως (Γεν. Δ/νσεως Τύπου καί Πληροφοριῶν) καί καταβάλλομένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κ. Ἰωάννου Μπέττου, ἐξουσιοδοτεῖ δέ τόν κ. Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως, μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1963, παρέχη τήν, κατά τό ψήφισμα τοῦ Ἰουνίου 1927, ἐγκρίσιν του, διά τὰς προρρηθείσας δαπάνας, ὧν ἡ διαχείρισις θέλει διεξάγεται ἀνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, κατόπιν σχετικῶν προτάσεων τοῦ παρά τῇ Προεδρίᾳ Κυβερνήσεως κ. Ὑφυπουργοῦ.

II.- Ἡ πληρωμή τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν θά ἐνεργῇται βάσει τῶν ἐγκεκριμένων δωδεκατημορίων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἀναλόγως τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν, πάντως δέ ἐν ὄψει τῶν ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένων κατά μῆνα ὀρίων πληρωμῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καί ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμένων προτάσεων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀποστελλομένων εἰς τό Γεν. Λογιστήριον Κράτους δέκα (10) ἡμέρας, τοῦλάχιστον, πρό τοῦ μηνός καθ' ὃν προβλέπεται νά πραγματοποιηθῇ ἐκάστη πληρωμή".

Καί διά τήν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἠκολουθεῖτο ἡ κάτωθι διαδικασία:

(α) Ἐγένετο πρότασις πρὸς τήν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου

17 του Ν.Α. 158/46 ειδικήν 'Επιτροπήν ή όποία έκαλεΐτο νά γνωμοδοτήσῃ ή νά καταβληθῶσι έκ τῆς πιστώσεως διά δαπάνας πρός έξυπηρέτησιν τῶν έθνικῶν συμφερόντων του προϋπολογισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου κατά μήνα τό έγκριθέν δωδεκατημόριον από 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963 άνευ αποδόσεως λογαριασμοῦ.

- (β) Μετά τήν έκδοσιν τῆς γνωμοδότησεως εγίνετο πρότασις πρός τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον διά τήν έκδοσιν τῆς σχετικῆς έγκριτικῆς πράξεως ήτις θά έκάλυπτε τήν έκδοσιν τακτικῶν ένταλμάτων ολοκληρου του έτους.
- (γ) Τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον εξέδωσεν τήν άνωτέρω ύπ' αριθ. 172 πράξιν.
- (δ) Μετά ταῦτα έπηκολύθη κατά μήνα ή έκδοσις τακτικοῦ έντάλματος διά τῆς 'Υπηρεσίας 'Εντελλομένων 'Εξόδων όπερ μετά τήν θεώρησιν του Παρέδρου του 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου έξοφλεΐτο υπό του Ταμείου Πληρωμῶν 'Αθηνῶν καί είσεπράττετο υπό του ύπολόγου.
- (ε) 'Εκ του ποσοῦ του έκδοθέντος έντάλματος ένηργοῦντο δαπάναι άπφρήτου φύσεως βάσει όμως πάντοτε διά διαταγῆς του άρμοδίου 'Υπουργοῦ καθοριζούσης τό έν έκάστη περιπτώσει καταβληθέν ποσόν.

Παρατήρησις:

Καί διά τήν περίπτωσιν αὐτήν ισχύει ή άνωτέρω παρατήρησις μέ τήν διαφοράν ότι τό 'Υπουργικόν Συμβούλιον ένεκρινε έκ τῶν προτέρων τήν κατά μήνα έκδοσιν τακτικοῦ έντάλματος καί έκ τῶν προτέρων άνευ αποδόσεως λογαριασμοῦ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

I - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

- α) Βιβλία
- β) Δελτία
- γ) Ραδιοφωνικά έμπομαί
- δ) Άρθρα διά τόν Τύπον

2 - ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΔΕΛΤΙΑ (ήμερήσια)

- α) Δελτίον ενημερώσεως Π.Κ. καί 'Υπουργών
- β) Δελτίον ενημερώσεως 'Υπουργείων - βουλευτών - 'Αρχών.
- γ) Δελτίον - 'Αθηναϊκοῦ Τύπου
- δ) Δελτίον 'Επαρχιακοῦ Τύπου
- ε) Δελτίον διά Κυπριακόν Τύπον
- στ) Δελτίον διά Γραφεῖα Τύπου 'Εξωτερικοῦ

3 - Μηνιαία ΕΚΔΟΣΙΣ

Οἰκονομικῆς καί πάσης ἄλλης ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

4 - ΔΕΛΤΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

Οικονομικά έτη	Διαμόρφωσης προϋπολογισμού	Πίστωση Εθν. Δαπανών	Ποσοστόν
1950-51	8.082.000.000	350.000.000	4,26
1951-52	9.068.000.000	300.000.000	3,27
1952-53	11.550.000.000	710.000.000	6,16
1953-54	25.331.000.000	3.525.000.000	13,23
1954-55	25.890.000.000	2.620.000.000	10.-
ω 1955-56	43.411.000.000	3.680.000.000	8,20
1957	34.447.000	2.300.000	6,23
1958	32.900.000	2.400.000	7.-
1959	42.800.000	3.430.000	8.-
1960	37.707.000	3.660.000	9,26
1961	69.409.000	6.380.000	9,13
1962	66.984.000	4.150.000	6,13
1963	77.855.000	4.000.000	5,10

67
73
70

Τράπεζα

Υποχρεώσεις εις
είδη ομολογίας

1.-	Α.Μελετόπουλος	Δρχ.	9.000.-	
+ 2.-	Α.Κουτσόγεωργας	"	12.000.-	
+ 3.-	Β.Τσουδεροῦ-Παπαδάκη	"	7.000.-	
+ 4.-	Δ.Φιλδισάκος	"	6.000.-	
+ 5.-	Μ.Λεφάκης	"	5.000.-	
6.-	Α.Μιχαλοπούλου	"	5.500.-	
7.-	Ε.Κανδρῆ	"	3.812.-	
8.-	Α.Ζαφειρόπουλος	"	7.500.-	
9.-	Ν.Λιναρδάτος	"	7.500.-	
10.-	Φ.Μόρφης	"	5.000.-	
11.-	Τ.Ναούμ	"	5.000.-	
12.-	Κ.Ζαχάρωφ	"	2.699.-	
13.-	Α.Βενιαράκη	"	2.064.-	
14.-	Γ.΄Ορφανουδάκης	"	2.064.-	
15.-	Γ.Μητσοῦλης	"	2.699.-	
Σ 16.-	Δ.Συνοδινός	"	7.453.-	+ 3000
Σ 17.-	Γ.Μπέρτσος	"	6.784.-	ε
Σ 18.-	Ε.Μάρκογλου	"	7.453.-	ε
Σ 19.-	Α.΄Αναστασίου	"	7.650.-	ε

- 1) Ηεροζαΐ Ιωάννης ✓
- 2) Κόντες, Γαοχαΐης +
- 3) Βρεζιάς Δρεός ✓
- 4) Παπαδομαρμαρέας Μ. Δυμοσώτης
- 5) Χαρίτας Αγάφιος ~~650712~~
- 6) Ζωζιάδης
- 7) Παπαδομαρμαρέας Β.
- 8) Κεϊδάκης Γ. Μ.
- 9) Γεωργιάδης Γεώργιος (πρόεδρος)
- 10) Ζαχαριάδης Ιωάννης +
- 11) Γιάννης ✓
- 12) Κρίστου Χάρης +
- 13) Μούσης (Εδρ. Κίρτζης Ν. Υορμής)
- 14) Καρανδρέας ✓
- 15) Κωνσταντίνος (Μοχέρης)
- 16) Οινόκοπος Σ. ✓
- 17) Κούμης Ροδόλφος ✓
- 18) Γεωργιάδης Γ. (ΕΤΕ)

[34.2]

- 19) Σ. Ήωαννίδης (Ε. Τυπώτης)
1000 φχ.
- 20) Ε. Τραπεζίδης (Στέφανος)
Παρ. Ερεβ. Γεωμ.
- 21) Τ. Γεωργίου (Α. Δραγιάδης)
(φ. & οδός)
- 22) Ι. Βερβομαζώνης (Ν. Χυμνός)
- 23) Α. Δραγιάδης (Κορσής)
Παρ. Ερεβ. ΣΕΜΝΑΚ

Παράρτημα 2000: - περιόδου
more 20' 1957-1958

Flammis Lex. 2.500.- funken
8.00' 20' 1958 Lexi. 1.000.000
Stamm 20' 1963.

Σημείωμα

- 1) Η ανάληψις και δικαιολογήσις χρηματικῶν ποσῶν ἐξοῦσαν ἔξοδα ἑξαετίας ἐγένετο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 455/45 καὶ τῆς ν.α. ἀρ. 279/2/1979 ποινῆς ἀποράσεως τῶν βουλευτῶν ἑξαετηριῶν καὶ διημεροδικῶν, βάσει δικαιολογητικῶν καθοριζομένων δια τῆς ἀνω ποινῆς ἀποράσεως καὶ τῆς ν.α. ἀρ. 279/2/2662 διατάξεως τοῦ βουλευτοῦ ἑξαετηριῶν ἐκδοθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Ν. Ε.Ι.Β.
- 2) Η διαδοξὴ τῶν χρηματικῶν ποσῶν ἐκτελεσθῆναι ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ, ἐκτελεσθῆναι τῶν ὑποκειμένων ἑξαετίας, ἐγένετο ἀπολυτικῶς δια τῶν ν.α. τῆς ἀνω διατάξεως καθοριζομένους συσμούς.
- 3) Η ἀνακοίνωσις τῶν ποσῶν εἰς ἃ διετείνεσαν χρηματικὰ ποσὰ ἀπολυτικῶς ἀπολύτως, διότι ἐντὸς τοῦ ἐπιδεικνύμενου κινδύνου καὶ ἀπορροῆς εἰς βάρος τῶν λαβόντων χρηματικὰ ποσὰ ἀτόμων, θὰ ἀποστρέφοντο εἰς τὴν βουλευτικὴν ἑξαετία τῆς ἐρωτησθεύουσας καὶ τῆς ἐννεργασίας τοῦ Κοινοῦ, ὡς αὐτὰ ἔχουσιν ἀπολυτικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ τῶν —

Π Ι Ν Α Σ

Συγκριτικός των επιχορηγήσεων και απορρήτων δαπανών των έτων 1957-1958, 1960-1961, 1962-1963.-

Έτος Ήφος επιχορηγήσεων Διαφορά Παρατηρήσεις

Α: ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

1957)	5.766.000.-		
1958)	6.381.000.-	615.000.-	Η επί πλέον διαφορά οφείλεται εις την αύξειν επιχορηγήσεως του Αθηναϊκού Πρακτορείου κατά δρχ. 423.000 εις έφημερίδας κατά 150.000.- και διά την δημοσίευσιν της εισηγητικής εκθέσεως επί του προϋπολογισμού κατὰ δρχ. 380.000.- μειωθεισών αντιστοιχώς άλλων επιχορηγήσεων.-
1960)	11.074.000.-		
1961)	14.020.000.-	2.946.000.-	Η επί πλέον διαφορά οφείλεται εις την αύξειν της επιχορηγήσεως του Αθηναϊκού Πρακτορείου κατά δρχ. 1.756.000.- εις εκτέλεσιν συμβατικών υποχρεώσεων πρὸς τὰ ένταύθα Ξένα Πρακτορεία και της έγγραφης πιστώσεως ποσού δρχ. 1.870.000.- διά την Ευρωπαϊκήν Κοινήν Αγοράν και την μεταβολήν εν ταις έφημερίδις δια την δημοσίευσιν -
1962)	11.886.000.-		
1963)	11.020.000.-	- 866.000.-	

Β: ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

1957)	2.300.000.-		
1958)	2.400.000.-	100.000.-	
1960)	3.660.000.-		
1961)	6.380.000.-	2.720.000.-	Η αύξεισις οφείλεται εις τό ότι προσελήφθησαν έκτακτοι συνεργάται διά την αντιμετώπισιν των άναγκών της Κεντρικής Υπηρεσίας ως και των δημιουργηθεισών νέων Υπηρεσιών Πληροφοριών και Αποδήμου Ελληνισμού Μετά την έκδοσιν του Νόμου τακτοποιήσεως των υπαλλήλων έμειώθη τό επόμενον Έτος κατά 2.000.000.- δρχ.
1962)	4.150.000.-		
1963)	4.000.000.-	- 150.000.-	

Έν Αθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1963

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ Ι Σ

Δαπανών της 'Υπηρεσίας Πληροφοριών κατά κατηγορίας
καταβληθεισών εκ των πιστώσεων των 'Εθνικών Δαπανών
του 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως
κατά τὰ οἰκονομικά ἔτη 1961, 1962 καί α' ἔξαμ. 1963

	<u>1961</u>	<u>1962</u>	<u>1963</u>
(1) 'Αποδοχαί καί ὑπερωρίες ὑπαλλήλων	619.945	895.350	416.900
(2) "Ἔξοδα κινήσεως ὑπαλλήλων ἐν- τός καί ἐκτός τῆς 'Ελλάδος .	14.500	29.265	-
(3) "Ἔξοδα μαθητῶν Σχολῆς 'Επιμορ- φώσεως	281.123	-	-
(4) 'Αμοιβαί διαφόρων συνεργατῶν κ.λ.π. ἔξοδα (ἀγορά εἰσιτη- ρίων)	-	41.000	-
(5) "Ἔξοδα κινητῶν συνεργείων βι- βλιοθήκης καί κινηματογράφου	9.760	76.020	-
(6) "Ἐπιχορήγησις διά τήν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ "Ἐξωραϊσμός" (Σιμόπουλος)	10.000	42.000	-
(7) 'Ομοίως τοῦ περιοδικοῦ "21ος Αἰών" (Παναγόπουλος, Κακο- γιαννάκος)	30.306	130.200	17.200
(8) 'Ομοίως τοῦ περιοδικοῦ "Ἀγών τῶν Ἰδεῶν" (Γραμματικόπου- λος)	6.000	60.000	24.000
(9) 'Ομοίως τοῦ περιοδικοῦ "Σοβιε- τολογία" (Γεωργαλάς)	25.615	256.000	96.000
(10) 'Ομοίως τῆς ἐφημερίδος "Ἐργα- ζομένη Γυναῖκα" (Μουτσάκη) .	6.000	20.500	2.000
(11) 'Ομοίως τῆς ἐφημερίδος "Ἠχώ τῶν Σπουδαστῶν" (Παπαπανα- γιώτου)	18.000	60.000	4.000
(12) 'Ομοίως τῆς ἐφημερίδος "Φωνή τῶν Συνοικιῶν" (Μπουλοῦκος)	48.650	2.300	-
(13) 'Ομοίως τῆς ἐφημερίδος "Ἀ- γροτική Σημαῖα" (Κορόβιλας)	48.774	2.316	-
(14) 'Ομοίως τῆς ἐφημερίδος "Ἡ- 'Εργατική" (Καραβίας)	47.000	2.232	-

(15)	Ὁμοίως τῆς ἐφημερίδος "Ἐφημερίς Φοιτητῶν Θεσσαλονίκης" (Θεοχαρίδης)	-	36.000	-
(16)	Ὁμοίως τῆς ἐφημερίδος "Σπουδαστική Ἐφημερίς Ἀθηνῶν" (Βαδιάκας)	-	-	10.000
(17)	Ἐκδόσεις ἐθνικοῦ περιεχομένου ἀντικομμουνιστικά	538.905	2.000	-
(18)	Ἐνοίκιον Κέντρου Ἑλληνικῆς Ἀγωγῆς καὶ Μερίμνης (Κ. Γεωργιάδης)	20.933	2.846	-
(19)	Σύλλογος Ἐπαναπατριζομένων <i>Αν. Κρ.</i> (Ι. Ἀρβανίτης)	60.000	122.000	12.200
(20)	Συνδικαλισταί (Γ. Γουβέλης, Ἀγγελιδάκης, Δ. Δημητρόπουλος)	62.600	192.200	-
(21)	Πνευματικὴ Ἑστία Πειραιῶς (Γαλανόπουλος-Ζαρναβέλης) ..	8.000	26.000	7.200
(22)	Ἀντικομμουνιστικὴ Ὀργάνωσις Γυναικῶν Πειραιῶς (Μαρκουλάκη)	8.000	72.000	7.500
(23)	Ἀντικομμουνιστικὴ Ὀργάνωσις Πειραιῶς (Ἀργύρης)	3.000	18.000	7.500
(24)	Σύλλογος Πνευματικῆς Ἐκπολιτιστικῆς Ἀναπτύξεως Νέων Βύρωνος (Μαρίνης)	-	2.000	7.000
(25)	Σῶμα Ἑλλήνων Ἀλκίμων (Κωστόπουλος)	-	7.000	-
(26)	Γενικὴ Ἀσφάλεια (Ν. Κουρῆς)	148.000	171.000	50.000
(27)	Χ. Κωστᾶκος - Χ. Καραγιάννης Θεσσαλονίκη	4.000	73.500	26.400
(28)	Σύλλογος Φοιτητῶν Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν (Τσιλιγιάννης)	-	8.000	-
(29)	Κ.Υ.Π.	-	100.000	-

Σύνολον

2.019.111 2.449.729 687.900

"Άρθρον μόνον. Τό ἄρθρον 23 τοῦ ὑπ'ἀριθ. 3859/1929 "περί κυρλώσεως τοῦ ἀπό 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. "περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 17/20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. περί συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τό Σύνταγμα Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καί "ἄλλων τινων διατάξεων" (1) ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἑξαιρετικὰς περιστάσεις δύναται ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης ν'ἀναθέτῃ διὰ πράξεως αὐτοῦ εἰς Ἀρεοπαγίτας Ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρεοῦ Πάγου, Εἰσαγγελεῖς καί Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν καί Ἐφέτας 1) τὴν ἐποπτείαν καί διεύθυνσιν τακτικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ὠρισμένης ἐκάστοτε ὑποθέσεως οἰεξαγομένης καί ἐκτός τοῦ Ἐφετείου, παρ'ὧ οἱ ἐκ τούτων Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν καί Ἐφ~~Μ~~έται ὑπηρετοῦσι καί 2) τὴν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ ὠρισμένης ἐκάστοτε ὑποθέσεως ὑπαγομένης "εἴπω καί εἰς δικαιοδοσίαν ἄλλου Ὑπουργείου κατ'αἴτησιν τούτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου "ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

I - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

- α) Βιβλία
- β) Δελτία
- γ) Ραδιοφωνικά έμπομα
- δ) Άρθρα διά τόν Τύπον

2 - ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΔΕΛΤΙΑ (ήμερήσια)

- α) Δελτίον ένημερώσεως Π.Κ. καί 'Υπουργών
- β) Δελτίον ένημερώσεως 'Υπουργείων - βουλευτών-Άρχών.
- γ) Δελτίον - 'Αθηναϊνού Τύπου
- δ) Δελτίον 'Επαρχιακού Τύπου
- ε) Δελτίον διά Κυπριακόν Τύπον
- στ) Δελτίον διά Γραφεΐα Τύπου 'Εξωτερικού

3 - Μηνιαία ΕΚΔΟΣΙΣ

Οικονομικής καί πάσης άλλης ανάπτυξεως τής χώρας.

4 - ΔΕΛΤΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ

Korlas

Γενικός επί βαθμῶ 1ω

3) από 10/1/1958 - 17/3/1958 = ΦΕΚ. 5/1958 - ΦΕΚ 53/58

" 4/6/1958 - 10/7/1963 = ΦΕΚ. 117/1958 - ΦΕΚ 179/63

'Επί βαθμῶ 2ω

2) 28/5/1956 - 10/1/1958 ΦΕΚ. 112/28.5.56 - ΦΕΚ 5/1958

'Επί βαθμῶ 4ω

1) 10/11/1955 - 28/5/1956 ΦΕΚ 239/10.11.55 - 112/28.5.56

~~'Εδωπάριση~~

1. Πιπράς Κοδρίσι
 Γ. Μαχαμίδης "
 Ν. 1 μαχίρας 4
 Ε. Ουρμυόγος Δυμοσάργος
 Κ. Βαρβιουρίτης 8/1000 Φλ. 1000
 Ε. Σπεριδάμης Γραφ. Υαμρ. Σπ. 6.
 Μ. 1 εβανίς 2/1000 1/2000
 Γ. Κωροσενίτης Δυφ.
 Γ. Κορβίς Δυφ. 10/1000
 Γ. Μαχαμωβάνης (ιδ. Κοδρίσι)
 Γρ. Γραφερμωόγος
 Κ. Κριόρην
 Ν. 2 Σπερδάμης (ιδ. Κοδρίσι)
 Α. Κουραγίδης
 1. Μερότζας Δυφ. (10/1000)
 Γ. Μερόρυν (10/1000)

- N. Mattius — 250
O. Perpatot — ²⁵⁰ ²⁵⁰⁵ ²⁵⁰⁵
2. Morous — ²⁵⁰ ²⁵⁰⁵
Kemp. /us - Richter
T. Dpovos ²⁵⁰
A. Xopitizet = (2505) ²⁵⁰⁵
Kemp. Miller
A. Kájos
2. Harpidus
1. Zaxiparus (Kodrus)
2. Xarjane
N. Zaxiparus =
1. Koviro'wogot
2. ²⁵⁰⁵ ²⁵⁰⁵
2. ²⁵⁰⁵ ²⁵⁰⁵

Harow

Σ. Kynipus

Σ. Mousus

Θ. Tferrius

Taffoeffunius Ludoceus

Πρόεδρος Συλλογίου
ΣΕΝΑΣΦΟΡΟΣ

Γ. Σπόρος

Χορηγός

Συγγραφέας Εργασίας

Millier

1958

[42]

- 1) Μαρσελ 5000. - Συμφέρει
- 2) Μούους Τυφραρίφει ΕΘΝΙΚΟΣ
ΚΗΡΥΞΑ Ν. Υόρκης Συμφ.
- 3) Κομμοτόνιος Διμερική (ΝΟΚ)
Γιέ Περσέρ 4000.-
- 4) Εμπραξία Απορρίπτει 8000
(Ράφης-Αόδεα)
- 5) Σηφάρχος Κολαβρίων 5000
Συμφ. 20000.-
- 6) Καμφορία Ιδιωτική Χωρφή
Γιέρ δια Συμφέρει Κενά
Χωρδρον.
- 7) Μονι & Γαίρας Συμφέρει
- 8) Εγχερίδ Οράνις ΣΕΜΠΑΚ
- 9) Σηφάρχος Ρεοφορζιον 5000.-
- 10) Ορφερορζιον Ν. Εθίρως
5000.-

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

49 Ιαν 1960
 2ρ. πρω 126 (Βόρνη)

16 Ιαν. 1960 2ρ. πρω. 7.37 3

(28 ιδιών)

17 Ιαν. 1960 2ρ. πρω. 210

(

Kor Syden end Bogen
af tomt rynduan
 Kogger

~~Kygn' (dolysser)~~

Boonvalongos;